STAR WARS

VECHEA REPUBLICĂ

ANIHILAREA

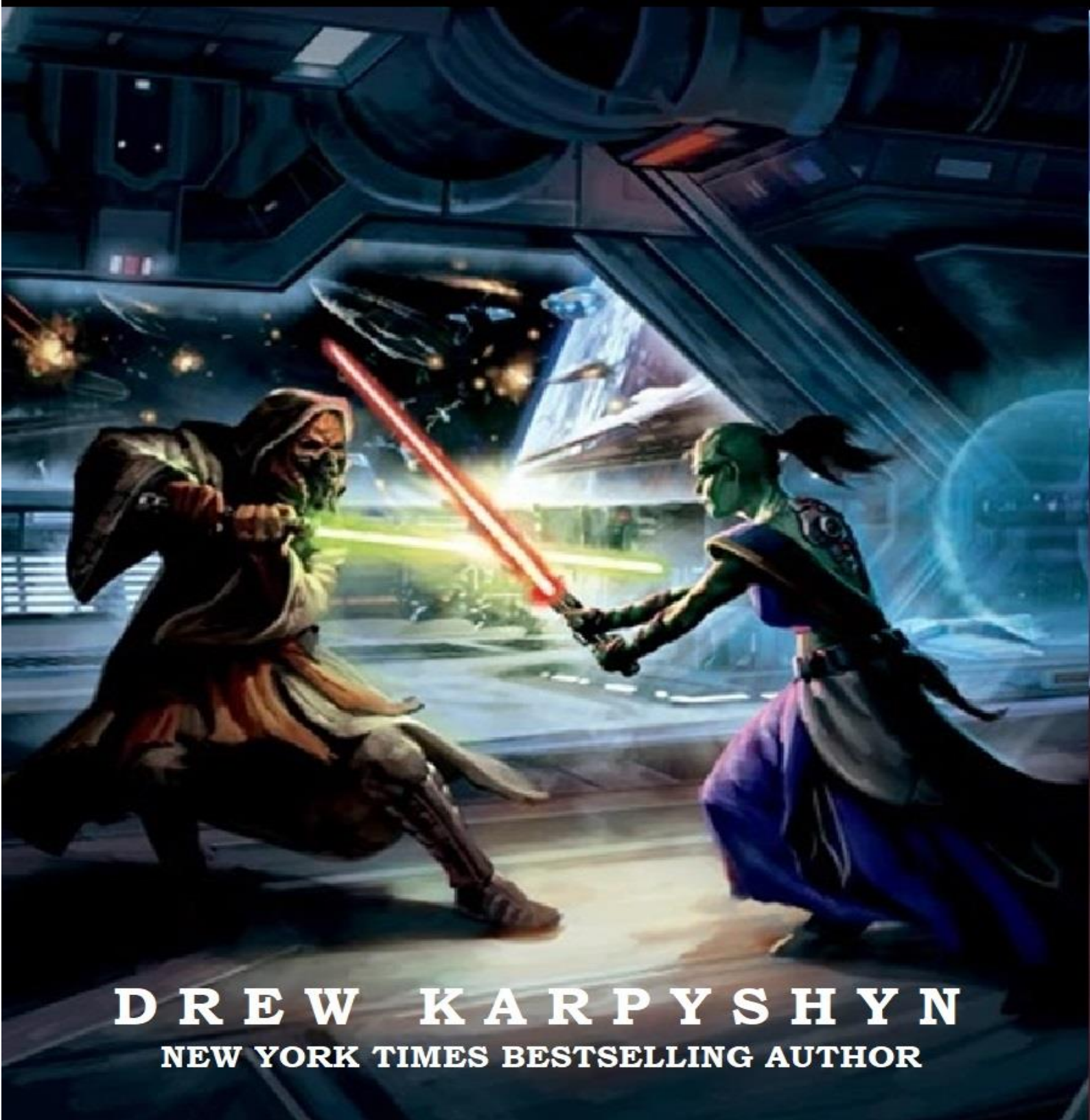

DREW KARPYSHYN

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

DREW KARPYSHYN

VECHEA REPUBLICĂ
ANIHILAREA

Traducere făcută de *Sebastian C.*
şi *Dumitrescu Cristian*

După volumul
DREW KARPYSHYN
The Old Republic – Annihilation
2012

DREW KARPYSHYN

Drew Karpyshyn (născut pe 28 iulie 1971) este scenarist pentru jocuri video, scenarist şi romancier canadian. A lucrat ca scriitor principal pentru *Star Wars: Knights of the Old Republic* şi scriitor pentru primele două jocuri video *Mass Effect*. A părăsit BioWare în 2012 pentru a se concentra pe romanele din seria *Chaos Born* şi a revenit trei ani mai târziu, în 2015. La 9 martie 2018, a anunțat că părăseşte din nou BioWare pentru a se concentra asupra activității sale independente. Locuieşte în Alberta, Canada, împreună cu soția sa, Jen, şi pisica lor.

DRAMATIS PERSONAE
Theron Shan – Agent SIS[1] (bărbat uman)
Marcus Trant – Director al SIS (bărbat uman)
Jace Malcom – Comandantul Suprem al Armatei Republicii (bărbat uman)
Satele Shan – Marele Maestru al Ordinului Jedi (femeie umană)
Gnost-Dural – Maestru Jedi (mascul Kel Dor)
Teff'ith – contrabandist al Frăției Vechiului Tion (femelă Twi'lek)
Gorvich – contrabandist al Frăției Vechiului Tion (bărbat uman)
Darth Karrid – Lord Sith (femelă Falleen)
Darth Marr – Lord Sith (bărbat uman)
Ministrul Davidge – Ministrul Imperial al Logisticii (bărbat uman)

[1] SIS – Serviciul de Informații Strategice al Republicii.

...cu mult timp în urmă, într-o galaxie foarte, foarte îndepărtată

PROLOG

Aerul din interiorul peşterii era rece, însă o peliculă subțire de transpirație acoperea pielea lui Satele Shan. Piatra dură şi neuniformă săpa în spatele şi umerii ei prin pătura pe care stătea întinsă. Pentru a scăpa de disconfort, se mişcă şi se răsuci, lumina slabă a baghetelor luminoase aruncând umbra membrelor ei într-un dans grotesc pe peretele îndepărtat.

— Încearcă să rămâi nemişcată, Satele.

Maestrul Ngani Zho, mentorul care o adusese în sanctuarul acestei peşteri, vorbi încet, dar vocea lui profundă încă răsuna în împrejurimile restrânse ale refugiului lor ascuns. Afară, galaxia era înghițită de război. Sithul, vechiul duşman al Ordinului Jedi, pe care de mult timp îi credeau dispăruți, se întorsese pentru a amenința existența Republicii care dăinuia de mii de ani standard.

Satele Shan văzuse direct ororile acestui război, luptând alături de colegii ei Jedi, alături de soldații Republicii, împotriva hoardelor inamice. Văzuse lumi arzând. Văzuse prieteni murind. Suferise mai mult decât şi-ar fi imaginat vreodată că ar putea suferi şi supraviețuise. Cu toate astea, durerea pe care o simțea acum era cu totul alta.

Nu există emoție, există pace.

Mantra Jedi o ajută să se concentreze, iar ea închise ochii în timp ce încerca să apeleze la Forță pentru a se calma. Dar trupul ei refuză să se supună minții şi, în loc de un model lent de inspirație-expirație, respirația ei continua să iasă în rafale rapide şi neregulate.

Maeştrii de la Academia Jedi nu o pregătiseră niciodată pentru asta. Cum ar fi putut?

— Satele! Mă poți auzi? Eşti bine?

Ochii ei se deschiseră brusc ca răspuns la vocea lui Ngani Zho. Strângând din dinți în timp ce o copleşea un alt val de agonie, nu putu decât să dea din cap în semn de răspuns, degetele ei strângând mâna acestuia, în timp ce încerca să obțină forța necesară pentru a putea trece cu bine peste această încercare.

— Aproape am terminat, Satele. Mai trebuie să împingi doar o singură dată.

Ultima contracție se simți de parcă o sfârteca, dar ea urmă instrucțiunile Maestrului ei şi împinse în ciuda durerii. Satele țipă şi apoi, brusc, durerea dispăru. O clipă mai târziu, strigătele puternice ale unui copil – *copilul ei* – umplură peştera.

— Este băiat, Satele, spuse Maestrul Zho în timp ce tăia ombilicul. Ai un fiu.

Satele ştia de luni de zile că pruncul pe care îl purta în pântece era de sex masculin; îl simțise prin Forță, pe măsură ce viața lui devenea tot mai puternică în ea. Dar faptul că auzea cuvintele rostite cu voce tare făcea cumva ca totul să pară mai real. Adusese o viață într-o galaxie copleşită de moarte.

— Poftim, Satele, murmură Maestrul Zho, întinzându-i pruncul.

Epuizată, se străduia să găsească suficientă putere pentru a întinde brațele obosite. Ngani îl înfăşurase pe bebeluş cu o păturică de înfăşat; la fel de cald şi învelit cum fusese în pântece, pruncul nu mai plângea.

Trăgând copilul aproape de pieptul ei, nu se putu abține să nu se întrebe ce

destin alesese Forța pentru fiul ei. Nu se îndoia că drumul lui va fi unul dificil, căci în aceste vremuri întunecate nu exista nicio cale uşoară. Ce rol va juca în soarta galaxiei?

Îşi cunoştea destul de bine propriul rol: Satele Shan, erou al Republicii, model al Ordinului Jedi. Puternică în Forță. Era o campioană a luminii; un simbol; o icoană. Lumea o vedea ca fiind întruchiparea a tot ceea ce reprezentau Jedi şi Republica. Şi de aceea fusese forțată să-şi ascundă sarcina. În primele luni fusese simplu – hainele Jedi largi îi acoperiseră cu uşurință burta crescută. Dar în ultimele luni fusese necesar un truc mai elaborat. Nu ar fi putut-o face fără ajutorul Maestrului Zho. Când starea ei devenise imposibil de ascuns şi fusese nevoită să dispară, el spusese Consiliului Jedi şi liderilor armatei Republicii că o trimisese pe Satele într-o misiune vitală – ceva despre care nu putea vorbi de teamă să nu-i pună viața în pericol. Având în vedere reputația impecabilă a Maestrului Zho, nimeni nu-l pusese la îndoială.

Acum, însă, misiunea se încheiase. Era timpul să se întoarcă; Republica luptase prea mult timp fără campioana ei. Expansiunea necruțătoare a Imperiului Sith avansase prea mult. Nu mai putea ignora nevoile Republicii.

— Eşti sigură de asta, Satele? Nu vrei să te răzgândeşti?

Satele se uită în jos către bebeluşul care se odihnea atât de liniştit în brațele ei şi îşi dădu seama că va prețui acest moment pentru tot restul vieții ei. Ori de câte ori se simțea speriată, singură sau măcinată de durere, putea să apeleze la amintirea primului moment în care îşi ținuse fiul în brațe.

În primele etape ale sarcinii, se luptase cu sentimentele ei materne pe măsură ce simțea cum viața creştea în ea. Încercase să-şi justifice instinctele de protecție ca fiind nimic mai mult decât un impuls biologic – un mecanism evolutiv pentru a asigura propagarea speciei. Dar, pe măsură ce săptămânile şi lunile trecuseră, realizase că dragostea ei pentru copilul nenăscut era mai mult decât o simplă chestiune de biologie şi hormoni. Legătura emoțională era reală, iar dorința ei de a face orice – de a-şi asuma orice risc sau de a comite orice act – pentru a-şi proteja fiul, era aproape copleşitoare.

Ar fi făcut tot ce-i stătea în putință pentru a-l proteja – chiar şi lucruri teribile şi violente. Ar fi pus nevoile lui mai presus de toate celelalte, chiar dacă asta ar fi însemnat ca o întreagă planetă să sufere pentru a-l scuti pe el de durere. Având în vedere poziția şi puterea ei, acest lucru era inacceptabil.

— Ai promis că îl vei lua, spuse Satele cu blândețe, privind în ochii mari şi mirați ai copilului.

— O voi face, o asigură Ngani. Dacă asta este, în continuare, ceea ce vrei.

— Ceea ce vreau nu are nicio legătură cu asta, mormăi ea în timp ce înmâna cu reticență copilul înapoi Maestrului ei. Pentru binele galaxiei, asta este ceea ce trebuie să se întâmple.

Când el îi luă copilul din brațe, momentul celei mai mari bucurii pe care avea să o cunoască vreodată se încheiase. Copilul începu să scâncească, aşa că Ngani se ridică şi începu să străbată rapid într-o parte şi în alta suprafața denivelată a peşterii. Mişcarea păru să-l liniştească pe copil, spre uşurarea lui Satele.

— Şi eşti sigură că nu vrei să-i spui tatălui? întrebă Maestrul ei în timp ce plimba copilul.

— Nu. Este un om bun, dar există întuneric în el.

Ngani aprobă din cap, acceptându-i decizia.

— Cum îl cheamă? întrebă el.

Satele rămase momentan surprinsă. Nu o mai întrebase până atunci numele tatălui, iar ea nu i-l oferise niciodată. Apoi realiză că el vorbea despre copil.

— Tu îl vei creşte, spuse ea scuturând capul. Tu ar trebui să-i alegi numele.

Maestrul Jedi se opri din mers şi o țintui cu o privire pe care şi-o amintea din zilele în care fusese Padawan.

— Tu eşti mama lui. Numele ar trebui să vină de la tine.

Satele întoarse capul într-o parte şi închise ochii în timp ce oboseala o copleşea.

— Theron, murmură ea. Numele lui este Theron.

Capitolul 1

Theron Shan mergea repede pe străzile aglomerate ale Promenadei[2] din Nar Shaddaa. Trăsăturile sale discrete – ten deschis, păr şaten, ochi căprui, constituție medie – îi permiteau să se amestece cu uşurință prin mulțime. Implanturile cibernetice vizibile în jurul ochiului stâng şi a urechii drepte erau trăsăturile sale cele mai distinctive, dar nu era singurul care le afişa pe Nar Shaddaa şi, de obicei, nu atrăgeau o atenție nedorită.

Luna controlată de Hutti era un peisaj de expansiune urbană fără restricții, marcată de clădiri înalte înghesuite prea aproape unele de altele şi de panouri publicitare stridente şi strălucitoare care dominau orizontul cât vedeai cu ochii în toate direcțiile. Numită uneori *Micul Coruscant*, era greu de acceptat că Nar Shaddaa ar putea fi un adevărat omagiu adus capitalei Republicii; în ochii lui Theron, era mai degrabă o parodie grotescă.

Coruscantul fusese proiectat având grijă la aspectul estetic: peisajul oraşului avea o configurație plăcută şi arhitectura avea un stil coerent şi perfect echilibrat. Oraşul fusese împărțit cu grijă în diferite districte, ceea ce făcea ca acesta să fie uşor de străbătut. Trotuarele pietonale erau aglomerate, dar curate, iar fluxul nesfârşit de speedere de deasupra oraşului se menținea pe culoarele de circulație stabilite. Pe Coruscant, exista un simț inconfundabil al ordinii şi al scopului. Uneori, lui Theron i se părea de-a dreptul sufocant.

Aici însă, pe Luna Contrabandiştilor, era o glorioasă libertate de acțiune. Clădirile rezidențiale dărăpănate erau împrăştiate la întâmplare printre structuri comerciale cu aspect şubred; fabricile se învecinau cu restaurantele şi cluburile, fără să țină cont de norii toxici care se revărsau peste cei care le frecventau. Fără reguli de circulație în vigoare, speederele şi bicicletele swoop săreau şi plonjau în direcții aparent aleatorii, uneori zburând atât de jos încât pietonii se fereau şi îşi acopereau capetele.

În timp ce Theron trecea de un colț, realiză că îl urmărea cineva. De fapt, nu văzuse pe nimeni pe urmele lui, dar îl putea simți. Simțea cum îl urmăreau nişte ochi, îl cercetau, îl evaluau ca pe o țintă. Maestrul Ngani Zho, Jediul care îl crescuse, ar fi spus probabil că Theron era conştient de asta prin intermediul Forței. Dar, în ciuda faptului că provenea dintr-un lung şir de Jedi faimoşi, Theron nu făcea parte din Ordin. De fapt, nu avea nicio legătură specială cu Forța. Ceea ce avea, era un deceniu de experiență în cadrul SIS. Fusese antrenat să observe detaliile neînsemnate; să fie întotdeauna atent la mediul înconjurător. Şi chiar dacă mintea sa în stare conştientă era distrasă de detaliile misiunii care urma să vină, subconştientul său sesizase instinctiv ceva care îi declanşase alarmele în minte. Ştia că nu trebuia să le ignore. Atent să nu-şi întrerupă paşii, să nu întoarcă capul sau să facă orice altceva care l-ar fi putut alerta pe urmăritorului său, Theron îşi folosi vederea periferică pentru a scruta zona. La nivelul străzii, totul era o amestecătură haotică de culori strălucitoare şi intermitente. Un asalt constant din partea unei armate de anunțuri şi panouri publicitare roz, mov, verzi şi albastre ofereau un camuflaj perfect pentru oricine l-ar fi putut urmări. Din fericire, intensitatea inevitabilelor neoane era atenuată de stratul de murdărie care se agăța de fiecare suprafață – o amintire a poluării necontrolate din atmosferă care, în timp, va transforma Nar Shaddaa într-un pustiu de nelocuit.

---

[2] Districtul Promenada – era cunoscut ca fiind cel mai sigur şi mai "legitim" district de pe Luna Contrabandiştilor. Fiecare clan Hutt contribuia cu o parte din forțele de securitate pentru a-i menține ordinea şi siguranța.

Nu era uşor să alegi din mulțime pe cineva care părea suspect. Populația de pe Luna Contrabandiştilor era la fel de variată, imprevizibilă şi mizerabilă ca şi împrejurimile. În anii care trecuseră de la semnarea *Tratatului de pe Coruscant*, Huttii rămăseseră neutri în războiul rece dintre Republică şi Imperiul Sith, făcând din Nar Shaddaa un loc de întâlnire comun pentru elemente criminale din toate colțurile galaxiei: vânători de sclavi ai Soarelui Negru, hoți de buzunare Rodieni, escroci Twi'leki, traficanți de stimulante Chevini. Orice activitate ilicită era tolerată pe Nar Shaddaa, cu condiția ca Huttii să-şi primească partea lor. Totuşi, existau şi cei prea lacomi, sau prea proşti, pentru a le da Hutturilor o parte din acțiunile lor. Când se întâmpla asta, existau consecințe. Lucrurile deveneau încurcate.

Despre asta e vorba? se întrebă Theron. *Morbo e pe urmele mele? A trimis pe cineva să mă elimine?*

Trecu pe lângă statuia lui *Karragga cel Neînduplecat* care domina Promenada. Deşi fusese de multe ori pe Nar Shaddaa, nu se putu stăpâni să nu se oprească o secundă şi să scuture din cap cu neîncredere: un Hutt înalt de treizeci de metri, făcut din aur masiv, era prea ostentativ pentru a fi ignorat. Clătinarea capului îi dădu, de asemenea, şansa de a privi rapid dintr-o parte în alta pentru a surprinde pe cineva care se strecura pe o uşă din stânga sa. Nu apucă să vadă bine cine era, dar mişcarea bruscă fu suficient de nefirească pentru a ieşi în evidență.

Cineva care lucrează singur. Ar putea fi un tâlhar. Sau un asasin antrenat.

Theron avea un program strict; era timpul să acționeze în forță. Se întoarse pe o stradă laterală îngustă, lăsând în urmă cea mai mare parte a mulțimii – şi siguranța relativă pe care o oferea. În afara arterei principale erau mai puține lumini de neon şi mai multe cotloane umbroase. Dacă urmăritorul lui avea de gând să încerce ceva, acesta era locul perfect pentru a face o mişcare.

Un bâzâit uşor al implantului cibernetic din urechea dreaptă îl avertiză de primirea unei transmisii. Exista o singură persoană care îi cunoştea frecvența privată. Theron trebuia să răspundă la apel.

— Accept primirea, murmură el. Apoi spuse mai tare: Domnule Director.

— Theron. Şeful SIS, aşa cum se întâmpla atât de des, părea supărat. Unde eşti?

— Sunt în vacanță, răspunse Theron. Am cerut un concediu. Vă amintiți?

Theron realiză că apelul Directorului putea fi în avantajul său. Oricine l-ar fi urmărit ar fi crezut că era distras, vulnerabil. Tot ce trebuia să facă era să se prefacă neatent în timp ce asculta dacă urmăritorul său se furişa mai aproape, pentru ca apoi să întoarcă brusc situația.

— Vacanță, da? mârâi Directorul în urechea lui, în timp ce Theron îşi continua drumul mai departe pe aleea pustie. E amuzant, pentru că am primit un raport conform căruia unul dintre agenții noştri a fost văzut cercetând pe Nar Shaddaa.

— Mă urmăriți?

— Ce faci pe Nar Shaddaa? întrebă Directorul.

— Poate că îmi place clima.

— Norii de smog şi ploaia acidă? Nu prea cred. Pregăteşti ceva.

Ei bine, chiar acum sunt pe cale să fiu prins într-o ambuscadă pe o alee întunecată, gândi Theron. Cu voce tare, spuse:

— Mă ocup de nişte treburi personale.

— În ce s-a mai amestecat Teff'ith acum? întrebă Directorul cu un oftat.

Chiar dacă nu-l putea vedea pe bărbatul de la celălalt capăt al apelului, Theron şi-l putea imagina pe şeful său frecându-şi tâmplele de exasperare.

— Teff'ith nu este o fată rea, insistă Theron. Are doar tendința de a se încurca cu cine nu trebuie.

— Cred că asta explică cum a ajuns să lucreze cu tine, mormăi Directorul.

Theron se oprise din mers şi rămase cu o mână pe cybercomunicatorul din ureche, privind drept înainte. Ar putea la fel de bine să poarte un semn pe care să scrie: *Vino să mă prinzi! E timpul să acționezi, oricine ai fi.*

— Ngani Zho a văzut ceva special la ea, îi spuse Theron Directorului.

— Ştiu că Maestrul Zho te-a crescut, dar când a întâlnit-o pe Teff'ith era... tulburat.

Aproape că ai vrut să spui nebun, nu-i aşa?

— Are contacte cheie în lumea interlopă, explică Theron, şi ştie cum să se descurce într-o situație dificilă. S-ar putea ca într-o zi să avem nevoie de o favoare din partea ei. Eu doar caut un avantaj potențial.

— Ce te face să crezi că ne-ar ajuta vreodată? Nu a spus Teff'ith că te va ucide dacă te va mai vedea vreodată?

— Atunci mă voi asigura că nu mă va vedea.

— Urăsc să fac asta, Theron, spuse Directorul cu un alt oftat. Dar îți ordon să te retragi de pe Nar Shaddaa. Este pentru binele tău.

Theron simți forma inconfundabilă a vârfului unei vibrolame apăsându-l în spate, iar o voce gravă îi mârâi: *Mişcă şi eşti mort!* în cealaltă ureche.

— Vă faceți prea multe griji, îi spuse Theron Directorului, păstrându-şi vocea lejeră. Totul este sub control. În şoaptă, adăugă: Deconectează, iar comunicatorul din urechea lui se închise.

— Mâinile sus! răcni agresorul său nevăzut.

Theron îşi ridică încet brațele în aer, blestemându-se în tăcere pentru că îl lăsase pe agresorul său să se apropie atât de mult. *Nici măcar nu l-am auzit venind. Am fost chiar atât de neglijent sau el e atât de bun?*

— Renunță la piesă.

Cuvintele erau în Bazică, dar vocea cu siguranță nu era umană – era prea adâncă, prea rezonantă. Vorbitorul era mare, dar, fără să se întoarcă, Theron nu avea cum să precizeze cu ce specie avea de-a face.

Comunicatorul din urechea sa bâzâi din nou, dar de data asta Theron ignoră apelul Directorului. Pocni din dinți de două ori, oprindu-şi temporar dispozitivele cibernetice pentru a se putea concentra să iasă viu de pe alee.

— Am spus să renunți la piesă!

Ordinul fusese accentuat de o înțepătură a lamei în spatele lui Theron. Întinzându-se încet, Theron îşi scoase pistolul blaster din tocul de la şold şi îl lăsă să cadă pe pământ. Se gândi pentru scurt timp să facă o mişcare; existau o duzină de moduri în care putea încerca să-şi surprindă şi să-şi dezarmeze adversarul. Dar, fără să ştie exact cu cine sau cu ce se confrunta, era prea riscant.

Răbdare. Analizează situația. Aşteaptă-ți şansa.

— Ai nişte dispozitive de protecție mişto pe încheieturile mâinilor. Probabil că au încorporate o săgeată otrăvită sau un mic blaster de precizie, nu? Scapă de ele.

Orice speranță pe care Theron o avea de a-şi lua agresorul prin surprindere cu armele din brățările sale personalizate dispăru în momentul în care desprinse benzile metalice de pe antebrațe şi le lăsă să cadă la picioarele sale.

Faptul că agresorul său văzuse brățările ca potențiale arme însemna, de asemenea, că nu era un tâlhar oarecare. Un agent Imperial ar fi recunoscut probabil brățările, dar nu avea sens ca vreunul dintre ei să îl vizeze pe Theron pe o lume controlată de Hutti... mai ales acum, când Serviciile Secrete Imperiale fuseseră oficial desființate. Rămânea doar o singură opțiune probabilă şi tulburătoare: un vânător de recompense sau un asasin care lucra pentru Huttul Morbo.

— Acum întoarce-te, foarte încet.

Presiunea lamei scăzu când atacatorul făcu un pas înapoi. Theron se întoarse pentru a vedea un Houk cu pielea violetă care se înălța deasupra lui, corpul său masiv şi membrele groase şi musculoase părând să umple întreaga lățime a aleii înguste. Trăsăturile lui de broască erau încremenite într-o încruntare sumbră, iar ochii îi erau fixați cu atenție asupra victimei sale. Era destul de sigur că Houkul nu avea întăriri – ar fi observat dacă îl urmărea mai mult de o persoană. Dar, chiar dacă acționa singur, Theron nu se putea compara cu puterea brută din muşchii uriaşului. În condiții

normale, putea să compenseze prin viteză ceea ce-i lipsea în materie de forță, dar în limitele strâmte ale aleii înguste, evitarea vibrolamei mortale ar fi putut fi dificilă... mai ales dacă Houkul era antrenat în lupta corp la corp. Având în vedere alegerea armei, Theron trebuia să presupună că avea în față un adversar capabil şi mortal.

— De ce te interesează Morbo? întrebă Houkul.

— Habar n-am despre ce vorbeşti, spuse Theron, ipoteza sa anterioară cu privire la faptul că atacatorul său lucra pentru Hutt părând să se confirme.

— Te-am văzut cercetând vizuina lui Morbo în ultimele trei zile, răcni Houk. Minte-mă din nou şi data viitoare nu te voi mai întreba frumos, adăugă el, fluturând vibrolama înainte şi înapoi pentru a-şi sublinia punctul de vedere.

Amenințarea nu îl deranjă pe Theron nici pe departe la fel de mult precum constatarea că fusese descoperit în timpul vizitelor sale de recunoaştere la clubul lui Morbo.

— Nu te-am văzut niciodată la Morbo, recunoscu Theron. Nici nu credeam că m-a văzut cineva.

— Am fost antrenat să ştiu ce trebuie să caut, răspunse Houkul.

Antrenat? se întrebă Theron. *De către cine? Serviciile Secrete Imperiale?*

Ca un ecou al propriilor sale gânduri, Houkul întrebă:

— Pentru cine lucrezi?

Theron nu avea de gând să dezvăluie legătura sa cu SIS şi bănuia că un alt răspuns evaziv ar fi fost întâmpinat cu violență.

— Trage! strigă Theron, ca şi cum ar fi strigat către un complice nevăzut.

Capul Houkului se întoarse doar o fracțiune de secundă ca reacție la cacealmaua lui Theron. Profitând de diversiune, Theron atacă cu o lovitură rapidă în abdomenul lui. Impactul nu provocă pagube reale, dar îl dezechilibrează momentan pe extraterestrul uriaş, dându-i lui Theron mai mult spațiu de manevră.

Deja se retrăgea anticipând contraatacul; chiar şi aşa, abia dacă reuşi să evite lovitura anticipată a adversarului său. Aşa cum se temuse, Houkul nu era doar un luptător priceput – era mai rapid decât părea. În timp ce Houkul se apropia, Theron încercă să-l dezarmeze printr-o imobilizare a încheieturii mâinii care ținea lama. Houkul contraatacă răsucindu-şi corpul şi lovindu-l cu celălalt umăr pe Theron, trimițându-l împleticindu-se înapoi. Neputând să-şi recapete jocul de picioare, Theron fu nevoit să treacă în defensivă. Aleea fiind prea îngustă pentru a se eschiva dintr-o parte în alta, singura sa opțiune era retragerea totală, dându-se rapid înapoi în timp ce Houkul înainta, cu lama spintecând şi înjunghiind aerul în gol la câțiva centimetri de pieptul lui Theron. Theron se opri brusc şi se lăsă la pământ, rostogolindu-se spre picioarele groase ale inamicului său care înainta. Mişcarea îl luă pe Houk prin surprindere; se împiedică de Theron şi se prăbuşi la pământ, căderea smulgându-i vibrolama din mână. Unul din genunchii noduroşi ai Houkului îl nimeri pe Theron în bărbie în timp ce cădea peste el, spărgându-i buza şi făcându-l să vadă stele. Amețit, Theron ignoră durerea şi sări în picioare, iar odată cu primul pas se dădu în lături pe partea laterală a aleii înainte să se prăbuşească din nou la pământ.

O mână masivă i se strânsese în jurul gleznei, în timp ce Houkul, căzut fiind, încerca să-l tragă pe Theron suficient de aproape pentru a-l termina. Theron se năpusti cu piciorul liber, izbind de două ori în figura Houkului. Strânsoarea ca o menghină slăbi suficient de mult pentru ca Theron să se elibereze cu o rostogolire şi se târî pe mâini şi genunchi spre locul în care se aflau pe jos blasterul şi brățările sale.

Houkul se zbătea să se ridice în picioare, dar până să se ridice Theron apucase una dintre brățări, o lipise de antebrațul drept şi țintise.

— Toxicitate şapte, murmură el, strângându-şi mâna într-un pumn strâns.

O săgeată mică porni dintr-o țeavă subțire încorporată în brățară şi se înfipse în pieptul Houkului. Înfricoşătorul extraterestru deveni rigid în timp ce îl străbătea o puternică încărcătură electrică. Se convulsionă timp de câteva secunde, apoi se prăbuşi la pământ, zvâcnind uşor din cauza unor efecte secundare.

Theron se gândi ce să facă cu Houkul imobilizat, dar conştient, în timp ce-şi strângea rapid echipamentul. Nu avea să dureze mult până când efectele exploziei electrice aveau să dispară, dar pentru următoarele câteva minute Houkul era practic neajutorat. Theron nu avea de gând să lichideze un adversar neajutorat... dar putea să îl interogheze.

— Toxicitate doi, şopti el, trăgând o altă săgeată în coapsa Houkului, de la mică distanță.

Aşteptă treizeci de secunde pentru ca drogul care încețoşa mintea să-şi facă efectul, înainte să înceapă să pună întrebări.

— Cum m-ai reperat? întrebă el. Ai spus că ai fost antrenat. De către cine?

Houkul clătină din cap amețit, luptându-se să reziste substanțelor chimice care îi curgeau prin organism. În câteva minute, acestea aveau să-l facă inconştient – Theron trebuia să obțină răspunsuri înainte să se întâmple asta.

— Hei! se răsti Theron, plesnind obrazul cărnos al Houkului. Cine te-a antrenat?

— SIS, murmură Houkul.

— *Serviciul de Informații Strategice*? repetă Theron, mintea lui chinuindu-se să accepte ceea ce tocmai auzise.

— Supraveghere secretă, confirmă Houkul amețit, cu limba dezlegată datorită serului lui Theron. Îl supraveghem pe Morbo. Ca parte a *Operațiunii Transom*.

SIS îl urmăreşte pe Morbo. Nu-i de mirare că Directorul ştie că sunt aici.

Theron nu auzise niciodată de *Transom*, dar asta nu era ceva neobişnuit. SIS avea misiuni în desfăşurare în toată galaxia şi doar Directorul şi agenții implicați erau la curent cu detaliile.

Norocul meu să dau peste o misiune în desfăşurare.

— Ce ai de gând să faci cu mine? întrebă Houkul, bolborosind cuvintele şi străduindu-se să îşi țină ochii deschişi, în timp ce somnul îl trăgea încet-încet în jos.

— Relaxează-te, uriaşule, spuse Theron. Suntem de aceeaşi parte.

Directorul îi ordonase lui Theron să părăsească Nar Shaddaa; evident, era îngrijorat că acesta ar putea interveni în *Operațiunea Transom*, oricare ar fi aceea. Dar era în joc viața lui Teff'ith, iar Theron nu avea de gând să o abandoneze, chiar dacă asta însemna să sfideze un ordin direct.

Houkul începu să sforăie puternic, punând capăt oricărei speranțe pe care Theron o avea de a-i cere mai multe detalii despre *Operațiunea Transom*.

Trebuie să fie în fazele incipiente, gândi Theron. *Încă mai observă ținta. Dacă intru şi ies repede, nu ar trebui să aibă un impact semnificativ asupra misiunii.*

Ştia că Directorul nu va crede niciodată acest argument ca justificare pentru ceea ce urma să facă. Dar era întotdeauna mai uşor să ceri iertare decât permisiune.

Luându-l de brațe pe Houk, îl târî pe extraterestrul adormit într-un colț al aleii, ascunzându-l în spatele câtorva tomberoane de gunoi. Se va trezi peste câteva ore cu o durere de cap zdravănă, dar nevătămat. Suficient timp pentru ca Theron să se întâlnească cu Morbo şi să negocieze pentru viața lui Teff'ith.

Porni pe alee la pas vioi, încercând să nu se gândească la faptul că-şi punea în pericol întreaga carieră.

Capitolul 2

Buza lui Theron începuse să se umfle de la lovitura dată de genunchiul Houkului; se simțea ca şi cum ar fi fost lovit cu casca de un motociclist swoop. Avea câteva mici kituri de medicamente îndesate la centură, dar nu părea să merite efortul. Rana era dureroasă, dar nu insuportabilă. În schimb, făcu o serie de exerciții mentale simple pe care le învățase de la Ngani Zho pentru a-şi linişti corpul şi mintea. Era un truc pe care Jedii îl foloseau pentru a-i ajuta să apeleze la Forță pentru a se vindeca, însă Theron descoperise că existau beneficii chiar şi pentru cineva ca el.

Recunoscu durerea din buza lui, o îmbrățişă, apoi o lăsă să i se îndepărteze din minte. Aproape instantaneu, durerea dispăru, deşi leziunile rămăseseră. Era destul de bine până când se încheia misiunea şi putea face rost de un droid medical care să îl vindece cum se cuvine.

Traversând aleile din spate fără alte incidente, ieşi la capătul unei piețe mici din Cartierul Roşu. Aici era mai puțină lume decât în Promenadă, dar era suficient de aglomerat pentru ca Theron să fie atent la hoții de buzunare în timp ce traversa piața. Un trio de adolescenți pe biciclete swoop zburdau prin mulțime, purtând culorile uneia dintre bandele stradale locale. Râdeau de strigătele furioase ale pietonilor, învârtindu-se în cercuri batjocoritoare chiar pe deasupra capetelor lor, înainte să se îndepărteze pentru a dispărea după colț. Theron nu le dădu prea mare atenție în timp ce se apropia de destinația sa: o clădire scundă, cu două etaje, de cealaltă parte a pieței, deținută de Huttul Morbo, unul dintre numeroşii lorzi ai crimei de pe Luna Contrabandiştilor. În partea din față a clădirii se afla un mic bar-cazinou numit *Paradisul lui Morbo*; în spate se afla un depozit în care se aflau bunurile ilegale pe care le trafica Huttul, precum şi biroul privat al lui Morbo.

Planul era simplu: să intre în club, să strecoare o mână de credite către manager şi să ceară o întâlnire cu Morbo. Odată intrat înăuntru, Theron urma să se folosească de puterea sa de convingere – şi de lăcomia şi interesul propriu al Huttului – pentru a-l face pe Morbo să anuleze atacul asupra lui Teff'ith şi a echipei sale. Rapid, curat şi simplu nu era stilul obişnuit al lui Theron, dar nu avea chef de surprize.

Clubul era mai aglomerat decât de obicei. Probabil că nu era relevant, dar Theron nu putu să nu observe. După ambuscada de pe alee, simțurile îi erau în alertă. Scană rapid clubul pentru a găsi pe cineva care i se părea că nu-şi avea locul acolo – dacă SIS îl însărcinase pe Houk să-l supravegheze pe Morbo, puteau fi şi alți agenți care se ocupau de acest caz. Nu văzu pe nimeni care să-i atragă atenția în mod special, dar observă altceva neobişnuit. Majoritatea clienților nu jucau jocuri de noroc. Sorbeau băuturi, stând singuri sau în perechi la mese şi la bar, ca şi cum ar fi aşteptat ceva. Câțiva dintre ei îl studiară deschis în timp ce se îndrepta spre Rers Shallit, managerul Neimoidian al clubului, care stătea într-un colț, aproape de spatele sălii. Imediat după el, o pereche de bodyguarzi Gamorreeni se aflau de o parte şi de alta a uşii care ducea spre camerele din spatele clubului.

Încă de la începutul investigațiilor sale preliminare, Theron aflase că Rers era al doilea la comandă, după Morbo. Huttul dădea ordinele, iar Neimoidianul era însărcinat cu executarea lor. Theron aflase, de asemenea, că Rers era suficient de prost încât să ia singur bani când Morbo nu era atent, dar suficient de deştept pentru a face ca escrocheriile să fie mici şi neobservabile.

Dornic pe moment să termine misiunea, Theron trecu peste orice prefăcătorie.

— Trebuie să vorbesc cu Morbo.

— Las-o baltă. Du-te şi aşteaptă lângă ceilalți.

Răspunsul îl prinse pe Theron cu garda jos. Se aştepta ca Rers să spună ceva

de genul: *Nimeni nu vorbeşte cu Morbo. Vorbeşte cu mine şi îi voi transmite.* Sau poate: *Ce-mi iese mie?* Răspunsul neaşteptat îi stârni curiozitatea deja arzătoare lui Theron; se strădui să rămână în scenariu.

— Du-mă la şeful tău şi voi face în aşa fel încât să merite.

Neimoidianul îl fixă cu o privire răutăcioasă.

— Morbo conduce o licitație curată. Nimeni nu va vedea pe furiş marfa. Du-te şi stai jos înainte ca lucrurile să se înrăutățească.

Gamorreenii se întoarseră spre el, cu boturile lor porcine încordate în aşteptare, dezvăluindu-şi colții proeminenți.

— Nu poți învinovăți pe cineva că a încercat, spuse Theron ridicând din umeri în timp ce piesele se potriveau la locul lor.

Clienții în plus prezenți la club nu jucau jocuri de noroc pentru că se aflau aici ca să cumpere ceva. Theron nu auzise nimic despre vreo licitație în cele trei zile în care fusese pe Nar Shaddaa. Trebuie să fi fost organizată cu săptămâni în urmă; potențialii cumpărători fuseseră deja contactați cu mult înainte de sosirea lui. Şi Theron nu se putea gândi decât la un singur motiv pentru atâta discreție.

Morbo scosese la licitație prizonierii de război capturați din armata Republicii.

Sclavia era legală în Imperiul Sith şi pe lumile controlate de Hutti. În general, Republica închidea ochii la comerțul cu sclavi al Huttilor, dar exista o excepție notabilă. Orice Hutt care scotea la licitație soldații Republicii capturați devenea în mod inevitabil ținta represaliilor ascunse ale Republicii: pirați care confiscau încărcăturile în timp ce erau transportate, infractori anonimi care luau drept țintă exploatațiile şi depozitele Hutte de pe diferite planete, funcționari vamali de pe Lumile Nucleului care efectuau numeroase inspecții *aleatorii* asupra transporturilor care soseau de la partenerii de afaceri ai Huttilor.

Vânzarea prizonierilor de război ca sclavi era o afacere proastă, iar majoritatea Huttilor o evitau. Dar Morbo era lacom, chiar şi pentru specia sa cunoscută ca fiind avară, iar o licitație secretă cu prizonierii Republicii era chiar pe placul său.

Conştient că Rers încă îl urmărea, Theron se îndreptă spre o masă goală de lângă intrare şi se aşeză. Gardienii Gamorreeni priviră atenți retragerea lui, cu boturile căzute de dezamăgire pentru şansa pierdută de a lovi un client aparent neajutorat.

Se aşeză pe locul lui şi se gândi la opțiunile pe care le avea. Probabil că toată lumea presupunea că reprezenta un cumpărător care dorea să rămână anonim, iar el trebuia să accepte jocul dacă nu voia să ridice suspiciuni. Putea să aştepte licitația, să arunce câteva oferte mici pentru a-şi juca rolul, apoi să încerce să se întâlnească cu Morbo la sfârşit pentru a negocia în schimbul vieții lui Teff'ith. Asta ar fi fost cea mai prudentă cale de urmat. Totuşi, ideea de a sta cu mâinile în sân în timp ce camarazii săi soldați erau scoşi la licitație ca pe nişte bunuri de schimb, îl irita pe Theron.

Şi dacă nu sunt singurul care nu este dispus să lase să se întâmple asta? Despre asta este vorba în Operațiunea Transom?

Pe de altă parte, dacă SIS ar fi aflat despre licitația secretă a lui Morbo, Directorul ar fi putut pune la cale o operațiune specială pentru a încerca eliberarea camarazilor lor de război.

Iar eu am stricat totul, eliminându-l pe omul de bază al Operațiunii Transom.

Primul instinct al lui Theron fu să facă tot ce trebuia pentru a elibera prizonierii Republicii – dacă el dăduse peste cap misiunea, el trebuia să fie cel care să o repare. Pe de altă parte, dacă *Operațiunea Transom* era încă în desfăşurare, ultimul lucru pe care Theron îl dorea, era să se pună în calea ei. Nu exista nicio modalitate de a şti care era decizia corectă; nu fără mai multe informații. Din păcate, contactarea SIS nu era o soluție. La fel ca toate cazinourile din Cartierul Roşu, clubul lui Morbo era dotat cu echipamente de securitate de top. Orice transmisiune de intrare sau de ieşire pe o rază de trei cartiere ar fi fost interceptată şi analizată – o măsură de precauție standard pentru a împiedica trişorii să comunice cu un partener din afara cazinoului, care ar putea folosi un computer pentru a calcula cotele la jocuri.

Theron scrută mulțimea, căutând din nou vreun semn că SIS avea la fața locului un alt agent care se dădea drept cumpărător. Dar nimeni nu ieşea în evidență din mulțime... desigur. Dacă ar fi făcut-o, misiunea ar fi fost compromisă.

Trebuia să decidă. Să stea liniştit, sau să se ridice şi să acționeze.

Pentru Theron, nu era dificil să ia o decizie. Rers şi ceilalți clienți îşi mutaseră atenția de la el la celelalte persoane nou sosite, ceea ce făcu să-i fie uşor să se ridice şi să se strecoare afară fără să atragă atenția.

În fața clubului, aruncă o privire rapidă pentru a se asigura că nu se uita nimeni, apoi merse cu dezinvoltură pe aleea laterală şi se îndreptă spre depozitul construit în spate. Nu avea nevoie să vadă înăuntru ca să-şi imagineze scena: gărzi înarmate care vegheau nişte prizonieri nefericiți, pe cale să fie scoşi la licitație.

Era o singură uşă din duroțel în spate, cu două ferestre înnegrite la un etaj mai sus. Renunță să folosească uşa; dacă ar fi luat-o pe cea mai evidentă intrare, gardienii ar fi avut timp să reacționeze. Era puțin probabil ca ferestrele să fie prevăzute cu alarmă sau protejate de un câmp de securitate – dificultatea de a ajunge la ele era o măsură de apărare suficientă. Se gândi să escaladeze peretele pentru a ajunge la ferestre, dar ar fi fost expus dacă vreunul dintre gardieni ar fi rătăcit pe aleea din spate. Era mai bine să se apropie de ei de sus, de unde era mai puțin probabil să fie observat.

Theron ieşi din nou în fața clubului şi se contopi cu fluxul de pietoni care se plimbau prin piață. Merse până la jumătatea cartierului, trecu pe lângă trei clădiri de pe aceeaşi parte a străzii, apoi se opri în dreptul intrării pe o străduță îngustă din spate, lângă o clădire cu trei etaje; judecând după indicatoare, era o clădire care combina o casă de amanet cu o sală de dans. Verifică să vadă dacă se uita cineva.

Cei trei huligani pe motociclete swoop pe care îi văzuse mai devreme survolau din nou, venind atât de jos încât pietonii trebuiau să se aplece pentru a nu fi loviți. Strigau şi țipau înainte să se ridice în siguranță în afara razei de acțiune şi să accelereze, îndepărtându-se. Theron profită de acea distragere a atenției şi se strecură pe alee, mergând spre partea din dos a clădirii. Îşi scoase mănuşile de cățărare din locul în care fuseseră ascunse în partea din spate a centurii, le trase peste mâini şi îşi flexă degetele. Testă aderența pe peretele clădirii; un milion de nanofibre ca nişte ace țesute în materialul mănuşilor se prinseră de imperfecțiunile invizibile ale suprafeței aparent netede, oferindu-i aderență.

Mişcându-se cu o dexteritate asemănătoare cu cea a unui tach[3] de pe Kashyyyk, se furişă pe partea laterală a zidului exterior al casei de amanet şi urcă pe acoperiş. Nu se opri să-şi tragă sufletul, ci făcu trei paşi rapizi şi sări peste aleea îngustă care despărțea casa de amanet de clădirea cu două etaje de lângă ea. Aterizâ uşor, rostogolindu-se pentru a absorbi impactul. Aleea dinaintea clădirii următoare era ceva mai largă, şi din nou alergă pe acoperiş şi sări pe partea cealaltă fără nicio ezitare. Pe acoperişul clădirii adiacente clubului lui Morbo, se opri şi contemplă diferența de aproape zece metri dintre ele.

Ai făcut salturi mai lungi înainte. Şi dacă o să cazi, ai supraviețuit unor situații mai rele.

Adunându-se, sprintă spre margine. Cu o jumătate de pas înainte să sară, cei trei adolescenți voioşi o zbughiră în picaj pe aleea din fața lui, fără să ştie că Theron sărea peste acoperişurile aflate chiar deasupra lor. Distras, Theron se împiedică, cizma lui alunecând pe suprafața neuniformă a acoperişului în timp ce-şi proptea piciorul pentru saltul final. Memoria musculară a trupului său reacționă instinctiv la pierderea bruscă a echilibrului şi a impulsului, aruncându-se în față pentru a compensa schimbarea centrului de greutate. Theron reuşi totuşi să se împingă de pe cornişă. La

[3] Tach – specie de primate, care trăiau în copaci, originare de pe planeta Kashyyyk. Creaturi inofensive şi chiar prietenoase, tachii putea fi adesea găsiți pe pământ, căutând fructele care se copseseră prea mult.

jumătatea distanței, realiză că nu avea să reușească. Își aruncă brațul stâng într-o încercare disperată de a se agăța de cornișă. Vârfurile degetelor mănușii sale de cățărare ajunseră pe suprafață, nanofibrele agățându-se de permacretă la jumătate de metru sub acoperiș.

Plonjonul său se opri brusc și zguduitor, reușind aproape să-i smulgă umărul stâng din articulatie, după care corpul i se contorsionă foarte tare când se izbi de clădire. Icni de durere în timp ce aerul îi era scos din plămâni. Susținut de singurul său membru suferind, se balansă în vânt și se strădui să-și recapete respirația. După câteva secunde, reuși să-și revină îndeajuns pentru a se ridica și pentru a lovi cu palma dreaptă de clădire, permițându-i celuilalt braț să suporte o parte din greutatea sa. Ignorând protestul încheieturii umărului stâng, se ridică și trecu peste cornișă și se întinse pe burtă pe acoperișul clubului lui Morbo. Ridicându-se în picioare, își verifică umărul cu o serie rapidă de mișcări. Durerea îl făcu să strângă din dinți, dar nimic nu părea grav afectat. În același timp, Theron era atent la orice sunet care să indice că sosirea sa lipsită de eleganță ar fi atras atenția cuiva din interiorul clubului. Neauzind nimic în afară de zgomotul adolescenților care goneau mai jos, pierzându-se în depărtare, se ghemui și se strecură de-a lungul acoperișului până la marginea zidului aflat în spate. De la centură, scoase o bucată de sârmă subțire și flexibilă cu un mic dispozitiv de tăiere laser, de precizie, și o cameră miniaturală.

Theron activă camera, iar imaginea care intră în lentila acesteia fu transmisă către un afișaj încorporat în implantul cibernetic din ochiul său stâng. Folosindu-se de imaginea transmisă de cameră pentru a-și ghida mâna, coborî cu grijă firul peste margine până când acesta ajunse la același nivel cu marginea din stânga sus a uneia dintre ferestrele înnegrite. Cu o serie de comenzi șoptite, Theron trecu camera prin spectrele infraroșu și ultraviolet, căutând în diferitele lungimi de undă strălucirea slabă care ar fi indicat prezența unui tip de câmp de securitate care proteja ferestrele.

Nu fu surprins să constate că ferestrele erau curate; nici măcar Morbo nu-și putea permite să investească în câmpuri electronice de securitate scumpe la fiecare punct de acces posibil.

Theron răsuci baza firului și laserul se activă, topind o mică gaură în colțul geamului și permițându-i să treacă prin ea camera, pentru a arunca o privire în interiorul depozitului. Vedea lăzi și containere de transport împrăștiate. În colțul din spate, se aflau patru Cathari înghesuiți împreună pe podea, trei masculi și o femelă. Prizonierii aveau mâinile legate la spate, dar capetele le erau ridicate, deși trăsăturile lor de felină erau încrâncenate de resemnare. Două gărzi înarmate, ambele umane, stăteau de veghe asupra lor, posturile lor neglijente și expresiile dezinteresate dezvăluindu-le plictiseala în timp ce așteptau ca Morbo să înceapă licitația.

Mișcând laserul în cercuri lente, Theron topi circumferința găurii din fereastră până când fu suficient de mare pentru ca el să poată trece mâna prin ea, dar spera să fie încă suficient de mică pentru a scăpa atenției paznicilor. Retrase firul, îl puse în siguranță la centură, apoi se lăsă cu grijă spre marginea ferestrei până când picioarele i se rezemară de pervaz. Folosindu-se de mănușa de cățărare a mâinii stângi pentru a se ajuta să-și mențină echilibrul, privi prin gaură, identificând locația fiecărui paznic cu ajutorul implantului de țintire automată din ochiul stâng. Se deplasă astfel încât să-și poată strecura mâna dreaptă prin gaura din geam. Deși ar fi tras orbește, sistemul său cibernetic îl menținea asupra țintelor sale în timp ce șoptea: *Toxicitate șase*, și își lansa ultimele două săgeți din brățară.

Când se uită înapoi prin gaura din geam, văzu că ambii paznici erau la pământ și eliminați. Captivii se uitară în jur cu un amestec confuz de teamă și speranță. Știind că era puțin probabil să audă cineva din cazinoul din fața clubului, Theron își întoarse capul într-o parte și îndepărtă restul de sticlă cu pumnul.

Mișcându-se rapid, se strecură prin rama ferestrei și se lăsă să cadă pe solul de dedesubt, rostogolindu-se pentru a absorbi impactul. Sări în picioare și își ridică un deget la buze. Femela Cathar, membrul de rang superior al grupului după tresele de

sergent, încuviință scurt din cap în semn de înțelegere. Theron cotrobăi prin buzunarele gardienilor inconştienți, găsind o cheie mică la al doilea. Câteva clipe mai târziu, Catharii erau descătuşați din legăturile lor şi se ridicară în picioare. Theron se îndreptă spre ieşirea din partea cealaltă a etajului depozitului. Se asigură că uşa dinspre alee nu era încuiată şi că deschiderea ei nu va declanşa nicio alarmă, în timp ce Catharii îşi frecau încheieturile mâinilor pentru a-şi reface circulația.

— Cine eşti? întrebă femela Cathar.

— *Serviciul de Informații Strategice* al Republicii, răspunse Theron. Noi avem grijă de ai noştri. Uşa aceea duce la aleea din spate, adăugă el, arătând spre ieşire. Puteți să descurcați de aici încolo?

Femela Cathar aprobă din cap în timp ce se apleca şi recupera puşca blaster de la paznicul de la picioarele ei. Unul dintre tovarăşii ei smulse un alt blaster de la al doilea paznic.

— Mulțumesc, spuse ea, înainte ca, împreună cu ceilalți, să plece în viteză spre libertate.

După ce Catharii plecară în siguranță, cercetă restul depozitului până când localiză uşa care ducea la birourile private aflate între depozitul din spatele clădirii şi cazinoul din față. Theron deschise uşa cu grijă, aruncând o privire pentru a descoperi că holul era gol. Bănui că bătăuşii lui Morbo se aflau probabil în față şi îi supravegheau pe potențialii cumpărători care aşteptau licitația. Coridorul ducea în două direcții. Stând nemişcat, Theron auzi murmurul inconfundabil al unui bar aglomerat venind dinspre dreapta lui, aşa că se întoarse şi se îndreptă în direcția opusă. Nu trebui să meargă prea mult înainte să găsească ceea ce căuta: o perdea groasă din mărgele, care atârna peste o arcadă din capătul holului.

Theron păşi prin ea şi ajunse față în față cu proprietarul clubului. Biroul privat al lui Morbo era o mărturie a lăcomiei, vanității şi avariției speciei sale. Corpul masiv al lordului crimei trona pe o canapea luxoasă făcută la comandă, iar restul încăperii era aglomerat cu statui opulente din aur, tablouri şi alte obiecte de artă stridente, confecționate după chipul şi asemănarea lordului crimei. Mai multe servitoare Twi'lek se strecurau prin cameră cu ochii plecați în timp ce îndepărtau resturile a ceea ce părea să fi fost un festin somptuos şi exotic pentru o duzină de persoane, dar despre care Theron înțelesese că fusese doar masa Huttului înainte de licitație.

Morbo se uită la el cu un dispreț inconfundabil. Era clar că nu-l vedea pe Theron ca pe o amenințare, deşi toate servitoarele se retrăseseră şi se ghemuiseră în colțurile îndepărtate ale încăperii.

— I-am spus lui Rers să nu primească vizitatori înainte de licitație, mârâi el în Huttă, vocea lui fiind atât de profundă încât Theron o simți tremurând prin podea şi până în picioare. La următoarea licitație ar trebui să-l scot la vânzare pe Neimoidianul ăla inutil.

La fel ca toți agenții SIS, Theron înțelegea perfect limba Huttă. Dar vorbitul ei punea la grea încercare corzile vocale umane, aşa că se rezumă la Bazică pentru răspunsul său.

— Nu sunt aici pentru licitație.

— Nu? Atunci întoarce-te mai târziu. Limba lungă şi groasă a lui Morbo țâşni afară pentru a linge o pată de grăsime care se rostogolea pe falca sa. Trebuie să-mi prezint marfa în zece minute.

Theron nu socoti că era prudent să menționeze că, din cauza lui, licitația fusese amânată pe termen nedefinit.

— Voi fi rapid, puternice Morbo. Ceea ce am de spus ar putea fi foarte profitabil pentru tine.

Combinația dintre gâdilarea ego-ului Huttului şi rostirea cuvântului magic *profitabil*, captase întreaga atenție a lui Morbo.

— Vorbeşte. Ar fi bine să merite timpul meu.

— Ştiu despre operațiunea împotriva membrilor Frăției Vechiului Tion, spuse

Theron, trecând direct la subiect.

Morbo râse, lovindu-şi mâinile cărnoase de sulurile de grăsime care-i acopereau pieptul.

— Ai ajuns prea târziu. Am angajat pe altcineva pentru treaba asta.

— Nu licitez pentru contract. Vreau să anulezi contractul.

— Imposibil. Frăția a făcut contrabandă cu mirodenii pe teritoriul meu fără să-mi plătească comision. Ar trebui să ştii că nu trebuie să faci asta.

— Eu nu sunt de partea Frăției, îl asigură Theron. Eu reprezint alte interese.

— Atunci de ce îți pasă?

— Nu este o mişcare de afaceri inteligentă, continuă Theron, evitând întrebarea în timp ce mintea lui se grăbea să găsească un argument convingător care să nu dezvăluie cine era sau pentru cine lucra. Intrarea în război cu Frăția ar putea fi costisitoare. Dar dacă anulezi lovitura, voi găsi creditele pentru a-ți acoperi comisionul.

— Aici nu e vorba de credite, spuse Morbo, corpul lui de melc tremurând de furie. De când a preluat Zedania controlul, Frăția Vechiului Tion s-a extins, căutând noi teritorii. Trebuie să-i trimit un mesaj – nimeni nu se pune cu Morbo!

— Zedania nu a autorizat acea misiune, explică Theron. Contrabandiştii lucrează pe cont propriu.

— Atunci nu o să-i pese dacă îi voi elimina.

— Unul dintre ei lucrează pentru mine, minți Theron. Dacă îi faci *ei* vreun rău, îmi va păsa.

— Ei, spuse Morbo cu un zâmbet viclean. Te referi la femela Twi'lek.

Theron nu văzu prea mult rost să încerce să nege. Aprobă din cap.

— Spui că lucrează pentru tine, continuă Morbo, cu coada mişcându-i-se uşor. Dar cine eşti tu, mai exact?

— Cineva care vrea să o vadă pe Zedania eşuând, minți Theron. Am muncit din greu pentru a-mi apropia contactul de ea. Dacă nu anulezi această lovitură, va trebui să o iau de la capăt.

Morbo chicoti, rolele de grăsime tremurând de încântare. Era clar că îi plăcea ideea de cârtiță în interiorul organizației criminale a altcuiva. Ochii i se îngustară în timp ce încerca să asambleze bucățile aleatorii de adevăr şi ficțiune din povestea lui Theron într-o singură teorie.

— Reprezinți un rival care caută să-i ia locul Zedaniei? O altă bandă care caută să doboare Frăția? Sau forțele de ordine din Hegemonia Tion?

— Chiar nu pot spune.

— Oricum nu contează, spuse Morbo cu un oftat de regret. Prietenii tăi sunt gata să plece. Încarcă mirodenia pe nava lor. Băieții mei se îndreaptă deja spre portul spațial. Ai ajuns prea târziu.

Theron înjură în Gamorreana veche în timp ce se întorcea pe călcâie şi fugea înapoi. Alergând spre uşa care ducea înapoi la depozit, auzi strigăte furioase de surpriză venind din partea cealaltă; cineva îi găsise pe gardienii doborâți. Continuă să treacă de uşa depozitului, picioarele sale muşcând pământul în paşi lungi şi rapizi în timp ce continua pe hol şi dădea buzna pe uşa care ducea în club. Paznicii Gamorreeni aflați de o parte şi de alta fuseseră prea surprinşi ca să încerce să-l oprească; treaba lor era să împiedice lumea să intre în spate, nu să oprească pe cineva să iasă.

Theron nu privi înapoi în timp ce gonea pe uşă şi ieşea în stradă, îndreptându-se spre portul spațial.

Capitolul 3

În timp ce îşi croia drum prin mulțime, Theron realiză că nu va ajunge niciodată la timp, la spațioport, pe jos. Din fericire, vuietul inconfundabil al motoarelor swoop care se apropiau îi dădu o idee. Fugind în mijlocul pieței, unde ar fi fost cel mai vizibil, îşi scutură pumnul şi strigă la tinerii membri ai bandei care se învârteau din nou în cerc pentru a agita mulțimea.

— Luați-vă jucăriile alea zburătoare şi plecați acasă, derbedei mici!

Aşa cum se aşteptase, cei trei piloți îşi înclinară swoopurile şi se îndreptară direct spre el, atraşi de provocarea lui. Theron se feri şi îşi acoperi capul când primul swoop trecu la vreo doi metri deasupra lui. Al doilea veni şi mai aproape. Theron se întoarse şi alergă spre adăpostul celei mai apropiate clădiri, aruncând priviri rapide peste umăr în timp ce se prefăcea că fuge îngrozit. Cel de-al treilea muşcă momeala şi porni în urmărire, accelerând pentru a-i tăia calea lui Theron înainte ca acesta să poată ajunge în siguranță. Venise mult mai jos decât ceilalți doi, încercând să-l forțeze pe Theron să se trântească la pământ pentru a evita să fie lovit de picajul său.

Theron îşi jucă rolul, ghemuindu-se ca şi cum i-ar fi fost frică; apoi, în ultimul moment, sări în sus şi apucă brațul motociclistului, în timp ce swoopul abia îl rată.

Luat prin surprindere, tânărul bătăuş fu smuls de pe şaua sa. Theron îşi ținu strânsoarea doar o clipă, răsucindu-se astfel încât pilotul să cadă cu putere pe spate şi nu pe creştetul neprotejat. Motociclistul se rostogoli prin piață în timp ce swoopul vira şi se învârtea nebuneşte, fără control, până când îl redresară stabilizatoarele interne; protocoalele de siguranță încorporate detectară absența motociclistului şi coborâră vehiculul pentru o aterizare sigură de cealaltă parte a pieței.

Mulțimea înțelesese ceea ce tocmai se întâmplase, într-o tăcere uluită, întreruptă de sunetul celorlalte două swoopuri care se îndepărtau în viteză, în timp ce piloții nu erau conştienți de soarta prietenului lor. Apoi, toată lumea izbucni într-o serie de aplauze şi urale spontane. Theron îi ignoră şi alergă să vadă ce face motociclistul căzut. Tânărul se rostogolise pe spate, zăcând amețit şi gemând. Câteva pete de piele goale de pe brațe şi mâini îi fuseseră zgâriate de la cădere, dar în rest părea în regulă.

— Hei, puştiule – data viitoare, poartă o cască, îi spuse Theron, dându-i o palmă uşoară peste obraz.

Adolescentul nu făcu decât să mârâie în replică, cu toate că reuşi să schițeze un gest obscen. Theron luă asta ca pe un semn că era bine. Sunetul motoarelor care se îndepărtau îşi schimbă tonul: ceilalți doi huligani veneau din nou. Theron se întoarse şi alergă spre swoopul celui căzut, sări pe el şi porni motorul. În timp ce demara, spera ca ceilalți doi să se oprească să se uite după prietenul lor în loc să pornească în urmărire. Aruncând o privire peste umăr, totuşi, nu fu surprins să îi vadă aproape pe urmele lui. Theron apăsă accelerația, împingându-şi swoopul la viteză maximă în timp ce urca mai sus, clădirile şi străzile fiind pete de culori în timp ce trecea pe lângă ele.

În zilele premergătoare alăturării sale la SIS, Theron îşi făcuse o reputație pe circuitele de swoopuri din Liga Mică de pe Manaan[4]; se îndoia că motocicliştii aflați în

[4] Manaan – planetă acvatică din sistemul Pyrshak. Pe ea locuiau Selkathii, o specie de amfibieni. Planeta era complet acoperită de apă şi era singura sursă cunoscută de substanță medicinală kolto din galaxie. Controlată de Rakata în timpul istoriei pre-Republicane, deveni independentă în urma prăbuşirii Imperiului lor Infinit. În anii dinainte şi din timpul Războiului Civil Jedi, kolto era atât de importantă pentru galaxie încât Selkathii reuşiseră să îşi folosească monopolul pentru a-şi impune politica de neutralitate şi autonomie. Singura aşezare de suprafață de pe Manaan era oraşul plutitor Ahto, construit deasupra Riftului Hrakert, o sursă abundentă de kolto.

urmărire se ridicau la înălțimea abilităților sale. Dar se afla pe un swoop necunoscut, gonind cu viteză pe străzile pe care ei le cunoşteau ca-n palmă. Nu avea să fie uşor să îi piardă.

Nu-şi făcea griji că îl vor doborî cu blasterele; motocicletele swoop erau recunoscute ca fiind instabile, iar la viteze mari chiar şi cei mai experimentați piloți aveau nevoie de ambele mâini pentru a menține controlul. Dar, dacă erau suficient de nesăbuiți, puteau încerca să-l acroşeze cu propriile lor swoopuri pentru a-l forța să se prăbuşească.

— Suprapunere navigațională pentru locația curentă, şopti el, iar sistemul de afişaj din implantul ochiului stâng răspunse suprapunând o hartă a zonei înconjurătoare.

Punctul albastru care semnifica locația sa, se deplasa prea repede pe hartă pentru ca Theron să caute scurtături, aşa că trasă un curs prin principalele artere de circulație. Se îndoia că urmăritorii săi vor proceda la fel.

Swoopul pe care îl luase era neechilibrat şi îi trebui ceva timp pentru a-l simți cu adevărat. Se înclină brusc într-un viraj, luptându-se să mențină direcția în timp ce swoopul încerca să se încline spre stânga. Aruncându-şi greutatea în direcția opusă, reuşi să rămână în poziție verticală, dar mişcarea greoaie îl costase viteza.

Aruncând o privire peste umăr, Theron văzu un singur membru al bandei pe urmele lui. Alarmele se declanşară în capul lui şi se concentră asupra hărții care i se suprapunea peste vedere. Văzu aleea laterală de pe hartă cu o fracțiune de secundă înainte ca aceasta să apară în stânga sa, dându-i exact timpul necesar pentru a reduce din viteză. Decelerarea timpurie îi permise lui Theron să evite la limită o coliziune, când cel de-al doilea swoop ieşise de pe alee chiar în fața lui, în încercarea de a-l doborî. Theron plonjă în jos şi spre stânga, schimbarea bruscă de direcție suprasolicitând stabilizatoarele vehiculului dezechilibrat. Totuşi, în loc să se lupte pentru a rămâne în poziție verticală, se aplecă şi apăsă pe accelerație, împingând swoopul într-o răsucire strânsă, care îl plasă sub motociclistul care apăruse în fața lui.

Puştiul care îl urmărea nu reuşi să imite mişcarea lui Theron; singurul mod în care putea evita să se izbească de partenerul său era să frâneze de urgență, oprind motorul în timp ce celelalte două swoopuri goneau înainte, lăsându-l pe el în urmă.

Portul spațial se afla la doar câțiva kilometri distanță, mult în afara teritoriului găştii motociclistului. Cum prietenii săi nu mai erau în peisaj, Theron se gândi că urmăritorul său avea nevoie doar de un pic mai multă încurajare pentru a renunța la urmărire. Îşi eliberă strânsoarea mâinii drepte în timp ce apuca blasterul de la şold. Swoopul se clătină şi se legănă imediat ce îi dăduse drumul, dar acum că era obişnuit cu particularitățile vehiculului, Theron reuşi să mențină controlul suficient de mult timp pentru a se întoarce şi a trage câteva focuri rapide asupra urmăritorului său.

Proiectilele nu se apropiaseră nici pe departe de ținta lor. Să pilotezi o motocicletă swoop cu o singură mână era o performanță în sine; să o ții suficient de stabilă pentru a ținti cu precizie era aproape imposibil. Cu toate astea, loviturile avură efectul dorit: celălalt motociclist se hotărî că era de ajuns şi se îndepărtă, punând capăt urmăririi. Theron îşi încetini vehiculul şi puse blasterul înapoi în toc, luptându-se să țină swoopul în funcțiune în tot acest timp. Odată ce reuşi să aibă iar mâinile pe mânerele vehiculului, acceleră din nou la viteză maximă pentru restul călătoriei. Ajunse la portul spațial în mai puțin de un minut, ducând swoopul pentru a ateriza în apropierea uşilor principale care duceau în hangarele în care Teff'ith şi echipajul ei îşi andocaseră nava.

O mică mulțime se învârtea prin fața intrării. Din curiozitate, Theron atinse pe umăr un Sullustan cu aspect agitat.

— Ce se întâmplă aici, prietene?

— Afaceri murdare, răspunse Sullustanul în limba sa maternă. Afaceri Hutt.

— Care Hutt? Morbo? întrebă Theron în Bazică.

Avea o presimțire neplăcută că deja ştia răspunsul. Sullustanul ridică din umeri.

— Nu ştiu. Au apărut câteva persoane înarmate, spunându-le tuturor celor din compartimentele şapte până la doisprezece să plece. Eu nu pun întrebări.

Sunetul specific al unui blaster puternic cu repetiție răsună din interiorul hangarului. Mulțimea tresări în mod colectiv şi făcu câțiva paşi înapoi, lăsându-i cale liberă lui Theron să se repeadă înăuntru.

* * *

Teff'ith se afla în mijlocul operațiunilor de încărcare pe navă a lăzilor de mirodenii bine împachetate, când fu lovită brusc de un sentiment copleşitor că ceva nu era în regulă. Nimic deosebit, doar o furnicătură pe jumătate imaginată în vârfurile lekkuurilor ei. Bazându-se pe experiența trecută, ştia că nu trebuia să o ignore.

— Ceva rău urmează să se întâmple, spuse ea în Bazica ei cu accent puternic, scoțând cele două blastere pereche pe care le ținea asupra ei şi scanând portul spațial după orice lucru suspect.

Gorvich, omul care pusese la cale afacerea cu mirodenii de pe Nar Shaddaa, pufni din nas când termină de inspectat exteriorul navei înainte de zbor.

— Te tot plângi de când am aterizat, *Rază de Soare*.

Buza lui Teff'ith se încreți într-un rânjet. Gorvich îi dăduse inițial această poreclă din cauza pielii ei galbene şi a dispoziției *însorite*; era convinsă că el continua să o folosească doar pentru a o enerva. Şi ea avea o poreclă pentru el: *Idiotul*. Nu prea originală, dar foarte potrivită. Tmp de douăzeci şi ceva de ani standard lucrase ca agent de securitate pentru scursuri de nivel inferior din întreaga galaxie, încercând să răzbată pentru a trăi la periferia aşa-numitei *societăți decente*. Avusese de-a face cu hoți, ucigaşi, traficanți de sclavi şi sociopați; cu toate astea, nimeni nu-i ridica furia în gât ca Gorvich – nici măcar agentul SIS care o implicase într-o misiune sinucigaşă nebună cu aproape doi ani în urmă.

Era tentant să-l termine pe Gorvich cu o singură împuşcătură curată între ochi, dar asta ar fi însemnat să renunțe la Frăția Vechiului Tion, iar Teff'ith nu era pregătită să facă asta. Frăția creştea rapid, iar Teff'ith îşi câştigase deja o reputație. Dacă îşi juca cărțile cum trebuie, în următorii ani putea avansa în ierarhie până când ar fi ajuns cea care să dea ordinele, în loc să le primească din partea unor idioți.

Frinn – un alt membru al echipajului – mârâi în timp ce cobora pe rampa de îmbarcare a navei pentru a li se alătura pe platforma de încărcare.

— Se pare că încercați doar să scăpați de munca de încărcare a lăzilor, spuse el.

Teff'ith îl ignoră. Era aproape la fel de prost ca Gorvich, dar nu era la conducere. Nu avea nevoie să îl convingă de nimic.

— Lasă încărcătura. Trebuie să plecăm. Acum.

— Eşti nebună, *Rază de Soare*? Tu ştii cât valorează toată această mirodenie? zise Gorvich.

— Nu se poate cheltui dacă eşti mort.

— Ştiai că e atât de paranoică atunci când ai decis să o aduci cu tine? îl întrebă Frinn pe Gorvich, zâmbind.

— Crezi că Morbo ne-a tras pe sfoară? întrebă Teff'ith. A trimis gorile să ne ia încărcătura?

Gorvich râse.

— Puțin probabil. Morbo nici măcar nu ştie că suntem aici.

Ochii lui Teff'ith se măriră.

— Ce vrei să spui?

— Nu-i dau şansa acelui melc balonat să intre în afacerea noastră doar pentru că el crede că deține acest district. M-am gândit să ne ocupăm noi înşine de afacere şi să câştigăm douăzeci de procente în plus.

— Idiotule! scuipă Teff'ith, abia reprimându-şi dorința de a descărca o rafală de proiectile în pieptul lui de la mică distanță. Morbo ştie! O să ne ucidă!

Gorvich îşi dădu ochii peste cap, dar Vebb, al patrulea membru al echipajului lor, lăsă jos lada pe care o căra şi se alătură conversației.

— Poate că are dreptate, spuse Rodianul. Şi eu simt asta. Ceva nu e în regulă.

Imediat ce vorbise, Teff'ith realiză ce era în neregulă. Portul spațial era mereu plin de activitate: echipaje care încărcau sau descărcau nave, mecanici care făceau reparații. Dar în loc de toate aceste zgomote familiare, în acel moment auzea doar liniște. Toate docurile de încărcare din jurul navei lor erau pustii.

— Jos! strigă ea, plonjând înainte, prinzându-l pe Gorvich şi aruncându-se amândoi la pământ în spatele unei stive de lăzi care aşteptau să fie încărcate pe navă.

Vebb îi urmă exemplul, corpul său subțire şi filiform ferindu-se în spatele lăzii pe care tocmai o aşezase pe jos. Frinn, însă, rămăsese acolo unde era, privindu-i cu o privire sceptică şi uimită. O secundă mai târziu, o lovitură puternică de blaster răsună prin portul spațial pustiu, iar trupul lui Frinn se prăbuşi la pământ, cu ochii deschişi, mort, şi cu chipul încremenit în aceeaşi expresie stupidă.

Teff'ith îşi ridică capul, apoi se feri aproape instantaneu în spatele adăpostului ei improvizat, când răsună o altă salvă. După zgomot, reuşi să distingă coordonatele aproximative ale focurilor de armă.

— Doi trăgători, îi spuse ea lui Gorvich, înclinându-şi capul în fiecare direcție. Acolo şi acolo.

Gorvich ridică puțin capul, apoi se lăsă la loc când asasinii deschiseră focul.

— Nu-i pot vedea.

Teff'ith nu se obosi să îi spună ce risipă de efort însemnau acțiunile lui. Partea cea mai îndepărtată a hangarului era învăluită în umbre dense şi împânzită de utilaje grele pentru încărcarea şi descărcarea mărfii de pe navele care soseau; asasinii erau bine protejați şi bine ascunşi.

— Poate ne putem croi drum spre navă, sugeră Gorvich în timp ce verifica nivelul de încărcare al fiecăruia dintre blasterele sale.

Ea fu cât pe ce să-l lase să încerce, dar apoi realiză că avea nevoie de ajutorul lui dacă voia să scape cu viață din asta.

— Trăgătorii au unghi de atac asupra navei. Ne vor doborî dacă vom încerca.

— Deci, care e planul?

Teff'ith cântări în minte scenariile posibile. Trăgătorii îşi aleseseră pozițiile pentru a-i bloca şi pentru a nu le permite să ajungă în siguranță la navă, dar exista o uşă în partea din spate a hangarului la care ar fi putut ajunge. Dacă reuşea să treacă de uşă, putea să-şi croiască drum prin docurile adiacente ale portului spațial şi să încerce să-i păcălească pe atacatorii lor.

— Mă strecor prin spate. În Hangarul 7. Mă întorc pe lângă Hangarul 9. Vin prin spate.

— Sună riscant, spuse Gorvich, privind întinderea liberă dintre poziția lor actuală şi uşa din spatele hangarului lor. Vrei să-l trimit pe Vebb?

Teff'ith se uită la Rodian, care încă se ghemuia în spatele lăzii. Era un pilot bun, dar nu era de mare folos într-o luptă; nici măcar nu-şi scosese pistolul.

— Glumeşti?

— Şi dacă sunt mai mult de doi trăgători? întreabă Gorvich.

Teff'ith fu surprinsă că liderul idiot era capabil să anticipeze o capcană, deşi ea luase deja în calcul acea posibilitate. Dacă ar fi fost ea cea care plănuise ambuscada, ar fi încercat să îndepărteze țintele de navă şi să le alunge prin uşa din spate care ducea în hangarul adiacent... şi direct în raza de ochire a unui al treilea trăgător. Hangarul 7 nu era folosit; luminile erau stinse şi, oricât de mult ar fi încercat, nu-şi putea da seama dacă aştepta cineva în întuneric să le întindă o capcană. Dar nu vedea nicio altă opțiune. Era mai bine să încerce şi să spere că erau doar doi asasini.

— Acoperiți-mă, spuse ea, pregătindu-şi picioarele lungi pentru sprintul rapid spre uşă.

Gorvich încuviință din cap, apoi ieşi din spatele lăzilor, scoțând un urlet de furie

în timp ce dezlănțuia o salvă sălbatică de focuri pentru a distrage atenția dușmanilor.

Teff'ith o luă la fugă, ghemuindu-se, dar mișcându-se repede în timp ce se îndrepta spre uşă şi spre întunericul de dincolo.

* * *

Theron alerga prin hangarele pustii, îndreptându-se spre Hangarul 8, unde îşi andocase nava echipajul lui Teff'ith. Auzi o altă rundă de focuri de blaster şi o luă ca pe un semn bun – nu ar mai fi fost împuşcături dacă Teff'ith şi ai ei nu ar fi ripostat.

Să se arunce în mijlocul luptei din Hangarul 8 era prea riscant chiar şi pentru Theron, aşa că făcu un ocol prin hangarul adiacent. Intră în întunericul Hangarului 7, nefolosit, aproape dând peste o siluetă puternic blindată, pe jumătate ascunsă în umbră. Un singur corn gros ieşea din centrul capului său chel, marcându-l clar ca fiind un Advozse[5], chiar şi în întuneric.

Stătea în mijlocul încăperii, cu puşca blaster ridicată la umăr, cu spatele la intrarea prin care venise Theron, cu atenția concentrată asupra uşii care ducea în hangarul lui Teff'ith. Auzind paşii din spatele lui, începu să se întoarcă spre noul sosit, dar Theron tăbărî pe el înainte să poată reacționa. Cu o lovitură, smulse puşca blaster din mâinile extraterestrului, apoi îi aruncă o succesiune rapidă de pumni în față. Cu toate astea, asasinul nu era un golan de stradă neîndemânatic; se feri de lovituri şi îl doborî pe Theron cu o lovitură de picior. Theron se rostogoli din calea sa în timp ce dușmanul îşi adusese un cot care se izbi de podea acolo unde fusese capul său cu o clipă înainte. Încă în poziție întinsă, atacă cu gheata, dar Advozse se întoarse şi, în loc să se ciocnească de maxilarul lui, îl lovi în umăr. Asasinul se întinse spre centura sa în căutarea armei de rezervă. Theron fu mai rapid, ridicându-şi brațul în timp ce rosti: *Toxicitate zece*, dezlănțuind singura armă nefolosită rămasă în brățara sa. Spre deosebire de arsenalul de săgeți paralizante, fasciculul laser cu focalizare unică era letal la o distanță mai mică de trei metri. Intensitatea luminoasă a fasciculului subțire precum un ac străpunse întunericul şi îl atinse pe Advozse chiar sub cornul care ieşea din centrul frunții sale, ucigându-l instantaneu.

Cadavrul se prăbuşi în față, imobilizându-l momentan pe Theron sub greutatea sa. Înainte să aibă şansa să-l răstoarne pe asasinul căzut deasupra lui, altcineva pătrunse în cameră prin uşa de la capătul opus.

* * *

Teff'ith îi auzise pe asasini răspunzând la focul lui Gorvich în timp ce alerga, expusă, prin hangar. O serie de proiectile ricoşară din pământ pe lângă ea în timp ce se arunca prin uşa deschisă şi intra în camera neiluminată de dincolo, ieşind în siguranță din linia de foc. Alunecă pe podea şi se repuse în picioare, pregătindu-se pentru impactul mortal al unui foc de armă de la un posibil al treilea asasin care aştepta în umbră. Dar capcana nu se declanşă, iar Teff'ith zâmbi când îşi dădu seama că încă mai puteau scăpa cu viață din asta.

Asasinii nu voiau să împartă recompensa în trei. Lacomi. Proşti. Nerăbdătoare să-i facă să plătească pentru greşeala lor, se grăbi să traverseze încăperea şi să iasă pe uşa din partea opusă. Nici măcar nu observă cele două siluete – una în viață, una moartă – care zăceau în umbră pe podea, la doar câțiva metri în lateral.

---

[5] Advozse – specie de umanoizi de pe planeta vulcanică Riflor, situată în Inelul Central. Datorită pielii lor groase şi a ochilor sensibili, reuşeau să supraviețuiască în medii dure. Pe Riflor, erupțiile vulcanice le distrugeau frecvent aşezările, aşa că aveau tendința să se preocupe foarte puțin de bunurile materiale. În schimb, se străduiau să acumuleze cât mai multă bogăție monetară pentru a putea reconstrui continuu după dezastre. De asemenea, aveau urechi ascuțite şi un singur corn în vârful capului.

* * *

Theron o văzu pe Teff'ith alergând pe lângă el, fără să-i observe prezența. După ce ea dispăru, ieşi de sub cadavru şi se ridică în picioare. Prefera să-şi neutralizeze adversarii atunci când era posibil, dar uneori, asta nu era o opțiune. În orice caz, nu avea de gând să verse lacrimi pentru un asasin plătit.

O salvase pe Teff'ith dintr-o capcană mortală şi o făcuse fără să se dea de gol. Dar mai erau şi alți asasini de care trebuia să se ocupe şi, deşi Teff'ith ar fi putut avea câştig de cauză datorită intervenției sale, nu avea de gând să-i lase soarta la voia întâmplării. Mişcându-se mai prudent şi rămânând în umbră, se strecură în direcția în care dispăruse tânăra Twi'lek.

Capitolul 4

Teff'ith ieşi din bezna Hangarului 7 în camera centrală de aprovizionare care deservea Hangarele 7-12. Planul ei iniţial fusese să treacă prin depozitul de provizii spre Hangarul 9 şi să încerce să-i surprindă pe asasini din spate. Dar când ochii ei căzură asupra încărcătorului greu şi a nucleului avariat de combustibil care se afla în colţul clădirii, avu o idee mai bună.

Nucleul avea o formă cilindrică, cu o grosime de un metru şi o înălţime de doi metri, şi cântărea peste o tonă. Nu era neobişnuit ca navele să facă reparaţii minore în timp ce erau andocate într-un port spaţial, dar înlocuirea nucleului de combustibil al unui motor era o sarcină majoră. Nu doar mărimea făcea dificilă reparaţiile. Combustibilul rezidual prins în interiorul nucleului era foarte inflamabil. Nucleul era învelit într-o carcasă de protecţie groasă, dar dacă carcasa era fisurată, iar combustibilul lichid din interior era expus la aer, se putea aprinde.

Teff'ith inspectă nucleul. Învelişul era complet intact; probabil că fusese înlocuit din cauza unui blocaj în conducte. Convinsă că nucleul nu va exploda pe neaşteptate, sări în scaunul operatorului şi porni motorul încârcâtorului. Puternicul vehicul compact tuşi, hârâi şi scoase un nor gros de fum negru, înainte să se urnească, în cele din urmă. Încărcătorul avusese zile mai bune, dar era suficient de bun pentru ceea ce plănuia ea. Simţea vibraţiile benzilor de rulare pereche răsunând pe podea şi în scaunul ei, în timp ce manevra încărcătorul până la nucleul de combustibil. Prin câteva apăsări de buton, manevră braţele de încărcare astfel încât să prindă nucleul de combustibil la fiecare capăt şi să-l ridice în aer, ţinându-l pe lungime. Coborî uşor braţele până când nucleul se afla la nivelul scaunului ei, abia permiţându-i să vadă peste partea superioară a cilindrului, spre locul în care se îndrepta. Roti încărcătorul pe loc, apoi îl trimise înapoi prin uşa pe care tocmai intrase.

* * *

Theron auzi motorul încărcătorului şi se ascunse rapid în umbră, ca să nu fie văzut, în timp ce vehiculul turuia pe lângă el, transportând un nucleu dezafectat de combustibil de navă. Văzând-o pe Teff'ith la comenzi, ştiu exact ce plănuia şi hotărî că era timpul ca el să iasă din peisaj. Aşteptă până când încărcătorul dispăruse pe uşa care ducea spre Hangarul 7, apoi se strecură în sala de aprovizionare şi ieşi prin unul dintre hangarele din partea opusă, fiind convins că ea putea să se ocupe de asasinii rămaşi fără să mai fie ajutată de el.

* * *

Teff'ith văzu cum Gorvich căscă ochii în momentul în care încărcătorul intră zgomotos pe uşa din spatele hangarului. Asasinii încă ascunşi în partea îndepărtată deschiseră focul asupra noii ţinte, dar Teff'ith avu grijă să-şi ţină capul ascuns în spatele nucleului de combustibil, iar proiectilele lor fură deviate inofensiv de carcasa groasă a vehiculului. Gorvich profită de ocazie pentru a ieşi din spatele adăpostului său şi a trage câteva focuri de armă cu caracter simbolic asupra atacatorilor săi, în timp ce Teff'ith dirija încărcătorul spre locul unde se ascundea Vebb.

— E timpul să plecăm, îi strigă ea peste motor.

Poziţionă vehiculul pentru a-i împiedica pe asasini să aibă o ţintă clară, permiţându-i Rodianului să se strecoare pe rampa de încărcare a navei şi să se ascundă în cală. În timp ce întorcea încărcătorul în direcţia lui Gorvich, unul dintre

asasini ieşise în cele din urmă din ascunzătoare şi se mişcase într-o poziție nouă, pentru a trage în Teff'ith. Femela Twi'lek nu îi putea distinge specia prin cască şi armura integrală, dar silueta părea de sex feminin.

Având în sfârşit o țintă pe care o putea vedea, Gorvich profită de ocazie. Cele două blastere ale sale loviră cu o precizie mortală, doborând-o pe asasina expusă înainte ca aceasta să fi făcut doi paşi.

— Frumoasă lovitură, remarcă Teff'ith, recunoscând cu părere de rău că Gorvich încă nu era complet inutil.

— Fain vehicul, răspunse Gorvich, înclinând o sprânceană spre încărcător.

Singurul asasin rămas în viață mai trase un foc de armă; din nou, acesta fu deviat inofensiv de nucleul masiv al motorului. Motorul navei din spatele lor răsună în forță, iar acoperişul hangarului alunecă încet şi se deschidea cu un zgomot puternic, în timp ce Vebb se pregătea de decolare.

— Nenorocitul ăla cu pielea verde ar fi bine să nu ne lase baltă, scuipă Gorvich.

E stilul tău, nu al lui, gândi Teff'ith. Cu voce tare spuse:

— Mergi la navă.

Gorvich clătină din cap.

— Nu las în urmă jumătate din încărcătură. Să scăpăm de ultimul asasin şi o să ne putem ocupa pe îndelete de încărcarea restului de mirodenii.

Teff'ith era pe punctul de a-i spune cât de prost se comportase când văzu ceva mic şi rotund zburând prin aer spre ei.

— Detonator! strigă ea, aplecându-se jos în scaun.

Gorvich plonjă în spatele încărcătorului în timp ce detonatorul exploda. Urmă o străfulgerare bruscă de lumină şi sunet, apoi totul deveni negru.

Pe măsură ce îşi recăpăta cunoştința, Teff'ith deschise încet ochii. Era întinsă pe pământ, acoperită de o pulbere fină, iar singurul sunet pe care îl auzea era un vuiet pătrunzător. Cercetă situația din jurul ei, străduindu-se să înțeleagă ce se întâmplase.

O mare parte din unda de şoc a detonatorului ieşise prin acoperiş, dar explozia fusese totuşi suficient de puternică pentru a face ravagii prin hangar. Lăzile fuseseră aruncate în aer, acoperind hangarul şi tot ce se afla în el cu praf de mirodenii şi bucăți de lemn sfărâmat. Utilajul de încărcare zăcea pe o parte lângă ea, răsturnat de forța exploziei. Trupurile lui Frinn şi ale vânătorului de recompense împuşcat de Gorvich fuseseră aruncate până în spatele hangarului, unde aterizaseră în grămezi contorsionate. Teff'ith îşi dădu seama că încărcătorul o protejase de cea mai mare parte a exploziei; era singurul motiv pentru care supraviețuise. În timp ce se ridica nesigură în picioare, se întrebă dacă Gorvich fusese la fel de norocos. Urechile încă îi țiuiau şi echilibrul îi era instabil; abia reuşea să nu cadă din picioare. În cealaltă parte a camerei zări un bărbat în armură care se târa în patru labe – asasinul care aruncase detonatorul. Era în mod clar zdruncinat şi dezorientat, dar se mişca încet spre locul unde zăcea pe podea puşca sa blaster, în apropiere.

Teff'ith înşfăcă pistolul de la şold, dar mişcarea bruscă era prea mult pentru starea ei şubredă, aşa că se clătină într-o parte şi căzu la pământ. Mişcările ei stângace atraseră atenția asasinului, în timp ce acesta îşi înfăşura degetele în jurul armei.

O ridică încet şi o îndreptă spre Teff'ith. Înainte ca el să poată trage, o singură împuşcătură veni de peste umărul ei, lovindu-l în piept. Armura lui absorbise cea mai mare parte a loviturii, dar impactul îl trimise să se zvârcolească pe spate şi arma îi căzu din mână. Teff'ith se întoarse şi-l văzu pe Vebb coborând pe ramp navei, cu pistolul în mână şi cu o privire sumbră în timp ce înainta spre adversarul vulnerabil.

Într-o luptă corectă, pilotul nu ar fi avut nicio şansă, dar Vebb fusese în interiorul navei când se declanşase detonatorul – era singurul care nu se clătina şi nu se împiedica. Asasinul se ridică în şezut şi îşi pipăi centura, căutându-şi arma de rezervă în timp ce Vebb continua să se îndrepte spre el. Rodianul mai trase trei focuri de armă de la mică distanță, punând capăt eforturilor sale disperate şi stângace.

Apoi se întoarse spre Teff'ith şi o apucă de braț, trăgând-o în picioare.

— Nu aşa de repede, mormăi ea, legănându-se nesigură chiar şi cu sprijinul lui.

— Trebuie să ne grăbim, îi spuse el, vocea lui părând îndepărtată şi goală.

Teff'ith se uită în direcția în care arăta el şi văzu că nucleul navei fusese grav avariat de explozie.

— Învelişul este fisurat, spuse el. Chestia ar putea să explodeze în orice clipă.

Teff'ith aprobă din cap. Cu ajutorul lui Vebb, înaintă spre nava care o aştepta şi, pe jumătate clătinându-se, pe jumătate târându-se, urcă pe rampa de îmbarcare. Spre surprinderea ei, Gorvich îi aştepta deja în cală.

— Examineaz-o, spuse Vebb în timp ce o lăsa să se întindă uşor pe podea.

Apoi apăsă pe butonul de retragere a rampei înainte să se grăbească să urce în cabina de pilotaj.

Gorvich era acoperit de zgârieturi şi vânătăi şi se mişcă şchiopătând pronunțat în timp ce se îndrepta încet spre trusa medicală a navei. Dar, în rest, părea să fie bine; în mod clar încărcătorul îl protejase şi pe el de cea mai mare parte a exploziei.

Norocul îi favorizează pe proşti, gândi Teff'ith în timp ce nava îşi lua zborul.

Se auzi un bubuit profund de undeva, mult sub ei, în timp ce învelişul crăpat al nucleului cedase. Explozia făcu ca nava să se clatine şi să se balanseze, făcându-l pe Gorvich să se prăbuşească dur pe podea, unde aterizã cu un geamăt greu.

— Rodianul ăla tâmpit nu poate nici măcar să zboare drept, murmură el în timp ce se ridica în picioare.

În ochii minții, Teff'ith îşi putea imagina pagubele provocate de detonarea nucleului de combustibil. Toate hangarele de la 7 la 12 vor fi scoase din funcțiune timp de câteva săptămâni, în timp ce echipele vor curăța mizeria şi vor face reparații structurale. Huttii nu vor fi încântați de pierderile de venituri; vor căuta pe cineva pe care să dea vina. S-ar putea ca Morbo să fie nevoit să achite nota de plată – el fusese cel care organizase lovitura care mersese prost. Decise că ar fi înțelept să stea departe de Nar Shaddaa în viitorul apropiat.

Gorvich se aşează cu grijă lângă ea şi deschide trusa medicală.

— Arată-mi unde te doare, *Razã de Soare*, spuse el cu un zâmbet libidinos.

— Nu am nevoie de ajutor, mârâi ea, dându-i o palmă peste mâna pe care el o întinse spre ea.

— De ce eşti atât de supărată? Poate că am lăsat jumătate din mirodenii în urmă, dar tot e un scor bun.

— Frinn e mort, îi reaminti ea. E vina ta. Ar fi trebuit să-l plăteşti pe Morbo.

Gorvich ridică din umeri.

— Nu mi-a plăcut niciodată prea mult de Frinn. În plus, acum o să împărțim partea lui. Totul a bine şi aşa.

Teff'ith nu era atât de dispusă să ignore pur şi simplu tot ceea ce se întâmplase. Acum că erau liberi şi în siguranță, avu un sentiment puternic că nu vedeau toate elementele puzzle-ului.

— Lipseşte ceva, murmură ea. De ce doar doi asasini? Trimițând trei, nu am fi avut nicio şansă.

— Am avut noroc. Se mai întâmplă uneori. Încearcă să te bucuri de el.

— Nu te baza pe noroc. Se întoarce.

— Întotdeauna eşti tristă şi sumbră, nu-i aşa, *Razã de Soare*? spuse Gorvich, clătinând din cap în timp ce se ridica în picioare şi se îndrepta spre cabina de pilotaj.

Singură în cală, Teff'ith nu putu să renunțe. Îşi tot repeta lupta în minte, încercând să înțeleagă de ce Morbo nu luase simpla precauție de a trimite un al treilea asasin pentru a le tăia calea de retragere. Cu cât se chinuia mai mult să rezolve problema, cu atât mai mult era convinsă că trecuse cu vederea ceva foarte, foarte evident.

* * *

Theron se afla deja în afara portului spațial, amestecându-se cu restul mulțimii de dincolo de uşi, când auzi prima explozie. Rezistă impulsului de a se grăbi să se întoarcă înăuntru; nu voia să atragă nicio atenție nedorită asupra sa, dar nu putea să nu se întrebe dacă nu cumva ceva mersese prost în planul lui Teff'ith. Când îi văzu nava decolând, după puțin timp, răsuflă uşurat.

A doua explozie se produsese câteva clipe mai târziu, aceasta fiind mult mai mare decât prima. Strigăte de consternare răzbăteau din mulțime, cele mai multe fiind ale piloților şi căpitanilor care îşi imaginau ce pagube ar fi putut suferi navele lor.

— În ce hangar vă aflați? îl întrebă Theron pe Sullustanul cu care vorbise mai devreme.

— Hangarul 10, răspunse acesta melancolic în limba sa maternă. Apoi ochii i se îngustară. Ai fugit înăuntru. De ce?

— A trebuit să verific încărcătura, minți Theron. Să mă asigur că totul e în siguranță.

— Te-ai întors afară, explozii mari, continuă Sullustanul. Suspect.

— Nu încerca să dai vina pe mine, spuse Theron în defensivă. Ai spus-o chiar tu. Afaceri cu Huttii. Dacă ai vreo problemă, vorbeşte cu ei.

Sullustanul continuă să se holbeze la Theron timp de câteva secunde, apoi se întoarse, în cele din urmă.

— Sunt doar îngrijorat pentru nava mea.

— Şi eu, spuse Theron. Când continuă, vorbi suficient de tare pentru ca ceilalți din mulțime să audă. Explozia aia a sunat rău. Probabil că Huttii vor dori să închidă tot portul spațial în timp ce fac reparații.

— Să-l închidă? reluă Sullustanul, ideea începând brusc să se înfiripe în mintea lui.

— Da. Probabil că vor pune în carantină întreaga zonă şi vor confisca tot ce se află înăuntru ca probe în timp ce investighează ce s-a întâmplat.

Se lăsă o clipă de tăcere în timp ce mulțimea medita la implicațiile cuvintelor sale, apoi o femeie strigă:

— În niciun caz nu-i las pe melcii ăia lacomi să pună mâna pe nava mea!

Strigătul ei sfidător stârni o debandadă în timp ce toți încercau să intre înăuntru deodată, îmbrâncindu-se şi împingându-se unii pe alții în graba lor de a pune mâna pe orice încărcătură pe care o puteau înşfăca şi de a pleca înainte ca Huttii să se năpustească şi să închidă portul spațial.

Theron aşteptă câteva secunde până când micul grup dispăru complet în interiorul portului spațial. Convins că nu vor fi martori care să stea prin preajmă pentru a le da descrierea sa Huttilor şi pentru a le crea probleme celor de la SIS, se îndepărtă în cealaltă direcție, fluierând o veche melodie Mantelliană.

Capitolul 5

Marcus Trant avea multe pe cap. În calitate de Director al *Serviciului de Informații Strategice* al Republicii, acest lucru nu era neobişnuit – jongla mereu cu operațiunile zilnice ale departamentului de informații al Republicii şi cu jocurile politice necesare pentru ca orice agenție guvernamentală să rămână pe linia de plutire. Spre deosebire de unele dintre instituțiile mai tradiționale ale Republicii – Jedii sau Senatul Galactic, de exemplu – SIS trebuia să-şi justifice existența la fiecare pas pentru a nu fi închis sau pentru a nu i se tăia finanțarea de către vreun Senator care îşi făcea campanie pentru realegere, având o platformă de *cheltuieli guvernamentale responsabile*.

Spre deosebire de armată, cea mai mare parte din ceea ce făcea SIS se desfăşura în spatele scenei şi în mod neoficial. Lui Marcus îi plăcea să le spună agenților săi că, dacă îşi făceau treaba cum trebuie, nimeni nu le-ar fi observat munca. Din nefericire, acest răspuns nu era valabil în fața unei audieri bugetare. Birocrații care decideau în cele din urmă soarta organizației sale doreau ca el să arate ceva pentru creditele pe care le vărsau în SIS. Se aşteptau ca Directorul să dezvăluie detalii extrem de secrete ale misiunilor, ignorând faptul că acest lucru ar fi pus în pericol viețile personalul său.

Era epuizant să le respingă acele cereri ridicole; lucrurile ar fi fost mult mai uşoare cu un aliat politic puternic care să poată garanta importanța acțiunilor SIS. Cineva prea puternic şi prea important pentru a fi pus la îndoială de politicieni şi birocrați. Cineva precum Jace Malcom, Comandantul Suprem al Armatei Republicii. Jace era un erou de război foarte respectat şi admirat de toată lumea; dacă l-ar fi avut ca aliat, asta l-ar fi ajutat să-i liniştească pe birocrații ăia fățarnici. Recent numitul Comandant Suprem solicitase ca SIS să întreprindă o misiune specială. Totul decursese fără probleme până când fusese implicat Theron în ea. Directorul nu mai ştia nimic de Theron de ieri, când acesta întrerupse brusc convorbirea despre ceea ce făcea pe Nar Shaddaa. De atunci, Theron dispăruse, dar nu înainte să neutralizeze un coleg agent SIS, să provoace un accident industrial într-unul dintre porturile spațiale de pe Nar Shaddaa şi să dea peste cap trei luni de supraveghere sub acoperire.

În ciuda tuturor acestor lucruri, Directorul aştepta să îşi prezinte raportul oficial. Theron era unul dintre cei mai buni agenți ai săi; îşi merita beneficiul îndoielii. Marcus putea măcar să aştepte să audă versiunea lui înainte să-i pună capăt carierei.

Recepționera din spatele biroului din camera de aşteptare a lui Jace îşi ridică privirea la sosirea lui, iar Marcus fu imediat frapat de ochii ei verzi remarcabili.

— Intrați, domnule Director, spuse ea, arătându-i un zâmbet orbitor în timp ce apăsa butonul pentru a deschide uşa biroului situată în peretele aflat în spatele ei. Comandantul vă aşteaptă.

Acesta trecu pe lângă recepționeră şi intră în biroul de dincolo, încercând să se concentreze asupra modului în care putea să-i explice Comandantului Suprem ce mersese prost, fără ca Theron să fie trimis în fața curții marțiale.

Jace Malcom era aşezat în spatele unui birou, studiindu-şi cu atenție monitorul computerului. Pielea lui era mai deschisă decât nuanța de abanos a Directorului, deşi tot era bronzată şi îmbătrânită – tenul unui om care îşi petrecuse cea mai mare parte a vieții în aer liber. Semnele vârstei i se vedeau la nivelul ridurilor din jurul ochilor şi în părul brunet uşor încărunțit la tâmple, deşi era greu de observat datorită tunsorii scurte, de tip militar, pe care o purta. Însă trupul său încă avea conformația unui luptător: cu umerii largi şi pieptul mare, arăta ca şi cum ar fi putut face față pe câmpul de luptă. Cea mai notabilă trăsătură a sa era mozaicul înfiorător de cicatrici şi carne arsă care îi acoperea cea mai mare suprafață a părții drepte a feței. Fusese rănit de un detonator cu mulți ani în urmă, în *Bătălia de pe Alderaan*, în timp ce era liderul

legendarei unități de forțe speciale Escadronul Havoc[6].

Privind cicatricile, Directorul nu putu să nu se gândească din nou la Theron. Mama lui Theron – Maestra Satele Shan, acum Mare Maestru al Ordinului Jedi – fusese cea care condusese Cavalerii Jedi care luptaseră alături de Escadronul Havoc în acea zi. Împreună, Satele şi Jace se confruntaseră cu Lordul Sith Darth Malgus pe câmpul de luptă, schimbând cursul conflictului. Deşi Malgus supraviețuise înfruntării, Republica câştigase lupta şi recucerise Alderaanul din mâinile Imperiului.

— Închideți uşa, domnule Director, spuse Jace, întorcându-se de la ecran. Şi luați loc.

Marcus schiță un salut scurt, apoi se aşează pe scaunul din fața Comandantului Suprem.

— Mesajul tău spunea că trebuie să vorbim despre *Transom*, zise Jace. Presupun că ceva a mers prost.

— Cineva s-a strecurat şi a eliberat prizonierii înainte de licitație, îi explică Directorul. I-a furat chiar de sub nasul lui Morbo.

— Şi a aruncat în aer şi un port spațial, notă Jace.

— Şi asta, recunoscu Marcus cu sfială.

Transom era proiectul preferat al lui Jace. Ar fi trebuit să bănuiesc că îl va urmări mai îndeaproape decât de obicei.

— Am crezut că planul era să aşteptăm până la sfârşitul licitației, insistă Jace. Să ne luăm soldații înapoi după ce părăseau Nar Shaddaa, astfel încât Morbo să nu ştie că am aflat despre rețeaua lui de trafic de sclavi.

— Am avut o problemă de comunicare, spuse Marcus, alegându-şi cu grijă cuvintele. Doi agenți care urmăreau obiective diferite s-au încurcat unul pe celălalt. Încă încercăm să lămurim detaliile.

— Nu este treaba ta să te asiguri că agenții tăi nu trebuie să stea unul în calea celuilalt? întrebă Comandantul Suprem.

Opțiunile Directorului erau clare – să-i spună lui Jace despre faptul că Theron sfidase ordinele pentru a acționa pe cont propriu sau să păstreze tăcerea şi să-şi asume singur vina.

— Aveți dreptate, domnule. Îmi asum întreaga responsabilitate. Nu se va mai întâmpla din nou.

Comandantul Suprem nu răspunse. În schimb, se uita la Marcus în tăcere, făcându-l pe Director să se mişte inconfortabil în scaunul său.

Ştie că îi ascund ceva. Că acopăr pe cineva.

Dornic să iasă de sub privirea pătrunzătoare a lui Jace, Directorul sparse tăcerea.

— Ştiu cât de importantă a fost *Operațiunea Transom* pentru dumneavoastră, domnule, spuse Marcus. Şi am reuşit să salvăm soldații Republicii care altfel şi-ar fi petrecut viața ca sclavi. Poate că ceea ce s-a întâmplat pe Nar Shaddaa va transmite un mesaj, continuă el. Îi va face pe Hutti să se gândească de două ori înainte să vândă prizonierii de război ai Republicii. Să le amintească faptul că noi avem grijă de ai noştri.

— Să sperăm că aşa va fi, spuse Jace, iar privirea i se domoli. Poate că e mai bine aşa, oricum. S-au eliberat resurse pentru altceva. Pentru ceva mare.

Ceva mai mare decât salvarea camarazilor tăi soldați de la sclavie? se întrebă Marcus în tăcere.

— Ce părere ai despre starea actuală privind efortul de război? întrebă Comandantul Suprem, părând să schimbe brusc subiectul.

Întrebarea era destul de familiară; Directorul răspunsese la ea de o sută de ori

---

[6] Escadronul Havoc – escadron de elită al Forțelor Speciale ale Republicii, format din soldați din armata Republicii Galactice, care a luptat împotriva Imperiului Sith în timpul Marelui Război Galactic. Cunoscut inițial sub numele de *Escadronul de Infanterie 326*, Escadronul Havoc şi-a câştigat numele sub conducerea lui Jace Malcom, iar mai târziu a lui Jek Kardan, ofițerul executiv al lui Malcom.

în diferite întâlniri de-a lungul anilor. De obicei, dădea răspunsul pe care credea că îl căuta interlocutorul, pentru ca întâlnirea să decurgă mai uşor. Dar Jace nu era ca politicienii pe care îi întâlnea de obicei, şi decise că merita riscul de a fi direct şi sincer.

— Imperiul se clatină. Pentru prima dată după zeci de ani, suntem în avantaj. Când a căzut Împăratul, a lăsat un gol în vârful structurii puterii Sith. Malgus a încercat să-l umple, dar când a eşuat lovitura sa de stat şi a fost ucis, Imperiul a rămas fără un lider clar care să-i adune. După o scurtă pauză, adăugă: Serviciile Secrete Imperiale s-au destrămat. Fără contribuția lor, strategia militară Imperială a devenit ineficientă şi nefocalizată. Nu poți conduce un război fără un serviciu de informații bun.

— Nu trebuie să mă convingi cu privire la SIS, îi spuse Jace, cu o urmă de zâmbet pe buze. Apreciez că ați spus lucrurilor pe nume. Credeți sau nu, chiar citesc toate rapoartele pe care mi le trimiteți.

— Îmi pare rău, domnule Comandant. Cred că sunt obişnuit să am de-a face cu politicieni şi birocrați.

— Ți-am studiat cu atenție analiza privind amenințările Imperiale, continuă Jace. Este una care mi-a atras atenția în mod special: *Lancea Ascendentă*[7].

Încă o dată, gândurile lui Marcus se întoarseră la Theron. *Lancea Ascendentă* era un prototip de crucişător de luptă cu rază lungă de acțiune pe care îl concepuse geniala Darth Mekhis, ca parte a unui program secret de arme Imperiale. Theron, cu ajutorul mentorului său, Maestrul Jedi Ngani Zho, aflase despre acest program şi aproape că îi pusese capăt ucigând-o pe Darth Mekhis. Dintre toate creațiile sale letale, doar *Lancea Ascendentă* mai supraviețuise.

Zho murise în acea misiune, gândi Marcus. *Îşi dăduse viața pentru a o salva pe Teff'ith. De aceea se simțea Theron responsabil pentru ea acum.*

Toate legăturile cu Theron începuseră să pară mai mult decât o simplă coincidență. Probabil că mama lui ar fi spus ceva despre *Forța care lucrează în moduri misterioase*, dar Directorul ştia că Theron nu era conectat la Forță. Nu ca un Jedi.

— S-a întâmplat ceva, domnule Director?

Marcus scutură din cap, încercând să iasă din propriile gânduri.

— Mă gândeam doar la *Lancea Ascendentă*.

— Pune-mă la curent.

— Cea mai mare parte din ceea ce ştim este teorie şi presupuneri, puse cap la cap din rapoartele de pe câmpul de luptă. Are un fel de hipermotor revoluționar – probabil că este cea mai rapidă navă construită vreodată. Are suficientă putere de foc pentru a distruge o întreagă flotă.

— Rapoartele voastre estimează că *Lancea Ascendentă* este responsabilă pentru mai multe daune suferite de Republică decât celelalte cele mai eficiente zece crucişătoare de luptă Imperiale la un loc.

— *Lancea* este cu mult mai avansată decât orice altă navă, aşa că încă nu-i cunoaştem toate capacitățile, recunoscu Directorul.

— Şi cum rămâne cu comandantul ei? Darth Karrid?

— Ucenica lui Darth Malgus, spuse Directorul. Este o Falleenă[8]. A fost de partea noastră. S-a antrenat cu Jedii înainte să îi trădeze pentru Sith.

---

[7] *Lancea Ascendentă* – distrugător din clasa Terminus care fusese modificat într-un crucişător de luptă cu rază lungă de acțiune, cu un hiperpropulsor de clasă 0.5. Acest lucru îl făcea incredibil de rapid în hiperspațiu în comparație cu alte nave capital din vremea sa. Datorită vitezei şi capacității sale de a interfața mintea unui utilizator al Forței cu sistemele informatice ale navei, prin implanturi bionice, era considerat o super-armă de către Imperiul Sith reconstituit.

[8] Falleen – specie de mamifere reptiliene simțitoare, care aveau un aspect extraterestru distinctiv. Se evidențiau prin pielea lor verde pestriță, craniile cu creastă şi părul lung şi negru pe care îl purtau de obicei în coadă de cal. Falleenii emanau feromoni puternici pe care îi foloseau pentru a-şi atrage partenerii. Erau originari de pe planeta Falleen, dar erau o specie colonialistă care migrase şi se adaptase pentru a domina multe lumi, astfel că locuiau şi pe Ord Mantell, alături de populația umană.

— Sunt surprins că au acceptat-o, spuse Jace. Credeam că ei cred că doar oamenii şi cei din specia Sith cu sânge pur sunt demni să se alăture lor.

— Malgus era diferit, explică Marcus, înainte să adăuge: Karrid este un geniu tactic şi este complet necruțătoare. Fiecare bătălie în care a fost implicată *Lancea Ascendentă* a fost un masacru pentru tabăra noastră. Dacă nu ar fi fost Karrid şi *Lancea*, poate că am fi câştigat deja războiul.

Jace aprobă din cap, iar Directorul avu impresia că Comandantul Suprem ştia deja toate astea. Era aproape ca şi cum Jace l-ar fi testat.

— Pun la punct un grup operativ pentru a doborî *Lancea Ascendentă*, spuse Comandantul Suprem.

Marcus era impresionat de îndrăzneala planului, dar entuziasmul îi fu temperat de realitate. Oricât de mult ar fi vrut să-şi exprime sprijinul pentru a se pune bine cu Jace, simțea că îi era dator Comandantului Suprem să fie sincer.

— Serviciul de Informații Strategice a investigat această opțiune, spuse Marcus. Nu am putut găsi nicio modalitate de a o face să funcționeze.

— Aceasta nu va fi o operațiune SIS, spuse Jace. Vreau o misiune împreună, cu deplina cooperare a armatei, a Cavalerilor Jedi şi a SIS.

— SIS vă stă la dispoziție, îl asigură Directorul, deşi în sinea lui era sceptic.

Misiunile comune erau grozave în teorie, dar în practică aveau tendința de a se transforma în conflicte interne, în timp ce diferitele agenții se luptau pentru a primi toate meritele şi a da vina pe toți ceilalți.

— Ştiu la ce te gândeşti, spuse Jace. Dar acest lucru este prea mare pentru ca cineva să-l gestioneze singur. Singura modalitate de a reuşi este să lucrăm împreună.

Comandantul Suprem se ridică şi veni din spatele biroului, mişcându-se rapid. Apucă umerii lui Marcus cu mâinile lui masive, strânsoarea lui de oțel fiind la un pas de a fi dureroasă. Aplecându-se în față, îşi apropie fața de el. Ochii lui orbitori păreau să pătrundă adânc în Director, ca şi cum Jace ar fi căutat în adâncurile inimii şi ale minții sale.

— Nu-mi spune ceea ce vreau să aud, insistă el. Eu cred că o putem face şi am nevoie ca şi tu să crezi la fel. Eşti cu mine, Marcus? Cu adevărat, cu mine?

— Sunt cu dumneavoastră, domnule Comandant, jură Directorul, rezervele sale fiind spulberate de intensitatea şi convingerea brută a Comandantului Suprem.

— Bravo, spuse Jace, bătându-l pe umeri în timp ce-şi elibera strânsoarea şi se îndrepta de spate. Ştiam că pot conta pe tine. Se îndreptă înapoi spre cealaltă parte a biroului şi se aşeză din nou pe scaunul său. Îți trimit tot ce am despre *Lance* şi despre Darth Karrid, îi spuse Jace. Rapoarte clasificate de la fiecare misiune militară în care a fost implicată *Lancea*, evaluări confidențiale întocmite de instructorii lui Karrid şi de Maeştrii de la Academia Jedi. Totul. Studiază totul în detaliu şi trimite-mi o listă cu agenții pe care mi i-ai recomanda pentru această misiune. Le vreau dosarele până săptămâna viitoare.

— Da, domnule, spuse Marcus.

— Țineți minte – aceasta este prioritatea noastră principală, spuse Jace. *Lancea Ascendentă* este cea mai mare amenințare la adresa Republicii, a flotelor noastre şi a cetățenilor noştri. Intenționez să o distrug şi vreau să-mi spui cum.

Capitolul 6

— Asta e revoltător! exclamă Darth Ravage. Malgus a fost un trădător care a încercat să uzurpe tronul Împăratului! Acum te aştepți să îi oferim ucenicei sale un loc în Consiliul Întunecat?

Darth Marr, membru de rang înalt al Consiliului Întunecat, refuză să răspundă cu aceeaşi monedă la izbucnirea violentă a lui Ravage. În schimb, evaluă cu atenție reacțiile celorlalți şase membri care se adunaseră în camera de şedințe din interiorul Citadelei Împăratului de pe Dromund Kaas. Spre deosebire de Ravage, aceştia rămăseseră calmi, deşi din expresiile lor era clar că îi împărtăşeau îndoielile.

— Nimeni dintre noi nu poate avea pretenții de la ceilalți, îi asigură Marr. Dar vă voi reaminti că Darth Karrid i-a întors spatele lui Malgus atunci când acesta ne-a întors nouă spatele. Iar dispariția prematură a lui Darth Hadra a lăsat vacantă *Sfera Tehnologică*. Tot ceea ce vă cer este să o luați în vedere ca şi candidată pentru această poziție.

— Este o Falleenă, protestă Darth Mortis.

Darth Rictus, cel mai în vârstă membru al Consiliului, aprobă din cap pentru a arăta că împărtăşea opinia lui Mortis.

Marr îşi înfrână impulsul de a se răsti la prejudecata lor intolerantă. Malgus exagerase când încercase să se proclame noul Împărat, dar avea dreptate în privința unui lucru: dacă Imperiul dorea să învingă Republica, nu mai putea să se agațe de prejudecățile lor evidente împotriva speciilor inferioare. Menținerea unor lumi întregi subjugate punea o presiune prea mare asupra resurselor militare Imperiale; era mult mai eficient să încerce să le coopteze ca aliați de bunăvoie în războiul împotriva Republicii. Dar Marr ştia că argumentele nu ar face decât să împingă Consiliul Întunecat, deja fragil, spre o schismă completă. Acum nu era momentul pentru lupte interne. Republica îi făcuse să se retragă din toată galaxia; un front unit era singura lor speranță de supraviețuire. *Apărarea Imperiului* era *Sfera* sa oficială de influență, aşa că era de datoria lui să reducă divergențele dintre colegii săi din Consiliu.

— Numărul nostru este în scădere, le reaminti Marr. Avem nevoie de aliați. Ridicarea unei femele Falleen în Consiliu ar arăta altor specii că există loc pentru ele în Imperiul nostru.

— Poate că problema este că celelalte specii au uitat care le este locul, replică Mortis.

— Bine gândit, Mortis, interveni Darth Vowrawn, lăsându-şi cuvintele în aer pentru o clipă dramatică, înainte să adauge: Totuşi, nu ar trebui să o respingem pe Darth Karrid atât de repede.

Marr sperase la sprijinul lui Vowrawn. Fiind un Sith pur-sânge care se delecta cu intrigile de la curte, politica vicleană şi hedonismul nestăpânit al nobilimii Imperiale, era, de asemenea, responsabil de *Sfera de Influență a Producției şi Logisticii*. Cunoştea cifrele mai bine decât oricine altcineva; Republica avea mai mulți soldați, mai multe resurse şi mai mulți aliați decât Imperiul, iar dacă Imperiul nu putea recruta mai multe lumi de partea sa, avea să piardă.

— Darth Karrid s-a dovedit a fi foarte valoroasă pentru efortul nostru de război, le reaminti Vowrawn tuturor. Fără ea, situația noastră ar fi mai degrabă nesustenabilă, nu doar precară.

Darth Ravage mârâi, neconvins.

— Îi acordați ei meritele, când ştim cu toții că ar trebui să revină de fapt navei. Oricare dintre noi ar putea avea succesul ei dacă am conduce *Lancea Ascendentă*.

— Şi în asta constă problema, continuă Vowrawn. Nu noi o controlăm. Ea o

controlează. Şi mă îndoiesc că ți-o va preda doar pentru că i-o ceri.

— Nava face parte din ecuație, recunoscu Marr. Darth Mekhis a deținut controlul *Sferei Tehnologice* când a dezvoltat *Lancea Ascendentă*. Există o oarecare logică în a-i da portofoliul celui care controlează acum ultima dintre creațiile ei.

— Ți-e frică de ea, zise Darth Rictus, încheindu-şi întrebarea cu un chicotit vesel.

Marr ignoră întrebarea, refuzând să răspundă la momeala bătrânului.

— Sunt dispus să iau în considerare şi alți candidați pentru acest post, continuă el. Dacă vreunul dintre voi are o sugestie demnă de luat în seamă.

— Darth Gravus, propuse Mortis, şi se auzi un murmur general de aprobare din partea celorlalți membri ai grupului.

În sinea lui, Marr se strâmbă. Nu era vorba că Gravus nu era potrivit pentru acea poziție. Lordul Întunecat îşi dovedise valoarea prin subminarea cu succes a campaniei Republicii de refacere a devastatei lumi Taris. Dar Gravus era ataşat de vechile tradiții. Ambițios şi necruțător, îşi câştigase mulți aliați influenți în eşaloanele superioare ale societății Imperiale… şi la fel de mulți duşmani. Aducerea lui în Consiliu ar deschide uşa pentru şi mai multe lupte interne, deoarece vechile ranchiuni ar fi fost reaprinse, şi asta nu ar face nimic pentru a convinge alte specii să se alăture cauzei Imperiale. Cel mai rău, alegerea lui o va înfuria cu siguranță pe Darth Karrid. Din fericire, victoria lui Gravus pe Taris fusese umbrită atunci când flotele sale pierduseră controlul asupra lumii Leritor[9], bogată în minerale, un eşec costisitor pentru Imperiu.

— Gravus n-a reuşit să țină Republica departe de Inelul Mijlociu, le reaminti el.

— S-a retras pe Bothawui pentru a se regrupa, răspunse Mortis. În curând va lansa o contraofensivă şi va recupera Leritor pentru Imperiu.

— Dacă va reuşi, atunci nu văd niciun motiv să mă opun candidaturii sale, recunoscu Marr cu părere de rău.

— Atunci suntem cu toții de acord, insistă Mortis. Odată ce Leritor se va afla din nou sub control Imperial, lui Gravus ar trebui să i se acorde un loc în Consiliul Întunecat şi controlul asupra *Sferei Tehnologice*.

Marr vorbi repede, înainte ca altcineva să poată interveni.

— Am spus că nu mă voi opune candidaturii lui Gravus, spuse el, cu o voce fermă. Ar trebui să fie luat în considerare. La fel ca şi Karrid. Ar trebui să ne acordăm ceva timp pentru a ne gândi la ambii candidați înainte să luăm o decizie finală.

— Încă o dată, suntem cu toții înduioşați de înțelepciunea ta, Darth Marr, spuse Vowrawn, vocea lui plutind la limita dintre sinceritate şi batjocură. Propun să suspendăm această întâlnire pentru a putea medita cu toții la această decizie foarte importantă.

În timp ce membrii Consiliului Întunecat părăseau încăperea, Marr nu putu decât să-şi imagineze cum va reacționa Darth Karrid când va auzi vestea. Se hotărî că cel mai bine ar fi să-i spună chiar el.

În mai puțin de douăzeci de minute, naveta privată a lui Marr îl ducea de la Citadelă până la pista de aterizare privată de la fortăreața sa personală de la periferia oraşului Kaas. O gardă de onoare formată dintr-o jumătate de duzină de soldați Imperiali în armuri complete stătea cu eleganță la datorie în timp ce el cobora rampa

---

[9] Leritor – planetă bogată în minerale, cu câmpii şi oceane. Nativii Sauvax se ocupau de acvacultură, iar coloniştii umani exploatau mineralele. Pe fondul unui război care se pregătea între colonişti şi Sauvax, Profex Rynalla a încercat să excaveze un artefact Sith îngropat în munții Bleaks de pe planetă. În timpul Marelui Război Sith, cei din familia Krath au venit de pe Manda şi au cucerit planeta, de unde s-au mutat pe Ando. După o primă victorie a Republicii, Leritor a fost în cele din urmă invadată de Sith în timpul Războiului Galactic. O navă Sith aterizase odată pe Leritor, mai exact în lanțul muntos cunoscut sub numele de Bleaks. Nava fusese grav avariată şi parțial îngropată, dar unii dintre ocupanții ei supraviețuiseră prăbuşirii şi folosiseră partea întunecată a Forței pentru a-i amenința pe nativii Sauvax. În cele din urmă, Sithul nu a putut prospera pe Leritor şi a dispărut. Epava navei a rămas, deținând o comoară Sith abandonată care sporea puterea părții întunecate a celui care o mânuia. Deşi galaxia uitase de navă, o urmă care ducea spre Leritor rămăsese în arhivele Universității din Sanbra.

de îmbarcare, iar doi servitori supuşi, îmbrăcaţi în culorile sale personale, deschiseră uşile masive care duceau de la platforma de aterizare la camerele interioare.

În parte locuinţă, în parte fortăreaţă, holurile bastionului erau ocupate de personalul menajer şi cel militar care se grăbeau să se deplaseze încoace şi încolo, fiecare ocupându-se de îndatoririle sale. Se înclinau sau salutau în mod corespunzător când trecea Marr, paşii săi lungi ducându-l direct în camera de comunicaţii.

— Pune-mă în legătură cu Darth Karrid, îi spuse el ofiţerului responsabil.

— Imediat, my lord, îi spuse ea, apoi lătră o serie rapidă de ordine către echipa formată din trei persoane.

Marr ar fi preferat să îi transmită direct lui Karrid detaliile reuniunii Consiliului Întunecat, dar timpul era esenţial. Voia să vorbească cu ea înainte să audă şoaptele şi zvonurile despre ceea ce se întâmplase, astfel încât să-i poată tempera reacţia.

— *Lancea Ascendentă* a primit semnalul nostru, Darth Marr, confirmă ofiţerul. Decriptarea poate dura câteva secunde.

Marr încuviinţă din cap, ştiind că nu exista nicio posibilitate ca vreunul dintre ceilalţi membri ai Consiliului – sau cineva din Republică – să audă ceea ce urma să se spună. Chiar dacă ar fi interceptat cumva semnalul pe care îl transmitea, ar fi fost imposibil de decodificat fără un *cifru negru*, dispozitivul de criptare al Imperiului.

Dezvoltate de Serviciile Secrete Imperiale înainte ca organizaţia să se prăbuşească, cifrurile negre erau cele mai avansate maşinării de criptare concepute vreodată. În afară de cele instalate pe cele mai mari cincisprezece nave capitale ale Imperiului – inclusiv pe *Lancea Ascendentă* – mai existau doar două: unul în biroul Ministrului Imperial al Logisticii şi unul în posesia lui Darth Marr.

Holoimaginea pâlpâi şi pe urmă se materializă în faţa lui, în timp ce maşina descifra semnalul de întoarcere primit, pentru a o dezvălui pe Darth Karrid. Pielea ei strălucitoare de smarald şi părul lung şi negru – o parte adunat într-un coc, o parte curgându-i pe spate – fuseseră atenuate de holosemnalul cu tentă albastră. Avea pomeţii înalţi şi proeminenţi, un ten fără cusur şi un nas şi o bărbie ascuţite şi bine proporţionate. Dar trăsăturile ei exotice aveau o nuanţă reptiliană vag îngrijorătoare, în special în jurul ochilor reci şi morţi. Iar în cazul lui Karrid, perfecţiunea simetrică rafinată, atât de comună speciei sale, era umbrită de tatuajele proeminente şi implanturile cibernetice care îi acopereau complet partea stângă a feţei.

— Darth Marr, spuse ea în semn de salut. Aşteptam să mă contactaţi.

Din holoimagine, Marr recunoscu că ea îi transmisese semnalul de intrare spre compartimentul ei privat de comandă, aflat în adâncul navei *Lancea Ascendentă*. Reţeaua complexă de interfeţe biomecanice care îi permitea lui Karrid să devină una cu minunata navă de război a lui Darth Mekhis, îi încadra imaginea: zeci de fire lungi şi subţiri care şerpuiau din pereţi şi tavan şi intrau în ceafa şi craniul lui Karrid.

— Lăsaţi-ne, ordonă Marr, iar ofiţerul de comunicaţii şi personalul ei dispărură din încăpere.

— Aţi vorbit cu ceilalţi membri ai Consiliului Întunecat? întrebă Karrid odată ce rămăseseră singuri.

— Cu cei care contează, spuse Marr.

— Şi care a fost reacţia lor?

— Au fost de acord că eşti un candidat puternic, spuse Marr, alegându-şi cu grijă cuvintele. Dar sunt unii care şi-au exprimat îngrijorarea.

— Cine? ceru Karrid, faţa răsucindu-i-se de furie. Ravage? Prostul ăla bătrân, Rictus?

— Nu contează, explică Marr. Consiliul trebuie să ajungă la un consens pentru a aduce un nou membru.

— Este din cauză că sunt o Falleenă?

— Există alte îngrijorări, spuse Marr, eludând întrebarea. Ai fost ucenica lui Malgus timp de mulţi ani; acţiunile lui îţi vor influenţa întotdeauna reputaţia.

— Malgus a fost un trădător, scuipă Karrid, pielea ei de un verde strălucitor

căpătând o nuanță roşiatică, reflectând starea ei emoțională accentuată. Iar eu am făcut mai mult decât oricine pentru a sprijini efortul Imperial de război!

— Aceia dintre noi care şi-au dedicat viețile în slujba Consiliului Întunecat ar putea să nu fie de acord, replică Marr cu răceală.

— Nu am vrut să fiu lipsită de respect, Darth Marr, spuse Karrid, vocea ei alunecând spre o voce uşoară şi seducătoare.

Marr ştia că reacția ei era instinctuală; Falleenii îşi evoluaseră în mod evident manierele senzuale ca mecanism de supraviețuire a speciei. Marr era suficient de inteligent să recunoască şi să respingă sentimentele subtile de atracție pe care vocea ei le declanşa în el, dar indivizilor din majoritatea speciilor umanoide le era greu să reziste farmecelor Falleene.

— Mi-am dovedit loialitatea față de Imperiu de nenumărate ori, continuă Karrid, pledând în favoarea ei. Nu credeam că voi fi dată, pur şi simplu, la o parte de Consiliu.

— N-ai fost dată la o parte, o asigură el. Încă eşti candidat. Dar mai sunt şi alții.

— Cine?

Marr ezită, apoi hotărî că oricum ea avea să afle, în cele din urmă.

— Darth Gravus.

— Gravus? şuieră ea. Deci Mortis este în spatele acestei poveşti; el şi Gravus sunt la fel de apropiați precum hoții.

— Mortis îl susține pe Gravus, recunoscu Marr, dar şi mulți alți membri ai Consiliului. Munca lui pe Taris arată că s-ar descurca bine la conducerea *Sferei Tehnologice*.

— Imperiul pretinde că este o meritocrație, spuse Karrid. Pedepsim eşecul şi recompensăm succesul. Eu am doar victorii în palmares, dar Gravus a pierdut Leritor în favoarea Republicii. Cum poate Consiliul să-l prefere pe el în locul meu?

— Gravus plănuieşte să recucerească Leritor, spuse Marr. Dar chiar dacă reuşeşte, decizia nu este definitivă, adăugă el, sperând să o liniştească. Amândoi veți fi luați în considerare pentru acest post.

— Deci încă mai există o şansă, răspunse Karrid, profitând de firul subțire de speranță.

Îşi duse o mână delicată la buze în timp ce contempla posibilitatea unei victorii.

— Presupunând că va putea învinge flota Republicii la Leritor, majoritatea Consiliului îl va susține probabil pe Gravus, o avertiză Marr, nevrând ca ea să-şi facă speranțe prea mari doar pentru a le vedea spulberate.

— Dar tu, Marr? întrebă ea, vocea ei alunecând din nou în acea toarcere seducătoare.

— Aş prefera ca postul să îți revină ție, o asigură Marr. Pe termen lung, tu poți fi mai valoroasă pentru Imperiu decât Gravus. Dar nu voi risca să destram Consiliul Întunecat provocându-i pe ceilalți, dacă aceştia îl susțin.

— Deci nu vei lupta pentru mine?

— Trebuie să ne alegem bătăliile cu înțelepciune, îi reaminti el. Uneori este mai bine să ai răbdare.

— Am avut răbdare, răspunse ea, cu o expresie senzuală.

— Există şi alte locuri în Consiliu. Alte *Sfere* de influență care trebuie să fie ocupate. Poate că Gravus este candidatul principal, dar tu eşti următoarea la rând.

Urmă o pauză lungă înainte ca Karrid să dea din cap că acceptă.

— Înțeleg, Darth Marr. Chiar dacă suntem aliați, nu mă pot aştepta ca tu să duci această bătălie în numele meu.

Marr simți un mare sentiment de uşurare, deşi avu grijă să nu-şi arate reacția. O parte din el se temuse că Karrid ar putea reacționa cu o furie oarbă la faptul că era refuzată. Dacă se întorcea împotriva Imperiului, *Lancea Ascendentă* ar fi mutilat flota Imperială, deschizând calea pentru o victorie rapidă şi sigură a Republicii în război.

— Va veni şi vremea ta, o asigură Marr. Este inevitabil.

— Cel puțin suntem de acord cu ceva, spuse ea cu un zâmbet.

Capitolul 7

Theron apăsă pe comunicatorul micuței sale navete, deschizând o frecvență de apelare cu turnul de control al unuia dintre sutele de porturi spațiale de pe suprafața Coruscantului.

— Aici *Sojourner*, solicit autorizație de aterizare.

— Recepționat, *Sojourner*. Transmite datele de înregistrare ale navei pentru autentificare.

— Transmit.

Urmă o pauză mai lungă decât de obicei la celălalt capăt al comunicatorului, înainte ca vocea să răspundă:

— *Sojourner*, trebuie să te redirecționez către un alt port spațial. Trimit coordonatele acum.

Theron nu se obosi să protesteze; ştia ce se întâmpla.

Cred că ar fi trebuit să-l sun pe Director după dezastrul de pe Nar Shaddaa.

— Am înțeles, spuse el, fără să se obosească să se uite la noile coordonate. Ştia deja exact unde îi vor ordona să meargă.

— O escortă de securitate vă aşteaptă la sosire, adăugă turnul.

— Pun pariu că da, răspunse el, deconectând apelul.

În timp ce aducea nava pentru aterizare, Theron remarcă doi bărbați purtând uniforme ale Forțelor de Securitate de pe Coruscant care stăteau lângă un speeder care aştepta. Se îndoia că făceau cu adevărat parte din forța oficială de securitate a planetei. Directorul nu ar fi implicat o organizație civilă decât dacă era nevoit, iar pentru personalul SIS era obişnuit să adopte uniformele autorităților locale atunci când se aşteptau la probleme, dar doreau să evite să atragă o atenție suplimentară.

— Theron Shan? spuse unul dintre bărbați în timp ce el cobora din navetă.

— Şi dacă spun că nu sunt el?

— Să nu creezi probleme, îl avertiză celălalt. Directorul nu este în apele sale.

Theron se gândi pentru scurt timp să facă o mişcare. Nu că ar fi fost de fapt îngrijorat de ceea ce plănuia Directorul, dar era nerăbdător să se testeze pe sine împotriva celor doi agenți trimişi să-l aducă. Dar, în cele din urmă, îşi dădu seama că era o prostie. Agenții nu făceau decât să execute ordinele; nu era nevoie să rănească pe cineva.

— Suntem cu toții de aceeaşi parte, îi asigurase el.

Drumul până la sediul SIS se desfăşură într-o linişte deplină. Escorta lui Theron părea calmă şi relaxată, dar el îşi dădu seama că îl urmăriseră cu atenție pe tot parcursul drumului. După aterizare, îl conduseră în clădire, unul mărşăluind în fața lui, celălalt în spate. Nu au rupt formația până când nu au ajuns la biroul Directorului.

Unul dintre bărbați întinse mâna şi apăsă pe soneria de la uşă. Ca răspuns, uşa glisă şi Directorul strigă:

— Mă ocup eu de aici.

Theron le aruncă fiecăreia dintre gărzile sale un salut vesel şi intră în încăpere. Când uşa alunecă şi se închise în urma lui, Directorul îşi ridică privirea din spatele biroului şi clătină din cap.

— Vrei să-mi spui de ce nu ar trebui să te trimit la Curtea Marțială pentru că ai agresat fizic un agent coleg?

— Houkul a venit primul la mine, îi reaminti Theron. Îmi vedeam de treaba mea pe Nar Shaddaa când m-a amenințat cu cuțitul ăla pe spate. De unde era să ştiu că era unul de-al nostru?

— O comisie de examinare ar putea crede asta, recunoscu Directorul. Până când

îşi vor aminti partea în care ți-am ordonat să pleci de pe Nar Shaddaa!

— Credeam că sunteți prea grijuliu, protestă Theron. V-aş fi luat puțin mai în serios dacă aş fi ştiut că sunt în mijlocul unei misiuni. Dar nu mi-ați explicat cu adevărat situația.

— Nu trebuie să explic lucruri! se răsti Directorul. Eu sunt şeful, îți aminteşti? Eu îți dau ordine şi tu le urmezi.

Theron se mişcă inconfortabil în scaunul său.

— Cel puțin am reuşit să salvez prizonierii.

— Dar ai făcut-o într-un mod care a compromis întreaga operațiune. Crezi că e prima dată când Morbo scoate la licitație soldații noştri? Îl urmărim de luni de zile. I-am urmărit furnizorii şi i-am marcat cumpărătorii, punând încet laolaltă toate piesele întregii operațiuni. *Operațiunea Transom* nu a fost despre salvarea a patru Cathari; a fost despre a pune capăt întregului comerț cu sclavi prizonieri de război!

— Haideți, domnule Director, zise Theron, ridicând o sprânceană neîncrezătoare. Amândoi ştim că asta nu s-ar întâmpla niciodată. Chiar dacă i-am închide pe toți cei implicați vreodată în relații cu Morbo, altcineva ar interveni pur şi simplu pentru a le lua locul.

— Poate că da, recunoscu Directorul. Dar cel puțin i-am încetini pentru o vreme. Am face ca traficul să se oprească.

— Morbo şi toți ceilalți de la acea licitație cred că explozia de la portul spațial are legătură cu vânzarea de prizonieri de război, replică Theron. Nu vor reîncepe imediat afacerea cu sclavi.

— Am auzit că au existat victime, spuse Directorul.

— Patru morți, recunoscu Theron. Trei au fost asasini plătiți. Te cam aştepți la aşa ceva dacă te apuci de treaba asta. Al patrulea era un bătăuş de nivel inferior care lucra pentru Frăția Vechiului Tion. M-am interesat de el; nu i se va simți lipsa.

— Deci Teff'ith a scăpat cu bine?

— Mai mult sau mai puțin.

— Atunci crezi că totul a meritat, după părerea ta. Directorul suspină. Avea vreo idee că erai acolo?

— Nu prea cred.

— Având în vedere toate momentele în care ai ajutat-o, nu poate fi atât de inteligentă dacă până acum nu te-a observat.

Theron zâmbi.

— Poate că sunt chiar atât de bun.

— Tot cred că ar trebui să îi spui că îți este datoare. Ar putea să o facă să fie mai dispusă să ne ajute mai târziu.

— Nu aşa funcționează mintea lui Teff'ith, spuse Theron, clătinând din cap. Ea este... complicată.

Directorul se ridică de la birou şi veni pe partea cealaltă, încrucişându-şi brațele în timp ce se aşeza pe margine.

— Theron, ea a devenit o problemă mai mare decât merită, spuse Directorul. Era destul de rău când tot ce făceai era să îți iroseşti zilele de concediu pentru a o ajuta. Acum ea interferează cu misiunile SIS în curs de desfăşurare. Nu pot permite aşa ceva.

— Ştiu că dumneavoastră credeți că este doar o obsesie nebună, spuse Theron. Dar, pe parcurs, asta va da roade. Mai devreme sau mai târziu, SIS va avea nevoie de ajutorul ei.

— De unde ştii tu asta? Vorbeşti tu sau Ngani Zho? Acum ai viziuni prin intermediul Forței?

Cuvintele înțepeniseră, dar Theron nu avea de gând să dea înapoi.

— Maestrul Zho obişnuia să-mi spună că ceea ce majoritatea ființelor numesc instinct este de fapt doar Forța care vine spre noi. Spunea că ne-ar fi mai bine dacă l-am asculta mai des. Şi am o presimțire despre Teff'ith.

— Şi eu am o presimțire în ceea ce te priveşte, zise Directorul. O presimțire rea.

Se îndepărtă şi se întoarse să se aşeze în spatele biroului său. Inspiră adânc şi expiră într-un oftat lung şi lent. Apoi întinse mâinile şi le aşeză pe partea de sus a biroului, cu degetele larg desfăcute ca şi cum s-ar fi pregătit pentru ceea ce urma să spună.

— Theron, te transfer la Departamentul de Analiză. Începând de acum.

— Analiză? exclamă Theron cu neîncredere. Încercați să mă transformați într-un fel de măscărici de birou, ocupat cu calculul cifrelor?

— Nu pot ignora, pur şi simplu, ce s-a întâmplat pe Nar Shaddaa, zise Directorul. Eşti un agent bun şi vreau să te păstrez în rândurile noastre, dar trebuie să înveți că acțiunile tale au consecințe. În plus, adăugă el, este bine să ai experiență şi în alte departamente. Cred că o perioadă de trei luni petrecute la Departamentul de Analiză te va face un agent mai plin de experiență.

— Sunt deja destul de plin, spuse Theron.

— Ai nevoie de o pauză de la munca de teren, insistă Directorul. Având în vedere că se pare că nu reuşeşti să te fereşti de necazuri nici măcar atunci când ar trebui să fii în vacanță, aceasta este singura opțiune care mi-a rămas.

— Nu sunt făcut pentru munca de birou, spuse Theron. Mi-ați văzut profilul personal.

— Evaluările noastre spun că eşti foarte inteligent, intuitiv şi adaptabil. Cred că te vei integra foarte bine.

Theron îşi muşcă buza într-o tăcere furioasă înainte să spună:

— Şi dacă demisionez?

— Nu vei demisiona, replică Directorul. Ții prea mult la Republică ca să abandonezi pur şi simplu cauza.

— Aş putea merge să lucrez pentru armată, amenință el.

— Salutând ofițerii superiori? Să urmezi ordinele? Să latri *Da, domnule!*, *Da, domnule!* de douăzeci de ori pe zi? Da.

— Bine atunci, spuse Theron. O să solicit restul concediului meu de odihnă.

— Cerere respinsă, răspunse Directorul. Am un proiect special în desfăşurare, din ordinul Comandantului Suprem al Republicii. Toată lumea trebuie să se mobilizeze. Nu este nimic personal.

Theron suspină şi îşi plecă capul în semn de înfrângere.

— Începi mâine dimineață, continuă Directorul. Cei de la Analiză se află la etajul trei. Trebuie să trimit o altă escortă pentru a mă asigura că te vei prezenta?

— Voi fi acolo, promise Theron. Dar nu mă voi bucura de asta.

— Dă-i o şansă Departamentului de Analiză, sugeră Directorul. Ei fac o treabă importantă şi chiar lucrăm la o misiune specială pentru Jace Malcom. O numim *Operațiunea Sfârşitul Jocului*. Ai încredere în mine, Theron, adăugă el. O să vrei să faci parte din ea.

Capitolul 8

Aşezată în scaunul de comandă de pe puntea navei *Lancea Ascendentă*, Darth Karrid se străduia să-şi stăpânească disprețul, în timp ce privirea ei urmărea cele două duzini de ofițeri Imperiali şi echipajul care lucrau la posturile din jurul ei. Ghemuiți deasupra consolelor şi ecranelor de calculator, degetele lor zburau pe console, reacționând la fluxul constant de date primite, în timp ce nava se avânta prin vidul gol al hiperspațiului. Lipsa lor de eficiență, modul neîndemânatic şi arhaic de a interacționa cu nava o umplură de dezgust.

— Zece minute rămase până ajungem la Leritor, my lord, spuse Moff Lorman din scaunul său de pe partea cealaltă a punții.

— Asigurați-vă că ieşim din hiperspațiu în afara razei de acțiune a senzorilor Republicii, îl avertiză ea.

Era puțin probabil ca Lorman să facă o eroare atât de neglijentă şi evidentă; Mofful era un ofițer capabil. Dar, la fel ca aproape toți Imperialii repartizați pe *Lancea Ascendentă*, era un intrus pe nava ei, un parazit nesemnificativ care se agăța de măruntaiele acesteia, iar ea nu avea încredere în el că nu va comite o greşeală care i-ar pune nava în pericol.

Darth Mekhis proiectase nava cu numeroase sisteme automatizate, iar *Lancea* avea nevoie de un echipaj de numai trei mii de persoane pentru a funcționa la eficiență maximă – mai puțin de jumătate din cât ar fi fost alocat de obicei unei nave capital Imperiale. Karrid ajunsese să îi accepte ca pe un inconvenient necesar, deşi erau momente, ca acum, când o deranja prezența lor.

Atunci când era conectată la modulul de comandă al *Lancei*, avea acces total la toate sistemele şi senzorii navei, dar efortul de a controla de una singură întreaga navă era epuizant din punct de vedere mental şi fizic. Nu avea de ales decât să se folosească de Moff Lorman şi echipajul său în timpul călătoriilor de rutină şi al altor activități la fel de banale, permițându-le să conducă nava folosind mijloace convenționale, în timp ce ea îşi economisea energia pentru activitățile de mare intensitate din timpul bătăliei.

— Când îi vom trimite un mesaj lui Darth Gravus, spunându-i că întăririle sunt pe drum, my lord? întrebă Moff Lorman.

Karrid se ridică de pe locul ei.

— Eu îl voi contacta pe Gravus, zise ea. După ce voi prelua comanda navei mele.

Traversă puntea cu paşi repezi şi hotărâți, îndreptându-se spre turbolift. Uşile glisară şi ea păşi înăuntru, apăsând butonul care o coborî etaj după etaj până când ajunse la cel mai adânc nivel al navei. Ieşi din turbolift şi se îndreptă pe coridorul scurt care ducea spre o uşă puternic securizată. O scanare a retinei îi confirmă identitatea, iar uşa se deschide pentru a dezvălui adevărata inimă a *Lancei Ascendente*. Camera circulară avea un diametru de aproape treizeci de metri, dar interiorul era gol, cu excepția consolei de control, a celor doi ucenici ai lui Karrid – un bărbat uman şi o femelă Sith cu sânge pur – şi a sferei mari de cristal din centru. Ucenicii stăteau cu picioarele încrucişate pe podea, de o parte şi de alta a sferei, meditând pentru a-şi concentra mințile în vederea pregătirii pentru bătălia care urma să aibă loc.

— Este timpul, spuse Karrid în timp ce se apropia de sferă.

Puse o mână pe exteriorul rece, iar sfera se despărți pe verticală pe centru, cele două jumătăți deschizându-se la atingerea ei pentru a scoate la iveală adevăratul geniu al lui Darth Mekhis.

Interiorul capsulei de comandă izolate a *Lancei Ascendente* avea un singur scaun înconjurat de zeci de monitoare şi ecrane. O rețea delicată de fire întrețesute era suspendată la un metru deasupra scaunului. O duzină de fire libere atârnau de rețea,

fiecare dintre ele având în vârf un ac lung şi subțire.

Lăsându-se în scaun, degetele ei atinseră panourile de control încorporate în cadrul brațelor. Capsula se închise încet, învăluind-o în coconul strălucitor aproape indestructibil. Degetele mâinii stângi trasară un tipar complex pe panoul de control, alimentând capsula de comandă şi făcând ca rețeaua de fire atârnând deasupra capului ei să prindă viață. Răsucindu-se şi contorsionându-se, acestea alunecară în jos pentru a se înfăşura în jurul feței lui Karrid şi a părții din spate a craniului ei.

Karrid închise ochii, aşteptând nerăbdătoare, lăsând partea întunecată a Forței să curgă prin ea. În afara sferei, îşi simțea ucenicii aflați în meditație profundă, deschizându-se către ea astfel încât să se poată baza pe puterea lor în timp ce prelua comanda *Lancei*.

Firele îi mângâiară uşor gâtul şi obrajii cu ajutorul acelor cu vârfuri fine de la capăt, provocând un fior pe spinarea ei. Apoi, unul dintre ace se înfipse în implantul cibernetic din spatele gâtului ei, făcându-o să icnească cu voce tare. Un altul alunecă în implantul din spatele urechii stângi, iar alte două se înfipseră în partea stângă a craniului, de o parte şi de alta a tâmplei. Două se conectară la fruntea ei şi alte cinci îi străpunseră partea din spate a craniului. Ultimul fir se strecură pe pleoapa ochiului ei încă închis înainte să se strecoare în mica deschidere a interfeței cibernetice implantate în obrazul stâng. Odată cu deschiderea ochilor, vederea ei era acum un amalgam constituit din ce vedea pe ecrane şi monitoare, precum şi tot ce se afla în raza de acțiune a senzorilor navei. Câmpul de stele păru să pâlpâie rapid, apărând la vedere în timp ce *Lancea Ascendentă* ieşea din hiperspațiu la marginea sectorului Yucrales, chiar dincolo de raza de acțiune a senzorilor flotelor Imperiale şi Republicane angajate în luptă deasupra lui Leritor. Deşi celelalte nave nu-i puteau detecta prezența la această distanță, sistemele avansate ale *Lancei* îi ofereau lui Karrid o perspectivă perfectă asupra a ceea ce se întâmpla.

O combinație între abilitățile sale în Forță şi implanturile cibernetice care transmiteau date de la scanerele cu rază lungă de acțiune ale *Lancei Ascendente* îi permiteau lui Karrid să vadă instantaneu faptul că, deşi bătălia abia începuse, Darth Gravus avea deja avantaj. Republica avea o singură navă capital în luptă – *Mardorus*, un crucişător de atac de clasă D. Cu o lungime de peste cinci sute de metri, *Mardorus* avea o carcasă mare şi plată, acoperită cu un strat gros de plăci de blindaj, ca şi cum nava ar fi fost ascunsă sub o carcasă de forma unei cocoaşe. Era susținută de două nave Hammerhead care aveau jumătate din dimensiunea sa – uşor de identificat după punțile din față care se întindeau perpendicular deasupra şi dedesubtul corpului principal, mai lung, al navei – şi de trei corvete CR-12 ceva mai mici – nave elegante şi înguste, echipate cu proeminențe în formă de berbece pentru a trece de blocadele inamice şi cu motoare externe proeminente pentru a spori viteza şi manevrabilitatea. Flota era completată de o jumătate de duzină de nave de luptă BT-7 Thunderclap. Fiind cea mai recentă creație a Republicii în materie de nave de atac personale, agila Thunderclap semăna cu un model în formă de Y, cu cabina de pilotaj amplasată în mijlocul celor două brațe mai mici.

În schimb, Cuirasatul personal al lui Gravus, *Exemplar*, avea o lungime de aproape opt sute de metri. Nava în formă de pană era flancată de trei distrugătoare de clasă C în formă de gheară, care erau aproape la fel de mari ca nava amiral a Republicii. Fiecare distrugător era secondat de un număr de şase interceptoare, replica agilă a Imperiului, cu aripi în formă de colți, împotriva navelor Thunderclap ale Republicii.

Gravus elaborase un plan de luptă care să reducă la minimum riscul asupra propriei sale nave. Distrugătoarele fuseseră desfăşurate pentru a ataca corvetele şi navele de luptă Thunderclap, eliberând Interceptoarele rapide şi agile pentru a lovi continuu navele Hammerhead şi *Mardorus*, puternic blindate. Acest lucru permitea navei *Exemplar* să rămână la o distanță sigură, trăgând cu propriile baterii asupra navelor Republicii fără să se teamă de vreun asalt de răspuns. Din nefericire, dacă Gravus nu se apropia mai mult de câmpul de luptă, se limita la a provoca pagube

minime asupra scuturilor deflectoare şi a fuzelajului întărit al navei capital inamice. În cele din urmă, Imperialii ar fi învins, dar avea să fie o bătălie de uzură.

Karrid nu avea nici răbdare, nici temperament pentru o astfel de strategie. Cu o mişcare a degetului mic, deschise un canal de apelare către *Exemplar*, accelerând în acelaşi timp *Lancea Ascendentă* spre celelalte nave.

— Darth Gravus, sunt Darth Karrid. *Lancea Ascendentă* este la dispoziția ta.

Răspunsul lui Gravus fu rapid şi sigur.

— Renunță, Karrid! Nu am cerut întăriri. Bătălia asta o câştig eu, nu tu!

Karrid îi ignoră ordinele; motoarele *Lancei Ascendente* acceleraseră deja nava la 70% din viteza subluminică maximă, aducându-i în raza de acțiune a senzorilor Republicii. Designul triunghiular al *Lancei* era comun printre navele capital Imperiale, dar dimensiunea sa imensă – de peste două ori mai mare decât cea a oricărui alt participant la bătălie – fu recunoscută instantaneu. Aşa cum se aşteptase Karrid, sosirea *Lancei* atrase o reacție imediată, deoarece una dintre navele Hammerhead ale Republicii se desprinse şi se apropie pentru a face față noii amenințări. Două dintre navele de luptă Thunderclap viraseră şi ele, rotindu-se şi plonjând pentru a evita tunurile distrugătorului în timp ce se grăbeau să susțină nava Hammerhead.

O secundă mai târziu, turbolaserele navei Hammerhead deschiseră focul. La un nivel adânc din subconştientul ei, Karrid simți căldura în timp ce deflectoarele *Lancei* respingeau cu uşurință prima salvă. O clipă mai târziu, navele Thunderclap atacară, una dinspre babord, cealaltă dinspre tribord. Neavând suficientă putere de foc pentru a provoca pagube semnificative unei nave de mărimea *Lancei Ascendente* dincolo de distanțele mici, piloții apelau la viteză şi manevrabilitate pentru a se apropia suficient de mult pentru a ataca suprafața navei mai mari.

Pentru Karrid, erau ca nişte insecte enervante care îi bâzâiau în ureche; singurul răspuns logic era să le dea o palmă pentru a le face să dispară. Îşi concentră mintea asupra turelelor de apărare de la tribord, folosind senzorii *Lancei* pentru a urmări mişcarea rapidă a navei Thunderclap înainte să comande tunurile să tragă. O serie rapidă de rafale ionice loviră în succesiune rapidă nava de luptă, fiecare dintre ele lovindu-şi ținta cu o precizie nefirească, posibilă doar prin fuziunea perfectă dintre maşină şi organic. Nava Thunderclap explodă într-o minge de căldură şi lumină, dar Karrid abia dacă remarcă. Avea privirea ațintită complet asupra celui de-al doilea combatant. Pilotul făcea manevre de evitare disperate, rotindu-se, învârtindu-se şi plonjând în unghiuri nebuneşti. Pe fondul reacțiilor sporite generate de legătura simbiotică a lui Karrid cu nava ei, ar fi putut la fel de bine să stea pe loc. Turelele de la babord deschiseră focul, iar al doilea Thunderclap se dezintegră.

Nava Hammerhead deschise din nou focul, iar Karrid avu din nou senzația unei călduri îndepărtate, în timp ce deflectoarele respingeau rafalele care se apropiau. Nava Hammerhead era încă prea departe pentru a reprezenta o amenințare reală; se bazase pe navele de luptă pentru a ocupa inamicul până când se apropia suficient de mult pentru a străpunge scuturile *Lancei*. Lipsiți de escortă, erau vulnerabili şi expuşi. Karrid profită de ocazie, deschizând focul cu tunurile principale ale *Lancei Ascendente*. Întunericul spațiului fu luminat de un baraj de raze concentrate de energie roşie. Acestea străpunseră scuturile deflectoare ale navei Hammerhead şi sfărâmară învelişul blindat. Înăuntru, sistemele de urgență urmau să fie suprasolicitate, în timp ce sistemele automate ale navei încercau cumva să o mențină funcțională suficient de mult timp pentru ca echipajul să poată fi evacuat. O a doua rafală a *Lancei* puse capăt acelei slabe speranțe, când laserele străpunseră unitatea de reținere a miezului motorului, iar nava Hammerhead dispăru într-o explozie violentă.

Vocea lui Gravus răsună încă o dată, rezonând simultan în urechile lui Karrid şi în partea din creierul ei care era conectată la sistemele de comunicații ale navei.

— Crezi că asta va întoarce Consiliul Întunecat împotriva mea, Karrid? rânji el. Ai putea să distrugi toate navele Republicii din acest sector, dar când va veni timpul să aleagă pe cineva care să se alăture forțelor lor, tot pe mine mă vor alege în locul

unei Falleene!

— Nu înțelegi pericolul în care te afli, Gravus, replică ea cu răceală. Ai putea fi ucis în această bătălie. Eu sunt aici pentru a asigura obținerea unui rezultat favorabil pentru Imperiu.

Amenințarea era voalată, dar, ca orice Sith adevărat, rivalul ei înțelesese imediat implicațiile sinistre ale cuvintelor ei: doar unul dintre ei va ieşi viu din această bătălie.

— Ignorați navele Republicii! porunci Gravus flotei sale, uitând în panica sa că noile ordine erau transmise pe aceeaşi frecvență Imperială standard pe care o folosea Karrid. Trageți asupra *Lancei Ascendente*! Distrugeți-o cu orice preț! Nu o lăsați…

Cuvintele sale fură întrerupte la jumătatea frazei când Gravus – sau cineva de sub comanda sa – avu bunul simț să treacă pe un canal de comunicații auxiliar. Dar Karrid ştia că doar cuvintele nu ar fi fost suficiente pentru a justifica uciderea lui Gravus în fața Consiliului; avea nevoie ca el să facă prima mişcare.

Trecerea neaşteptată de la țintele Republicii la *Lancea Ascendentă* aruncase flota Imperială în confuzie. Interceptoarele care se înghesuiau în jurul lui *Mardorus* şi a navelor Hammerhead îşi abandonaseră cursele de mitraliere, îndepărtându-se pentru a se regrupa în vederea unui asalt coordonat asupra noii lor ținte. Distrugătoarele se desprinseseră de corvetele Republicii şi de navele Thunderclap, retrăgându-se pentru a se poziționa între nava *Exemplar* şi ripostele lui Karrid.

Flota Republicii, fără să ştie că acum împărțeau un inamic comun cu duşmanii lor Imperiali, profitase de avantaj. Şapte interceptoare fură distruse de către bateriile de pe Hammerhead şi *Mardorus*, iar un flux constant de focuri de la corvete lovise distrugătoarele care se retrăgeau, supraîncărcându-le scuturile deflectoare, astfel încât navele Thunderclap care se apropiau reuşiră să le provoace pagube importante.

Karrid urmări schimbarea neaşteptată de tactică cu o ardoare intensă, fiind conştientă instantaneu de poziția şi starea scuturilor fiecărei nave prin intermediul senzorilor avansați ai *Lancei*, informațiile fiind transmise direct prin firele pulsatorii ale capsulei de comandă şi în implanturile ei cibernetice. Dându-şi seama că navele Republicii se concentrau asupra navelor brusc vulnerabile ale flotei lui Gravus, trimise *Lancea* la atac către inima bătăliei.

Nici Gravus, nici comandantul Republicii nu anticipaseră strategia ei. Navele capital stăteau de obicei la distanță, ştiind că tunurile lor puternice puteau distruge navele mai mici de la o distanță sigură. Prin deplasarea în raza de acțiune a flotelor, Karrid îşi asuma un risc; dacă îşi coordonau eforturile, puteau copleşi *Lancea*. Dar Karrid ştia că elementul surpriză ar fi împiedicat acest lucru, iar la o distanță apropiată, turbolaserele *Lancei* ar fi putut străpunge scuturile deflectoare şi ar fi putut distruge oricare dintre celelalte nave în câteva secunde. Începu cu *Mardorus*.

În timp ce *Lancea* se apropia de nava Republicii, bătălia se transformă în haos. Una dintre corvete şi două dintre navele Thunderclap îşi schimbară cursul pentru a încerca să salveze nava amiral; restul continuară asaltul asupra distrugătoarelor avariate. Opt interceptoare veniră în picaj pentru a încerca să salveze distrugătoarele; restul se îndreptară spre *Lance*. Nava Hammerhead se apropie de *Exemplar* în timp ce acesta încerca să fugă spre cea mai îndepărtată margine a zonei de conflict.

Mardorus încearcă să respingă *Lancea Ascendentă*, dar înainte să-şi poată aduce armele în luptă, Karrid deschise focul cu întreaga sa baterie frontală. Turbolaserele şi tunurile ionice vuiră, îmbinându-se într-o simfonie glorioasă de distrugere, aproape vaporizând *Mardorus* în câteva secunde. Karrid savură distrugerea, simțind teroarea echipajului muribund prin intermediul Forței. O clipă mai târziu, simți o durere intensă care o străpunse, ca şi cum cineva i-ar fi strecurat o vibrolamă între umeri. Gravus muşcase momeala, ordonând *Exemplarului* să tragă asupra *Lancei*.

Explozia străpunse scuturile deflectoare şi arsese învelişul exterior, avariile navei fiind înregistrate în mintea lui Karrid ca o rană pe propriul corp. *Exemplar* era prea departe pentru a face daune serioase, dar, trăgând primul foc de armă, Gravus îi dăduse lui Karrid justificarea de care avea nevoie pentru a-i ținti navele fără a trebui

să răspundă în fața Consiliului Întunecat pentru distrugerea unei flote Imperiale.

Navele de vânătoare care încercaseră să vină în ajutorul lui *Mardorus* se năpustiră asupra *Lancei*, atacul lor fulgerător trimițând mii de înțepături pe brațele lui Karrid. Ea le spulberă înainte să poată face o nouă încercare. Distrugătorul Hammerhead atacase nava *Exemplar*, forțându-l pe Gravus să se concentreze asupra amenințării imediate şi împiedicându-l să tragă un al doilea foc asupra *Lancei*. Unul dintre distrugătoarele avariate fusese distrus de corvete, care erau acum supuse unei presiuni puternice din partea unei falange de interceptoare. Cea de-a doua escadrilă de interceptoare se apropie de *Lance*. Karrid deschise focul cu turbolaserele sale, dar nu reuşi să lovească decât două nave, restul continuând să avanseze nestingherite.

Degetele lui Karrid pâlpâiau şi dansau pe panoul de control, iar *Lancea* se înclină într-un unghi imposibil, direct în calea hoardei care se apropia. *Lancea* avea manevrabilitatea unei nave de jumătate din mărimea ei, iar schimbarea neaşteptată de direcție se produsese prea repede pentru ca interceptoarele să reacționeze. Micile nave de luptă fură zdrobite în întregime de carcasa giganticului cuirasat.

Mişcarea respectivă aduse, de asemenea, partea din față a *Lancei* în linie cu distrugătoarele şi interceptoarele supraviețuitoare, încă blocate în luptă cu corvetele. Ochii lui Karrid străbătură ecranele capsulei în timp ce intervenea în confruntare, nava capital masivă eclipsându-i pe ceilalți jucători. Apăsând pe panoul de control, degetele ei deveniind o nălucă în timp ce îşi selecta țintele în succesiune rapidă. Interceptoarele, prea angajate în lupta cu navele Republicii pentru a lua măsuri de evitare, fură distruse din prima salvă. Corvetele le urmară, scuturile lor deflectoare fiind inutile în fața asaltului de la mică distanță al *Lancei*. Distrugătoarele, deja grav avariate, au fost doar o simplă grijă ulterioară. Câteva dintre nave fuseseră înghițite de explozii incendiare, altele au fost transformate în bucăți de fier vechi fără viață, cu fuzelajele perforate de nenumărate găuri. Dar Karrid nu avu timp să savureze măcelul, deoarece îşi îndreptă atenția spre scopul ei final. Nava Hammerhead rămasă încă trăgea în *Exemplar*. Blocat în luptă strânsă cu nava Republicii, Gravus nu reuşise să îşi pregătească nava pentru saltul în hiperspațiu – coborârea scuturilor pentru a face saltul nu era o opțiune atunci când trăgea în tine un inamic. Existase o scurtă fereastră de scăpare pentru amândouă, în timp ce *Lancea* nimicea celelalte nave, dar comandantul navei Republicii nu reuşise să înțeleagă pe deplin situația. În loc să fugă reciproc, alesese să continue bătălia în loc să rişte o tentativă de retragere care l-ar fi lăsat vulnerabil în fața *Exemplarului*. Acum era prea târziu pentru amândoi.

Lancea Ascendentă se apropie rapid de cele două nave rămase. Concentrându-şi turbolasoarele pe centrul navei Hammerhead, o tăie curat în două. Cadavrele şi resturile navei Republicane eviscerate alunecau în golul rece şi întunecat al spațiului.

În acelaşi timp, detectă o semnătură energetică masivă care emana de pe *Exemplar*: Gravus încerca să facă un ultim salt disperat în hiperspațiu. Îşi coborâse scuturile şi îşi lăsase nava vulnerabilă la atac, dar ştia că nu avea nicio speranță să învingă cea mai de temut armă a Imperiului dacă rămânea să lupte. Bazându-se pe sistemele automate de țintire ale *Lancei*, Karrid lansă o lovitură de precizie pentru a dezactiva hiperpropulsorul *Exemplarului*, lăsându-l pe Gravus la mila ei.

Apelul brusc din urechea ei îi spuse că Gravus încerca să deschidă un canal de comunicații, dar nu avea niciun interes să-l asculte cum se târguia şi se ruga pentru viața lui. În schimb, ținti şi trase pentru ultima oară. *Exemplarul* fără scut explodă într-o minge de flăcări albastre spectaculoase, provocând moartea instantanee a tuturor celor de la bord. Karrid trimise *Lancea* într-un cerc lung şi lent, scanând epava şi resturile întregii bătălii în căutarea unor semne de viață, dar nu găsi nimic.

Fiind satisfăcută, contactă puntea de comandă.

— Moff Lorman, pregăteşte-te să preiei comanda.

— Da, my lord, răspunse el.

Karrid mai tastă o dată pe comenzile de sub degetele ei, întrerupând legătura cu *Lancea*. Tresări în timp ce firele se retrăgeau, iar acele interfețelor biosintetice se

retrăgeau încet din implanturile cibernetice. O cuprinse un val de epuizare, împreună cu un sentiment copleşitor de pierdere intensă şi de neînlocuit. De fiecare dată când îşi întrerupea legătura cu nava, se simțea ca şi cum şi-ar fi pierdut un membru.

Sfera de cristal se deschise încet pentru a-i dezvălui pe cei doi ucenici care încă stăteau cu picioarele încrucişate pe podea, de o parte şi de alta. Fețele lor erau trase şi posomorâte, cu frunțile acoperite de urme de sudoare din cauza efortului depus pentru susținerea Maestrei lor. Dar, deşi îi împărtăşeau oboseala, numai ea cunoştea gloria de a deveni una cu *Lancea* şi numai ea putea înțelege golul care o învăluia atunci când era întreruptă conexiunea.

— Spuneți-i lui Moff Lorman să transmită înregistrarea bătăliei către Consiliul Întunecat, spuse ea, cu vocea obosită. Lasă-i să vadă că Gravus a fost un trădător al Imperiului.

În sinea ei adăugă: *Şi să vadă ce se întâmplă cu cei care îmi stau în cale.*

Capitolul 9

Departamentul de Analiză era o încăpere fără ferestre, supraaglomerată, plină de terminale de calculator, în care douăzeci şi trei de agenți SIS adunau, organizau şi analizau date din miile de rapoarte care veneau în fiecare zi. În ultima săptămână, biroul înghesuit ar fi putut, la fel de bine, să fie casa lui Theron, în timp ce el şi restul echipei cu personal insuficient lucrau în ture duble pentru a încerca să urmărească toate informațiile primite. Cu toate astea, în ciuda faptului că făcea un efort sincer pentru a se implica, nu reuşea să scape de sentimentul că îşi pierdea timpul.

Nu era vorba că nu credea în ceea ce făceau analiştii; înțelegea că erau o componentă vitală a SIS. Dar Theron îşi dezvoltase un întreg sistem unic de abilități specializate, dintre care aproape niciuna nu era aplicabilă în poziția sa actuală. Asta îl făcea să vrea să urle. De douăzeci de ori pe zi trecea pe biroul lui câte o informație măruntă, dar neobişnuită, care cerea mai multă atenție: o potențială pistă spre ceea ce putea fi, eventual, o misiune critică pentru siguranța Republicii. În loc să poată acționa pe baza acestor piste, trebuia să redacteze nişte rapoarte cu recomandări despre cum să se procedeze, apoi să le transmită superiorilor săi pentru a fi analizate, ştiind foarte bine că, până când va fi desemnat un agent de teren să se ocupe de caz, probabil că ocazia era pierdută. Şi chiar şi atunci când nu era la birou, tot era captiv pe Coruscant – probabil cea mai sigură planetă din Republică şi ultimul loc în care dorea Theron să se afle. Se temea că-şi pierdea îndemânarea, prin faptul că zi după zi de muncă plictisitoare la birou îi slăbiseră instinctele de supraviețuire.

Directorul îl condamnase la trei luni în această închisoare şi, dacă îşi ispăşea întreaga pedeapsă, s-ar putea să nu şi le mai recapete niciodată. Dacă nu ieşea curând dintre analişti, avea să se întâmple ceva rău. Poate că va demisiona scârbit. Sau ar fi luat-o razna şi ar fi plecat în misiune fără aprobarea sau susținerea celor de la SIS. Sau poate că, pur şi simplu, ar fi cedat şi ar fi făcut ravagii în tot Departamentul de Analiză, distrugând fiecare monitor şi stație de calculator pe care le-ar fi putut sparge înainte ca autoritățile să-l scoată de acolo. Sau, cel mai înspăimântător dintre toate, poate că ar învăța să accepte corvoada noului său post. Singurul lucru care îl menținuse sănătos până acum erau cele câteva ore pe zi în care putea să lucreze la *Operațiunea Sfârşitul Jocului*, proiectul special al lui Jace Malcom. *Lancea Ascendentă* era ultima amintire rămasă din programul de cercetare a lui Darth Mekhis privind super-armele – un ultim element rămas liber din misiunea care îl costase viața pe Ngani Zho. Theron nu întâmpina nicio problemă în a-şi petrece timpul încercând să elaboreze un plan pentru a doborî *Lancea*. Ceea ce îl deranja era gândul că un alt agent ar fi fost cel care ar fi reuşit să pună efectiv în aplicare acel plan.

Simți o bătaie pe umăr în timp ce vocea supervizorului său îi spuse:

— E timpul să te retragi, Theron.

Surprins, Theron aruncă o privire spre ceasul de pe perete.

— Cred că am pierdut noțiunea timpului, spuse el.

Un alt semn că îți pierzi abilitățile. Zilele obişnuiesc să se prelungească la nesfârşit; poți *simți cum se scurge fiecare secundă individuală şi agonizantă. Acum te obişnuieşti atât de mult să fii blocat în scaun încât nici nu mai observi când este vremea să pleci. Eşti amorțit.*

— Du-te acasă şi dormi puțin, îi ordonă supraveghetorul. Rapoartele vor fi aici şi mâine.

Asta ar trebui să mă facă să mă simt mai bine? se întrebă în gând Theron în timp ce se ridica şi se îndrepta spre apartamentul său.

Odată ajuns acasă, se gândi pentru scurt timp să lucreze în afara orelor de

program la *Operațiunea Sfârşitul Jocului* – chiar şi de acasă avea acces la dosare cu toate autorizațiile de securitate, cu excepția celor de la cel mai înalt nivel. Dar corvoada de analist îi secătuia atât energia fizică, cât şi cea mentală. Tot ce voia să facă era să se prăbuşească în pat.

Te macină, încetul cu încetul. Ignorând vocea din capul lui, se îndreptă spre dormitor, se dezbrăcă, stinse lumina şi se strecură sub pătură. Totuşi, tocmai când fu pe punctul să adoarmă, fu trezit de sunetul unui holoapel.

— Acceptă apelul, murmură el amețit, trebuindu-i o clipă pentru a realiza că apelul nu venea de pe implantul său cibernetic.

Se rostogoli şi atinse holocomanda de pe noptiera de lângă pat, sprijinindu-se pe cot pentru a avea o vedere mai bună. Spre surprinderea lui, înaintea lui se materializă o imagine a lui Teff'ith, strălucirea hologramei răspândindu-se slab în camera de altfel întunecată.

— De ce eşti în pat? întrebă femela Twi'lek, arcuindu-şi sprâncenele în semn de surprindere. Dormi sau eşti cu o prietenă?

— Sunt... sunt singur, se bâlbâi Theron, cu mintea învârtindu-i-se în timp ce încerca să înțeleagă situația.

De ce sună? De unde sună? De unde ştie unde stau?

— Nu credeam că vei fi acasă, spuse Teff'ith. Aveam de gând să las un mesaj.

Theron îşi dădu seama că nu era singurul luat prin surprindere de conversația lor neaşteptată. Faptul că ştia că şi Teff'ith era puțin agitată, îl ajută să îşi recapete o parte din calm.

— Deci, transmite-mi mesajul.

După o clipă de ezitare, Teff'ith respiră adânc, apoi răbufni:

— Ştiu că ai fost acolo, pe Nar Shaddaa. Nu am nevoie să mă urmăreşti. Nu vreau să ne urmăreşti. Stai deoparte sau o să-ți pară rău!

— Cum ai făcut rost de numărul ăsta? întrebă Theron, fără să se obosească să răspundă la ultimatumul ei.

— Nu atât de greu, răspunse Teff'ith. Crezi că doar tu poți găsi pe cineva?

— Aşadar, te-ai chinuit atât de mult să mă găseşti doar ca să-mi spui să te las în pace?

— Nu ți-am cerut ajutorul, izbucni Teff'ith, ignorându-i observația. Nu am nevoie de el. Avem grijă de noi înşine.

— Serios? Mie mi s-a părut că dacă nu interveneam eu, ai fi fost chiar acum un cadavru în putrefacție într-un depozit de deşeuri de pe Nar Shaddaa.

— Crezi că-ți suntem datori acum? rânji Teff'ith. De aceea ne ajuți?

— S-a întâmplat să mă aflu în zonă. M-am gândit să vă ajut de dragul vremurilor trecute.

— Mincinosule. Nu ai fost doar pe Nar Shaddaa, nu-i aşa? Ai fost pe Korriban? Pe Belsavis? Pe Ziost[10]?

---

[10] Ziost – denumită uneori "Poarta Imperiului" în zilele Vechii Republici, era o lume stâncoasă şi un puternic pol de focalizare a părții întunecate a Forței, situată în sistemul Ziost din regiunea Lumilor Sith din sectorul Esstran al Teritoriilor de pe Inelul Exterior. Era lumea adoptată de către specia Sith. Conectată la alte lumi prin intermediul liniei hiperspațiale Nache Bhelfia (buclă hiperspațială în spațiul Sith, care lega cele cinci lumi sacre Sith: Ziost, Khar Delba, Rhelg, Krayiss II şi Korriban şi lumile mai mici Nicht Ka şi Ch'hodos.), Ziost era considerată una dintre cele cinci planete Sith sacre şi servise drept capitală a Imperiului Sith al lui Adas şi a Vechiului Imperiu Sith. În cele din urmă, deveni o importantă lume-tampon Sith în timpul Imperiului Sith al lui Vitiate, înainte să fie uitată cu totul. În urma ritualului de magie Sith efectuat de Vitiate în anul 3636 BBY (a nu se confunda cu Nathema, care a fost consumată în anul 4999 BBY), planeta va deveni complet lipsită de viață, iar suprafața ei va rămâne un pustiu sterp. Însăşi structura mediului înconjurător părea să fie lipsită de culoare – lăsând totul în nuanțe bolnăvicioase de maro sau gri. Atmosfera era şi ea deformată, soarele lui Ziost apărând de un maro pal în loc de culoarea sa normală. Ca urmare, planeta fu transformată într-o tundră extrem de rece, cu o climă aridă, acoperită de gheață, şi deveni foarte asemănătoare, ca peisaj, cu Korriban.

— Nu am fost niciodată în viața mea pe Ziost, răspunse Theron cu sinceritate.

— Gata cu supravegherea, continuă Teff'ith. Nu ne mai urmări. Ai înțeles?

— Nu-ți face griji în privința asta, răspunse Theron. Rămân pe Coruscant pentru o vreme. Îmi iau ceva timp liber de la munca de teren. Acum mă concentrez pe rapoarte şi hârtii.

De ce i-ai spus asta? Ai devenit unul dintre trântorii ăia de birou care se plâng oricui îi ascultă?

— Eşti în spatele unui birou? Fața lui Teff'ith se rupse într-un zâmbet. Ciudat.

— Alegerea nu a fost chiar a mea, spuse Theron, vocea lui trădând mai multă furie decât intenționa.

— Întotdeauna ai de ales, pufni Teff'ith. Sună ca şi cum ai fi doar un laş.

— De ce îți pasă? întreabă Theron.

— Nu-mi pasă, spuse Teff'ith cu o ridicare din umeri. Fii plictisitor. Nu ne pasă. Doar lasă-ne în pace.

Holograma se deconectă brusc, lăsându-l pe Theron singur în întuneric. Se rostogoli, închise ochii şi încercă să adoarmă. Dar ceva din ce spusese Teff'ith i se întipărise în minte şi, în loc să plutească în țara viselor, se tot învârtea în jurul ei.

A menționat Ziost. Frăția Vechiului Tion trebuie să fi început să se mute acolo când Imperiul a început să le permită străinilor să viziteze lumea.

Simplul fapt ar fi putut părea nesemnificativ, dar Theron ştia că exista un motiv pentru care nu putea să renunțe la el. Subconştientul său se lipise de el dintr-un motiv anume; acum trebuia să-l desluşească.

Ziost. Asta e cheia. Ziost. Într-o străfulgerare de inspirație, totul se conturară precis – *Operațiunea Sfârşitul Jocului*. Aprinsă de elementul catalizator, săptămâna trecută dedicată cercetărilor şi analizelor efectuate se contopi în începuturile unui plan de distrugere a *Lancei Ascendente*. Theron se ridică din pat, nerăbdător să înregistreze detaliile cât timp acestea erau încă proaspete în mintea sa.

Şi, cu puțin noroc, asta mă va aduce şi pe mine înapoi pe teren.

* * *

Darth Marr fu ultimul dintre membrii reuniți ai Consiliului Întunecat care ajunse în camera secretă de sub Citadelă. El planificase întâlnirea, contactându-i pe ceilalți la doar câteva ore după ce aflase de moartea lui Darth Gravus. Dar chiar dacă îi convocase, tot nu avea nicio idee despre ce avea să le spună. Analizase înregistrările oficiale ale bătăliei de la Leritor, inclusiv transcrierile comunicațiilor dintre Gravus şi Karrid din rapoartele de teren întocmite de Moff Lorman.

Lancea Ascendentă a ieşit din hiperspațiu dincolo de raza de acțiune a scanerelor Republicii, moment în care Darth Karrid l-a informat pe Darth Gravus de sosirea noastră.

— Darth Gravus, sunt Darth Karrid. Lancea Ascendentă este la dispoziția ta.

— Renunță, Karrid! Nu am cerut întăriri. Bătălia asta o câştig eu, nu tu!

Darth Karrid nu a luat în seamă cererea lui Darth Gravus, alegând să ajute efortul Imperial de război prin atacarea flotei inamice. După ce Lancea Ascendentă a eliminat una dintre navele Hammerhead ale Republicii, Darth Gravus şi Darth Karrid au avut următorul schimb de replici:

— Crezi că asta va întoarce Consiliul Întunecat împotriva mea, Karrid? Ai putea să distrugi toate navele Republicii din acest sector, dar când va veni timpul să aleagă pe cineva care să se alăture forțelor lor, tot pe mine mă vor alege în locul unei Falleene!

— Nu înțelegi pericolul în care te afli, Gravus. Ai putea fi ucis în această bătălie. Eu sunt aici pentru a asigura obținerea unui rezultat favorabil pentru Imperiu.

— Ignorați navele Republicii! Trageți asupra Lancei Ascendente! Distrugeți-o cu orice preț! Nu o lăsați...

În acest moment, Darth Gravus a schimbat pe un canal de comunicații auxiliar. La

scurt timp după aceea, a tras asupra Lancei Ascendente, în timp ce noi continuam să atacăm flota Republicii. Darth Karrid a fost nevoită să-l distrugă pe Darth Gravus şi flota sa pentru a-şi apăra nava şi echipajul.

Analiza militară oficială arăta clar că Gravus greşise. Cu toate astea, era evident pentru Marr – la fel cum ar fi fost evident pentru toți cei din Consiliul Întunecat – că Karrid îl determinase intenționat să tragă primul foc. Era îngrijorător faptul că Karrid sfidase cu nerușinare instrucțiunile lui Marr şi îi subminase încercările de a unifica Sithul, prin eliminarea unui rival; începea să se întrebe dacă nu cumva acordarea unui loc în Consiliul Întunecat ar provoca mai multe probleme decât merita. Îngrijorarea lui imediată era însă să se ocupe de reacțiile celorlalți Lorzi Sith adunați în sală.

— Darth Marr, spuse Vowrawn în semn de salut, este nepoliticos să ne faci pe toți să aşteptăm.

Marr ignoră cuvintele sarcastice ale Sithului.

— Ştiți cu toții ce i s-a întâmplat lui Gravus, spuse el, trecând direct la problema în cauză. Ştiți cu toții de ce ne aflăm aici.

— Se pare că Gravus nu mai este un candidat viabil, zise Vowrawn cu un zâmbet şovăielnic. Asta înseamnă că Darth Karrid este alegerea noastră în mod implicit?

— La această întrebare trebuie să răspundă întregul Consiliu Întunecat, răspunse Marr, pregătindu-se pentru indignarea şi protestele celorlalți.

Se lăsă o tăcere neaşteptată înainte ca bătrânul Darth Rictus să ia cuvântul.

— Karrid a răspuns la întrebare pentru noi, proclamă el. Şi-a învins rivalul cu puterea ei, dar a fost suficient de vicleană pentru a face să pară că are dreptate. Astea sunt trăsăturile unui adevărat Sith.

Darth Marr rămase momentan fără cuvinte în fața neaşteptatei manifestări de susținere. Ținând cont de mulții ani petrecuți de Rictus în Consiliul Întunecat, aprobarea lui ar fi contribuit mult la câştigarea celorlalți.

— Eram dispuşi să-i dăm locul lui Gravus dacă învingea Republica la Leritor, interveni Mortis. Din moment ce Karrid a revendicat victoria, ea merită premiul.

Marr păru şi mai surprins de sprijinul lui Mortis. *Sfera* lui de influență erau *Legile şi Justiția*. Şi chiar dacă în Imperiu versiunea justiției putea fi adesea rezumată la deviza *puterea are dreptate*, presupuse că Mortis va fi fost indignat de ceea ce făcuse Karrid.

— Gravus a fost candidatul tău, spuse el, căutând o lămurire. Nu vrei să cauți să te răzbuni pentru moartea lui?

— Am crezut că Gravus era mai puternic decât Karrid, răspunse el. Dar moartea lui dovedeşte contrariul. Ea a lansat o provocare, iar el a acceptat trăgând asupra navei ei… o greşeală fatală. Se pare că am subestimat-o pe Falleenă.

— Ea a luat măsuri îndrăznețe, adaugă Darth Ravage. A văzut ceea ce voia şi a profitat din plin. Dacă mai mulți dintre ceilalți Lorzi Sith aflați în subordinea noastră i-ar fi urmat exemplul, Republica nu ne-ar fi făcut să fugim ca nişte laşi.

Cuvintele lor îl surprinseră momentan pe Marr. Deşi acțiunile lui Karrid erau perfect în conformitate cu căile tradiționale Sith, el crezuse că va dura mai mult până când restul Consiliului Întunecat îşi va depăşi prejudecățile inerente şi vor primi în rândurile lor un membru al unei specii inferioare. Cu toate astea, înțelegea că dorința lor de a o accepta pe Karrid încă era determinată de singura trăsătură pe care o împărtăşeau cu toții – autoconservarea. În calitate de Lorzi Întunecați Sith, înțelegeau puterea pe care o avea nava lui Karrid şi oportunitatea pe care o reprezenta. *Lancea* era vitală dacă sperau să întoarcă cursul războiului galactic… iar mai târziu, Karrid ar putea fi un aliat puternic pe care să-l folosească nu doar împotriva Republicii, ci şi a celorlalți membri ai Consiliului Întunecat. Deocamdată, o vor invita cu brațele deschise, fiecare dintre ei exprimându-şi public sprijinul pentru a încerca să o convingă, timp în care vor aştepta cu răbdare, jucându-şi jocurile politice, încercând să îi influențeze loialitatea astfel încât să o poată manevra atât pe ea, cât şi nava ei, în

avantajul lor, chiar şi în timp ce îi plănuiau treptat eliminarea. Cu alte cuvinte, o vor vedea aşa cum fiecare dintre ei vedea orice alt membru al Consiliului Întunecat: un potențial aliat şi un potențial duşman, în acelaşi timp.

Marr suspină în sinea lui. Karrid nu ezitase să nimicească un coleg Lord Întunecat pentru a promova în propria carieră, chiar dacă pierderea lui Gravus făcea Imperiul mai vulnerabil în fața Republicii. Sperase că Falleena ar putea fi mai deschisă la eforturile sale de a unifica Sithul împotriva unui duşman comun, dar se dovedise a fi la fel de adeptă a vechilor practici ca toți ceilalți.

În ciuda eforturilor sale, cultul înjunghierii pe la spate şi al luptelor interne încă prevala. Împăratul îl ținuse sub control în virtutea poziției şi a puterii sale de necontestat, dar în absența sa, aceasta mistuia inima Imperiului. Iar Marr începea să se îndoiască că el – sau oricare dintre marii Lorzi Sith – va fi capabil să îl oprească.

Capitolul 10

Marcus se deplasa rapid prin holurile impunătoarei clădiri a Senatului de pe Coruscant, îndreptându-se spre biroul lui Jace Malcom din aripa militară. În urmă cu patruzeci de ani-standard, Senatorii ar fi fost îngroziți dacă un ofițer militar – chiar şi Comandantul Suprem al tuturor forțelor Republicii – ar fi avut un birou în aceeaşi clădire. Pe atunci, majoritatea politicienilor ceruseră în mod deschis o reducere masivă a mărimii flotei Republicii şi o reducere a numărului de soldați. Ideea unui război galactic la scară largă părea absurdă, iar dorința de a reduce amploarea şi bugetul forțelor armate era practic unanimă. Patru decenii de război împotriva Imperiului Sith renăscut schimbaseră semnificativ lucrurile. Când *Tratatul de pe Coruscant* fusese impus Republicii cu ani în urmă, unii crezuseră că era posibilă o pace durabilă cu Imperiul. Dar în ultimele optsprezece luni, armistițiul nesigur se prăbuşise, iar reînceperea ostilităților pe scară largă redusese la tăcere orice discuție despre pace în sălile Senatului. Pe măsură ce cursul războiului se schimbase în favoarea Republicii, ideea de a pune capăt amenințării Imperiale odată pentru totdeauna începuse să câştige sprijin. Decizia militară din ce în ce mai fermă a Republicii era susținută de noul Cancelar proaspăt ales, Saresh. Ca fostă Guvernator al planetei oraş Taris, puțini o văzuseră ca pe o candidată pentru cea mai înaltă poziție politică a Republicii, dar fusese propulsată la putere pe un val de sentimente anti-Imperiale agresive. Spre deosebire de ceilalți candidați la succesiunea Cancelarului Janarus, ea nu promisese să aducă pacea în Republică, ci victoria. La câteva zile după ce fusese aleasă, adoptase toate cele 36 de prevederi referitoare la vremurile de război enumerate în Constituția Galactică, sporind foarte mult puterile şi responsabilitățile funcției sale şi permițându-i să facă numiri politice majore fără aprobarea Senatului. Existaseră unele nemulțumiri în spatele culiselor cu privire la creşterea bruscă a puterii executive, dar Saresh îi liniştise imediat pe contestatari prin numirea în funcția de Comandant Suprem a lui Jace Malcom, extrem de popular.

Directorul studiase cu atenție ascensiunea rapidă a lui Saresh la putere; era imposibil să nu fie impresionat de ambiția şi de măiestria ei politică. Alegerea lui Jace pentru funcția de Comandant Suprem fusese o mişcare deosebit de inteligentă. Nimeni nu s-ar fi pronunțat împotriva unui erou al Republicii cu o asemenea vechime; alegerea sa legitimase fiecare numire care a urmat. Saresh găsise candidatul perfect pentru a-şi consolida susținerea şi pusese armata sub conducerea unui om care era la fel de hotărât ca şi ea să elimine duşmanii Imperiali ai Republicii.

Nu că Directorului i-ar fi displăcut. Şi el credea că zdrobirea Imperiului era esențială pentru securizarea Republicii şi era gata să arate cât de valoros putea fi SIS pentru această cauză. *Operațiunea Transom* nu se terminase aşa cum fusese planificată; *Operațiunea Sfârşitul Jocului* era şansa lui de a se revanşa.

În timp ce se apropia de biroul lui Jace, Marcus îşi permise o urmă de zâmbet. Îi prezentaseră Comandantului Suprem o schiță de bază a *Operațiunii Sfârşitul Jocului* chiar ieri, iar Jace programase deja o întâlnire pentru a o discuta mai în detaliu. În mod clar, fusese impresionat. Directorul era şi el mai mult decât impresionat. Echipa de analişti depăşise toate aşteptările în privința acestui proiect. Reuşiseră să adune totul în mai puțin de o săptămână, în mare parte datorită contribuției lui Theron.

Marcus fusese îngrijorat cu privire la impactul potențial perturbator al lui Theron atunci când îl repartizase în echipă, deşi sperase că natura cercetării lor ar fi putut face ca tranziția de la munca de teren să fie mai uşoară. Spre uşurarea sa, de îndată ce Theron înțelesese că analiştii lucrau la o modalitate de a pune capăt moştenirii lui Darth Mekhis, o dată pentru totdeauna, se aruncase în muncă.

Poate că se maturizează, gândi Marcus. Directorul nu era în mod normal un om optimist, dar nu se putea abține să nu se întrebe dacă lucrurile se îndreptau. Dacă Theron învăța să nu se mai bage în necazuri şi Jace putea să asigure finanțarea viitoare a SIS pe termen lung, poate că nu se va mai trezi în fiecare dimineață cu acea migrenă supărătoare.

— Bine ați revenit, domnule Director, îl întâmpină recepționera, cu trăsăturile frânte într-un zâmbet.

— Ți-a fost dor de mine? întrebă el, răspunzându-i cu un zâmbet al său.

— Număr fiecare secundă din fiecare zi în care nu sunteți aici, răspunse ea, chiar în timp ce îi deschidea uşa de intrare.

Ca şi înainte, Jace Malcom stătea în spatele pupitrului său când Directorul intră în biroul său.

— Am început deja să adun sursele pe care le-ați cerut pentru *Operațiunea Sfârşitul Jocului*, îi spuse Comandantul Suprem, trecând direct la subiect. Veți avea tot ce vă trebuie.

— Voi transmite aprecierile dumneavoastră echipei de analiză, răspunse Marcus. Au făcut ture suplimentare toată săptămâna pentru a finaliza acest proiect. Orele suplimentare au consumat o mare parte din bugetul nostru, dar ne-am gândit că merită.

— Pot să pricep o aluzie, spuse Jace cu un zâmbet, indicându-i Directorului să ia loc pe scaunul de vizavi de el. Mă voi asigura că departamentul tău va primi toate creditele de care ai nevoie în continuare.

Marcus încuviință din cap în semn de mulțumire în timp ce se aşeza.

— M-am bucurat să văd că ai invocat necesitatea implicării mediatorilor Jedi în raportul tău, spuse Jace. Ştiu că unora nu le place să lucreze cu ei.

— Sunt o resursă valoroasă pentru Republică, răspunse Directorul. Trebuie doar să învățăm cum să-i folosim în mod corespunzător.

— S-au oferit ca Maestrul Gnost-Dural să se alăture echipei noastre.

— O alegere bună, spuse Directorul, amintindu-şi de dosarele pe care Ordinul le trimisese la SIS. Darth Karrid a fost ucenica lui Gnost-Dural înainte să decidă să studieze sub îndrumarea lui Darth Malgus.

— Nu cred că ei ar fi formulat-o în felul acesta, îi spuse Jace cu un zâmbet ironic. Probabil că ar spune că a căzut pradă tentațiilor părții întunecate.

Marcus se încruntă.

— Credeți că Jedii îl trimit pe Gnost-Dural pentru ca el să încerce să o salveze?

— Gnost-Dural este un pragmatic, îl asigură Jace. Ei bine, atât cât poate fi orice Jedi. Nu va face nimic care ar putea pune în pericol misiunea.

Când Marcus nu răspunse imediat, Jace întrebă:

— Va fi asta o problemă pentru echipa ta?

— Nu, domnule. Fiecare nume de pe lista pe care v-am dat-o reprezintă un profesionist. Oricare dintre agenții mei pe care îl veți alege pentru misiune va lucra alături de Gnost-Dural fără să se plângă.

— De fapt, spuse Jace. Am vrut să vorbesc cu tine despre lista aia.

Dintr-un motiv oarecare, lui Marcus i se ridicară firele de păr de pe ceafă.

— Dosarele au fost toate foarte impresionante. Dar de ce nu era şi cel al lui Theron Shan printre ele?

Pentru o clipă, Directorul fu prea uimit pentru a răspunde. SIS păstra secretă identitatea agenților din teren. Din motive de securitate, doar o mână de ființe aveau acces la dosarele personale ale departamentului, iar Comandantul Suprem nu era unul dintre ei. Directorul îi dăduse o listă cu şase agenți care ar fi putut fi potriviți pentru *Operațiunea Sfârşitul Jocului*, dar pe acea listă nu se aflase şi Theron.

— Îl cunoaşteți pe Theron? întrebă el, mirându-se de unde îi venise numele Comandantului Suprem.

— Doar din raportul analitic, recunoscu Jace. Era trecut ca fiind agentul care a

descoperit cercetările lui Darth Mekhis.

Directorul clătină din cap, confuz. El revizuise raportul înainte să-i fie trimis lui Jace. Numele lui Theron fusese şters din fişiere – era sigur de asta. Cineva de la Analiză trebuie să fi modificat raportul final înainte să i-l transmită lui Jace... şi Marcus avea o idee destul de bună despre cine era vinovatul.

Nu e de mirare că Theron a fost atât de fericit să lucreze la acest raport, gândi Directorul, strângând din dinți când simți că amenința să-i revină una dintre migrenele sale. Jace sesiză disconfortul Directorului.

— S-a întâmplat ceva? Theron Shan nu mai face parte din SIS?

Marcus se gândi să mintă, dar nu voia să rişte să-şi afecteze relația cu Comandantul Suprem dacă adevărul ar fi ieşit vreodată la iveală.

— Theron încă este cu noi.

— Este un agent bun?

— Unul dintre cei mai buni agenți ai noştri, mărturisi Directorul. Dar fiecare agent de pe lista pe care v-am dat-o este la fel de capabil.

— Dacă Theron Shan a început asta, nu crezi că şi-a câştigat dreptul de a merge până la capăt?

— Theron s-ar putea să nu fie cel mai bun candidat pentru această misiune specială, răspunse Marcus. Aceasta este o operațiune comună cu Jedi. El lucrează cel mai bine pe cont propriu.

— Raportul spune că lucra cu un Jedi când s-a dus după Darth Mekhis. Cineva pe nume Ngani Zho.

— Aceea a fost o situație unică.

Jace îşi arcui sprânceana de pe partea bună a feței în semn de surpriză.

— Nu crezi că *Operațiunea Sfârşitul Jocului* este o astfel de situație unică?

— Metodele lui Theron pot fi uneori un pic prea... sofisticate, explică Marcus, alegându-şi cu grijă cuvintele.

— Sofisticate?

— Preferă să intre pe fereastră în loc de o uşă perfect funcțională.

— Cunosc genul, zise Jace, dând din cap. Sunt mai mulți ca el în armată. Devin dependenți de adrenalină. Mereu în căutare de acțiune. Asta îi determină să apese pe trăgaci. Le place prea mult să ucidă şi să verse sânge.

— Theron nu este aşa, îl asigură Directorul, nedorind să mânjească reputația agentului său, chiar dacă în acel moment îi venea să-l arunce pe Theron într-un compactor de gunoi.

— Este evident că te preocupă ceva, continuă Jace. Eşti îngrijorat că ne-ar putea trăda?

— Loialitatea lui față de Republică este absolută, spuse Directorul cu hotărâre. Este doar... lipsit de concentrare. Vede ceva care nu-i convine şi trebuie să se implice, chiar dacă nu face parte din misiune. Îi place să improvizeze în loc să se țină de planuri.

— Mie mi se pare că face tot posibilul, spuse Comandantul Suprem. Ne-ar prinde bine o astfel de persoană pentru misiunea asta.

Dându-şi seama că argumentul era deja pierdut, Directorul îşi reținu un oftat în timp ce întreba:

— Vreți să vă trimit dosarul lui?

— Mă îndoiesc că este ceva acolo ce nu-mi poți spune acum.

— Ce vreți să ştiți?

— Numele lui este Shan. Are vreo legătură cu Marele Maestru Jedi?

— Shan este un nume foarte comun. Probabil că sunt zece milioane numai pe Coruscant.

— Nu mi-ai răspuns la întrebare, spuse Jace, fixându-l pe Marcus cu o privire pătrunzătoare.

— Theron este fiul ei, recunoscu Marcus.

Jace clipi surprins.

— Satele Shan... a avut un fiu?

— Doar o mână de persoane ştiu, explică Marcus. Evident, acesta este un lucru pe care vrem să-l ținem secret. Jedii nu ar trebui să aibă copii.

— Cine este tatăl? Un alt Jedi?

— Nu ştiu. Cred că nici măcar Theron nu ştie.

Comandantul Suprem rămase tăcut pentru câteva momente.

— Bănuiesc că Theron nu este conectat la Forță, spuse el în cele din urmă. Altfel, ar fi fost în rândul Ordinului Jedi în loc de SIS.

— Adevărat.

— Dar ăsta ar putea fi totuşi un lucru bun pentru misiune, spuse Jace, vorbind repede. Să lucrezi cu Jedii nu este uşor. Relația lui cu Satele ar putea face mai uşoară coordonarea eforturilor noastre cu Ordinul.

— Theron nu are cu adevărat o relație cu Satele, îl atenționă Directorul. Ea l-a abandonat la naştere. Nici măcar nu ştiu dacă s-au întâlnit vreodată.

— Înțeleg, zise Jace, încrețindu-şi fruntea. Pare ciudat că nu vrea să o cunoască, având în vedere că amândoi servesc Republica.

— Relația lui Theron cu Jedii este complicată, explică Directorul. A fost crescut în secret de Maestrul Ngani Zho, mentorul lui Satele. L-a învățat tot ce învață tinerii Padawani la academie – disciplina mentală, filozofia Jedi. Cred că Zho a presupus că va călca pe urmele lui Satele când va creşte. Dar Jedii au refuzat să-l accepte. Se pare că nu era sensibil la Forță.

— A semănat cu tatăl său, murmură Jace.

— Probabil, aprobă Marcus. Într-un fel, asta l-a făcut pe Theron să regândească toate acele învățături pe care şi le însuşise în copilărie.

— Crezi că nutreşte vreun resentiment față de Jedi pentru că l-au respins?

— Respectă ceea ce fac Jedii pentru Republică, răspunse Marcus. Dar a văzut cu ochii lui că nu sunt perfecți. Ceea ce l-a făcut să fie puțin sceptic când vine vorba de unele dintre credințele lor cele mai puternice.

Se lăsă o tăcere lungă în timp ce Comandantul Suprem cântărea noile informații.

— Îl vreau în misiunea asta, declară brusc Jace, lovind cu mâna în partea de sus a biroului pentru a-şi sublinia dorința. Am servit cu Satele Shan în timpul războiului. Dacă Theron mai are ceva din mama sa în el, este omul perfect pentru această misiune.

— Theron este bun, spuse Directorul, făcând ezitant un ultim efort pentru a-l convinge pe Comandantul Suprem să se răzgândească, dar chiar consider că ar fi mai bine să optăm pentru unul dintre agenții de pe lista mea inițială.

Jace clătină din cap.

— Theron este cel ales.

— Da, domnule, răspunse Directorul, deşi răspunsul său era lipsit de orice entuziasm real. O să vă trimit dosarul lui ca să vă uitați peste el şi îl voi anunța pe Theron.

— Nu fi atât de posomorât, Marcus, spuse Jace cu un zâmbet. Am o presimțire în legătură cu acest puşti şi am învățat să am încredere în instinctul meu.

Capitolul 11

Ministrul Davidge, Ministrul Imperial al Logisticii, tasta la consola computerului său, răsfoind pagină după pagină o sumedenie de numere aranjate în coloane, tabele, grafice şi diagrame. Întregul Imperiu era reprezentat în acele numere: fiecare cetățean, fiecare soldat, fiecare subjugat[11] şi fiecare sclav de pe fiecare lume. Fiecare navă din fiecare flotă, precum şi toate resursele extrase din toate sistemele şi sectoarele aflate sub control Imperial, erau contabilizate cu o precizie şi o minuțiozitate năucitoare. Regimul totalitar al Împăratului dusese la un sistem foarte eficient şi organizat de inventariere şi recensământ care evalua tot ceea ce se afla sub controlul său. Şi, deşi Împăratul dispăruse – spre uşurarea Ministrului Davidge – rețeaua birocratică pe care o instalase încă mai exista.

Monitoarele şi ecranele cu cifre erau sângele vital de care avea nevoie Davidge; fără date exacte şi actualizate nu-şi putea face treaba – şi în mintea lui, era clar că era cea mai importantă slujbă din Imperiu. Logistica, la o scară meta, era cheia de boltă a supraviețuirii Imperiului. Resursele şi forța de muncă dictau proviziile şi munca în sine, care dictau producția potențială şi consumul aşteptat pentru toate aspectele.

Fără el, Imperiul nu avea niciun plan care să îi ghideze cursul. Fără el, Ministrul de Război nu ar fi ştiut câte nave sau trupe să trimită în fiecare sector, sau care dintre lumi merita să lupte pentru ea şi care nu merita resursele de apărare. Chiar şi membrii Consiliului Întunecat se bazau pe el pentru a le da o idee asupra puterii relative a Imperiului în comparație cu Republica.

Din nefericire, Ministrului îi lipseau cifrele concrete despre Republică. De la prăbuşirea Serviciilor Secrete Imperiale, datele despre inamic proveneau din estimări, presupuneri şi ipoteze. Toate acestea adăugau variații la ecuațiile sale, iar Ministrul Davidge ura variațiile. Asta îi cerea să ofere predicții atât pentru vârfurile înalte, cât şi pentru cele joase ale spectrului, dublându-i volumul de muncă în timp ce oferea modele predictive care urmăreau fluxul şi refluxul războiului galactic.

Chiar şi folosind cele mai mici estimări ale resurselor Republicii, adevărul era inevitabil. Valul se întorsese împotriva Imperiului şi, dacă nu se schimba radical ceva în următorii câțiva ani, înfrângerea lor era inevitabilă. Era o matematică simplă.

Ministrul îşi termină analiza finală a datelor, îşi strânse raportul şi se ridică de la birou, întinzându-se pentru a-şi dezmorți muşchii încordați şi obosiți. Stătuse ghemuit pe scaun aproape douăsprezece ore, dar Darth Marr îi înaintase o întrebare, iar Davidge trebuia să fie sigur de răspuns înainte să-i ofere unul. Încrezător în analiza sa, se întoarse şi se îndreptă spre uşa de duroțel încuiată din spatele biroului său. Introduse codul de şaisprezece cifre pentru a o debloca, după care păşi înăuntru şi închise uşa în urma sa. Se îndreptă rapid spre consola de comunicații din centrul încăperii şi activă cifrul negru pentru a trimite un mesaj criptat către Darth Marr.

Lordul Sith răspunse imediat; era clar că aşteptase apelul lui Davidge.

— My lord, spuse Ministrul. Am trecut în revistă situația din sistemul Boranall, aşa cum ați ordonat.

— Am presupus acelaşi lucru când am văzut apelul dumneavoastră, răspunse Marr, cu o voce calmă şi rece ca un mormânt.

Davidge îşi înăbuşi impulsul de a tresări. Nu-i plăcea să aibă de-a face cu

[11] Subjugații – castă din cadrul Imperiului Sith reînviat, care încă nu primise cetățenia imperială. Fiind constituită din negustori, comercianți, mercenari şi chiar demnitari, toți erau considerați a fi cu puțin mai presus decât servitorii din capitala Imperială Dromund Kaas, indiferent câtă putere şi influență exercitau pe lumea lor natală.

Consiliul Întunecat – Lorzii Sith erau creaturi ciudate, dincolo de înțelegerea lui. Erau conduşi de emoții şi pasiune, mai degrabă, decât de logică şi analiză atentă. Adesea se bazau pe viziuni şi profeții obținute prin intermediul Forței, lăsând să le ghideze acțiunile o putere mistică, necuantificabilă, în loc de adevărul incontestabil al cifrelor. Şi uneori refuzau cu încăpățânare să creadă ceea ce încerca să le spună – mai ales atunci când le dădea veşti pe care nu voiau să le audă.

Marr era mai bun decât unii dintre ceilalți; nu se înfuria şi nu țipa la Davidge când nu primea răspunsul pe care îl căuta, ca Ravage, şi nu părea să-l sfredelească cu privirea, ca Mortis. Cel mai important, Marr înțelegea că preconizările Ministrului nu erau garanții. Variabile neprevăzute puteau modifica ecuația, făcând ca cifrele Ministrului să devină perimate. Dar tot era ceva neliniştitor în legătură cu calmul glacial cu care i se adresa Marr întotdeauna.

— Care este analiza dumneavoastră? insistă Marr, iar Davidge îşi dădu seama că Sithul îl aştepta să-şi prezente raportul.

— Uh... având în vedere nivelul estimat al rezistenței susținute de Republică şi valul tot mai mare de sentimente anti-Imperiale în rândul populației indigene, ar trebui să abandonăm campania noastră din sistemul Boranall.

— Există trei lumi locuibile în acel sistem, spuse Marr. Aproape douăzeci de miliarde de persoane.

— D-da, my lord. Dar niciuna dintre planete nu are cantitatea de resurse necesară pentru a compensa pierderile pe care le vom suferi în mod inevitabil dacă vom încerca să ținem populația sub control Imperial.

— Care este rata pierderilor?

— Extrapolat pe o perioadă de şase luni, există o reducere netă de 0,2 la sută din producția totală Imperială dacă lăsăm sistemul.

— Şi dacă încercăm să îl păstrăm?

— Estimările mai prudente plasează pierderile la 0,4 la sută. După o clipă, adăugă în grabă: În cel mai rău caz, pierderile ar putea atinge 0,7 la sută.

Pentru unii, cifrele ar putea părea mici, dar Davidge ştia că Marr era suficient de înțelept pentru a înțelege amploarea incredibilă a chiar şi două sutimi de procent din totalul resurselor Imperiului.

— Costul este ridicat, recunoscu Marr, dar apoi adăugă: Dar sistemul Boranall nu este singurul loc din Imperiu care amenință să se desprindă de sub controlul nostru. Zdrobirea acestei revolte va trimite un mesaj altor sisteme.

— Bineînțeles, my lord, spuse Davidge, deşi, în tăcere, suspină.

Înțelegea raționamentul lui Marr – să cheltuiască resurse suplimentare pentru sistemul Boranall în speranța că vor compensa pierderile viitoare. Dar, din experiența Ministrului, un astfel de plan rareori funcționa. Sentimentul anti-Imperial continua să se ridice în alte sisteme, alimentat şi promovat de Republică şi de promisiunile lor de eliberare. Nu ar fi recuperat niciodată acele câteva zecimi de procent în plus care i-ar fi costat să păstreze sistemul. În mintea lui Davidge, aşa va cădea Imperiul – nu într-o bătălie epică, ci în urma unor mici pierderi de sânge. O condamnare la moarte cu un milion de tăieturi microscopice. Dar nu îndrăznea să-l contrazică pe Darth Marr.

— Voi aranja ca una dintre flotele noastre din apropiere să trimită întăriri în sistem, spuse Ministrul.

— Cred că Darth Karrid încă este în acel sector, spuse Marr. Sosirea *Lancei Ascendente* ar trebui să pună rapid capăt revoltei.

Ministrul încercă să se abțină de la un alt oftat. Era mult prea familiarizat cu Darth Karrid şi metodele ei. Ori de câte ori *Lancea Ascendentă* era adusă într-un conflict, pierderile şi daunele colaterale creşteau exponențial. Nu exista nicio îndoială în mintea lui că rata pierderilor se va înclina acum în direcția celei mai mari dintre estimările sale. În ciuda faptului că ştia că nu trebuie să o facă, Ministrul decise să vorbească.

— Încă încerc să amortizez costul intervenției lui Darth Karrid la Leritor.

Pierderea flotei lui Darth Gravus a avut un impact negativ asupra prognozelor noastre. În acest caz, ar fi mai bine să ordonați să meargă altcineva.

— Darth Karrid este acum membru al Consiliului Întunecat, îi reaminti Marr. Nu primeşte ordine de la mine. Sau de la tine.

— Iertați-mă, my lord. Nu am vrut să vă jignesc.

— Alege-ți cuvintele cu mai multă grijă atunci când o vei contacta pe Darth Karrid pentru a-i cere ajutorul în această problemă.

Davidge înțelegea numerele mai bine decât ființele, dar era evident ce spera Marr să realizeze. Era binecunoscut faptul că el susținuse candidatura Falleenei încă de la început, iar faptul că Ministrul Logisticii îi cerea personal ajutor lui Darth Karrid în sistemul Boranall ar fi legitimat şi mai mult noua ei poziție. Iar dacă o convingea să întreprindă o misiune într-un sistem îndepărtat, ar fi ținut-o pe ea şi *Lancea Ascendentă* departe de maşinațiunile oricăror altor membri ai Consiliului Întunecat care ar fi putut căuta să îi atragă loialitatea, cel puțin pentru o vreme. Nu era prima dată când Ministrul fusese forțat să se plece în fața politicii Consiliului Întunecat. Cel puțin de data asta, costul pentru Imperiu avea să fie mai mic decât în alte ocazii.

— Înțeleg, my lord. O voi contacta imediat.

— Încearcă să fii convingător când îi ceri ajutorul, îl avertiză Marr înainte să deconecteze semnalul.

Din rapoartele sale, Ministrul cunoştea fiecare detaliu potențial semnificativ despre Boranall şi celelalte lumi din sistem: geografia şi clima lor, cetățenii şi cultura lor, resursele şi industria lor. Şi ştia exact cum îi va prezenta acea propunere lui Darth Karrid. Compuse un mesaj scurt care rezuma situația, trecându-l prin cifru înainte să-l transmită către *Lancea Ascendentă* cu cel mai înalt grad de prioritate. În ciuda acestui fapt, trecură aproape treizeci de minute până să primească răspunsul ei. Întârzierea era îngrijorătoare; dădea de înțeles că Falleena, la fel ca mulți alți Lorzi Sith de rang înalt, nu ținea prea mult cont de rolul crucial pe care Ministrul Logisticii îl juca în războiul galactic în curs.

Lăsându-şi temerile la o parte, Ministrul Davidge răspunse la holo-apelul primit. Fața lui Darth Karrid se materializă în fața lui. De fiecare dată când o vedea, Davidge nu se putea abține să nu-i remarce frumusețea desfigurată. Pielea ei perfectă fusese desfigurată de tatuajele de pe față care reprezentau devotamentul ei față de căile Sith; implanturile cibernetice care îi dominau partea stângă îi transformaseră trăsăturile într-un amestec grotesc de carne şi oțel.

— Am primit mesajul, domnule Ministru Davidge, spuse Darth Karrid, cu un ton undeva între enervare şi dispreț. Este oare această stupiditate care are loc pe Boranall cu adevărat demnă de *Lancea Ascendentă*?

Nu, nu este, gândi Davidge. *Dar Marr te vrea acolo.* Cu voce tare spuse:

— Avem rapoarte despre o creştere constantă a numărului de nave Republicane în regiune, împreună cu numeroase relatări despre un sentiment anti-Imperial în creştere în rândul localnicilor. Predicțiile mele arată că, dacă această potențială revoltă nu este tratată rapid, ar putea avea un efect în lanț prin tot Imperiul.

Ea îşi contorsionă fața într-un rânjet.

— Şi ce te-a făcut să crezi că acest sistem nesemnificativ este suficient de important pentru a deranja un membru al Consiliului Întunecat?

Ştiind că Marr ar fi fost nemulțumit dacă Karrid ar fi descoperit implicarea sa, Ministrul preferă o justificare atent elaborată pentru a o contacta.

— Există o stație de cercetare a hipermateriei pe Boranall, îi spuse Davidge.

Afirmația lui avea ceva adevăr: exista o veche stație de cercetare a hipermateriei pe Boranall, cea mai mare şi cea mai populată planetă din sistemul cu nume asemănător. Dar omitea faptul că era o găselniță guvernamentală inutilă, pusă în funcțiune cu generații în urmă de politicieni corupți care primeau bani de la o familie bogată care deținea compania de cercetare. Echipamentele arhaice se deterioraseră, iar tehnicienii care se presupune că lucrau acolo erau în mare parte rude ale unor

nobili influenți, fără o pregătire adecvată.

— Din moment ce acum supervizați *Sfera Tehnologiei*, continuă Davidge, apelând în mod vădit la ego-ul ei, m-am gândit că ați vrea să vă ocupați personal de acest lucru. Nu putem lăsa să cadă stația de cercetare sub controlul Republicii.

Karrid îl răsplăti cu un zâmbet timid – o expresie care, la apogeul frumuseții ei, l-ar fi făcut pe Davidge să-şi îndoaie genunchii de dorință şi poftă. Acum, însă, chipul ei macabru nu făcea decât să-i răscolească stomacul.

— Poate că Marr are dreptate în privința ta, toarse ea. Poate că, până la urmă, eşti de folos Imperiului.

Davidge rămase tăcut.

— Aveți noroc, domnule Ministru, spuse ea după un scurt moment de gândire. Voi stabili un curs spre sistemul Boranall şi voi pune capăt pâlpâirilor de rebeliune.

— Vă mulțumesc în numele Imperiului, răspunse Davidge.

Karrid nu se deranjă să-i răspundă, deoarece încheiase apelul. Uşurat, Ministrul închise dispozitivul de cifrare, se ridică de la locul său şi ieşi din sala de comunicații. Închise uşa din duroțel în urma lui, aşteptând singurul bip care confirma că era încuiată şi că dispozitivul de cifrare de dincolo era securizat. Apoi se întoarse la biroul său şi se reîncepu să studieze tabelele, diagramele şi graficele sale.

Capitolul 12

Theron nu avea nicio intenție să întârzie la şedința cu Comandantul Suprem. Directorul era deja furios pe el pentru că îşi strecurase numele în raportul de sinteză al *Operațiunii Sfârşitul Jocului*; nu avea rost să mai pună gaz pe foc. Drept urmare, ajunse la biroul lui Jace cu douăzeci de minute mai devreme.

— Luați loc, îi spuse recepționera, arătând spre unul dintre cele câteva scaune de lângă perete. Comandantul Suprem vă va primi după ce va fi aici toată lumea.

Nu era nimic în tonul ei care să indice că nu era vorba decât de protocolul standard, dar Theron nu se putu abține să nu se întrebe dacă Directorul îi dăduse instrucțiuni explicite să nu-l lase să intre să vorbească cu Jace Malcom fără însoțitor. Cu toate astea, privind ținuta tinerei femei – profesională, dar în niciun caz precaută sau rezervată – se convinsese că era de fapt doar un pic paranoic. Zâmbi în sinea lui în timp ce se aşeza, bucuros să vadă că abilitățile sale de supraviețuire funcționau din nou la capacitate maximă. Pentru un agent de teren, un pic de paranoia era un lucru bun: *uneori, ceilalți chiar încercau să te prindă.*

Directorul ajunse vreo cincisprezece minute mai tarziu. Îi făcu un semn cu capul, superficial, lui Theron, apoi avu un zâmbet cald şi îi făcu cu ochiului recepționerei. Tânăra roşise şi zâmbise în sinea ei, prefăcându-se că nu văzuse gestul.

Se pare că Directorul îşi caută soția numărul trei, gândi Theron în sinea lui.

— Aveți vreun sfat pentru această întâlnire? întrebă Theron în linişte, în timp ce şeful său lua loc alături de el pentru a aştepta.

— De când contează ce îți spun eu? răspunse el într-o şoaptă ascuțită, suficient de joasă pentru ca recepționera să nu audă. Oricum, tu faci ce vrei.

— Dar obțin rezultate, îi reaminti Theron. De aceea mă țineți prin preajmă.

Directorul nu răspunse, iar Theron îşi dădu seama că îşi muşca limba pentru a nu dezlănțui o ceartă în toată regula în fața receptionerei.

— Jace este militar, spuse în cele din urmă Directorul după ce îşi recăpătă calmul. Îi plac disciplina şi ordinea. Fă una dintre isprăvile tale nesăbuite tipice în timp ce comandă el şi te va zdrobi.

— Voi ține minte asta, promise Theron.

Cele câteva minute care urmară le petrecură într-o tăcere incomodă până când sosi Maestrul Gnost-Dural, persoana de legătură cu Jedii. Era un Kel Dor[12] puțin mai înalt decât Theron, deşi părea mai slab – probabil din cauza robei sale Jedi largi. Pielea lui aspră şi ridată avea o nuanță închisă de galben-maroniu. La fel ca toți din specia sa care se aventuraseră dincolo de atmosfera bogată în heliu a planetei lor natale, ochii îi erau protejați de ochelari de protecție, iar jumătatea inferioară a feței îi era parțial ascunsă de o mască respiratorie din oțel. Masca acoperea gropița pe care cei din specia Kel Dor o posedau în locul nasului şi al gurii, deşi îi lăsa la vedere colții lungi de zece centimetri, care ieşeau în jos.

Având în vedere tenul său, masca, colții şi craniul cu formă ciudată, tipic speciei, înfățişarea Maestrului Gnost-Dural era intimidantă şi tulburătoare. Dar Theron ştia

---

[12] Kel Dor – specie inteligentă originară de pe planeta Dorin. Pentru a supraviețui în medii bogate în oxigen, trebuiau să poarte măşti respiratorii special concepute pentru a le acoperi ochii şi nările. Erau înalți, umanoizi, posedând câte trei degete şi un deget mare, opozabil, la fiecare mână. Pielea groasă şi dură care le acoperea corpul le permitea să supraviețuiască expunerii la vidul spațiului pentru o perioadă de timp. Kel Dor purtau măşti pentru a filtra aerul atunci când se aflau în afara planetei din cauza faptului că oxigenul era otrăvitor pentru ei. De asemenea, purtau ochelari pentru a-şi proteja secrețiile oculare împotriva evaporării.

că acest Jedi era unul dintre cei mai respectați şi onorați Maeştri din Ordin. Era cel mai mare expert al Republicii în ceea ce-i priveşte pe Sith; îi studiase în detaliu timp de mulți ani în calitatea sa de păstrător al Arhivelor Jedi. Totuşi, după ce analizase dosarul trimis de Jedi, Theron ştia că era mai mult decât un simplu istoric. Gnost-Dural era, de asemenea, un războinic desăvârşit; luptase cu Sithul încă de la surprinzătoarea lor reapariție pe scena galactică, cu mult timp înainte ca Theron să se fi născut.

Theron se întrebă ce credea Kel Dor despre Marele Maestru Satele Shan. Deşi nu existau înregistrări că ar fi luptat împreună în mod direct, cu siguranță că o cunoştea personal pe conducătoarea Ordinului Jedi. De asemenea, se întrebă dacă Gnost-Dural ştia că Satele era mama lui. Nu că lui Theron i-ar fi păsat în vreun fel. Legătura lui Satele cu el era pur biologică. Descendența lui nu avea nicio legătură cu cine era sau cu ceea ce devenise; singurul părinte adevărat pe care îl avusese fusese Maestrul Zho.

— Salutări, domnule Director, spuse extraterestrul, cu vocea sa profundă şi rezonantă chiar şi prin mască. Şi ție, agent Shan.

— Spuneți-mi Theron.

— Cum doreşti. L-am cunoscut pe Maestrul Zho; vorbea des despre tine. M-am întristat când am auzit de moartea lui, deşi mă consolez ştiind că a devenit una cu Forța.

Theron cunoştea suficient de bine filozofia Jedi pentru a nu se simți ofensat de cuvintele bine intenționate. De asemenea, notase faptul că Gnost-Dural îl menționase pe Zho, dar nu şi pe Satele... deşi s-ar putea ca el să fi dat dovadă doar de discreție.

— Comandantul Suprem vă va primi acum, spuse tânăra femeie, apăsând un buton care făcu uşa din spatele biroului ei să se deschidă. Cei trei bărbați se ridicară deodată şi intrară în camera în care îi aştepta Jace. Comandantul Suprem se ridică în picioare în momentul în care intrară, venind repede să închidă uşa în urma lor.

— Domnule Director. Maestre Gnost-Dural, spuse el, dând din cap la fiecare dintre ei în parte. Mă bucur să te cunosc, în sfârşit, Theron.

Cuvintele lui veniră repede, ca şi cum ar fi fost nervos. Theron puse asta pe seama entuziasmului provocat de misiune.

— Vreau ca toată lumea să vorbească liber, continuă Malcom. Rangul nu înseamnă nimic aici – suntem cu toții egali la această reuniune. Dacă aveți ceva de spus, spuneți.

— Crezi că te poți descurca cu asta, Theron? întrebă sarcastic Directorul.

— Voi încerca să trec peste timiditatea mea naturală.

— Poate că ar trebui să ne punem reciproc la curent, sugeră Maestrul Gnost-Dural. Tu îmi poți spune mai multe despre *Operațiunea Sfârşitul Jocului,* iar eu îți pot oferi informații despre comandantul *Lancei Ascendente*. A fost cândva Padawana mea, deşi pe atunci purta numele de Kana Terrid.

— Am ajutat la întocmirea raportului analitic, le reaminti Theron. Am studiat în detaliu tot ce era în dosare. Mă interesează mai mult ceea ce nu era în dosare.

Jediul aprobă din cap.

— Kana se arăta foarte promițătoare în timpul antrenamentului, deşi am fost întotdeauna rezervat față de ambiția ei. Rareori se limita la sarcinile pe care i le stabileam; îi plăcea să acționeze pe cont propriu. Să-şi asume riscuri. Era mereu în căutarea unei noi provocări.

— Îmi sună cunoscut, mormăi Directorul, dar Theron îl ignoră.

— În loc să încerc să-i schimb natura, am căutat s-o îndrum şi să-i direcționez mai degrabă curiozitatea naturală. Am încurajat-o să exploreze şi să se dezvolte.

— Asta nu îmi sună cunoscut, interveni Theron, arcuind o sprânceană în direcția şefului său.

— S-ar putea să fi fost vina mea că a căzut în partea întunecată, recunoscu Gnost-Dural. Am crezut că antrenamentul i-a oferit disciplina necesară pentru a o

menține în siguranță, dar poate că a fost o greşeală faptul că i-am dat atât de multă libertate.

Theron interveni înainte ca Directorul să poată spune ceva.

— Unii sunt pur şi simplu atraşi de partea întunecată. Forțând-o să urmeze un set strict de reguli ar fi putut să o facă să abandoneze Ordinul Jedi chiar mai devreme.

— Ea nu a abandonat Ordinul Jedi, răspunse Gnost-Dural. Nu aşa cum crezi tu. Am vrut să infiltrez pe cineva dintre ai mei în rândurile Sith; cineva care să-i ajute să se distrugă din interior. Eu am fost cel care a trimis-o să studieze sub comanda lui Darth Malgus. Ştiam că era un risc. Dacă ar fi fost descoperită, ar fi suferit torturi de nedescris şi o moarte groaznică şi dureroasă. Chiar mai rău, ştiam că tentația părții întunecate o va pune la încercare: Malgus era atât puternic cât şi carismatic.

Theron nu era pe deplin convins că riscul de a cădea de partea întunecată era mai grav decât tortura şi moartea, dar reuşi să îşi țină gura.

— Timp de câțiva ani a lucrat sub acoperire, studiind la picioarele lui Malgus, în timp ce îmi transmitea în secret informații. O mare parte din ceea ce ştim despre *Lancea Ascendentă* a provenit din rapoartele ei inițiale, iar informațiile ei au dus la câteva victorii cheie ale Republicii.

— Lăsați-mă să ghicesc ce s-a întâmplat în continuare, zise Theron. Informațiile au continuat să curgă, dar au devenit mai puțin valoroase. Informațiile încă erau precise, dar nu mai erau la fel de importante din punct de vedere strategic.

— A devenit agent dublu, confirmă Kel Dor. Ne dădea informații nesemnificative despre planurile Imperiului, în timp ce îi transmitea lui Darth Malgus informații critice despre Republică. Înainte să ne abandoneze, am aflat că întregul potențial al navei poate fi dezvăluit numai celor care au o legătură puternică cu Forța, adăugă Jediul. Dar este nevoie şi de implanturi cibernetice speciale pentru a interacționa cu sistemele de control. Această fuziune între navă şi Sith este cea care face din *Lance* o armă atât de formidabilă. Cred că Malgus a convins-o să se supună intervenției chirurgicale pentru implanturile cibernetice, astfel încât să poată prelua comanda navei. Probabil că asta a fost ultima tentație care a atras-o spre partea întunecată.

Insistența Jediului de a găsi o justificare identificabilă pentru trădarea lui Karrid nu îi era pe plac lui Theron.

— Nu mergeți în această misiune pentru a încerca să o salvați pe fosta dumneavoastră Padawană, nu-i aşa? întrebă el. Ştiu că voi, Jedii, credeți că nimeni nu este dincolo de salvare, dar doborârea *Lancei* va fi şi aşa destul de dificilă.

— Faptele mele au dezlănțuit-o pe Darth Karrid în galaxie, explică Gnost-Dural. Este responsabilitatea mea să o opresc. Aceasta este singura mea preocupare.

Theron încuviință din cap. Să se ocupe de treburile neterminate era ceva ce putea înțelege.

— În orice caz, Kana şi-a schimbat numele în Darth Karrid şi de atunci nu am mai avut niciun contact cu ea, concluzionă Gnost-Dural. Tot ceea ce ştiu despre ea acum îmi este furnizat din alte surse, cum ar fi SIS.

— Tocmai am aflat că Darth Karrid a primit recent un loc în Consiliul Întunecat, interveni Directorul.

— Asta nu schimbă nimic, insistă Jace. Înseamnă doar că doborârea lui Karrid şi a *Lancei* va avea un impact şi mai mare asupra Imperiului. De aceea este atât de importantă *Operațiunea Sfârşitul Jocului*.

— După ce am trecut în revistă toate scenariile oferite de analişti, ne-am dat seama că nu putem opri *Lancea* decât dacă ducem mai întâi un sabotor la bord, îi spuse comandantul suprem lui Gnost-Dural. Planul este ca Theron să se strecoare la bordul navei în timp ce aceasta este andocată într-un port spațial Imperial pentru concediul echipajului.

— *Lancea* nu stă niciodată mult timp în port, adăugă Theron. Să urci un sabotor la bord necesită pregătire şi planificare. Ar trebui să ştim spre ce port spațial se îndreaptă Karrid, astfel încât să putem ajunge acolo primii, pentru a pregăti totul.

— Avem o cârtiță în interiorul comunicațiilor flotei Imperiale, spuse Directorul. Şi ea poate să deturneze către noi copii ale oricăror mesaje transmise înspre sau dinspre *Lancea Ascendentă*. Dar acele mesaje vor fi codificate.

— Atunci nu ne va ajuta cu nimic, remarcă Theron. Doar dacă nu avem un cifru negru.

— Achiziționarea unui cifru negru nu a mai fost o prioritate a Republicii de luni de zile? întrebă Gnost-Dural, impresionându-l pe Theron cu cunoştințele sale despre ceva ce nu intra în atribuțiile tipice ale Ordinului.

— Imperiul a luat toate măsurile de precauție pentru a împiedica acest lucru, răspunse Jace. În două ocazii, am salvat chiar şi un cifru deteriorat din epava unei nave capital Imperiale, în speranța de a-l repara sau de a face inginerie inversă. Din nefericire, codurile sunt proiectate cu o funcție de autodistrugere. Atunci când o navă capital se prăbuşeşte, cifrurile îşi ard automat nucleele de decriptare. Fără un miez funcțional, cifrul este doar o cutie de metal fără valoare.

— Şi cum propuneți să achiziționăm unul? întrebă Jediul.

— Ministrul Imperial al Logisticii foloseşte unul pentru a comunica cu navele capital din întreaga galaxie, explică Directorul. Se află în biroul său de la Centrul de Comandă al Apărării Orbitale de pe Ziost.

— Deci trebuie să pătrundem într-una dintre cele mai bine păzite clădiri de pe una dintre cele mai importante şi bine apărate lumi ale Imperiului şi să furăm cifrul fără a declanşa secvența de autodistrugere? întrebă Jediul, asigurându-se că îi era clar planul.

— Este mai complicat de atât, spuse Theron. Dacă dispare un cifru funcțional, Imperiul va reprograma, pur şi simplu, toate codurile lor.

Theron ştia că nu era atât de simplu precum sugera el. Cifrurile negre fuseseră proiectate pentru a împiedica pe oricine să le manipuleze; nu puteau fi reprogramate pe teren. Schimbarea codurilor de criptare ar fi necesitat ca Imperiul să-şi retragă navele capital pentru ca tehnicienii să poată sincroniza modificările pe fiecare navă. Ar fi fost costisitor şi ar fi necesitat mult timp, dar era totuşi o opțiune mai bună decât să lase inamicul să asculte transmisiunile lor clasificate.

— Dar Imperiul nu se va chinui să schimbe codurile dacă nu va şti că lipseşte cifrul, explică Directorul. Trebuie să pătrundem în biroul Ministrului şi să schimbăm miezul cifrului funcțional cu unul dintre miezurile arse de la cifrurile deteriorate pe care le-am recuperat. Să-i facem să creadă că cel din biroul Ministrului a fost cumva deteriorat, iar asta a dus la declanşarea secvenței de autodistrugere.

— Nu vor fi suspicioşi dacă cifrul e deteriorat în mod misterios? întrebă Jediul.

— Nu şi dacă vor crede că a fost deteriorat în urma unui atac terorist, interveni Theron. O mulțime de instalații Imperiale de pe alte lumi au fost atacate în trecut. Schimbăm nucleele, apoi detonăm nişte explozibili în interiorul clădirii. Facem să pară că separatiştii locali anti-Imperiali au provocat o explozie care a declanşat secvența de autodistrugere a cifrului.

— Ar putea fi multe victime civile dacă nu suntem atenți, remarcă Jediul.

— Vom face tot ce putem pentru a minimiza daunele colaterale, promise Jace.

— Vom avea nevoie de planurile arhitecturale ale Centrului de Comandă al Apărării Orbitale, adăugă Gnost-Dural. Împreună cu o listă a tuturor protocoalelor lor de securitate. Are SIS un contact pe Ziost pe care îl putem folosi?

— Încă nu am reuşit să facem nicio incursiune pe Ziost, recunoscu Directorul.

— Ştiu pe cineva care ne poate ajuta, spuse Theron. Un lucrător independent alături de care am mai lucrat.

Partea cea mai grea va fi să o pot convinge să lucreze din nou cu mine.

— Chiar dacă prietenul lui Theron ne ajută, avertiză Directorul, încă lucrăm la o poveste de acoperire bună pentru a intra pe Ziost fără a atrage atenția.

— Pot să mă ocup eu de asta, se oferi Gnost-Dural.

Theron ridică o sprânceană în semn de surpriză.

— SIS nu sunt singurii care trebuie să se infiltreze în lumile Imperiale, explică Jediul.

— Atunci s-a stabilit, spuse Theron. Deci, când plecăm?

Ştia că puteau continua să recapituleze misiunea iar şi iar, punând la punct fiecare detaliu, dar nu îi vedea rostul. O parte din ceea ce îl făcea un agent bun era capacitatea de a gândi din mers. Orice detalii pe care le-ar fi adus acum ar fi fost pure speculații. Era inevitabil ca lucrurile să se schimbe în timpul misiunii propriu-zise, iar planificarea excesivă nu ar fi făcut decât să îngreuneze adaptarea şi improvizația.

— Dă-mi timp să pun la punct povestea noastră de acoperire, spuse Gnost-Dural. Ne putem întâlni la hangarul meu privat peste două zile. Îți voi trimite locația.

— Mă bucur că sunteți amândoi nerăbdători să începeți, spuse Jace. Dar să nu ne grăbim cu nimic.

— L-ați vrut pe Theron în această operațiune, spuse Marcus, venind în apărarea agentului său. Am învățat că, atunci când este gata să pornească, cel mai bine este să mă dau la o parte din calea lui.

— Pot să fac asta, promise Jace. Domnilor, *Operațiunea Sfârşitul Jocului* începe oficial. Fie ca norocul – şi Forța – să fie cu voi.

Dându-şi seama că fuseseră lăsați să plece, Theron, Directorul şi Gnost-Dural ieşiră din biroul Comandantului Suprem şi se îndreptară spre zona de recepție de afară.

— Voi doi mergeți înainte, le spuse Directorul, aruncând o privire rapidă către recepționeră în timp ce uşa biroului se închidea în urma lor. Trebuie să vorbesc cu această domnişoară despre nişte hârtii. Coordonarea resurselor SIS cu cele militare... trebuie să facem totul oficial.

Theron bănuia că orice ar fi vrut să vorbească Directorul era categoric neoficial, dar avu destul tact să nu spună nimic, în timp ce el şi Gnost-Dural ieşiră singuri pe hol.

— Abia aştept să lucrez cu tine, spuse Jediul odată ce ajunseră la o ramificație a holului unde urmau să se despartă. Şi te pot asigura că sentimentele mele pentru fosta mea Padawană nu vor interfera cu misiunea noastră.

— E bine de ştiut, spuse Theron, gândindu-se: *Dacă se va ajunge la asta, vei putea să o omori? Sau vei ezita?*

— Ne vedem peste două zile, spuse Gnost-Dural, apoi se întoarse şi se îndreptă în cealaltă direcție.

În timp ce îl privea plecând, holocomunicatorul personal de la centura lui Theron începu să bipăie. Curios, răspunse la apel. Spre surprinderea lui, fața Comandantului Suprem se materializă în fața lui.

— Theron, aş vrea să vorbesc din nou cu tine înainte de misiune. Singur. La reşedința mea privată.

— Bineînțeles, domnule, spuse Theron, prea uimit ca să se mai gândească la altceva.

— Bine. Îți voi trimite adresa. Să fii acolo mâine seară.

Convorbirea se încheie înainte ca Theron să poată pune vreo întrebare, lăsându-l să se întrebe ce ar fi putut dori să discute Comandantul Suprem al Republicii.

Capitolul 13

Jace Malcom îşi schimbă poziția, nereuşind să se aşeze confortabil pe canapeaua din sufrageria apartamentului său mobilat modest, în timp ce aştepta sosirea lui Theron. În mod normal, Comandantul Suprem nu era atât de agitat. În timpul carierei sale militare, petrecuse multe ore stând şi aşteptând; viața unui soldat era formată din lungi perioade de plictiseală întrerupte de scurte intervale de acțiune intensă. Învățase cu mult timp în urmă cum să rămână calm şi relaxat pe măsură ce minutele treceau. Dar această situație nu semăna cu nimic din ceea ce avusese de-a face până atunci.

Când auzi soneria de la uşă, sări efectiv în picioare şi se opri o clipă pentru a se aduna înainte să deschidă uşa.

— Mulțumesc că ai venit, Theron, îi spuse el tânărului de dincolo de uşă.

— Nu aveam de gând să ratez o întâlnire cu Comandantul Suprem, răspunse Theron.

— Ăsta nu a fost un ordin, îl asigură Jace. Doar o rugăminte.

— Venind de la cineva în poziția dumneavoastră, sunt în esență acelaşi lucru.

Jace aprobă din cap. Fusese ofițer la comanda altora timp de mulți ani, dar recenta sa promovare în funcția de Comandant Suprem dusese lucrurile la un nivel cu care încă nu era prea obişnuit.

— Intră şi ia loc, spuse el. Te rog, adăugă el, sperând să facă să pară o invitație.

Theron se aşează pe unul dintre cele două scaune de vizavi de canapea. Jace nu se putu abține să nu remarce modul cum alesese scaunul – cu fața spre uşă şi aflat în cea mai îndepărtată poziție față de locul unde putea sta oricine altcineva.

— Frumos loc aveți aici, domnule Comandant. Mă cam aşteptasem ca pereții să fie acoperiți cu toate medaliile şi decorațiile dumneavoastră.

— Nu se potriveau cu draperiile, explică Jace. Pot să îți aduc ceva de băut? Am o recoltă frumoasă de Alderaanian, dacă îți place vinul. Sau Corellian Reserve, dacă preferi coniacul.

— Nu, mulțumesc, domnule.

— Ce zici de nişte *kri'gee* Mandalorian?

— Întotdeauna am vrut să încerc chestiile tari, spuse Theron. Sigur, voi lua un pahar.

Jace se îndreptă spre dulapul cu băuturi alcoolice din colț şi turnă câte un pahar pentru amândoi, apoi i-l aduse musafirului său înainte să se aşeze pe canapeaua din fața lui. În lumina apartamentului putea vedea că Theron semăna mai mult cu mama sa; putea distinge câteva indicii slabe de Satele Shan în trăsăturile tânărului, deşi, dacă nu ar fi ştiut cine era mama lui, nu ar fi fost vizibile.

— Pentru Republică? întrebă Theron, ridicându-şi paharul.

— Pentru Republică, consimți Jace, şi amândoi îşi dădură pe gât băuturile dintr-o singură înghițitură.

Theron tuşi pentru câteva secunde – o reacție obişnuită la cei care gustau *kri'gee* pentru prima dată.

— Mai vrei încă unul? întrebă Jace. O să-ți placă.

— Sunt bine, răsuflă Theron, cu fața încă roşie de la înecarea cu primul pahar.

Îşi aşezară paharele goale pe măsuța de cafea dintre ei, iar o tăcere inconfortabilă se aşternu în cameră. Jace ştia că Theron aştepta ca el să vorbească, dar, sincer, nu ştia de unde să înceapă.

— Am servit cu mama ta, spuse el în cele din urmă. Pe Alderaan. A fost o femeie remarcabilă.

Putea să vadă schimbarea care apăruse pe fața lui Theron – era brusc rezervat

şi precaut.

— Bănuiam că ştiți, spuse el. De aceea m-ați ales pentru această misiune?

— Ți-am văzut dosarul de serviciu, Theron. Ai meritat alegerea.

— Nu mi-ați răspuns la întrebare.

— Mă întrebam dacă nu cumva era o parte din mama ta în tine, recunoscu Jace.

— Nu vreau să fiu nepoliticos, domnule Comandant, dar dacă m-ați adus aici ca să mă întrebați despre Satele, nu aveți noroc. Abia dacă o cunosc.

Răspunsul lui Theron fusese scurt. Nu era chiar furie sau amărăciune; mai degrabă exasperare. Ca şi cum ar fi avut sau şi-ar fi imaginat această conversație de atâtea ori înainte, încât pur şi simplu se săturase de ea.

— Aşadar, nu ai luat niciodată legătura cu ea? Sau ea cu tine?

Theron ridică din umeri.

— Nu am găsit niciodată vreun motiv. Când m-am născut, a renunțat la mine pentru a se dedica Republicii. Înțeleg de ce a făcut-o şi îi respect alegerea. Şi eu am ales să servesc Republica. De aceea m-am alăturat SIS. Să o fac să facă parte din viața mea acum, ar complica lucrurile pentru amândoi, ne-ar face munca mai grea. Nu văd rostul.

— Pari destul de sigur de asta, remarcă Jace.

— Ngani Zho m-a ajutat să înțeleg de ce a făcut Satele ceea ce a făcut. M-am împăcat cu asta. Am mers mai departe.

— Dar cum rămâne cu tatăl tău? Nu ai vrut niciodată să o întrebi pe Satele despre el?

— Maestrul Zho a fost tatăl meu. El m-a crescut. El m-a făcut ceea ce sunt.

Conversația nu mergea atât de bine pe cât sperase Jace. Se învârtea în jurul adevăratei probleme şi realiză că de fapt îi era frică. Înfruntase moartea de prea multe ori ca să mai ştie numărul, dar iată-l aici, prea speriat ca să-i spună lui Theron de ce se afla aici cu adevărat. Respirând adânc, Comandantul Suprem se hotărî că era timpul să acționeze.

— Theron, nu ştiam că Satele are un fiu. Am aflat abia acum câteva zile, când am văzut numele tău în raport şi l-am întrebat pe Director dacă sunteți rude.

— Într-un fel, mi-aş fi dorit să vă fi mințit, bombăni Theron. Am fi putut evita toată această discuție ciudată.

Jace îl ignoră şi continuă, hotărât să afle adevărul.

— Mi-a dat dosarul tău personal. Am verificat când te-ai născut, confirmând ceea ce bănuiam deja. Theron – cred că eu sunt tatăl tău.

Se lăsă o tăcere lungă înainte ca Theron să vorbească în sfârşit.

— V-am spus deja, spuse el cu răceală. Maestrul Zho a fost tatăl meu.

— Theron… trebuie să mă crezi că nu aveam nicio idee. Când Satele a rupt relația noastră, am crezut că a fost din cauza interdicției Ordinului Jedi în privința ataşamentelor emoționale. Nu mi-am dat seama că era însărcinată.

Theron se ridică brusc în picioare.

— Domnule Comandant, îmi pare rău că v-a mințit. Dar asta este între dumneavoastră şi ea. Trebuie să vorbiți cu Satele.

— Este ultimul lucru de care am nevoie acum, răspunse Jace. M-a mințit. Te-a ascuns de mine. Sunt atât de supărat încât nici nu aş şti ce să-i spun.

— Dar ea ar şti, cu siguranță, ce să vă spună, spuse Theron cu înțelegere. Jedii au întotdeauna o explicație.

— Exact. Nu am chef să o aud vorbind despre armonie şi controlul emoțiilor. De aceea am apelat la tine.

— Tot nu ştiu ce vreți de la mine, spuse Theron, clătinând din cap. De ce îmi spuneți asta?

— De ce? Jace se ridică în picioare. Eşti fiul meu. Asta nu înseamnă nimic pentru tine?

— Nu! răbufni Theron, făcând un pas înapoi. Suntem doar nişte străini care se

întâmplă să împărtăşim o legătură biologică.

— Asta vreau să spun şi eu, insistă Jace, rezistând impulsului de a face un pas înainte. Nu trebuie să fim neapărat străini.

— Nu am nevoie de cineva care să mă ducă la pescuit sau să mă învețe cum să zbor cu un hoverbike[13].

— Nu asta am vrut să spun, spuse Jace, clătinând din cap cu frustrare. Vreau doar să te cunosc mai bine. Poate că avem mai multe în comun decât crezi.

Theron suspină şi îşi ridică o mână pentru a-şi freca tâmplele.

— Momentul ales este într-adevăr groaznic, domnule Comandant, spuse el.

— Aş fi putut să mă descurc mai bine, recunoscu Jace. M-am gândit doar că aveai dreptul să ştii. Încă încerc să-mi dau seama ce înseamnă toate astea.

— Destul de corect, spuse Theron, tonul său înmuindu-se. Eu m-am confruntat cu decizia lui Satele toată viața mea, dar dumneavoastră abia ați aflat. Cred că vă va lua ceva timp să vă obişnuiți cu asta.

Jace rămase tăcut, simțind că Theron țintea undeva.

— Am mult respect şi admirație pentru dumneavoastră şi pentru ceea ce faceți, spuse Theron. Şi poate că avem multe în comun. Amândoi ne-am dedicat viețile pentru a ajuta Republica. Poate că, atunci când mă voi întoarce de pe Ziost, vom încerca să ne cunoaştem mai bine.

— Nu-ți face griji, îl asigură Jace. Putem s-o luăm încet.

— Dacă am fi luat-o încet, nu ați fi aruncat bomba asta de la prima vizită.

— Îmi pare rău pentru asta, spuse Jace. M-am gândit că meritai să ştii înainte de misiune... pentru orice eventualitate.

Soldatul profesionist din el îşi dădu seama cât de prost gestionase întreaga situație, deşi acum nu mai putea face prea multe în privința asta.

— Tu şi Maestrul Gnost-Dural sunteți programați să plecați mâine. Vrei să amân misiunea pentru câteva zile până când vei trece peste povestea asta?

— Acordați-mi puțină încredere, domnule Comandant, răspunse Theron. Sunt mai îngrijorat pentru dumneavoastră. Faptul că ştiți că vă sunt fiu ar putea să vă afecteze judecata asupra *Operațiunii Sfârşitul Jocului*.

— Nu ajungi Comandant Suprem decât dacă poți lăsa deoparte sentimentele personale pentru binele Republicii, răspunse Jace.

— Mă bucur să aud asta. Mai urmă o tăcere lungă şi inconfortabilă înainte ca Theron să spună în cele din urmă: Ar trebui să plec. Mai am câteva lucruri de pregătit înainte de plecare.

— Da. Bineînțeles.

Jace îl însoți pe Theron până la uşă. Chiar înainte să plece, tânărul se întoarse spre el.

— Putem vorbi din nou când mă întorc.

— Abia aştept, răspunse Jace cu un zâmbet.

Uşa alunecă şi Jace se întoarse încet spre canapea pentru a se prăbuşi pe ea. Inima îi bătea cu putere, iar corpul său se simțea în acelaşi timp încordat şi epuizat – aceeaşi reacție pe care o avea la sfârşitul unei bătălii intense. Închise ochii pentru a trage un pui de somn scurt şi adormi imediat – o abilitate utilă pe care majoritatea soldaților o învățau rapid.

* * *

Jace zăcea nemişcat, cu ochii închişi, pe patul de campanie, în timp ce cunoştința îi revenea încet, plutind într-un nor din kolto. Putea auzi sărbătoarea care avea loc în afara cortului său; Escadronul Havoc obținuse astăzi o mare victorie asupra Imperiului.

[13] Hoverbike – tip de speeder care necesita ca operatorul biped să stea în picioare.

Republica pierduse teren încă de când Sithul reapăruse pentru prima dată şi cucerise Korribanul; recucerirea Alderaanului era o infuzie de moral de care trupele aveau cu disperare nevoie.

Cântecele şi râsetele soldaților din afara cortului păreau să vină de la mare distanță – atenuate de drogurile care îi amorțeau durerea de la fața desfigurată.

Explozia grenadei pe care o strânsese în mână în timp ce îl ataca pe Darth Malgus îl marcase pe viață, dar acțiunea sa disperată îi salvase viața lui Satele Shan... aşa cum sosirea ei neaşteptată îl salvase pe el de la a fi executat de Sith la începutul bătăliei.

— Cum te simți? rosti o voce blândă la urechea lui, iar el deschise ochii pentru a vedea chipul lui Satele plutind deasupra lui.

— Zăpăcit, spuse Jace cu un zâmbet. Kolto mă face să mă simt puțin amețit.

Putea să simtă cum pielea lui arsă se întinde şi se crapă la gestul său şi se aştepta ca Satele să se retragă în momentul în care realiza ce privelişte înfiorătoare trebuie să fie. În schimb, ea îi întoarse zâmbetul şi întinse o mână moale spre brațul lui gol. Atingerea ei îi provocă un fior de-a lungul coloanei vertebrale.

— Ce cauți aici? o întrebă el. Pe Alderaan, vreau să spun?

— Am avut o viziune, spuse ea. Forța mi-a arătat că vei avea nevoie de ajutorul meu pe Alderaan şi am cerut Consiliului să trimită întăriri.

— S-ar putea să trebuiască să-mi reconsider opinia despre toată aiureala asta mistică, o tachină Jace. Imperialii ăia erau pe cale să mă scurteze de cap până să vii tu. Cred că îți sunt dator.

— După toate bătăliile pe care le-am purtat împreună, am încetat să mai țin evidența cine cui îi este dator, îi spuse Satele. Ştii că voi fi mereu alături de tine şi ştiu că şi tu vei fi alături de mine.

— Facem o echipă bună, recunoscu Jace. Au găsit deja cadavrul lui Malgus?

Satele clătină din cap.

— Încep să cred că a supraviețuit bătăliei.

— Ai aruncat un munte pe el, mârâi Jace cu neîncredere. Cum ar putea cineva să supraviețuiască la aşa ceva?

— Este un Lord Sith puternic. E posibil să se fi folosit de partea întunecată pentru a supraviețui ultimului meu atac. Dar nu ar trebui să laşi asta să te distragă de la acest moment. Întregul Alderaan te salută în această noapte ca pe un erou. Dacă te simți în stare, te pot duce afară să te bucuri de sărbătoare.

— Mai degrabă aş prefera să stau în cortul meu... singur cu tine.

Satele încercă să-i respingă remarca cu un râset, dar în reacția ei era o nervozitate pe care Jace o putea simți chiar şi prin amestecul de calmantele din organismul său.

— Vorbesc serios, Satele, spuse el. Ştii ce simt pentru tine. Am simțit asta de ani de zile, încă de când ne-am întâlnit prima dată.

— Este efectul kolto cel care vorbeşte, spuse ea, deşi părea nesigură.

— Kolto îmi dă doar curajul să spun ceea ce am simțit în tot acest timp, insistă Jace, ridicându-se şi strângându-i mâna între ale lui. Sau poate că e faptul că ştiu că am fost la doar câteva clipe distanță de moarte. Oricare ar fi motivul, nu pot continua să mai joc acest joc. Nu pot ignora ceea ce este în inima mea, continuă el, cuvintele venind în grabă, mintea lui fiind brusc concentrată şi clară. Şi ştiu că şi tu simți ceva pentru mine.

Satele clătină din cap, dar nu îşi retrase mâna.

— Sunt Jedi. Trebuie să ne debarasăm de emoții şi pasiune pentru a găsi pacea.

— Ce pace poți găsi atunci când galaxia este mistuită de război? întrebă Jace. În loc să negăm ceea ce simțim, ar trebui să o îmbrățişăm. Împreună suntem mai mari decât fiecare dintre noi de unul singur. Nu poți nega asta.

— Sunt Jedi, repetă ea, deşi Jace îşi dădea seama că hotărârea ei slăbea.

— Au mai existat Jedi care s-au îndrăgostit, spuse el. Ordinul pretinde că nu s-a întâmplat niciodată, dar amândoi ştim că nu este adevărat.

Satele tăcu câteva clipe. Când vorbi, vocea ei era puțin mai mult decât o şoaptă.

— M-am temut de acest moment de când ne-am întâlnit prima dată, îi spuse ea.

Se aplecă şi îi dădu lui Jace un sărut blând pe buze, având grijă să nu-i atingă carnea expusă şi sensibilă a rănilor.

* * *

Jace se trezi cu o tresărire, aproape căzând de pe canapea. Nu o mai visase pe Satele de ani de zile. Crezuse că amintirile, şi durerea pe care i-o aduceau, fuseseră puse la loc sigur. Vorbind cu Theron – vorbind cu fiul său – redeschise vechile răni.

Verificându-şi ceasul, constată că trecuseră aproape două ore de la plecarea lui Theron. Asta explica înțepătura din gât. Canapeaua era bună pentru un somn scurt de revigorare, dar nu era un loc în care să-şi petreacă noaptea.

Mormăind ca un bărbat cu zeci de ani mai bătrân, se forță să se ridice în picioare şi se clătină spre pat, întrebându-se dacă nopțile lui vor continua acum să fie bântuite de singura femeie pe care o iubise vreodată.

* * *

Revenit în apartamentul său, Theron nu se putea opri din mers. Conversația cu Jace – *cu tatăl său* – îl afectase mai mult decât voia să recunoască. În mod logic, tot ceea ce îi spusese lui Jace era adevărat: Ngani Zho îl crescuse, iar singura legătură reală pe care o avea cu Comandantul Suprem era un ADN comun.

Din punct de vedere emoțional, însă, nu putea, pur şi simplu, să dea la o parte această revelație. Ea reaprindea sentimente demult uitate de furie şi trădare față de mama sa: sentimente pe care crezuse că le depăşise cu mult timp în urmă. Dar când venea vorba de Jace, nu era sigur de ceea ce simțea. Nu era furios; nu era corect să dea vina pe Comandantul Suprem pentru ceea se întâmplase cu Satele. Nu se simțea fericit sau emoționat, sau uşurat: nu simțise niciodată nevoia de a-şi cunoaşte tatăl biologic până acum, astfel că nu era ca şi cum fusese umplut brusc un mare gol din viața lui. Totuşi, chiar dacă nu putea să descrie, simțea ceva.

Nu o să îți dai seama de asta într-o singură noapte.

Se opri din mers şi îşi scutură capul, încercând să-şi recapete concentrarea. *Operațiunea Sfârşitul Jocului* trebuia să fie prioritatea lui principală; nu-şi putea permite să fie distras de această dramă familială neaşteptată. Trebuia să lase deoparte toate gândurile legate de părinții săi şi să se concentreze asupra misiunii.

Respiră adânc de câteva ori pentru a-şi recăpăta calmul – un truc simplu pe care îl învățase de la Ngani Zho.

Tatăl tău adevărat.

Ignorând vocea din capul lui, se îndreptă spre holo-terminalul din centrul camerei. Îşi configurase apartamentul astfel încât toate holoapelurile primite să fie automat urmărite şi localizate. Extrase datele de la ultimul său apel – Teff'ith – şi trimise un apel, fără să se obosească să ascundă eticheta de identitate a transmisiei.

Dacă e hotărâtă să nu vorbească cu mine, va ignora apelul.

Sistemul holo bipăi de câteva ori înainte ca Teff'ith să răspundă în cele din urmă.

— Ți-am spus să ne laşi în pace, mârâi ea în timp ce imaginea ei se materializa în fața lui.

— Nu era nevoie să răspunzi.

— Bipurile holo sunt enervante. Ce vrei?

— Am nevoie de o favoare.

Theron se aşteptă pe jumătate ca ea să întrerupă convorbirea chiar acolo. În schimb, ea scoase un oftat exasperat.

— Ştiam că ne urmăreşti pentru un motiv anume.

— Este o mică favoare, o asigură Theron. Vreau doar să dai un simplu telefon.

— Cui? întrebă ea, cu ochii îngustându-se suspicioşi.

Theron consideră un semn bun faptul că ea nu îl refuzase.

— Am nişte afaceri pe Ziost. Am nevoie de o persoană de contact de acolo, care poate păstra un pachet important pentru câteva zile până când mă voi duce să-l iau. De asemenea, s-ar putea să am nevoie ca el să-mi procure câteva lucruri. Planuri. Informații. Poate nişte explozibili. Cunoşti pe cineva de genul ăsta?

— Parcă spuneai că nu ne urmăreşti pe Ziost! spuse ea, tonul ei picurând de acuzație.

Theron ridică mâinile în apărarea sa.

— Nu am pus piciorul pe planeta aia în viața mea. Ştiu că ați fost acolo doar pentru că ai menționat-o la ultima noastră convorbire.

Coada lui Teff'ith tresări în timp ce se gândea dacă să îl creadă sau nu.

— Despre ce este vorba? întrebă ea în cele din urmă.

— Nu pot spune, răspunse Theron. Este strict secret. Dar nu va cauza probleme pentru tine sau pentru Frăția Vechiului Tion.

— Va cauza probleme pentru Imperiu?

Theron ridică din umeri.

— Chiar contează asta pentru tine?

— Am un contact care lucrează cu *FEZ*, spuse Teff'ith. Poate ar putea să o facă.

Theron citise mai multe rapoarte care se concentrau asupra *Frontului de Eliberare Ziost*, un grup separatist radical care jurase să-şi elibereze lumea de sub controlul Imperial. Bazându-se în principal pe atacuri violente de gherilă, aceştia urmăreau atât ținte militare, cât şi civile, ceea ce îi făcea, din punct de vedere tehnic, o organizație teroristă. *FEZ* era un grup prea extremist pentru ca Republica să îi sprijine oficial, dar pentru această misiune erau exact ceea ce avea nevoie.

Şi nu va trebui să ne facem griji că vreunul dintre ei ar putea fi simpatizant al Imperiului.

— Asta ar trebui să meargă, spuse Theron. Poți aranja o întâlnire?

— Încă nu am spus că te vom ajuta, îi reaminti Teff'ith. Trebuie să punem la punct termenii.

— Două sute de credite, deschise Theron.

— O mie, replică ea.

— Nu-ți dau o mie de credite doar pentru a aranja o întâlnire, spuse Theron râzând. Trei sute... ia-i sau cade afacerea.

Teff'ith îşi mesteca buza pentru un minut în timp ce lua în considerare oferta.

— Patru sute, spuse ea. În avans. Şi cu asta suntem chit pentru Nar Shaddaa. Înainte ca Theron să fie de acord, ea adăugă rapid: Noi stabilim contactul şi tu ne laşi în pace de acum încolo. Dacă vedem că ne urmăreşti din nou, te omorâm.

— Mă gândeam că asta va face parte din înțelegere, spuse el. Patru sute de credite, în avans, şi nu mă veți mai vedea niciodată.

Mulțumită, Teff'ith spuse:

— Bine, vom aranja totul.

Capitolul 14

Theron era impresionat de nava pe care o procurase Gnost-Dural pentru călătoria lor spre Ziost. Naveta executivă TZ-6 era una dintre cele mai luxoase nave de producție în serie ale *Corporației Corellian Engineering*; nava valora cu uşurință de cinci ori mai mult decât orice navă pe care o deținuse Theron vreodată. Numele inscripționat pe lateral, *Prosperity*, părea deosebit de potrivit.

— Cavalerii Jedi se pare că sunt plătiți mai bine decât am crezut, spuse el, trecând o mână apreciativă de-a lungul fuzelajului strălucitor.

— Voi juca rolul unui industriaş bogat, explică Gnost-Dural. Ar părea neobişnuit dacă am călători cu o navă de calitate inferioară.

— Hei, nu e nevoie să mă convingi, zise Theron. Îmi place să călătoresc cu stil.

Făcu doi paşi rapizi pe rampa de îmbarcare, nerăbdător să vadă interiorul... şi la fel de nerăbdător să lase Coruscantul în urmă. Ştia din proprie experiență că, odată misiunea începută, mintea lui va fi prea concentrată pentru a continua să se gândească la faptul că Jace Malcom era tatăl său.

— Deci, spune-mi mai multe despre povestea noastră de acoperire, spuse Theron, aşezându-se pe unul dintre cele şase scaune luxoase şi înclinate ale pasagerilor.

Pernele de pluş cedară momentan sub greutatea lui, înainte să se remodeleze pentru a se adapta perfect la fiecare contur al corpului său.

— Voi juca rolul lui Ess Drellid, un nobil bogat care deține mai multe fabrici în sectorul Deadalis, explică Gnost-Dural.

Jediul preferă să rămână în picioare în loc să i se alăture lui Theron pe unul dintre scaunele adiacente.

— Tu vei fi şeful meu de securitate, căutând să îmbunătățeşti armele şi armurile pentru gărzile mele de corp personale; Ziost are o piață neagră înfloritoare pentru ambele. Tot ce se află la bordul navei noastre va susține această poveste, în cazul în care oficialii vamali decid să efectueze o percheziție aleatorie a navei.

— Şi dacă cineva devine suspicios şi sapă în povestea noastră? întrebă Theron, ridicându-se cu reticență în picioare şi lăsând în urmă confortul scaunului de pasager.

— Partenerii mei au introdus în diferitele baze de date la care are acces Imperiul documente care să susțină povestea noastră. În cazul în care cineva nu va călători efectiv în sectorul Deadalis pentru a investiga personal fabricile, povestea noastră va rezista.

— Ai pus la cale o operațiune destul de bună, spuse Theron apreciativ. Pentru cineva care se ocupă de istoria Jedilor, eşti un spion destul de bun.

— Aşa cum am mai spus, SIS nu sunt singurii care adună informații despre inamicul nostru, îi reaminti Gnost-Dural, urmându-l îndeaproape în timp ce Theron se îndrepta spre cabina de pilotaj. Dar eforturile voastre se concentrează în primul rând asupra armatei şi a operațiunilor zilnice ale Imperiului. Partenerii mei sunt mai interesați de cei care urmează partea întunecată a Forței: Lorzii Sith, Consiliul Întunecat şi chiar Împăratul.

— Am auzit că Împăratul a murit, zise Theron, luând loc în scaunul copilotului.

— Asta cred mulți, spuse criptic Gnost-Dural, aşezându-se lângă el, în scaunul pilotului.

— Nu crezi asta?

Theron era încântat să descopere că, la fel ca şi scaunele pasagerilor din partea din spate a navetei, scaunele din cabina de pilotaj se ajustau singure pentru a oferi confort şi susținere maximă. Asta avea să fie util pentru lungul zbor spre Ziost.

— Există multe posibilități pe care nu le-am exclus încă. E posibil ca Împăratul să fie mort. S-ar putea să se ascundă. Sau s-ar putea să nu fi existat niciodată… cel puțin nu în adevăratul sens al cuvântului.

— N-am mai auzit asta până acum, recunoscu Theron.

— Există unele dovezi care susțin teoria că Împăratul Sith de o mie de ani a fost doar un mit, explică Gnost-Dural în timp ce trecea printr-o verificare standard a navei înainte de zbor. Este posibil ca Împăratul să fie de fapt doar cel mai puternic membru al Consiliului Întunecat. Când el sau ea moare, următorul cel mai puternic își asumă în secret acest rol, perpetuând mitul unei ființe veşnice şi atotputernice pentru a ține masele şi alți Lorzi Sith la respect.

— Dacă aşa stau lucrurile, atunci de ce mai umblă zvonurile că Împăratul este mort? întrebă Theron, verificând încrucişat instrumentele şi citirile. De ce nu a îmbrăcat unul dintre ei hainele sale şi nu a făcut o scurtă apariție publică?

— Consiliul Întunecat, ca şi restul Imperiului, este în schimbare. S-ar putea să existe dezacorduri între ei cu privire la cine ar trebui să fie următorul care să preia rolul Împăratului. Sau, adăugă Jediul, zvonurile ar putea fi toate adevărate, iar Împăratul a fost de fapt o ființă străveche cu o putere de neînchipuit care a dispărut recent, lăsându-şi adepții să se poticnească în absența sa. Oricare ar fi adevărul, se jură Gnost-Dural, îl voi afla într-o zi. Cunoaşterea este cheia pentru a-i opri pe Sith.

— Credeam că eliminarea *Lancei Ascendente* era cheia, glumi Theron.

— *Lancea* este cheia pentru a învinge Imperiul şi a pune capăt rapid războiului galactic, îl lămuri Gnost-Dural, ridicând vocea pentru a se face auzit în timp ce pornea motoarele navei. Dar Sithul este o cu totul altă problemă. Chiar dacă Imperiul se prăbuşeşte, adepții părții întunecate vor continua să existe în secret. De aceea m-am dedicat studierii lor. Sunt hotărât să găsesc o cale de a curăța galaxia de influența lor corupătoare, punând capăt luptei eterne dintre partea luminoasă şi cea întunecată a Forței.

— Ăă… bine. Sper să fie bine pentru voi.

Theron putea simți cum scaunul de sub el se ajusta, în timp ce forța decolării îl apăsa în el. Propulsia navei *Prosperity* era impresionantă.

— Râzi de mine, spuse Gnost-Dural. Nu ți-a vorbit Maestrul Zho despre Forță şi despre lupta dintre forțele luminii şi cele ale întunericului?

— Era mai degrabă interesat să mă învețe abilitățile de care aveam nevoie pentru a supraviețui, replică Theron. Cred că se aştepta ca instructorii de la Academia Jedi să mă pregătească în privința acestui gen de lucruri, adăugă el. Dar când nu am arătat nicio afinitate pentru Forță, au refuzat să mă ia.

— Forța se manifestă în multe feluri, îl asigură Gnost-Dural. Curge prin toate ființele vii. Faptul că nu eşti Jedi, nu îți scade valoarea.

— Niciodată nu am spus că îmi scade, răspunse Theron, un pic mai tăios decât intenționa.

— Trebuie să introduc destinația noastră în computerul de navigație, spuse Gnost-Dural, simțind probabil că era timpul să pună capăt conversației.

Theron era foarte fericit să lase chestiunea baltă. În cele câteva săptămâni petrecute la Academie, experimentase destulă superioritate neintenționată, dar de netăgăduit, a Cavalerilor Jedi, cât pentru o viață întreagă.

Se putea şi mai rău, gândi Theron. *Cel puțin nu m-a întrebat despre mama mea.*

Încă o dată, Theron se întrebă dacă ştia despre povara secretă a lui Satele.

Restul călătoriei decurse într-o linişte relativă, ambii bărbați retrăgându-se în contemplare interioară în timp ce treceau prin rutina banală a călătoriei prin hiperspațiu. Theron aprecie de fapt lipsa de conversație; îi dădea timp să se pregătească mental pentru misiunea care urma să vină. Până când ajunseseră la jumătatea drumului spre Ziost, reuşise să alunge cu succes toate gândurile legate de Jace şi Satele, lăsându-şi mintea limpede şi concentrată.

* * *

Procedurile de vămuire pentru navele care se apropiau de Ziost erau mult prea reglementate pentru a fi de fapt eficiente, dar trecură de vigilența vămii şi a securității fără prea mari dificultăți şi li se dădu permisiunea de aterizare. Odată ce *Prosperity* aterizase, gărzile fără chip însărcinate cu autorizarea prezenței lor pe lumea controlată de Imperiu îi puseră câteva întrebări de rutină lui Gnost-Dural, verificară rapid înregistrarea navei şi făcură o percheziție superficială a interiorului înainte să le permită să treacă.

Departe de urechile lor, Theron nu se putu abține să nu şoptească:

— Dacă am fi ştiut că vameşii ne vor face doar semn să trecem, nu ar fi trebuit să transportăm din timp aici miezul de decriptare.

— Imperiul are urechi peste tot, îl avertiză Gnost-Dural.

După ce fu dojenit, Theron decise să păstreze pentru sine orice alte comentarii deştepte. În timp ce se îndreptau de la docul de aterizare spre un speeder care aştepta în afara portului spațial pentru a-i duce la contactul lui Teff'ith, Theron nu putu să nu se minuneze de aspectul cosmopolit al mulțimii. Numărase cel puțin o duzină de specii diferite, din toate colțurile galaxiei, inclusiv din sectoarele în care nenumărați soldați ai Republicii îşi dăduseră viața pentru a salva populația locală de cucerirea şi înrobirea de către Sith. Scena era şi mai greu de înțeles dacă se ținea cont de istoria planetei Ziost. Specia Sith venise aici cu peste douăzeci de mii de ani în urmă, când un război de succesiune transformase Korribanul într-un pustiu nelocuibil. Adoptară Ziost ca noua lor lume natală, iar la un moment dat, servise chiar ca şi capitală a Imperiului Sith. Nimeni din Republică nu pusese vreodată piciorul în mod oficial pe Ziost; de la fondarea sa, rămăsese sub controlul absolut al xenofobului Imperiu Sith. Chiar şi în urmă cu doar un deceniu, singurii ne-umani, non-Sith pur-sânge de pe planetă ar fi fost sclavi, ținuți în lanțuri sau în cuşti. Acum, însă, planeta fusese transformată în poarta de intrare a Imperiului: locul în care oricine căuta o alternativă pentru afacerile cu Republica era binevenit să vină şi să facă afaceri cu reprezentanții Sith.

În timp ce unii vedeau în noua deschidere ca pe o dovadă că Imperiul devenise mai tolerant şi mai acceptabil, Theron nu se lăsase păcălit. Imperialii pierdeau războiul – erau disperați. Atât de disperați încât erau dispuşi să-şi înghită intoleranța pentru a primi cu brațele deschise aşa-numitele *specii inferioare*, cel puțin pe această planetă.

Gândurile lui Theron fură întrerupte de un ghiont subtil din partea lui Gnost-Dural. Maestrul Jedi se uita la un holoecran din apropiere, pe care rula un reportaj oficial. Imaginile arătau în primul rând epavele mutilate ale mai multor nave de dimensiuni medii ale Republicii – genul celor folosite în atacurile de tip *loveşte şi fugi* asupra flotelor Imperiale. Vocea unui agent de publicitate Imperial se auzea peste imaginile acelea înfățişând moarte şi distrugere.

— O încercare recentă a Republicii şi a separatiştilor anti-Imperiali de a cuceri cetățenii loiali din sistemul Boranall a fost respinsă cu uşurință de puterea apărătorilor Imperiali.

În mod special, o imagine îi captase atenția lui Theron – două jumătăți ale unei nave a Republicii pluteau una lângă alta, iar fuzelajul fusese despicat curat între prova şi pupa, ca şi cum l-ar fi tăiat un fierăstrău uriaş. Ştia că există o singură navă în galaxie cu tunuri laser suficient de puternice pentru a provoca astfel de pagube.

Imaginile se schimbară pentru a arăta câteva cartiere de pe suprafața planetei care fuseseră distruse de un bombardament orbital. Majoritatea clădirilor fuseseră reduse la ruine; cele câteva care mai stăteau în picioare aveau porțiuni uriaşe smulse astfel încât lăsau la vedere grinzile de duroțel îndoite şi răsucite, folosite ca suport pentru structurile lor. Străzile erau impracticabile, acoperite de moloz şi de cadavrele unor civili nevinovați.

— Înainte de sosirea salvatorilor Imperiali, cetățenii din Boranall au fost supuşi unui asalt laş din partea flotei Republicii care orbita în jurul lumii lor.

Theron nu se putu abține să nu scuture din cap în semn de negare în fața propagandei Imperiale ostentative. Bombardarea orbitală a civililor nu era ceva ce practica Republica şi niciuna dintre navele Republicii învinse pe care le arătaseră nu dispuneau de puterea de foc necesară pentru a face asemenea pagube. Explicația cea mai probabilă era că *Lancea* distrusese navele Republicii, apoi îşi îndreptase armele spre Boranall. Dacă Karrid eliminase rezistența de la sol sau, pur şi simplu, pedepsise planeta pentru că îndrăznise să adăpostească separatişti anti-Imperiali, nu conta pentru Theron – nu exista nicio scuză pentru tipul de măcel pe care îl declanşase.

Îl văzu pe Gnost-Dural încordându-se şi îşi dădu seama că Maestrul Jedi ajunsese la aceleaşi concluzii ca şi el. Theron speră că, văzând ororile de care era capabilă fosta sa ucenică, asta îl va convinge pe Gnost-Dural să renunțe la speranța că ea ar fi putut fi salvată, deşi ştia suficient de multe despre Jedi în general pentru a-şi da seama că asta probabil nu va schimba nimic.

Cei doi bărbați îşi continuară drumul în tăcere prin portul spațial până la locul unde Gnost-Dural aranjase să-i aştepte un speeder. La ieşirea afară, Theron fu surprins de o rafală de vânt rece. Tremurând, îşi trase mantia mai strâns în jurul corpului. Aerul era uscat din cauza particulelor minuscule de praf purtate de briză, iar el miji ochii, dorindu-şi să fi avut la îndemână o protecție pentru față. Jediul Kel Dor, cu ochelarii de protecție şi masca respiratorie, nu părea deranjat de vântul aspru, deşi Theron simți o mică satisfacție văzându-l şi pe el tremurând de frig.

Din fericire, speederul era la fel de luxos precum fusese naveta lor, cu o cupolă etanşă, cu climă controlată, pentru a-i proteja de intemperii. Încă o dată, Gnost-Dural se aşeză în scaunul pilotului, iar Theron luă loc lângă el. Theron nu era genul de om ascultător, dar era fericit să se supună partenerului său în privința lucrurilor mărunte.

Zburară pe străzile pline de viață ale districtului pieței din Ziost, speederul purtându-i pe deasupra mulțimii. Încă mai erau câteva ore de lumină naturală, iar Theron putea să vadă clar lumea de sub ei în lumina soarelui portocaliu îndepărtat şi decolorat al planetei. Cu toate că avea doar o vedere sumară de sus, districtul pieței avea aceeaşi atmosferă vibrantă şi cosmopolită ca şi portul spațial.

Însă, de îndată ce trecură în cartierul rezidențial vecin, situația se schimbă. Era încă aglomerat – Ziost era o metropolă foarte populată. Dar viața şi culoarea parcă dispăruseră într-o clipă. Totul era monoton şi gri – clădirile, străzile şi chiar şi hainele mulțimii.

— Poți simți opresiunea acestui loc, zise Gnost-Dural. Disperarea fără speranță a întregului oraş.

Theron dădu din cap, ştiind că Jediul nu se referea la ceva ce simțea prin intermediul Forței. Sub regimul Imperial existau pedepse aspre chiar şi pentru infracțiuni minore, şi nu era greu de observat impactul. Spre deosebire de haosul de pe Nar Shaddaa, aici exista un flux de trafic ordonat, aproape rigid, atât la sol, cât şi în aer. Pietonii se deplasau cu un ritm alert, cu capul plecat, dornici să iasă de pe stradă şi să se întoarcă în siguranța anonimă a caselor lor. Cei care circulau cu viteză excesivă rămâneau pe benzile care le erau destinate şi nimeni nu îndrăznea să meargă mai repede decât limita afişată. Motocicletele swoop nu se vedeau nicăieri, iar dacă existau bande pe Ziost, Theron îşi imagină că aveau grijă să rămână bine ascunse.

Asta dădea bine pentru propaganda Imperială; pretindeau că lumile lor erau lipsite de orice infracțiune măruntă. Dar Theron ar fi acceptat cu plăcere câțiva hoți de buzunare şi câteva graffiti în locul unei existențe sterile şi fără viață, sub un guvern complet totalitar.

— Aproape am ajuns, îl informă Gnost-Dural în timp ce ieşeau din cartierul rezidențial şi treceau într-o zonă industrială populată de depozite pătrate, fără ferestre. Sper că persoana de contact a prietenei tale ne va ajuta.

— Şi eu la fel.

Jediul coborî speederul chiar în fața uşii uneia dintre clădiri. Pentru ochiul lui Theron, arăta exact ca orice altă structură de pe stradă, dar avea încredere în Jedi că

îi va duce la adresa pe care i-o furnizase Teff'ith.

Protejându-se împotriva vântului aspru, se grăbiră de la speeder la uşă. Aceasta se deschise când ajunseră la ea şi se grăbiră să intre. Dincolo de uşă era un mic birou în aer liber şi o zonă de recepție. Erau patru birouri dispuse prin cameră, deşi în acest moment niciunul dintre ele nu era ocupat. O singură uşă amplasată pe peretele îndepărtat ducea spre depozitul din spate.

— E bine că ați scăpat de frig, nu-i aşa? spuse vesel gazda lor.

Era un om de vârstă mijlocie. Creştetul capului său chel era înconjurat de un inel de păr şaten şi creț. Fața îi era îmbujorată, iar trăsăturile îi erau simple. Hainele sale largi nu erau deosebite, dar Theron îşi dădu seama că fuseseră alese în parte pentru a ascunde pieptul flasc şi burta proeminentă a bărbatului.

Fără pretenții şi neamenințător. Omul de fațadă perfect pentru un grup brutal ca FEZ.

— Mă numesc Vinn, spuse el, întinzând o mână cărnoasă. Voi trebuie să fiți prietenii lui Teff'ith.

Theron strânse mâna bărbatului, dar nu îşi spuse numele. Gnost-Dural îi urmă exemplul.

— Tot ceea ce ați trimis înainte este aici, în siguranță, spuse Vinn, trecând direct la subiect. Am ascuns totul la loc sigur, în depozit. Chiar şi acel miez ars de calculator. Sunt oarecum curios pentru ce aveți nevoie de el, adăugă el cu un râset.

— Ce ați aflat despre Centrul de Comandă al Apărării Orbitare? spuse Theron, fără să se obosească să satisfacă curiozitatea lui Vinn.

— Am schițele arhitecturale chiar aici, spuse el, scoțând un datapad. Şi tot ce ar putea cineva să vrea să ştie despre sistemele de securitate pe care le au în funcțiune.

Ezită o secundă, ca şi cum ar fi dezbătut cât de mult era dispus să destăinuie în fața acestor străini, bazându-se doar pe recomandarea lui Teff'ith.

— Ştiți, spuse el, tărăgănând cuvintele, dacă vreți să provocați probleme Imperiului, am câțiva prieteni care ar putea fi interesați să vă dea o mână de ajutor.

Pun pariu că da, gândi Theron. *Dar dacă vreunul dintre frații tăi din FEZ va fi capturat, anchetatorii Imperiali îi vor face să cânte. Nu-mi pot asuma acest risc.*

Cu voce tare spuse, pur şi simplu:

— Preferăm să lucrăm singuri.

— Am înțeles, spuse Vinn dând vesel din cap. Doar spuneam şi eu, aşa.

Theron luă datapadul şi răsfoi scurt conținutul.

— Sistem de top, sisteme de siguranță de ultimă generație, sisteme de siguranță redundante, murmură el. Nu e nicio surpriză. Probabil că voi avea nevoie de un echipament suplimentar de înaltă tehnologie, continuă el fără să ridice privirea. Dacă fac o listă, poți să-mi faci rost de tot ce am nevoie?

— Asta va costa în plus, spuse gazda lor dolofană pe un ton de scuză.

— Putem să plătim. Atâta timp cât livrați bunurile.

Pieptul lui Vinn se umflă de mândrie.

— Hardware-ul şi echipamentele sunt specialitatea mea. Dacă cineva îl produce, eu îl pot găsi. Ar putea dura câteva zile, totuşi, adăugă el.

— Până atunci, ar trebui să încercăm să rămânem discreți, spuse Gnost-Dural. Să ne ferim de probleme.

Ai vorbit cu Directorul, gândi Theron.

— Nu vă faceți griji, spuse el, ținând în mână datapadul. Am destule lucruri care să mă țină ocupat.

Capitolul 15

Păstrându-şi acoperirea de industriaş bogat, Gnost-Dural închiriase pentru ei un apartament cu două dormitoare pe Ziost, care era culmea luxului şi a confortului – aproape de două ori mai mare decât apartamentul lui Theron de pe Coruscant. Fusese nevoie de o oră bună pentru a cerceta temeinic locul în căutarea microfoanelor şi a dispozitivelor de înregistrare.

Patul din camera lui Theron era cel mai confortabil în care avusese vreodată plăcerea să doarmă, dar niciodată nu reuşea să se odihnească mai mult de câteva ore în timpul unei misiuni. În momentul în care Gnost-Dural ieşise din propriul dormitor, Theron era deja cocoțat pe tejgheaua din bucătăria unde se servea micul dejun, studiind informațiile de pe datapadul pe care i-l dăduse Vinn.

— Te-ai trezit devreme, remarcă Jediul.

— M-am gândit la misiune, spuse Theron, cu ochii pe ecran. Cred că avem nevoie de mai mult decât un simplu bombardament pentru a distrage atenția Imperiului de la ceea ce punem cu adevărat la cale. Pentru ca această prefăcătorie să funcționeze, trebuie să le zdruncinăm cuşca. Să le dăm ceva care să îi îngrijoreze cu adevărat.

Jediul se aşează pe scaunul din fața lui Theron.

— Se pare că ai deja ceva în minte.

— Trebuie să facem să arate ca o tentativă eşuată de asasinare a Ministrului Logisticii, spuse Theron, ridicând în sfârşit privirea de pe datapad. Să convingem Imperiul că cifrul a fost deteriorat accidental atunci când asasinii au fost descoperiți încercând să amplaseze explozibili în biroul Ministrului.

— Asta le-ar da cu siguranță ceva în plus la care să se concentreze, afirmă Gnost-Dural. Deci, cum facem să reuşim?

— Intrăm în biroul Ministrului şi schimbăm nucleele de cifrare. Apoi încep să amplasez explozibili sub biroul lui. Tu trimiți un pont anonim Imperialilor cu privire la ceea ce se întâmplă, astfel încât aceştia să atace şi să mă surprindă în flagrant. Explozibilii se declanşează *accidental* în timpul evadării mele şi ei cred că explozia a provocat declanşarea secvenței de autodistrugere a cifrului.

— În clipa în care îi voi anunța pe Imperiali, toți gardienii din acel loc vor năvăli spre acel birou din toate direcțiile, îl avertiză Gnost-Dural. Nu vei avea nicio şansă.

— Nu neapărat, răspunse Theron. M-am uitat peste planurile de securitate. Scopul principal al Centrului de Comandă al Apărării Orbitale este de a se apăra împotriva unei flote a Republicii care atacă Ziostul. Cea mai mare teamă a lor este că o forță inamică va prelua stația în timpul unei invazii planetare la scară largă. Din acest motiv, au prevăzut o stare de blocare de urgență care se declanşează automat dacă sunt îndeplinite anumite protocoale care indică o posibilă invazie a Republicii. În timpul blocării, fiecare etaj al clădirii intră în carantină pentru a restricționa mişcarea oricăror trupe inamice care s-ar fi putut infiltra. Fiecare uşă şi lift din clădire este încuiată şi dezactivată. Iar Imperiul este atât de îngrijorat că va fi trădat din interior, încât nici măcar soldații lor din interiorul clădirii nu le vor putea deschide. Nu există nicio modalitate de a anula blocarea până când o unitate specială de intervenție în caz de urgență nu verifică clădirea şi nu cercetează dacă există sau nu inamici.

— Cum ar trebui să simulăm o invazie Republicană pe Ziost? întrebă Maestrul Gnost-Dural.

— Care este primul lucru pe care îl face orice flotă atunci când încearcă să desfăşoare trupe la sol într-un oraş inamic puternic apărat?

— Să întrerupă alimentarea cu energie, răspunse Gnost-Dural după un moment de gândire. Lasă-ți inamicul să se bâjbâie în întuneric.

— Exact. Dacă are loc o pană de curent în tot oraşul, generatoarele auxiliare ale CCAO vor porni pentru a menține totul în funcțiune, iar întreaga clădire intră automat în starea de blocadă. Chiar şi după ce vei anunța Imperiul că există un asasin în biroul Ministrului, nu vor putea trimite întăriri în direcția mea până când nu vor restabili energia primară sau până când echipa de intervenție de urgență nu-şi va termina operațiunea de control. Dacă îi lovim noaptea, când Ministrul şi personalul său nu lucrează, acel etaj va avea doar o mână de gărzi care vor patrula. Nimic cu care să nu mă pot descurca.

— Dar dacă tot locul va fi închis, întrebă Kel Dor, atunci cum ai de gând să ieşi?

— Echipa de intervenție în caz de urgență poate folosi în continuare uşile şi turbolifturile în timpul închiderii – este nevoie doar de un card de identitate şi de o scanare a retinei de la unul dintre ofițerii lor.

— Crezi că Vinn ar putea pune mâna pe aşa ceva?

— Poate, dar el ştie deja mai mult decât îmi place. Dacă-i dăm prea multe piese, s-ar putea să pună cap la cap tot puzzle-ul.

— Crezi că ne va trăda?

— Probabil că nu, dar aş prefera să nu-mi asum niciun risc. *FEZ* are propria agendă şi nu vreau să se amestece în *Operațiunea Sfârşitul Jocului* mai mult decât este absolut necesar.

— Şi cum vei face rost de un card de identitate şi de scanarea retinei?

— Nu-ți face griji, îl asigură Theron. Mă ocup eu de asta.

* * *

De la o masă din colțul din spate al barului, Theron îşi urmărea cu atenție ținta în timp ce mai dădea pe gât o băutură împreună cu camarazii lui de arme. Localul *Hammer & Nail* era situat la doar câteva străzi de Centrul de Comandă al Apărării Orbitale, ceea ce îl făcea un loc de întâlnire popular pentru trupele staționate acolo. Erau uşor de reperat prin mulțime, deoarece aveau tendința de a-şi purta uniformele chiar şi atunci când nu erau de serviciu, în special ofițerii.

Imperiul era o societate de tip militar şi existau anumite statuturi şi avantaje acordate celor cu rang superior. Chelnerița făcea mai multe drumuri la mesele unde se adunau ofițerii; barmanul le umplea paharele până la refuz. Văzuse chiar şi o mână de clienți civili şi soldați înrolați renunțând la mesele lor dacă nu erau locuri libere când intrau ofițerii, deşi felul în care se retrăgeau făcea să pară mai degrabă o formă de teamă decât un semn de respect.

Theron pusese ochii pe un bărbat pe nume Căpitanul Pressik, comandantul uneia dintre echipele de intervenție de urgență ale CCAO. Înalt, blond şi chipeş, ofițerul cu umeri largi se purta cu aerul privilegiat al unei persoane care crescuse fiind educat că era mai bun decât toți ceilalți. Chiar şi printre ceilalți membri ai unității sale de elită, se purta cu un aer de aroganță şi superioritate. Investigațiile lui Theron scoseseră la iveală reputația lui Pressik de a fi un băutor înrăit atunci când nu era la datorie. Iar atunci când se îmbăta, devenea violent, deşi era suficient de inteligent pentru a-şi alege certurile cu civilii pentru a evita orice consecințe care i-ar fi putut afecta cariera militară. Tura lui Pressik se încheiase cu câteva ore în urmă; de atunci, se afla aici, la bar, consumând băuturi alături de o mână de alți ofițeri. Dar, în timp ce majoritatea dintre ei savurau pahare cu vin sau cu bere, el dădea pe gât, cu nesăbuință, pahare duble cu White Nova. Nu că Theron s-ar fi supărat; cu cât Pressik bea mai mult, cu atât mai uşor ar fi fost.

Ofițerul le spuse ceva celorlalți de la masa lui, stârnind un ropot de râsete răutăcioase. Apoi se ridică şi se îndreptă spre baie. Theron se deplasă rapid pentru a-i tăia calea, mergând cu o pronunțată clătinare de bețiv. Se ciocni de soldat în timp ce amândoi încercau să intre în acelaşi timp în baie, folosindu-se de acea atingere pentru a se apropia suficient de mult ca scanerul din buzunarul său să citească datele

codificate pe cardul de identitate afişat proeminent pe buzunarul stâng de la piept al uniformei lui Pressik.

— Îmi pare rău, mormăi Theron.

— Uită-te pe unde mergi! răbufni bărbatul, împingându-l brusc pe Theron înapoi cu umărul şi antebraţul.

— Te superi dacă mă duc eu primul? întrebă Theron, făcând un pas în direcţia băii, tragând de timp pentru a da scannerului cele treizeci de secunde de care avea nevoie pentru a descărca datele de pe cardul lui Pressik. Un fel de urgenţă.

Soldatul nu răspunse în timp ce se strecură pe lângă Theron şi intră grăbit în baie, uşa închizându-se brusc în urma lui.

Theron rămase în picioare chiar în faţa uşii, gândindu-se la opţiunile sale. Ştia că scanerul nu avusese suficient timp să termine treaba. Iar holorecorderul din implantul de la ochiul stâng nu capturase o imagine suficient de clară a feţei lui Pressik pentru a duplica scanarea retinei sale. Nu avu de ales decât să încerce din nou.

Uşa băii se deschise câteva clipe mai târziu şi Pressik ieşi, aruncându-i lui Theron o privire periculoasă când îl văzu că încă aştepta lângă uşă.

— Care este problema ta, subjugatule? spuse el, folosind termenul Imperial pentru cei fără statut de cetăţean.

Implicaţia era clară: *aici, pe Ziost, nu ai niciun rang. Nu ai drepturi. Dă-te înapoi.*

— Eu am fost primul aici, spuse Theron, bâlbâindu-şi cuvintele şi înclinându-se în faţă ca şi cum ar fi avut probleme în a-şi păstra echilibrul. Ai intrat în faţa mea.

Cu coada ochiului, Theron observă cum clienţii de la mesele din apropiere îşi luau băuturile şi se retrăgeau rapid la o distanţă sigură.

Buza lui Pressik se încreţi într-un rânjet de dispreţ în timp ce îşi fixa ochii albaştri pătrunzători pe viermele din faţa lui.

Perfect, gândi Theron. *Dă-mi o imagine clară a acelor ochişori drăguţi.*

Spre surprinderea lui Theron, Pressik se întoarse după câteva secunde.

— Stai jos, subjugatule, spuse el.

Theron nu era sigur de ce dădea înapoi Pressik. Poate că văzuse ceva în ochii lui Theron care îl făcuse să-şi dea seama că nu era victima tipică, laşă, pe care era obişnuit să o intimideze. Poate că superiorii săi, sătui de altercaţiile sale din timpul liber, îl luaseră la întrebări şi îl avertizaseră să-şi ţină în frâu temperamentul. Însă de un singur lucru era sigur Theron – avea nevoie de mai mult timp pentru ca scanerul să îşi facă treaba.

— Tu eşti suj-u-grat, scuipă Theron, bâjbâind cuvântul în ameţeala lui simulată de beţiv.

Întinse mâna şi îl împinse pe Pressik în spate în timp ce se îndepărta. Pressik se întoarse spre el, cu mâna dreaptă încleştată în pumn. Se lăsă în jos în timp ce trimitea un upercut puternic în abdomenul lui Theron. Theron îl văzuse venind – era o lovitură stângace de luptător. Dar rezistă instinctelor sale naturale de a bloca sau de a evita atacul. Rămânând în pielea unui civil în stare de ebrietate, tot ce putea să facă era să se încordeze în momentul în care primi lovitura. Aerul ieşi din el şi genunchii îi cedară. Se clătină înainte şi îşi înfăşură braţele în jurul lui Pressik într-o îmbrăţişare de urs, folosindu-l pe celălalt bărbat pentru a-şi susţine greutatea, astfel încât să rămână în picioare... şi pentru a-l împiedica să facă un pas înapoi şi să iasă din raza limitată de acţiune a scanerului.

— Dă-te de pe mine! strigă Pressik, luptându-se să se debaraseze de el.

Theron îl apucă stângaci pe bărbatul mai mare, reuşind să-i prindă braţele şi obţinând un scurt răgaz de la o pedeapsă suplimentară. Ceilalţi ofiţeri se grăbiră să vină din partea cealaltă a barului pentru a se alătura luptei.

Doar câteva secunde, gândi Theron, încă ţinându-se din răsputeri de Pressik.

Simţi mâinile celorlalţi soldaţi cum îl apucă în timp ce încercau să-l desprindă de prietenul lor. Cineva îi căra pumnii pe gât şi pe umeri, din spate.

Patru la unu, gândi Theron în timp ce se zvârcolea şi se întorcea, făcând tot

posibilul să absoarbă loviturile. *Genul de circumstanțe pe care le adoră Imperiul.*

Reuşiră să-l tragă pe Theron de pe Pressik chiar în momentul în care simți scanerul din buzunar vibrând pentru a indica faptul că descărcarea era completă. În timp ce Pressik se împleticea în spate, Theron se lăsă fără vlagă şi se prăbuşi pe podea.

— Ridicați-l în picioare! strigă Pressik, iar doi dintre tovarăşii săi îl apucă pe Theron de sub subsuori şi îl trase în picioare.

Şi acum marele final, gândi Theron în timp ce Pressik se întindea şi îi mai lansa o lovitură zdravănă în bărbie.

Totul deveni alb, în timp ce stelele explodau în capul lui Theron. Când bărbații care îl țineau în picioare îi dădură drumul, căzu pe podea, semiconştient. Încercă să nu-şi piardă cunoştința în timp ce cineva îl apuca de glezne şi îl târa cu fața în jos până la uşă, obrazul lui zgâriindu-se dureros de podeaua murdară şi lipicioasă.

Capul încă i se învârtea când îl ridicară în aer, îl legănară de câteva ori înainte şi înapoi pentru a lua avânt, apoi îl aruncară afară în stradă. Aterizâ stângaci pe umăr, agravându-şi din nou rana pe care o suferise în timpul ultimei misiuni pe Nar Shaddaa.

Cumva, se rostogoli pe o parte, exact la timp pentru a primi o lovitură puternică de la Pressik chiar în coaste. Soldatul se aplecă şi îl scuipă, apoi – râzând – el şi prietenii lui se întoarseră şi se îndreptară înapoi către bar.

Theron zăcea ghemuit pe stradă, în poziție fetală, evaluându-şi rănile. Partea interioară a buzei era tăiată acolo unde pumnul lui Pressik o strivise de dinți, umplându-i gura de sânge. În timp ce îl scuipa, putea simți cu limba un gol acolo unde îi fusese smuls unul dintre dinți. Partea feței care se zgâriase pe podea era julită şi îl ustura, iar o durere ascuțită la fiecare inspirație era, probabil, semnul unei coaste fisurate.

Putea fi mai rău, gândi el, încetinindu-şi respirația şi parcurgând câteva exerciții mentale de bază pentru a-l ajuta să facă față la cea mai mare parte a durerii. *Ar fi putut să mă calce în picioare şi să ajung în cel mai apropiat centru medical. Sau la morgă.*

După câteva minute, Theron se ridică cu greu în picioare şi se îndreptă încet pe stradă spre apartamentul pe care îl împărțea cu Gnost-Dural, având grijă să păstreze un mers şovăitor şi bețiv, în caz că îl urmărea cineva.

* * *

— Eşti sigur că eşti pregătit pentru ce va urma, Theron? întrebă Gnost-Dural.

— Sunt bine, spuse Theron, încercând să nu facă o grimasă în timp ce-şi lua rucsacul care purta miezul cifrat ars şi toate celelalte provizii.

Trecuseră trei zile de când fusese bătut la bar. Fața încă îi era vânătă, iar coastele şi umărul încă îl dureau, dar rănile nu meritau să întârzie misiunea din cauza lor.

Purta un combinezon negru şi o cagulă pentru a-şi ascunde fața. Ținuta lui Gnost-Dural era mai elaborată – o robă neagră largă, cu o glugă mare şi o mască de stofă pentru a-i ascunde trăsăturile extraterestre. Theron făcu o ultimă verificare în mintea sa, asigurându-se că totul fusese luat în considerare.

— Ar fi bine să pleci, îi spuse Theron tovarăşului său Jedi, după ce terminase ultima verificare suplimentară. Dă-mi treizeci de minute ca să ajung pe poziție înainte să stingi luminile şi alte nouăzeci înainte să anunți Imperiul. Asta ar trebui să-mi dea destul timp să schimb nucleele de cifrare şi să pregătesc explozibilii înainte ca ei să dea alarma.

Maestrul Gnost-Dural aprobă din cap.

— Te voi aştepta la locul de întâlnire când vei termina cu CCAO, spuse el. Chiar înainte ca Theron să se strecoare pe uşă, Gnost-Dural adăugă: Forța să fie cu tine.

Capitolul 16

Vântul înghețat şi necruțător de pe Ziost îi biciuia trupul lui Theron în timp ce se ghemuia pe marginea acoperişului clădirii de peste drum de Centrul de Comandă al Apărării Orbitale. Îşi pusese ochelarii de noapte şi ancorase deja bine trepiedul armei sale de prindere. Îşi alesese cu grijă chiar şi ținta – un loc chiar sub camerele de supraveghere montate pe partea laterală a clădirii CCAO fără ferestre. Acum aştepta doar ca Gnost-Dural să îşi facă partea lui din acțiune. Întreruperea curentului la nivelul întregului oraş ar fi dezactivat temporar camerele de supraveghere, dar nu ar fi durat decât câteva secunde pentru ca generatoarele auxiliare să pornească şi să le pună din nou în funcțiune. Theron va trebui să acționeze rapid dacă nu voia să fie văzut intrând prin efracție; adrenalina îi curgea în organism, mintea îi era concentrată şi alertă, iar muşchii erau pregătiți să intre în acțiune. Dar nu putea face nimic până când Gnost-Dural nu întrerupea alimentarea cu energie electrică.

De aceea îmi place să lucrez singur, gândi el, ghemuindu-se mai jos pe acoperiş, în timp ce o altă rafală de vânt biciuia suprafața. Avea încredere în Jedi, iar rolul său în misiune era destul de simplu. Dar, în adâncul minții sale, nu putea să nu se întrebe dacă partenerul său era la înălțimea sarcinii.

Cred că voi şti în câteva minute. Ori se sting luminile şi misiunea are succes, ori îmi pierd degetele de la mâini din cauza unei degerături grave.

* * *

Spre deosebire de lumile Republicii, unde electricitatea era furnizată de companii private, principala centrală electrică de pe Ziost era o instalație controlată de guvern, sub supraveghere militară. Pentru a o apăra împotriva unor atacuri orbitale, fusese construită într-un buncăr blindat la douăzeci de metri sub suprafața planetei. Singura intrare era un turbolift puternic apărat, ceea ce făcea practic imposibil ca cineva să intre înăuntru fără să fie văzut. Din fericire, Maestrul Gnost-Dural nu fu nevoit să intre în stația principală pentru a face haos la sursa de alimentare cu energie de pe Ziost. Electricitatea generată de centrala puternic apărată trebuia să fie dispersată în întregul oraş printr-o rețea de substații şi transformatoare, care se împărțeau şi se subdivizau astfel încât să alimenteze milioanele de utilizatori conectați la rețeaua electrică. Şi, deşi rețeaua avea sisteme de redistribuire pentru a redirecționa energia electrică în cazul în care liniile sau substațiile erau deteriorate, era o imposibilitate logistică să se garanteze pe deplin un serviciu neîntrerupt. Acesta era motivul pentru care locații precum CCAO aveau propriile generatoare de urgență.

Vinn le pusese la dispoziție planurile rețelei electrice, permițându-le să identifice cele trei puncte de joncțiune principale care trebuiau să fie scoase din funcțiune pentru a întrerupe alimentarea cu energie a obiectivului lor. Prin plasarea de explozibili în fiecare locație şi detonarea lor simultană, puteau provoca o pană de curent masivă care ar fi durat ore întregi pentru a fi restabilită.

Primele două locații erau mici substații auxiliare; niciuna dintre ele nu era păzită şi pentru Jedi fusese o chestiune simplă să amplaseze încărcăturile detonatoare şi să seteze temporizatoarele. A treia locație, însă, era una dintre cele cinci substații principale ale oraşului. Ar fi fost nespus de scump pentru Imperiu să reproducă apărarea aproape impenetrabilă a centralei electrice principale la fiecare dintre substații, dar îşi luaseră unele măsuri de precauție. Clădirea mică era înconjurată de un gard electrificat de trei metri înălțime, din sârmă de lanț. Erau o jumătate de duzină de gardieni staționați la instalație; la fiecare douăzeci de minute, aceştia înconjurau

pe rând perimetrul în perechi, în timp ce ceilalți stăteau în micuța sală de odihnă a substației, jucând sabacc şi încercând să se încălzească.

Gnost-Dural ar fi putut cu uşurință să-şi folosească sabia pentru a tăia gardul şi a-i elimina pe toți cei şase soldați înainte ca aceştia să poată cere ajutor. Dar arma emblematică a Cavalerilor Jedi lăsa urme distinctive atât pe carne, cât şi pe oțel. Lăsând în urmă dovezi care să indice implicarea unui Jedi, ar fi aruncat în aer povestea de acoperire conform căreia ar fi fost opera unui grup local de rezistență anti-Imperială. În schimb, se ascunse în umbră şi aşteptă să treacă cele două gărzi de patrulare, apoi alergă până la gard. Folosind o pereche de cleşti de tăiat sârmă cu mâner izolat, făcu o gaură suficient de mare pentru a se strecura prin ea fără să atingă gardul letal, apoi se grăbi spre partea laterală a clădirii.

Mergând în aceeaşi direcție, în sensul acelor de ceasornic, ca şi paznicii care patrulau, înconjură perimetrul până când ajunse la singura intrare a clădirii. În locul uşilor de securitate automate moderne care se deschideau prin simpla apăsare a unui buton, clădirea era prevăzută cu o placă metalică arhaică care se deschidea pe balamale atunci când era rotit mânerul. Apăsându-se de partea laterală a uşii, Maestrul Jedi răsuci cu grijă mânerul şi o deschise uşor câțiva centimetri. Lumina se revărsă în noaptea întunecată, împreună cu conversația şi râsetele gărzilor din sala de odihnă aflată chiar de partea cealaltă. Lăsându-se ghemuit, rostogoli o cutie mică pe jos, în cameră, înainte să închidă uşa. Apelând la Forță, deformă, răsuci şi rupse mânerul. O secundă mai târziu se auziră strigăte de alarmă dinăuntru, în timp ce un fum negru şi nociv ieşea prin marginile imperfect sigilate ale uşii. Auzi paşi alergând, urmați de sunetul cuiva care se lupta frenetic cu mânerul uşii de pe partea cealaltă, fără să ştie că fusese dezafectată. Se auzi o bubuitură puternică în momentul în care cineva se aruncă cu trupul în uşă, apoi o femeie strigă:

— La o parte!

Trei rafale de blaster străpunseră uşa în succesiune rapidă, făcând găuri în oțel, de mărimea unui deget. Apoi se auzi un zgomot puternic când cineva lovi cu piciorul în uşă, din nou fără niciun rezultat. În acest moment, cei doi paznici care patrulau observară agitația. Continuând să joace rolul unui terorist anti-Imperial, Gnost-Dural rămase ghemuit într-un genunchi, îşi scoase blasterul şi îl împuşcă pe primul care venea în fugă după colț, omorându-l pe loc.

Aşa cum făcea întotdeauna, Jediul simți un fior de tristețe pentru că lua viața cuiva. Dar decenii de război împotriva unui inamic brutal şi necruțător îl forțaseră pe Gnost-Dural, ca pe mulți alții din Ordin, să se confrunte cu ambiguitatea morală a uciderii unui inamic în căutarea unei păci care ar fi salvat viețile a trilioane de ființe.

Partenerul paznicului pe care Gnost-Dural îl împuşcase reuşi să se adăpostească în spatele marginii clădirii. Gnost-Dural se ridică în picioare şi se întinse cu Forța, folosindu-se de ea pentru a ridica soldatul supraviețuitor şi a-l aduce în zona deschisă. Femeia zbură câțiva metri prin aer înainte să aterizeze pe sol; Gnost-Dural o împuşcă înainte ca ea să se ridice în picioare.

Întorcându-se spre uşă, amplasă o fâşie subțire de detonită de-a lungul marginii, se retrase la o distanță sigură, apoi o declanşă. Explozia spulberă uşa avariată. Fură necesare câteva secunde pentru ca gazul otrăvitor să iasă din încăpere şi să dezvăluie trupurile celor patru gărzi care erau lângă uşă. Gnost-Dural îşi aduse aminte de valoarea învățăturilor Jedi. Dacă soldații ar fi rămas calmi în timpul atacului său, s-ar fi putut retrage în mica cameră de control din spatele clădirii pentru a scăpa de fum. Dar frica le întunecase mințile şi, în panica lor, se adunaseră în jurul singurei ieşiri către lumea exterioară, condamnându-se singuri.

Maestrul Jedi păşi peste soldații căzuți şi traversă încăperea până la uşa din spate. Era încuiată, dar o altă fâşie de detonită îi dădu acces la camera de control de dincolo. Setă explozibilii, sincronizând cronometrul pentru a exploda în trei minute – exact în acelaşi timp cu încărcăturile din celelalte două locații. Apoi se întoarse şi părăsi clădirea, se strecură prin gaura pe care o făcuse în gard şi se îndreptă spre

punctul de întâlnire unde urma să se vadă mai târziu cu Theron.

* * *

Theron nu auzise exploziile din substații, dar ştia exact când aveau să se producă. Totul pe o zonă de şase cartiere, grupate într-un pătrat, se întunecă instantaneu şi complet; o secundă mai târziu, ochelarii săi de vedere nocturnă se adaptară la lipsa de lumină, permițându-i să vadă totul printr-un filtru verde înceţoşat.

Trase cu pistolul de prindere, harponul cu trei vârfuri înfigându-se în latura de permacretă a Centrului de Comandă al Apărării Orbitale la cinci metri sub înălțimea acoperişului pe care era cocoțat Theron. Prinse pe coardă un scripete şi un mâner glisant şi sări de pe margine, lăsând gravitația să îl tragă în jos pe tiroliană. Nu dură decât câteva secunde până când ajunse la capătul liniei. Strângând de scripete, îşi încetini coborârea pentru a nu se lovi de partea laterală a CCAO. Se asigură că scripetele era fixat la capătul cârligului de prindere care ieşea din perete, apoi eliberă coarda. Coarda subțire zbură departe de el, trasă cu o viteză incredibilă de arcurile de recul ale pistolului de prindere ancorat pe acoperişul de peste drum. O secundă mai târziu, generatoarele auxiliare intrară în funcțiune, iar luminile de urgență ale CCAO luminară noaptea. Auzi zumzetul blând al camerelor de supraveghere care se iveau din lateralul clădirii la câțiva metri deasupra lui, în timp ce îşi reluau căutarea automată de tip panoramic şi scanarea zonei înconjurătoare. Dar camerele nu erau poziționate astfel încât să filmeze drept în jos; se afla în siguranță.

Forțat să atârne cu o singură mână de scripetele cârligului de prindere, îşi folosi brațul liber pentru a scoate un mic tub de gel de plasmă inert. Strângând tubul, acoperi un pătrat cu latura de un metru pe o parte a clădirii cu substanța de culoare albă. Apoi băgă tubul pe jumătate gol înapoi în centură şi scoase o mică tijă cu o pereche de țevi cu vârfuri electrice. Mai aşteptă câteva secunde ca să se întărească gelul, apoi apăsă cu vârfurile în gelul de pe perete şi apăsă pe trăgaci. Tija zumzăi în timp ce descărca un curent puternic, catalizând plasma inertă suspendată în pastă.

Theron îşi întoarse capul într-o parte şi închise ochii când substanța începu să se aprindă şi să scânteieze. Când deschise ochii câteva secunde mai târziu, gelul arse o gaură curată în peretele de permacretă. Încă atârnând de cârligul de prindere, Theron se ridică astfel încât să-şi poată trece picioarele prin gaură înainte să se desprindă. Efortul îi accentuă durerea din umărul stâng rănit, dar era mai mult o neplăcere decât un inconvenient.

Se trezi într-un birou gol de la etajul trei al CCAO. Theron îşi coborî rucsacul de pe umăr şi îl lăsă pe jos. Strălucirea blândă a luminilor de urgență ale clădirii făcea de prisos ajutorul ochelarilor de noapte, aşa că îi puse în rucsac, apoi îşi dezbrăcă stratul exterior de haine. Pe sub combinezonul negru purta o replică exactă a uniformei de Căpitan al echipei de intervenție în caz de urgență, însoțită de o insignă de identificare codificată, ca cea pe care o scanase în bar. Din interiorul rucsacului scoase o puşcă de asalt grea – mai multă putere de foc decât avea probabil nevoie, dar se potrivea cu povestea unui grup terorist militant. Îndesă hainele exterioare în rucsac înainte să-l pună din nou pe spate. Din planurile arhitecturale pe care i le furnizase Vinn, ştia că se afla la acelaşi etaj cu biroul Ministrului, deşi se afla în partea opusă a clădirii. Din nefericire, punctul său de acces fusese limitat de clădirile din jur; nu existau structuri suficient de înalte de cealaltă parte a CCAO pentru a ajunge suficient de sus ca să poată folosi tiroliana. Cu toate astea, având în vedere că incinta era încă închisă, nu trebuia să îşi facă griji cu privire la faptul că vreun paznic putea patrula prin zonă.

Uşa care dădea în hol era încuiată; îşi dădea seama după lumina intermitentă roşie de deasupra micului panou de acces de pe lateral. Când se apropie, panoul începu să clipească în galben, în timp ce sistemul de securitate îi scana automat insigna. Se aplecă în față, apropiindu-şi ochii la doar câțiva centimetri de panou pentru a-l lăsa să scaneze lentilele de contact pe care şi le pusese înainte de misiune. Lentilele

nu-i afectau vederea, dar imitau tiparul retinei căpitanului Pressik. Lumina de deasupra panoului se schimbă de la galben la verde şi uşa glisă. Theron vârî capul în hol, privind atât în stânga cât şi în dreapta, dar nu văzu pe nimeni. Păşi în hol şi se îndreptă rapid spre uşa din capătul celălalt, care îl conducea în aripa adiacentă.

Încă o dată, lăsă sistemul să-i citească insigna şi să-i scaneze ochii, apoi uşa îşi schimbă statusul de la roşu la galben şi apoi la verde înainte să se deschidă. Pe cealaltă parte se aflau doi gardieni care stăteau relaxați pe podeaua holului, petrecându-şi timpul liniştiți în timp ce aşteptau să se încheie măsurile de blocare. Ridicară privirea cu surprindere când Theron păşi prin uşă. Văzându-i uniforma de Căpitan, primul lor instinct fu să se grăbească să se ridice în picioare şi să ia poziție de drepți. Dar chiar dacă Theron era îmbrăcat ca un ofițer, erau prea multe alte lucruri care nu se potriveau. Blocarea nu era în efect decât de câteva minute; era prea devreme pentru ca echipa de intervenție de urgență să fie deja la etajul trei. De asemenea, ar fi trebuit să vină din cealaltă direcție – urcând de la etajul principal şi de la intrarea din față. În plus, ofițerii Imperiali purtau blastere, nu rucsacuri şi puşti de asalt. Toate astea le trecură prin minte într-o fracțiune de secundă şi, cu toate că deja se întindeau după arme când începură să se ridice, întârzierea de moment îi dădu lui Theron timp să-i doboare.

În timp ce stătea deasupra trupurilor celor doi soldați, Theron era conştient că va trebui să fie mai precaut de acum încolo. La un moment dat, era de aşteptat ca cei doi să dea raportul, iar când nu o vor face, ceilalți gardieni vor şti că ceva nu era în regulă. Era, de asemenea, posibil ca cineva să fi auzit sunetul împuşcăturilor şi, deşi blocarea împiedica investigarea, ar fi fost în alertă şi în gardă din acest moment. Nu avea să mai intre pe alte uşi pentru a-şi găsi duşmanii trândăvind pe podea.

Coridorul în care se afla făcea un viraj de nouăzeci de grade spre dreapta înainte de a da de o altă uşă sigilată. De data asta, Theron fu mai atent, ghemuindu-se jos, lângă uşă, în timp ce-şi dădea jos rucsacul şi îşi aşeza puşca de asalt pe podea, lângă el. Se scotoci până găsi ceea ce căuta – o pereche de detonatoare – apoi se aplecă şi lăsă scanerul să-i citească semnătura retiniană.

Când uşa alunecă şi se deschise, Theron se lipi de perete, adăpostindu-se în spatele marginii tocului uşii. Îşi scoase capul cât să vadă pe coridor, apoi se retrase înapoi când gărzile care îl aşteptau lansară o salvă de rafale de blastere în direcția lui.

Erau trei de data asta, răspândiți strategic în diferite puncte de-a lungul coridorului. Theron apăsă pe micul buton de pe primul detonator pentru a-l pregăti, apoi îl aruncă pe coridor cu o mişcare a încheieturii mâinii, având grijă să nu se expună la linia de foc a inamicului. Chiar înainte de inevitabila explozie, el deja pregătea alt detonator. Prima explozie se declanşă şi Theron se puse în mişcare. Voia ca al doilea detonator să ajungă până la capătul îndepărtat al holului, aşa că fu nevoit să se aplece pentru a obține suficientă forță pentru aruncare, expunându-se pe moment.

În timp ce făcea acest lucru, văzu unul dintre gardieni zăcând pe podea, o victimă a primei explozii. Ceilalți doi se aflau suficient de departe pe hol pentru a supraviețui, dar explozia îi lăsase distraşi şi dezorientați, şi niciunul nu reuşi să tragă o lovitură curată în scurta secundă în care Theron rămăsese expus. În urma exploziei celui de-al doilea detonator, Theron ridică puşca de asalt şi aruncă o privire peste marginea tocului uşii. Un alt soldat era la pământ, iar al treilea se clătina din cauza exploziilor. Trase asupra lui Theron, dar loviturile sale zburaseră sus şi departe. Theron rămase calm în timp ce țintea cu atenție şi îşi doborî inamicul cu o rafală scurtă. Îşi aruncă încă o dată rucsacul în spate şi îşi continuă drumul pe hol, numărând uşile din stânga sa. Când ajunse la cea de-a treia, se opri şi trecu prin rutina necesară pentru a o descuia.

Păşi în biroul Ministrului, apoi sigilă uşa în urma lui, pentru orice eventualitate. Biroul era mare – zece metri pe zece, după estimarea lui Theron. Mai multe scaune cu aspect confortabil erau înşirate în jurul unei mese de şedință mici, circulare, aproape de partea din față. În spate se afla un birou masiv din lemn maro închis. Desene

complicate fuseseră gravate pe partea din față şi pe părțile laterale, iar picioarele grele erau sculptate în curbe ornamentale şi ample. Theron se aşteptase să găsească afişe de propagandă sau un autoportret al Ministrului, dar pereții erau surprinzător de goi.

Conform planurilor lui Vinn, la camera de comunicații privată a Ministrului se ajungea printr-o uşă din spate – locul cel mai logic pentru a depozita cifrul negru. Dar, în timp ce Theron se holba la uşa masivă din duroțel din spatele biroului, realiză că schițele lui Vinn nu arătaseră totul. Se apropie de panoul de securitate al uşii încuiate şi îşi dădu rapid seama că o simplă insignă şi o scanare a retinei nu aveau să-l lase să intre şi de data asta. Lângă uşă se afla o tastatură numerotată, iar Theron bănuia că numai Ministrul însuşi cunoştea codul de acces.

Theron îşi trecu rapid în revistă opțiunile. Mai avea încă puțin gel de plasmă, dar nu suficient pentru a trece prin uşa grea de oțel. Avea echipamentul de decriptare; probabil că va putea sparge codul, dar asta necesita timp pe care nu-l avea. Şi chiar dacă reuşea să aibă noroc şi să spargă codul rapid, era posibil ca uşa să nu se deschidă până când nu se va încheia blocarea clădirii.

— Asta va fi o problemă, murmură Theron.

Capitolul 17

Maestrul Gnost-Dural nu avu nevoie de un cronometru pentru a şti că era timpul să transmită pontul anonim; faptul că era în armonie cu Forța făcea ca ceasul său intern să fie la fel de precis ca orice ceas fabricat. Apăsă un buton de pe holocomunicatorul pe care îl purta la brâu pentru a bruia semnalul, pentru a distorsiona imaginea şi a o face mai greu de urmărit. Apoi lansă o transmisie către garnizoana Imperială de lângă Centrul de Comandă al Apărării Orbitale.

Din cauza bruiajului, când aceştia răspunseră, semnalul era o harababură de sunete statice, imagini intermitente de rezoluție redusă şi sunet prost.

— Aici Garnizoana Imperială 43. Abia putea să distingă vocea unei femei peste scârțâituri şi şuierături. Verifică-ți setările holo, îl sfătui ea. Primim interferențe puternice.

— Viața Ministrului este în pericol, spuse Gnost-Dural. Ăia plasează explozibili în biroul său.

— Cine sunteți? întrebă brusc vocea de la celălalt capăt al firului. Cum ați obținut această frecvență?

— Sunt un prieten al Imperiului, minți Jediul. Dacă vă grăbiți, îi puteți opri.

Întrerupse brusc apelul. Chiar dacă femeia de la celălalt capăt al firului bănuia că era o farsă, nu-şi puteau permite să ignore problema... nu cu pana de curent din tot oraşul.

— Prietenii tăi sunt pe drum, Theron, şopti Gnost-Dural pentru sine. Sper că eşti pregătit pentru ei.

* * *

Theron o luă la fugă pe holul din fața biroului Ministrului Davidge, îndreptându-se spre casa scării cu puşca de asalt strânsă într-o mână şi cu rucsacul cu miezul cifrat deteriorat din interiorul său încă prins la spate.

Rucsacul era mult mai uşor acum că terminase de plasat explozibilii şi de setat cronometrul în biroul Ministrului Davidge, dar era în urmă cu termenul stabilit. Mulțumită pontului anonim al lui Gnost-Dural, nu avea să treacă mult timp până când echipa de intervenție de urgență avea să ajungă la etajul al treilea pentru a încerca să-i prindă în flagrant pe potențialii asasini. Dacă totul decurgea conform planului, ar fi avut deja miezul cifrat şi tot ce trebuia să facă era să se îndepărteze suficient de mult de birou pentru a fi departe de raza de explozie. La apariția echipei, detonatorul s-ar fi declanşat – accidental – iar el ar fi scăpat în haosul care ar fi urmat.

Din nefericire, uşa de securitate din duroțel dintre el şi camera de comunicații îi dăduse peste cap planurile. Theron se uitase la ea timp de câteva minute, mintea lui încercând cu disperare să găsească o soluție. Nu putea să o deschidă şi nici să treacă prin ea. Dar, în schimb, îşi dădu seama că putea să o ocolească. Pereții camerei de comunicații a Ministrului erau probabil întăriți cu acelaşi duroțel ca şi uşa, dar tavanul ar fi trebuit să fie făcut din materiale de construcție mai convenționale pentru a-i permite Ministrului să transmită şi să primească semnale din cameră.

Theron nu mai avea suficient gel de plasmă pentru a străpunge duroțelul, însă, dacă ajungea în biroul aflat chiar deasupra camerei, putea face o gaură în podea şi să coboare. În timp ce alerga spre casa scării, văzu cum lumina de poziție trece de la roşu la galben, chiar dacă era încă prea departe pentru ca scanerul să-i citească insigna. În momentul în care aceasta trecuse la verde, înțelese ce se întâmpla şi, în timp ce uşa se deschidea, se aruncă la pământ într-o rostogolire rapidă, pregătindu-se pentru

coliziunea cu bărbatul de pe cealaltă parte.

Soldatul Imperial era aplecat şi înclinat în faţă, astfel încât scanerul retinian să-i poată confirma identitatea, ceilalţi cinci membri ai echipei sale erau strânşi în spatele lui, atenţi şi pregătiţi. Doi supravegheau scările de deasupra şi de dedesubt, ferindu-i de o ambuscadă inamică. Ceilalţi trei aveau armele îndreptate spre hol, gata să tragă asupra oricărei ţinte disponibile în clipa în care se deschidea uşa. Dar armele şi concentrarea lor erau la înălţimea pieptului; nu se aşteptaseră ca cineva să intre rostogolindu-se ca o minge de demolat umană.

În fracţiunea de secundă dinaintea ciocnirii lor, Theron îl recunoscu pe bărbatul aflat de cealaltă parte a uşii – vechiul său prieten, Căpitanul Pressik. Theron se năpusti în genunchii acestuia, făcând să se prăbuşească amândoi la pământ. În spaţiul strâmt al scării, impulsul corpurile lor care se zbăteau avu un efect de domino asupra celorlalţi gardieni, iar întreaga echipă fu trimisă la pământ. Cel mai îndepărtat de uşă se prăbuşi pe scări, în timp ce ceilalţi fură doborâţi din picioare într-o grămadă de membre încâlcite. Impactul solicită umărul deja rănit al lui Theron, iar durerea îl făcu să piardă strângerea puştii de asalt. În ciuda acestui fapt, fu totuşi primul care reveni în picioare. Ochii lui Pressik se deschiseră larg în semn de recunoaştere când văzu cine era responsabil de carnagiu. În timp ce Căpitanul se întindea spre pistolul de la şold, Theron îi dădu o lovitură puternică în falcă, ameţindu-l. Apoi îşi luă puşca de asalt de pe jos şi ţâşni înapoi în hol.

Unul dintre ceilalţi soldaţi reuşise să se adune îndeajuns pentru a trage un foc sălbatic cu propria armă. Proiectilul şuieră pe lângă urechea lui Theron în timp ce acesta lovea panoul, închizând uşa cu o bufnitură ascuţită. Auzi ricoşeul unei a doua împuşcături deviate de panoul uşii în timp ce se întorcea şi gonea înapoi spre biroul Ministrului. Reuşi să se strecoare înăuntru chiar în momentul în care uşa scării se deschise din nou şi o ploaie de proiectile şuieră pe coridor.

Theron îşi aruncă rucsacul de pe umeri, astfel încât acesta să nu-i împiedice mişcarea. Rămânând la pământ, îşi vârî capul după colţ pentru a riposta la foc. Ştiind că prezenta o ţintă prea tentantă dacă şi-ar fi luat timp să ţintească, trase o rafală de focuri sălbatice, sperând să aibă noroc. Nu auzi niciun strigăt de durere, dar nici zgomotul paşilor care se îndreptau spre el pe hol. Poate că nu-şi nimerise ţinta, dar cel puţin îi făcuse să se gândească de două ori înainte să vină după el. Din nefericire, îl imobilizaseră şi ei ştiau asta. Holul era plin de un baraj neîntrerupt de rafale de blaster – foc de suprimare pentru a-l împiedica pe Theron să riposteze.

Băgă mâna în rucsac şi scoase o mică oglindă reflectorizantă. Cu grijă, o înclină astfel încât să poată vedea pe hol fără să se expună ploii nesfârşite de focuri inamice. Ceea ce văzu nu-l umplu de încurajare. Căpitanul Pressik era din nou în picioare; el şi câţiva membri ai echipei sale erau ghemuiţi jos şi înaintau pe hol, lipindu-se de pereţii opuşi ai coridorului. Ceilalţi erau poziţionaţi la câţiva metri în spatele lor, cu armele îndreptate spre uşa biroului, gata să riposteze cu puştile de asalt dacă Theron se expunea din nou. Theron realiză că situaţia lui era fără speranţă. Dacă ar mai fi avut detonatoarele, ar fi putut să arunce unul pe hol. Chiar dacă faptul că se înclina pe după colţ pentru a face aruncarea ar fi fost ultimul lucru pe care l-ar fi făcut vreodată, cel puţin ar fi luat cu el câteva dintre gunoaiele alea Imperiale.

De fapt, realiză Theron, *îi pot lua pe toţi cu mine.* Se repezi spre explozibilii de lângă biroul Ministrului, ştiind că ar putea să detoneze întreaga încărcătură doar trăgând firul greşit de la cronometru. Cu cantitatea de explozibil pe care o folosise, explozia ar fi doborât întreaga echipă… şi l-ar fi redus pe el la praf şi cenuşă.

Respiră adânc, pregătindu-se pentru o moarte de martir. Ştia că oamenii de afară se apropiau; în câteva secunde totul s-ar fi terminat.

Se pare că Jace şi cu mine nu vom ajunge să ne cunoaştem mai bine până la urmă.

Sunetul unei singure puşti de asalt răsună pe hol. O secundă mai târziu i se alăturară ţipete de durere şi surpriză, apoi sunetul mai multor arme care trăgeau. Dar, spre surprinderea lui Theron, proiectilele nu ricoşau pe podeaua şi pe pereţii din jurul

uşii încă deschise a biroului Ministrului. Se repezi spre uşă şi îşi vârî capul pe după colţ, cu arma pregătită. Doi dintre oamenii lui Pressik erau doborâţi; Căpitanul şi ceilalţi îşi îndreptaseră atenţia spre o siluetă care trăgea în ei din umbră, chiar dincolo de uşa care ducea spre casa scării. Profitând de ocazie, Theron deschise focul cu propria armă. În câteva secunde, focul încrucişat mortal îi secerase pe Imperialii prinşi în capcană.

— Eu sunt, răsună vocea Maestrului Gnost-Dural, având grijă să nu folosească niciun nume. Eşti rănit?

— Sunt bine, răspunse Theron, ieşind în hol.

O secundă mai târziu, din întunericul scărilor apăru Jediul. În strălucirea luminilor de urgenţă, Theron putu să vadă că încă purta deghizarea, cu trăsăturile ascunse cu grijă de robă şi glugă. Dar peste ţesătura care îi ascundea faţa purta un suport cu lentile, iar în partea din faţă a robei era prinsă o insignă de identificare identică cu cea de pe uniforma lui Theron.

— Închide uşa aia, spuse Theron.

Jediul Kel Dor se aplecă suficient de aproape pentru ca scanerul de retină să citească lentilele, apoi apăsă pe butonul de închidere a uşii atunci când lumina de stare se făcu verde.

— Există vreun motiv pentru care nu mi-ai spus că ţi-ai făcut copii ale insignei şi ale amprentei retiniene? întrebă Theron.

— Se pare că ai crezut că misiunea va fi mai uşoară dacă mergeai singur, îi spuse Gnost-Dural. Nu am crezut că are rost să mă cert.

— Deci aveai de gând de la început să intervii? întrebă Theron. Ce, ţi-a dat Forţa vreo viziune că voi avea nevoie de ajutor?

— Nu merge aşa, spuse Jediul, nevăzând că Theron glumea. Când ai întârziat să ajungi la punctul de întâlnire, m-am temut că ceva nu a mers bine. Din fericire, ai lăsat arma de prindere instalată pe clădirea de peste drum. Am reuşit să o folosesc pentru a te urma şi a intra înăuntru.

— Ei bine... mulţumesc, spuse Theron. Îţi rămân dator.

— Cavalerii Jedi nu ţin evidenţa unor asemenea lucruri, răspunse el, iar Theron se întrebă dacă Jediul Kel Dor încerca să fie amuzant. Nu va trece mult timp până când vor trimite o altă echipă de intervenţie de urgenţă pe acest etaj, continuă Gnost-Dural. Trebuie să plecăm de aici.

— Avem o singură problemă, spuse Theron. Urmează-mă.

Îl conduse pe Jedi în biroul Ministrului şi îi arătă uşa din duroţel.

— Deci... există vreo şansă să foloseşti Forţa pentru a rupe chestia aia şi să o deschizi pentru mine?

— Unii dintre marii Maeştri de legendă ar fi putut avea o astfel de putere, dar o astfel de ispravă mă depăşeşte.

— Mi-era teamă că vei spune asta. Bine, am un nou plan. Trebuie să ajung la etajul patru, dar, aşa cum ai spus: ar putea veni în orice moment pe scări o altă echipă de intervenţie de urgenţă. Ştiu că uşa de duroţel e prea groasă pentru ca sabia ta laser să o străpungă, dar pun pariu că poţi face o gaură în tavanul acestui birou prin care să mă strecor, nu?

— Aş putea, dar ar lăsa un semn foarte distinctiv.

— Nu-ţi face griji pentru asta, îi spuse Theron. Când va exploda detonita, tot ce va rămâne din acest birou vor fi aşchii şi cenuşă.

Cavalerul Jedi aprobă din cap. Scoase mânerul sabiei şi aprinse lama. Întinzând mâna în sus, sculptă încet un cerc perfect în tavanul de deasupra lor. Plăci, tencuială şi o ploaie de izolaţie se prăbuşiră.

— Vin întăriri imperiale, spuse Gnost-Dural. Îi pot simţi.

— Cât de aproape?

— Aproape. Îi voi ţine la distanţă ca să-ţi câştig ceva timp.

Theron încuviinţă din cap şi îşi luă rucsacul de pe podea, aruncându-l în sus,

prin gaura din tavan. Apoi sări, degetele prinzându-se de buza găurii în timp ce se trăgea în sus spre biroul de deasupra lor, gemând din cauza efortului şi a durerii care îi apăruse în umărul rănit.

Biroul Ministrului era mai mare decât cel în care se afla acum. După ce îşi aruncă rucsacul pe umărul său bun, trebui să iasă pe hol şi să intre în biroul de alături înainte să ajungă deasupra camerei de comunicații. Scoase tija de aprindere şi tubul de gel de plasmă, folosind ultimele resurse pentru a topi o gaură în tavan, în timp ce auzi sunetul focurilor de blaster de la etajul de dedesubt. Ştiind că Gnost-Dural nu va putea să țină la distanță întăririle Imperiale prea mult timp, coborî în sala de comunicații. Cifrul negru stătea pe consola de comunicații din centrul camerei. Extragerea miezului fără a declanşa secvența de autodistrugere era un proces delicat – o singură mişcare greşită şi întreaga misiune ar fi devenit doar o pierdere de timp şi de resurse. Din fericire, Theron exersase procedura de sute de ori pe cifrele deteriorate pe care le recuperase Republica. La început, procesul îi luase aproape zece minute. Dar cu fiecare încercare devenea din ce în ce mai rapid, reducând timpul la mai puțin de un minut.

Nu e nevoie să încerci să obții un record personal, îşi aminti lui însuşi, în timp ce degetele sale agile îşi efectuau magia.

Nouăzeci de secunde mai târziu, premiul era al lui. Îl înfăşură într-un strat protector de microțesut şi scoase din rucsac o husă de protecție rigidă. O deschise şi scoase miezul deteriorat, introducându-l în cifru. Apoi puse miezul funcțional în carcasa de protecție, o închise şi o îndesă în rucsac.

— Este timpul să plecăm, veni vocea lui Gnost-Dural de deasupra lui.

Privind în sus, îl văzu pe Jedi privindu-l prin gaura din tavanul camerei de comunicații. Theron sări şi apucă mâna oferită de Gnost-Dural, permițându-i Jediului să îl tragă în sus, astfel încât să nu mai fie nevoit să îşi încordeze umărul dureros. Articulația rănită trecuse de la *dureroasă* la *foarte dureroasă*, dar Theron lăsase deoparte toate gândurile legate de asta.

— Ce s-a întâmplat cu întăririle? întreabă el.

— Nu am reuşit să-i împiedic să avanseze în cameră, spuse Jediul. Odată ce au ajuns în apropiere, nu am avut de ales decât să-mi folosesc sabia laser.

— Este în regulă, îi spuse Theron. Explozia va acoperi dovezile. Cronometrul ticăie – trebuie să ne îndepărtăm.

— Cât timp mai avem?

Theron îşi verifică cronometrul.

— Şaizeci de secunde – fugi!

Theron o luă înainte, mintea lui trasând traseul optim de evacuare din memoria sa de pe planurile arhitecturale ale CCAO.

Au fost necesare zece secunde pentru a ajunge la scara de la etajul patru şi pentru a folosi combinația insignă/scanare retiniană pentru a deschide uşa. Încă zece pentru a urca două etaje până la etajul şase şi a ajunge la accesul de urgență pe acoperiş. Încă zece pentru a alerga spre partea îndepărtată a acoperişului.

Acolo, Theron îşi dădu seama că unul dintre ei nu avea să reuşească.

— Mi-am pus o paraşută de urgență în rucsac, spuse el, străduindu-se să o scoată pentru a i-o putea înmâna lui Gnost-Dural. Fă un salt în fugă de pe margine şi trage de acest cordon pentru a se desfăşura.

— Nu fi nebun, îi spuse Jediul. Forța mă va proteja.

Şi cu asta, dispăru peste margine. Theron clipi surprins, apoi se strădui să îşi pună din nou rucsacul. Cronometrul său bipăi, avertizându-l că mai avea doar cinci secunde până la detonare. Făcu trei paşi în alergare spre margine şi sări, trăgând de coardă pentru a desfăşura paraşuta în timp ce clădirea erupea în spatele lui. Un val de aer fierbinte propulsat de explozie îi prinse paraşuta, lansându-l în aer şi trimițându-l să se învârtă şi să se prăbuşească necontrolat. Firele de ghidare se încurcară între ele, prăbuşind parțial paraşuta. În loc să plutească uşor până la sol,

începu să prindă viteză, cu picioarele şi braţele zbătându-se în timp ce încerca să îşi controleze căderea rapidă. La zece metri deasupra solului, cablurile se dezlegară brusc, iar paraşuta din pânză se desfăcu larg deasupra lui. Asta îi încetinise căderea, dar Theron încă era în plină prăbuşire. Îşi ţinu picioarele împreunate şi îşi flexă genunchii în momentul în care lovi solul, absorbind aterizarea zdrobitoare cu muşchii săi puternici din picioare şi din abdomen, încercând în acelaşi timp să se rostogolească odată cu impactul. Dinţii i se izbiră unii de alţii şi simţi o durere ascuţită care îl străbătu de la glezne şi până în creştetul capului, în timp ce corpul i se prăbuşea din cauza forţei aterizării. Rostogolirea nu fu cu mult mai bună, deoarece coborîse pe umărul său deja afectat, făcându-i braţul să iasă din articulaţie. Ar fi strigat de durere dacă aerul nu i-ar fi fost smuls din corp, lăsându-l fără suflare.

Rămase întins acolo câteva secunde, uimit că era în viaţă. Se forţă să se ridice în picioare chiar în momentul în care Gnost-Dural ieşea din întunericul nopţii pentru a-l examina. Vederea Jediului care şchiopăta rău după căderea sa de şase etaje îi dădu o mică satisfacţie.

— Cred că amândoi am avut o aterizare mai dură decât ne aşteptam, spuse Theron, strigând pentru a se face auzit pe deasupra sirenelor care umpleau acum noaptea.

— Lasă-mă să te ajut, spuse Gnost-Dural, observând că braţul stâng al lui Theron atârna inutil de lângă el.

Theron aprobă din cap, apoi se încordă în timp ce Jediul îl apucă de încheietura mâinii şi de cot. Cu o răsucire şi o tragere rapidă, repuse umărul la loc în articulaţie. Theron scoase un ţipăt puternic. Din fericire, sirenele care urlau îî înecară sunetul, astfel încât să nu dea de gol poziţia lor oricărui Imperial din apropiere.

— Echipele de urgenţă răspund la explozie, spuse Gnost-Dural. Trebuie să plecăm de aici. Poţi să mergi?

Theron încuviinţă din cap şi cei doi bărbaţi se îndepărtară şchiopătând în umbră, sprijinindu-se unul pe celălalt.

Capitolul 18

Ministrului Davidge îi era greu să se concentreze asupra muncii. În parte datorită relocării într-un birou temporar din partea de vest a Centrului de Comandă al Apărării Orbitale – o circumstanță inevitabilă, având în vedere că vechiul său birou şi o duzină de alte birouri din aripa estică a clădirii fuseseră transformate în dărâmături alaltăieri noapte. Gărzile suplimentare postate la uşa sa – şi înăuntru şi afară – îl urmăreau chiar şi atunci când se ducea acasă noaptea. Nu-i erau de ajutor, deşi înțelegea motivul din spatele securității suplimentare.

Cel mai îngrijorător dintre toate, însă, era faptul că fusese personal ținta unui asasinat. Întotdeauna se considerase o simplă rotiță în maşinăria Imperială – o rotiță cheie, cu siguranță, dar nu una care să atragă vreodată o astfel de atenție. Lorzii Sith şi Marii Moffi erau imaginea Imperiului; el era doar omul care făcea ca *navetele să funcționeze la timp*. Întotdeauna crezuse că era protejat de anonimatul său; el nu făcea parte cu adevărat din război – era doar un analist care calcula cifre.

Această iluzie reconfortantă fusese spulberată la fel de sigur ca tot ce se afla în biroul său. Deşi nu le purta o dușmănie deosebită dușmanilor Imperiului, atentatul la viața lui îl făcuse să înțeleagă că aceştia îl urau şi îl disprețuiau. Acest lucru era neliniştitor. Deranjant chiar. Şi făcea ca abordarea întregii probleme extrem de neplăcute să fie foarte stresantă. Revăzuse de mai multe ori raportul anchetatorilor Imperiali; trecuse în revistă de mai multe ori faptele care fuseseră adunate în ultimele treizeci şi şase de ore, în timp ce încerca să dea un sens întregii poveşti... şi se pregătea să prezinte propriul său raport lui Darth Marr. Camera de comunicații pe care i-o amenajaseră în biroul său temporar nu avea uşa din duroțel din biroul său original; era separată de restul camerei printr-o simplă uşă glisantă. Dar tot îi oferea intimitatea de care avea nevoie. Mai important, avea şi un cifru negru pentru a se asigura că nimeni nu putea asculta cele mai confidențiale convorbiri ale sale.

Activă cifrul şi aşteaptă ca hologramа lui Darth Marr să se materializeze în timp ce primea şi decodifica apelul primit cu propriul său cifru.

— Nu credeam că o să trebuiască să aştept o zi şi jumătate pentru a primi un raport din partea ta, domnule Ministru, spuse Marr pentru a deschide conversația.

— Nu am vrut să vă contactez până când nu am fost sigur că discuția va fi sigură, explică el.

Cifrul din vechiul său birou fusese distrus şi mai exista doar un singur cifru pe Ziost – o rezervă inactivă care fusese depozitată în seiful subteran de maximă securitate de sub CCAO. Cu toate celelalte lucruri care se întâmplau, trecuse ceva timp până când inginerii îl conectaseră la echipamentul de comunicații din noul său birou.

— Prudent ca întotdeauna, remarcă Marr, deşi Davidge nu-şi dădea seama dacă era un compliment, o insultă sau pur şi simplu o remarcă nepotrivită.

— Am detaliile raportului, my lord, spuse el.

— Am presupus acest lucru când m-ați apelat.

Dându-şi seama că punea la încercare răbdarea lui Marr, Ministrul sări direct la subiect.

— Niciunul dintre presupuşii terorişti nu a fost capturat, spuse el, începând cu veştile proaste. Credem că este posibil să fi fost implicate până la şase persoane, dar camerele noastre de supraveghere au reuşit să-l surprindă doar pe unul dintre ei.

— Presupun că aveți autorități care caută această persoană?

— El – sau posibil ea – era acoperit din cap până în picioare cu haine groase. Chiar şi fața era ascunsă de o glugă şi o mască.

— Deci nu avem nicio pistă, spuse Marr.

— Ştim că *Frontul de Eliberare Ziost* a fost în spatele acestei acțiuni, îi spuse Ministrul. Au revendicat responsabilitatea.

— Cum rămâne cu protocoalele noastre de securitate? Cum de au eşuat atât de grav?

— De fapt, my lord, nu au eşuat. Protocoalele au fost concepute pentru a împiedica forțele inamice să preia controlul CCAO, nu pentru a preveni o tentativă de asasinat. Chiar şi cu toate pagubele, sistemele de apărare orbitale nu au fost niciodată compromise sau în pericol de a fi întrerupte.

— Dar cifrul din biroul tău. A fost compromis?

— Am recuperat cifrul din dărâmături, spuse Ministrul. Explozia l-a deteriorat grav şi a declanşat secvența de autodistrugere a miezului, dar cel puțin este contabilizat.

În mintea Ministrului, asta era cea mai bună veste dintre toate. Dacă nu ar fi reuşit să găsească cifrul printre resturi şi cenuşă, ar fi trebuit să schimbe codurile de cifrare. Rechemarea tuturor navelor capitale echipate cu un cifru negru pentru a fi reprogramate şi sincronizate ar fi redus eficiența Imperială cu aproape un întreg procent pentru acel trimestru – un raport de pierdere pe care Ministrului nici măcar nu-i plăcea să-l contemple.

— Aşadar, care este recomandarea dumneavoastră pentru viitor? ceru Marr.

— Impactul general al acestui atac terorist asupra efortului Imperial pentru război este neglijabil, îl asigură ministrul. Resursele şi personalul însumează un raport de pierderi de mai puțin de o miime de procent. Am solicitat deja trupe pentru a-i înlocui pe cei care au murit în timpul atacului, iar reparațiile la secțiunea avariată a CCAO sunt în curs de desfăşurare.

— Deci propuneți să continuăm, pur şi simplu, exact ca înainte?

— Am ordonat să fie sporită securitatea tuturor Miniştrilor Imperiali, recunoscu Davidge. Din nou, impactul total asupra Imperiului este aproape prea mic pentru a fi calculat. Chiar şi la cele mai înalte estimări ale mele…

Marr ridică o mână pentru a-i întrerupe discuția.

— Scuteşte-mă de detalii. Nu este nevoie să vă justificați eforturile de protecție personală. Consiliul Întunecat este foarte conştient de valoarea pe care tu şi ceilalți Miniştri o aduceți Imperiului.

Complimentul ar fi trebuit să-l facă pe Davidge să se simtă bine. În schimb, nu făcu decât să-i întărească recenta epifanie că nu era doar un contabil anonim. Implicațiile faptului că membrii Consiliului Întunecat înțelegeau importanța sa pentru Imperiu erau chiar mai terifiante decât atentatul asupra vieții sale. Lorzii Sith nu ignorau lucrurile de valoare. Se luptau pentru a le controla… sau pentru a le distruge dacă aparțineau altcuiva.

— Mulțumesc, my lord. E bine să ştiu că sunt apreciat.

— Cred că acest atac ar trebui să semnaleze o schimbare în politica noastră, spuse Marr.

— Ce fel de schimbare?

— Când a început acest război, noi am fost agresorii. Acum continuăm să cedăm teren Republicii.

— Nu este o chestiune de alegere, my lord. E o chestiune de resurse. Republica are mai multe nave în flotă şi mai mulți soldați în armată.

— Retragerea ne face să părem slabi. Vulnerabili, continuă Marr, ca şi cum nu l-ar fi auzit pe Davidge. Încurajează grupuri precum *FEZ*. Îi face să îndrăznească să pună la cale asasinarea unor oficiali Imperiali de rang înalt.

— Acesta a fost un singur incident, my lord. Dar, în general, nu am observat o creştere semnificativă din punct de vedere statistic a activităților anti-Imperiale.

— Dumneavoastră înțelegeți cifrele, domnule Ministru. Eu înțeleg mințile adepților noştri şi pe ale duşmanilor noştri. Acest atac anunță o schimbare de atitudine pe care nu o putem ignora. Trebuie să mergem înainte pe mai multe fronturi. Să

recuperăm unele dintre lumile pe care le-am pierdut în favoarea Republicii. Să atacăm noi lumi care nu au mai tremurat niciodată în fața puterii Imperiale.

Davidge gemu în sinea lui. Nu avea rost să se certe cu ordinele impuse de Marr, dar Ministrul ştia că lansarea unor noi campanii de cucerire împotriva Republicii ar fi crescut procentul de pierderi trimestriale.

— Vă trimit o listă de posibile ținte pentru analiză. Găsiți unde putem avea cea mai mare răsplată pentru eforturile noastre, spuse Marr.

— Bineînțeles, my lord, răspunse Davidge. Dumneavoastră ştiți ce este cel mai bine pentru Imperiu.

— Recomand să-l folosim pe Moff Nezzor, spuse Marr. Se pare că nu are nimic important de făcut în acest moment.

Asta pentru că este un sociopat neprofesionist, însetat de sânge, fără nicio considerație pentru viețile inamicului sau ale propriilor soldați.

— Mă voi asigura că voi alege din lista ținte care să profite cel mai bine de talentele unice ale lui Moff Nezzor, spuse Davidge cu voce tare, deşi ideea îi făcea să îi urce fierea în gât.

— Ştiu că aşa vei face, spuse Marr. De aceea te consider atât de util.

* * *

— Prima etapă a planului a fost un succes deplin, le spuse Jace celor trei colegi conspiratori care se adunaseră în biroul său pentru şedința de bilanț. Cred că ar trebui să sărbătorim cu o băutură!

— Sunt de acord, spuse Directorul. Maestre Gnost-Dural avem nişte pleech de pe Dorin.

— E o ofertă amabilă, dar o voi refuza.

— Cum doreşti, spuse Directorul cu o ridicare din umeri. Theron, care este preferința ta?

— Nu am niciun kri'gee aici în birou, spuse Jace cu un zâmbet. Dar am ceva din rezerva Corelliană de care ți-am spus.

— Sună bine, răspunse Theron.

Trecuseră cinci zile de când el şi Gnost-Dural săriseră de pe marginea clădirii CCAO care explodase. Îşi petrecuseră primele trei dintre acele zile aşteptând pe Ziost după ce autoritățile locale închiseseră toate porturile spațiale şi interziseseră temporar oricărei nave civile să aterizeze sau să părăsească planeta. Ceea ce nu îl deranjase pe Theron la momentul respectiv. Îşi petrecu zilele în convalescență, în timp ce Gnost-Dural făcea nişte cercetări discrete în cadrul unor investigații Imperiale. Din fericire, *FEZ* fusese prea fericit să revendice responsabilitatea pentru atac. Chiar dacă, de fapt, nu avuseseră nimic de-a face cu el, membrii săi erau nerăbdători să îşi asume meritul de a da o lovitură împotriva detestatului Imperiu.

Cu Imperialii concentrați pe urmărirea membrilor *FEZ* responsabili, fusese destul de simplu pentru Theron şi Gnost-Dural să plece odată ce porturile spațiale se redeschiseră.

Totuşi, va fi rău pentru orice membru care va fi prins, gândise Theron la momentul respectiv. Dar soarta unui mic grup de anti-Imperiali radicali de pe Ziost nu era ceva de care îşi putea permite să se îngrijoreze.

După ce părăsiseră Ziost, se întorseseră direct pe Coruscant pentru a-i preda miezul cifrat lui Jace, care îl predase imediat Directorului şi SIS-ului. Acum, două zile mai târziu, Theron şi partenerul său se aflau în biroul Comandantului Suprem, fiind aşteptați de doi dintre cei mai importanți oameni din Republică.

— Am interceptat deja câteva transmisii Imperiale cheie, spuse Directorul, aducându-i băutura lui Theron după ce Jace terminase de turnat. Se pare că îşi intensifică prezența militară în mai multe sectoare disputate.

Theron sorbi o înghițitură din băutura sa înainte să vorbească, savurând lichidul

cald şi dulce în timp ce acesta îi aluneca pe gât.

— Dacă SIS este atent, am putea folosi informațiile în avantajul nostru fără ca Imperiul să bănuiască vreodată că le ascultăm mesajele criptate.

— Sună riscant, avertiză Jace. Suntem mai aproape decât am fost vreodată de oprirea *Lancei Ascendente*. Nu am de gând să o lăsăm să ne scape printre degete pentru că am devenit lacomi.

— SIS ştie cum să fie discret, îl asigură Directorul. Dați echipei de analiză acces la acele transmisii. Lăsați-ne să ne rulăm scenariile. Sunt sigur că vom găsi ceva ce putem exploata fără a da de gol pe nimeni.

Jace era încă reticent.

— Ce părere aveți, Maestre Gnost-Dural?

— O unealtă nu este de niciun folos dacă nu o foloseşti niciodată, zise Jediul.

Maestrul Zho nu ar fi putut să o spună el însuşi mai bine, gândi Theron, ridicând un pahar în cinstea prietenului său drag dispărut, înainte să mai ia o înghițitură din deliciosul coniac.

— Vă promit că nu vom acționa în niciun fel fără aprobarea dumneavoastră, adăugă Directorul.

— Se pare că sunt în inferioritate, spuse Jace cu un zâmbet. Doar să fii atent. Şi nu uita ce căutăm cu adevărat. Am trecut la faza a doua a planului nostru, declară el. Monitorizăm transmisiunile Imperiale şi aşteptăm ca *Lancea* să trimită un mesaj că intră în port. Se întoarse spre Theron. Odată ce este andocată, te strecori la bord, intri în sistemele *Lancei*, programezi un virus latent pentru a întrerupe hiperpropulsorul şi apărarea navei şi pleci de pe navă înainte ca aceasta să se întoarcă la datorie.

— Sună uşor când o spuneți, spuse Theron.

— Nu poate fi mai greu decât furtul cifrului, remarcă Directorul.

— Odată ce totul e pregătit, urmărim mişcările *Lancei* şi pregătim o ambuscadă, continuă Jace. O lovim cu tot ce avem. În timpul luptei, trimitem un semnal pentru a activa virusul latent şi o doborâm pe Darth Karrid şi nava ei.

— SIS încă încearcă să strângă laolaltă informațiile necesare, avertiză Directorul. *Lancea* va andoca la o stație spațială militară, nu la un port civil. Vom avea nevoie de o navetă militară Imperială, legitimații corespunzătoare, uniforme, documente de autorizare... Se dovedeşte mai dificil decât am crezut.

— Poate că persoana de contact a lui Theron ne poate ajuta din nou, sugeră Gnost-Dural.

— Frăția Vechiului Tion face contrabandă pe stațiile spațiale Imperiale de ani de zile, aprobă Theron. Ei cunosc toate trucurile din manual pentru a trece de sistemul de securitate.

— Faptul că Teff'ith a aranjat întâlnirea de pe Ziost este un lucru, atenționă Directorul. Dar nu-mi place să o aduci într-un rol activ în această misiune.

— De ce nu? ceru să ştie Jace. Nu putem avea încredere în ea?

— Ba da, spuse Theron, chiar dacă Directorul răspunse: *Nu*.

Jace se uită de la unul la altul, dar niciunul dintre cei doi bărbați nu era dispus să dea înapoi.

— Mă ocup eu de asta, îl asigură Theron pe Comandantul Suprem. În comparație cu obținerea cifrului, treaba asta e floare la ureche.

— Ai fost ajutat să obții cifrul, îi reaminti Directorul.

— Sunt dispus să-l însoțesc din nou pe Theron când se va întâlni cu contactul său, se oferi Gnost-Dural.

Înainte ca Theron să poată obiecta, Jace luă cuvântul.

— Atunci s-a stabilit. Îi lăsăm pe Theron şi pe Maestrul Gnost-Dural să ia legătura cu această persoană, Teff'ith.

— Voi cere SIS să continue să lucreze pentru a obține ceea ce avem nevoie, spuse Directorul. Doar pentru cazul în care contactul lui Theron nu dă rezultate.

— Hai să luăm din nou nava *Prosperity*, spuse Theron către Jedi, ignorând lipsa

de încredere a Directorului. Am putea, la fel de bine, să călătorim în confort.

— Putem pleca mâine, aprobă Jediul.

Comandantul Suprem îşi ridică paharul în aer.

— Pentru Republică!

Theron şi Directorul îi repetară toastul şi toți trei bărbații dădură pe gât ceea ce mai rămăsese în pahare.

După ce întâlnirea luă sfârşit, Theron, Gnost-Dural şi Directorul părăsiră biroul lui Jace. Tânăra din spatele recepției dădu din cap în mod plăcut primilor doi, apoi îi aruncă Directorului o privire atât de plină de o furie veninoasă, încât îl făcu pe Theron să tremure.

— Ăă, voi doi mergeți înainte, şopti Directorul. Trebuie să programez alte întâlniri cu Comandantul Suprem.

Poate că, până la urmă, nu va fi a treia lui soție, gândi Theron în timp ce el şi Gnost-Dural îşi continuară drumul pe hol.

— Theron, spuse Jediul odată ce erau departe de urechile celorlalți. Am un mesaj pentru tine. De la Marele Maestru Satele Shan.

— Oh? spuse Theron, încercând să pară nonşalant.

Încă o dată se întrebă dacă Jediul ştia despre relația lor.

— Doreşte să vorbească cu tine în seara asta. În camera ei privată.

— A spus de ce?

— Nu. A cerut doar să nu-i spui asta Comandantului Suprem.

Grozav, gândi Theron. *Mami şi tati se ceartă. Nu-i aşa că e distractiv să faci parte dintr-o familie?*

— Nu sunt sigur că voi avea timp, spuse Theron. Trebuie să mă ocup de câteva lucruri înainte de plecarea de mâine.

— Înțeleg, spuse Gnost-Dural. Dar dacă te răzgândeşti, Marele Maestru Shan te va aştepta.

Capitolul 19

Ultima dată când Theron vorbise cu Satele fusese pe Tython. Întâlnirea fusese ideea lui; se strecurase în camera ei privată pentru a-i spune despre moartea lui Ngani Zho. Zho fusese Maestrul şi mentorul ei, iar ea merita să afle vestea de la personal, nu prin holo sau printr-un raport. La momentul respectiv, se prefăcuse că nu ştia că era mama lui, iar ea nu făcuse nicio menţiune că l-ar fi recunoscut ca fiind fiul ei. Dar avea senzaţia că amândoi ştiau adevărul, deşi niciunul nu era dispus să-l recunoască.

De data asta va fi altfel, decise Theron. Se săturase de jocuri. Ei bine, de majoritatea jocurilor. În ciuda faptului că fusese invitat, pătrunsese totuşi prin efracţie în apartamentul ei. O parte era provocarea – vroia doar să demonstreze că poate s-o facă. Dar, de asemenea, nu voia ca alţii să-şi dea seama că el şi Satele erau rude. Shan era un nume de familie comun, dar era neobişnuit ca un agent de teren al SIS să se întâlnească personal cu Marele Maestru al Ordinului Jedi. Nu era ca şi cum ar fi fost urmărit, dar în cazul în care exista o mică şansă ca cineva să-l vadă la uşa ei, nu voia ca acel cineva să înceapă să facă legături. Theron era convins că viaţa lui ar fi devenit mult mai complicată dacă relaţia lor ar deveni publică.

Probabil că ar fi rău şi pentru ea, se asigură Theron. Îi făcea o favoare pătrunzând aşa în camera ei. Cavalerii Jedi încă mai condamnau oficial legăturile emoţionale ale căsătoriei şi copiilor. Dacă lumea ar fi aflat că Satele avea un fiu, ar fi crezut-o ipocrită.

Dacă ar şti că ea şi-a petrecut întreaga viaţă comportându-se ca şi cum eu nici măcar nu aş fi existat, se întrebă Theron, *asta ar face lucrurile mai bune sau mai rele?*

Dezactivarea senzorilor de perimetru ai clădirii şi escaladarea zidului i-au luat doar câteva minute şi îi dădură lui Theron şansa de a-şi antrena umărul rănit. Îl menajase în ultimele cinci zile; era timpul să vadă cum se vindeca.

În momentul în care îşi azvârlise picioarele peste balustrada balconului ei de la etajul trei, fu convins că se va recupera complet. Umărul îi era puţin dureros, dar în rest se simţea bine. Încă o săptămână şi ar fi revenit la sută la sută din capacitate.

Uşile glisante din sticlă care duceau de la balcon în apartament erau larg deschise, în ciuda răcelii aerului de noapte. În mod clar, Satele îl aştepta.

Când intră în apartament, ea se ridică de pe scaunul pe care stătea. Purta roba simplă maro a unui Jedi, cu gluga dată pe spate. Părul ei până la umeri era şaten, cu nişte uşoare reflexii gri-argintii care îi dădeau un aer regal. Theron nu vedea prea multe asemănări de familie în trăsăturile lor, dar nu se uita atât de atent. Pielea ei era surprinzător de netedă şi clară; deşi avea aproape şaizeci de ani, părea cu cel puţin două decenii mai tânără.

Să fie asta pentru că Forţa curge prin ea, sau pur şi simplu avea gene bune?

— Îţi mulţumesc că ai venit, spuse ea. Te rog, intră şi închide uşa.

Theron se conformă, glisând uşile de la terasă în timp ce ochii priveau împrejur. Apartamentul era complet mobilat şi decorat – nimic exagerat de somptuos sau opulent, dar era evident că fuseseră cheltuite mai mult decât câteva credite.

— Credeam că Jedii nu cred în bunuri materiale.

— Apartamentul era mobilat când m-am mutat, spuse Satele. Şi este important ca vizitatorii să se simtă confortabil. Chiar crezi că sunt mai puţin respectată pentru că nu locuiesc într-o colibă goală, fără nimic altceva decât hainele de pe mine şi un covor de meditaţie?

— Aşa a trăit Maestrul Zho cea mai mare parte a vieţii sale, spuse Theron.

— El nu a fost niciodată Mare Maestru. S-a bucurat de o existenţă mai simplă. Am anumite aşteptări şi obligaţii pe care trebuie să le îndeplinesc, chiar dacă ele sunt contrare celor pe care le-aş alege pentru mine însumi.

— Ai vrut să mă vezi, spuse Theron, schimbând subiectul. După o scurtă pauză, adăugă un sarcastic: Mamă.

— Ai tot dreptul să fii supărat pe mine, replică Satele, cu voce calmă, dar şi cu o tentă de tristețe. Nu mă aştept să înțelegi pe deplin de ce a trebuit să renunț la tine, dar ar trebui să ştii că a fost cel mai dificil lucru pe care l-am făcut vreodată.

— De aceea ai vrut să mă vezi? întrebă Theron. Ca să-mi spui că ai făcut o greşeală?

— Nu am spus asta, răspunse ea. Oricât de greu a fost, renunțarea la tine a fost alegerea corectă. Aş face-o din nou.

Theron suspină.

— Înțeleg mai bine decât crezi, spuse el, şi vocea i se înmuie. Nu sunt supărat pe tine. Respect ceea ce ai făcut. Ai făcut un sacrificiu de dragul Republicii.

— Şi pentru tine, Theron, spuse Satele, venind spre el şi punându-i o mână pe braț. Ştiam că Ngani Zho te va creşte bine. Îți era mai bine cu el decât cu mine.

Theron nu dădu mâna ei la o parte, deşi se încordase inconfortabil la atingerea ei. Simțind acest lucru, ea se retrase, dar expresia ei serenă nu se schimbă.

— Când văd ce ai devenit, continuă ea, ştiu că am luat decizia corectă. Ngani Zho ar fi mândru de tine, Theron. Şi eu sunt mândră de tine.

— Nu am nevoie de aprecierea ta, spuse Theron, deşi avusese grijă să nu-şi încarce cuvintele cu venin.

— Bineînțeles că nu, spuse ea, întorcându-se şi mergând înapoi spre centrul camerei înainte să se întoarcă din nou cu fața la el. Dar o ai oricum.

— Mai era ceva ce voiai să spui? întrebă Theron. Maestrul Gnost-Dural şi cu mine plecăm mâine dimineață.

— Ştiu că ai lucrat cu Jace Malcom.

— Vrei să spui, cu tatăl meu?

— Presupun că era inevitabil ca el să afle, spuse ea. Poate că ar fi trebuit să-i spun mai devreme.

— Asta e între tine şi el, insistă Theron. Eu sunt fericit cu viața mea. Mă simt bine în pielea mea. Nimic din toate astea nu contează pentru mine.

— Dar contează pentru Jace, spuse ea. Poate că tu nu porți amărăciune în inimă față de mine, dar mă tem că el o face.

— Înțeleg că asta ar putea fi o problemă, zise Theron. Pentru Republică, vreau să spun.

Nu avea nevoie de un raport de la analişti pentru a înțelege că orice lucru care ar putea afecta negativ relația dintre conducătorul Jedi şi Comandantul Suprem al tuturor forțelor Republicii era un potențial motiv de îngrijorare.

— Jace este un soldat bun, îl asigură Satele. Nu va pune sentimentele personale mai presus de datoria şi responsabilitățile sale. Asta o avem în comun.

— Serios? Am crezut că acesta ar putea fi motivul pentru care nu mi-ai spus niciodată despre el. Credeai că nu va putea să facă față poverii emoționale a unui copil.

— Nu a fost asta, spuse ea, vorbind încet. Îl cunosc pe Jace de mulți ani. Am luptat cot la cot şi am ținut cu adevărat unul la celălalt. Dar, pe măsură ce războiul a continuat, am simțit că ceva se schimba în el. Mă temeam că va cădea în partea întunecată.

Theron chiar râse cu voce tare.

— Ți-a fost teamă că Jace Malcom, Comandantul Suprem, va trăda Republica?

— Bineînțeles că nu, răspunse ea, o urmă de frustrare ieşind prin exteriorul ei calm. Jace va fi întotdeauna loial Republicii. Dar nu trebuie să-i urmezi pe Sith pentru a fi un agent al părții întunecate. Jace este un om bun, dar războiul şi-a lăsat amprenta asupra lui. Există atât de multă furie şi amărăciune în el. Atât de multă ură.

— Ura duce spre partea întunecată, spuse Theron, reuşind să scoată cuvintele înainte ca ea să o facă. Ngani Zho m-a învățat toate platitudinile Jedi, adăugă el.

— Râzi, dar există adevăr în învățăturile noastre, îl mustră ea.

— Uau – vorbeşti exact ca mama mea, glumi Theron.

— Jace duce acest război din răzbunare, continuă ea, încercând să-l facă să vadă urgența avertismentului ei. Asta îi întunecă judecata. Îl poate face să comită lucruri îngrozitoare dacă el crede că sunt necesare pentru a salva Republica.

— Mie nu mi se pare atât de greşit, răspunse Theron. Uneori, scopul scuză mijloacele.

— Partea întunecată este înşelătoare, avertiză ea. Ura te va transforma chiar în răul împotriva căruia lupți atât de mult. Ştiu că Maestrul Zho te-a învățat această lecție, adăugă ea cu blândețe.

— M-a învățat o mulțime de lucruri, ripostă Theron, sângele lui fierbând brusc. Pe vremea când credea că voi deveni Jedi. Dar nu sunt Jedi şi nici tatăl meu nu este.

Acum îi era clar ce se întâmpla. Satele se temea că Jace îl va corupe cumva şi era hotărâtă să-şi salveze fiul împărtăşindu-i glorioasa ei înțelepciune. Aroganța ei condescendentă întruchipa tot ceea ce era greşit la Jedi.

— Partea luminoasă, partea întunecată – astea sunt doar cuvinte goale, continuă el, vocea lui ridicându-se până la strigăt. Există doar două tabere de care îmi pasă: noi şi ei. Republica şi Imperiul!

— Nu a fost intenția mea să te supăr, spuse ea.

— Bineînțeles că nu, răspunse Theron. Asta ar însemna că ai arăta o anumită emoție. Şi ştim cu toții că nu există emoție, ci doar pace. Nu-i aşa?

Aşteptă ca Satele să ofere o altă mantră Jedi preambalată ca răspuns, dar Marele Maestru îl prinse cu garda jos.

— Theron, ştiu că nu mă vrei ca parte din viața ta, spuse ea, părând să abandoneze discuția lor la jumătatea drumului şi să schimbe subiectul. Îți respect alegerea. Dar ştii unde să mă găseşti dacă vei avea vreodată nevoie de ajutorul meu. Întinde-mi mâna şi voi fi acolo. Îți promit.

— Nu-ți face prea multe speranțe, spuse Theron. Am terminat cu toate astea?

— Mi-am spus părerea, îi spuse ea.

Theron îi întoarse spatele şi se îndreptă spre uşile de la balcon. Trase de ele şi se cățără pe balustradă, uşurat să o lase în urmă pe Satele şi filosofia ei Jedi insipidă.

Satele îl urmări pe Theron plecând, sperând că nu făcuse mai mult rău decât bine. Întâlnirea fusese o bătălie constantă între partea logică a minții ei şi sentimentele puternice pe care le simțise izvorând în interiorul ei. Nu se aşteptase să fie atât de profund afectată doar pentru că vorbise cu Theron; chiar dacă era fiul ei biologic, abia dacă îl cunoştea. El nu mai făcea parte din viața ei, nu în sensul real al cuvântului. Şi totuşi, avusese nevoie de tot antrenamentul pentru a-şi nega emoțiile care amenințau să o copleşească. Restricția Jedi împotriva legăturilor de familie avea mai mult sens pentru ea acum decât oricând. Nici măcar nu-şi putea închipui cât de greu i-ar fi fost să rămână calmă şi concentrată dacă l-ar fi crescut singură pe Theron. Toate sentimentele ei ar fi fost amplificate de o mie de ori, făcând imposibil să nu răspundă la furia lui cu propria ei furie. Chiar şi acum, la câteva minute după ce el plecase, încă mai simțea efectele confruntării lor. Inima îi bătea mult prea repede ca răspuns la adrenalina care îi inundase organismul.

— Nu există emoție, există pace, şopti ea, căutând alinare în aceleaşi cuvinte pe care Theron i le aruncase în față.

Nutrise speranța că, datorită faptului că fusese crescut de Ngani Zho, bătrânul ei Maestru, asta l-ar fi pregătit pe Theron să înțeleagă şi să aprecieze mai bine temerile ei legate de Jace. Şi era posibil ca el să mai țină cont de avertismentul ei. Satele bănuia că furia fiului ei era mai mult un produs al stresului emoțional al întâlnirii cu mama sa decât un răspuns la argumentele ei reale. După ce se va linişti, exista o şansă ca el să înțeleagă punctul ei de vedere.

Sau poate că pur şi simplu are prea mult din tatăl său în el.

Poate că întâlnirea cu Theron fusese o greşeală. Poate că înrăutățise lucrurile. Poate că greşise că vorbise cu Theron pe la spatele tatălui său. Din cauza trecutului

lor, încercase să păstreze o relație strict profesională cu Jace. Concentrându-se exclusiv pe îndatoririle lor față de Republică, evitaseră să scoată la iveală amintiri şi sentimente dureroase. Dar poate că negarea trecutului nu era întotdeauna soluția. Poate că era timpul să vorbească cu Jace, nu ca de la Mare Maestru la Comandant Suprem, ci ca un bărbat şi o femeie care împărtăşiseră cândva o dragoste profundă şi puternică.

Satele clătină din cap. Era tulburată şi neliniştită, incapabilă să găsească un sentiment adecvat de calm şi echilibru. Simțea cum amintiri negate de multă vreme se furişau pe la marginile conştiinței ei, trezite de prezența lui Theron. În loc să le respingă, aşa cum făcuse atât de des în trecut, închise ochii şi se aşeză cu picioarele încrucişate pe podea, deschizându-se în fața lor. Oricât de dureroase ar fi fost, trebuia să le accepte şi să le recunoască existența dacă spera să se concentreze şi să îşi liniştească gândurile care se precipitau.

* * *

Cortul de comandă al lui Jace era plin de activitate, cu soldați care intrau şi ieşeau în grabă, furnizând rapoarte de stare Generalului nou promovat şi transmițând ordinele sale trupelor. El stătea în picioare deasupra unei mese mici, privind o hartă a câmpului de luptă acoperită cu indicatoare roşii şi albastre care arătau poziția respectivă a trupelor inamice şi a celor aliate.

— Generale Malcom, spuse Satele intrând în cort şi apropiindu-se de masă, trebuie să vorbesc cu dumneavoastră. Singuri.

Ar fi putut aştepta până la căderea serii; în majoritatea nopților, Jace reuşea încă să se strecoare şi să o vadă în particular. Dar ceea ce avea de spus nu putea aştepta.

Până acum reuşiseră să-şi păstreze secretă dragostea – şi aventura lor de şase luni. Să-l abordeze în văzul tuturor nu era discret, dar nu era ceva neobişnuit ca un General al Republicii şi un Maestru Jedi să discute în particular strategia, aşa că cererea ei nu avea cum să ridice suspiciuni.

— Ați auzit-o pe Maestra Shan, lătră Jace. Plecați.

Soldații din cort, împreună cu cei o jumătate de duzină de ofițeri care serveau drept consilieri pe teren, se mişcară cu o precizie şi eficiență tipic militară, eliberând cortul în câteva secunde.

— Ce este, Satele? întrebă Jace, renunțând la adresarea formală pe care o folosise în fața celorlalți.

Ea auzi îngrijorarea şi grija din tonul său. Încă nu-i spusese că era însărcinată. Simțise doar de câteva zile viața care creştea în interiorul ei datorită legăturii puternice pe care o avea cu Forța; aveau să treacă luni de zile până când corpul ei avea să înceapă să manifeste orice semne fizice ale stării ei.

Jace trebuie să fi citit ceva în expresia ei – după şase luni în care împărtăşiseră cele mai intime momente, era greu să mai ascundă ceva unul de celălalt. Dar Satele nu venise să îi spună despre sarcină. Nu încă. Era altceva de care trebuia să se ocupe mai întâi.

— Am auzit că trimiți trupe în munți pentru a-i căuta pe Imperialii care au fugit din luptă.

Jace încuviință din cap.

— Unii dintre ei s-au predat când le-am rupt rândurile, dar majoritatea încearcă să ajungă la porturile spațiale de lângă Gell Mattar pentru a putea scăpa în afara lumii.

— Lasă-i să plece, spuse Satele. Nu e nevoie să-i vânezi ca pe nişte animale.

— Dacă se predau patrulelor, nu le vom face niciun rău.

— Ei nu ştiu asta, îi reaminti Satele. Vor lupta de teamă pentru viețile lor, iar soldații tăi nu vor avea de ales decât să riposteze. Anulează patrulele şi multe vieți vor fi cruțate.

— Nu am de gând să las soldații inamici să scape şi să se întoarcă în Imperiu doar

pentru ca noi să ne confruntăm cu ei într-o altă bătălie, pe o altă lume! protestă el.

— Câți dintre ei se vor întoarce cu adevărat în Imperiu? replică Satele. Cei mai mulți dintre ei se vor strecura pe alte lumi şi vor dispărea în viața civilă.

— Nu sunt de acord, spuse el. Şi este decizia mea, nu a ta.

— Această decizie este determinată de furie şi ură, îl avertiză Satele.

— Bineînțeles că este! strigă Jace. Ai văzut de ce sunt capabili. Ai văzut moartea şi oroarea pe care le-au dezlănțuit asupra unor lumi nevinovate. Ar trebui să-i urâm! Ei sunt inamicul!

Se lăsă o tăcere bruscă, furia cuvintelor sale şocându-i momentan pe amândoi, făcându-i să tacă. Apoi Jace veni din spatele mesei sale şi îşi puse mâinile pe umerii lui Satele.

— Îmi pare rău, Satele. Nu am vrut să o spun aşa cum a sunat. Dar nu pot să fac ceea ce faci tu. Nu pot şterge cu buretele toată durerea pe care a provocat-o Imperiul.

— Răzbunarea nu va alina acea durere, Jace.

— Când a început războiul, obişnuiam să țin o listă cu fiecare prieten pe care l-am văzut murind în luptă, îi spuse Jace. Le recitam numele în fiecare seară înainte să adorm, încercând să-mi amintesc chipurile lor. Mă agățam de amintirile lor. Pe măsură ce războiul se prelungea, lista a devenit tot mai lungă. După câțiva ani, era prea lungă pentru ca să o recitesc în fiecare seară. Apoi a devenit prea lungă ca să mi le mai amintesc pe toate. Sute şi sute de bărbați şi femei, ființe bune, cu viețile luate de Imperiu. Şi fiecare soldat Imperial care nu este capturat sau ucis înseamnă o persoană care ar putea adăuga un alt nume pe acea listă, continuă Jace. De aceea trebuie să-mi trimit patrulele. De aceea trebuie să vânăm inamicul ca pe nişte animale. Le datorez asta celor de pe acea listă.

Satele rămase tăcută în timp ce el vorbea, dar cuvintele lui o umplură de groază şi de spaimă. Ştia că Jace era loial, dar nu-şi imaginase niciodată că loialitatea lui față de prietenii săi căzuți la datorie ar fi putut fi catalizatorul unei furii atât de mari.

— Uciderea Imperialilor nu-i poate aduce înapoi pe cei de pe listă, îi spuse ea.

— Ucigând Imperiali este modul în care vom câştiga acest război, îi spuse el. Iar câştigarea războiului este singura cale de a nu mai adăuga nume pe lista mea.

— Asta e o cale periculoasă, Jace. Iei dragostea pentru prietenii tăi şi o transformi în ceva întunecat şi perfid. Aşa ceva te va conduce spre rău.

— Noi nu vedem lucrurile în acelaşi fel, explică Jace. Eu nu sunt Jedi.

— Şi dacă mi se întâmplă ceva? întrebă Satele. Ce se întâmplă dacă într-o zi îmi vei adăuga numele pe lista ta? În gând, ea adăugă: Sau pe cel al copilului tău?

Expresia lui Jace era sumbră.

— Aş face să plouă cu distrugere asupra Imperiului, spuse el încet. Le-aş distruge oraşele şi le-aş arde lumile.

— Nu asta mi-aş dori.

— Ştiu, răspunse Jace. Dar nu mă pot abține să nu fiu cine sunt. După câteva secunde, adăugă: Şi nu cred că suntem chiar atât de diferiți. Dacă mi s-ar întâmpla ceva, nu cred că ai putea pretinde că nu contează. Cred că, în durerea şi furia ta, ai ataca şi tu Imperiul.

— Nu asta e calea Jedi, spuse ea, dar chiar în timp ce rostea cuvintele se întrebă dacă Jace avea dreptate.

Cum ar putea să nu urască Imperiul dacă i l-ar fi luat bărbatul pe care îl iubea? Cum ar fi putut să nu-i urască dacă aveau pe mâini sângele copilului ei nenăscut?

— Eu... nu sunt... nu sunt un soldat, spuse ea, cu vocea ei nesigură în timp ce se îndepărta cu un pas de el. Sunt Jedi.

— Este în regulă, Satele, spuse Jace, făcând un pas spre ea şi întinzându-i mâna.

Ea se întoarse şi se grăbi să iasă din cort, ignorându-l când el o strigă să aştepte. Fugi dincolo de perimetrul taberei, la adăpostul întunericului nopții, unde se opri în cele din urmă şi se prăbuşi pe pământ. Respirația îi venea în gâfâieli sacadate, care se transformau rapid în suspine înecate, în timp ce era înecată într-un potop de emoții

puternice. Lacrimile veniră apoi, iar ea nu încercă să le oprească.

Plânse timp de câteva minute înainte să se adune încet. Şuvoiul de lacrimi secă, iar suspinele ei deveniră un ritm liniştitor de inspirație-expirație.

Recunoştea că o parte din reacția ei se datora hormonilor care îi străbăteau corpul de gravidă, iar o altă parte se datora faptului că încă se lupta să accepte faptul că urma să aibă un copil. Dar asta nu putea explica totul. Simțise ura şi întunericul din Jace şi înainte, deşi fusese nevoie de naşterea iminentă a copilului lor pentru a o face să-l confrunte în legătură cu asta. Ceea ce nu-şi dăduse seama era că acelaşi potențial de ură şi furie se ascundea şi în interiorul ei. Sentimentele ei pentru Jace erau prea puternice. Dacă i se întâmpla ceva, se temea că toată pregătirea ei Jedi nu ar fi putut să o salveze de răzbunarea împotriva Imperiului. Cu copilul ei, ştia că va fi şi mai rău.

— Această cale conduce spre partea întunecată, spuse ea, iar în acel moment de luciditate Satele ştiu ce avea de făcut.

* * *

Satele deschise ochii în timp ce amintirile dispăreau. Încă dureau, chiar şi după trei decenii. Oricât de mult ar fi vrut să creadă că îşi putea stăpâni şi controla emoțiile, când era vorba de Theron şi Jace trebuia să recunoască faptul că, pur şi simplu, nu era posibil. Ei ar fi stârnit întotdeauna o reacție puternică în ea; era o slăbiciune pe care trebuia să o recunoască.

Dacă îl confrunta pe Jace în legătură cu influența lui potențial dăunătoare asupra fiului lor, nu ar fi făcut decât să înrăutățească lucrurile. Ca şi Theron, el ar fi reacționat la intervenția ei cu furie, iar ea ar fi răspuns inevitabil la fel. Mai bine să continue să nu se implice. Îi scosese din viața ei cu un motiv: era singurul mod în care putea servi Republica pe deplin. Îşi sacrificase şansa de a avea o familie şi o viață obişnuită atunci când alesese Ordinul şi – oricât de greu ar fi fost – acum nu mai putea să revină asupra acelei decizii.

Capitolul 20

Gnost-Dural îl aştepta deja când Theron ajunse la navetă. Se aştepta să îl întrebe dacă vorbise cu Satele, dar Jediul Kel Dor nu aduse vorba despre asta.

— Deci, unde mergem să ne întâlnim cu acest contact al tău?

— În portul Jigani, spuse Theron. Pe Desevro.

Nu fusese greu să dea de urma lui Teff'ith; SIS avea o rețea de informatori bine stabilită în toate porturile spațiale importante care nu se aflau sub control Imperial. Obținerea de informații despre mişcările celor care treceau prin porturile din lumile Huttilor sau din sectoarele neafiliate, precum Hegemonia Tion, era o procedură de rutină, cu condiția ca ținta să nu ia măsuri pentru a-şi ascunde identitatea.

Scopul rețelei nu era cu adevărat acela de a-i permite lui Theron să primească actualizări periodice despre un infractor de mică anvergură care lucra pentru Frăția Vechiului Tion, însă el nu era singurul agent care folosea resursele SIS pentru a urmări persoane în scopuri neoficiale. În mod normal, Directorul închidea ochii la aceste încălcări minore dacă agenții nu abuzau prea mult de sistem, deşi acum, că Teff'ith ar fi putut fi cu adevărat o unealtă utilă pentru Republică, nu exista niciun motiv de îngrijorare în privința discreției.

În timp ce Jediul introducea coordonatele în computerul de navigație al lui *Prosperity*, mintea lui Theron se tot întorcea la întâlnirea cu Satele şi la avertismentele ei cu privire la Jace. Nu-i stătea în fire să-şi piardă cumpătul. Satele nu făcuse sau spusese nimic care să nu se potrivească cu ceea ce se aştepta de la un Maestru Jedi. Chiar nu ar fi trebuit să-l enerveze aşa cum a făcut-o.

— Pregăteşte-te pentru decolare, spuse Gnost-Dural.

Theron înțelese că, în marea schemă a lucrurilor, era bine să îi aibă în preajmă pe Jedi – Republica nu ar fi supraviețuit fără ei. Şi, deşi puteau exista diferențe între modul în care percepeau ei războiul împotriva Imperiului şi modul în care îl vedea restul Republicii, în final erau cu toții de aceeaşi parte. Atunci, de ce răbufnise atât de aprins la Satele? Oare pentru că, în calitate de Mare Maestru, toate trăsăturile stereotipice ale Jedilor, pe care el le găsea cele mai agasante, erau amplificate în ea? Sau doar pentru că era mama lui?

Naveta lor se ridică spre cer, ieşind din atmosfera Coruscantului câteva secunde mai târziu. După ce părăsi culoarele de zbor orbitale ale planetei, Gnost-Dural apăsă comutatorul şi făcură saltul în hiperspațiu. În timp ce câmpul stelar devenea o pată de alb prin fereastra cabinei de pilotaj, Theron decise că ar putea la fel de bine să petreacă timpul aflând dacă partenerul său împărtăşea opiniile lui Satele despre Comandantul Suprem.

— M-am întâlnit cu Marele Maestru Shan, spuse el.

— Bine, răspunse Gnost-Dural. Sper că întâlnirea a decurs bine?

Theron încă nu ştia dacă Jediul ştia că Satele era mama lui, aşa că decise să nu aducă vorba despre asta.

— Ea are unele îngrijorări în legătură cu Jace Malcom. E îngrijorată că e mânat de ură şi răzbunare. Se teme că ar putea trece de partea întunecată.

— Marele Maestru Shan îl cunoaşte mai bine decât mine, recunoscu Gnost-Dural. Au servit împreună de multe ori. E posibil să fi văzut ceva care a tulburat-o.

— Nu pari prea îngrijorat de asta.

— E o teamă comună în Ordinul nostru atunci când lucrăm cu armata, explică Gnost-Dural. Jedii nu sunt soldați; noi nu abordăm războiul cu aceeaşi mentalitate. Perioadele de conflicte şi suferință galactică vor forța inevitabil Republica să intre într-o luptă între întuneric şi lumină. Ca şi Cavaleri Jedi, rolul nostru este să încercăm să

menținem Republica pe calea cea bună. Uneori, acest lucru poate duce la tensiuni şi conflicte, în special atunci când avem de-a face cu cineva atât de hotărât ca Jace Malcom. Dar asta nu înseamnă că nu lucrăm cu toții pentru a atinge aceleaşi obiective.

— Sună destul de rezonabil când o spui aşa, spuse Theron.

— Sunt surprins că Marea Maestră Shan nu ți-a explicat ea însăşi acest lucru.

— Poate că a încercat, recunoscu Theron, dar cuvintele pe care le-a folosit nu prea au reuşit să mă facă să înțeleg.

— Uneori, personalitățile se ciocnesc. Nici măcar Marele Maestru nu este profesorul potrivit pentru fiecare elev, remarcă Gnost-Dural.

Theron tresări momentan la aluzia că el primea învățături de la Gnost-Dural, dar dădu repede la o parte iritarea. Jediul Kel Dor nu intenționase să spună nimic prin cuvintele sale; era doar acel mod ciudat de a vorbi pe care îl aveau Jedii şi care le făcea pe ființele normale să simtă că erau condescendenți.

Poate că jumătate din problemă eşti chiar tu, se mustră pe sine. *Trebuie să încetezi să mai fii atât de sensibil.* Căscă, brusc conştient de cât de obosit era. Nu dormise bine după întâlnirea cu Satele.

— Mă duc să trag un pui de somn, zise el. Trezeşte-mă când ajungem la Desevro.

* * *

Autoritățile vamale din spațioportul Jigani nu semănau deloc cu Securitatea Imperială de pe Ziost. Nu aveau nevoie de documente vamale sau aprobări şi nici măcar de o înregistrare oficială a navei. Tot ce doreau era ca cineva să plătească taxa de staționare de cincizeci de credite şi un depozit de o sută de credite pentru hangar.

Theron le plătise din buzunarul propriu, fără să se obosească să obțină o chitanță pentru a putea să solicite ulterior o rambursare. Nu era sigur cât de mult din acea misiune ieşea din bugetul SIS, dar, având în vedere că Jedii furnizaseră nava, nu se supăra să achite factura pentru parcare.

— Unde mergem acum? îl întrebă Gnost-Dural pe Theron în timp ce plătea funcționarul vamal.

— Dacă o cunosc pe Teff'ith, o să stea în preajma celui mai murdar, mai urât şi mai periculos loc de unde se poate bea ceva în oraş.

— Acela ar fi *Crooked Finger*, răspunse agentul vamal. Nu sunt sigur că e genul vostru de loc, băieți, spuse el, aruncând o privire spre naveta de lux a Jediului. Vreți să aranjez o escortă de securitate?

Nu era greu de înțeles îngrijorarea lui. Gnost-Dural purta mai degrabă haine de nedescris decât veşmintele sale Jedi, iar sabia era ascunsă vederii. Theron îşi pusese brățările personalizate, complet dotate cu săgeți cu toxină şi cu laserul reîncărcat. Dar nu toată lumea putea să-şi dea seama că erau mai mult decât o simplă alegere vestimentară elegantă, iar blasterul de la şold părea o dotare extrem de slabă pentru genul de persoane pe care aveau să le întâlnească în mod sigur rătăcind prin cele mai murdare locuri din portul Jigani.

— Ne putem descurca singuri, îl asigură Theron. Arată-ne doar direcția corectă.

Când ajunseră la *Crooked Finger*, localul era tot ceea ce sperase Theron: slab luminat, pentru a ascunde praful şi mizeria, şi plin de un amestec pestriț de huligani şi infractori puternic înarmați. Muzica puțin ieşită din comun a unei formații live se răspândea în afara uşii, împreună cu vacarmul clienților care strigau ca să se facă auziți peste muzică. O pereche de Nikto[14] mari care stăteau lângă uşă se ridicară în

[14] Nikto – specie umanoidă inteligentă originară de pe planeta Kintan. Existau cel puțin trei subspecii Nikto: Kajain'sa'Nikto (Nikto roşu), Kadas'sa'Nikto (Nikto verde) şi Esral'sa'Nikto (Nikto de munte). Mulți Nikto roşii erau angajați de clanurile Hutte ca forțe de ordine, în timp ce mai mulți Nikto verzi şi roşii îl serviseră pe lordul Hutt Jabba cu puțin timp înainte de Bătălia de la Endor. Unii Nikto erau membri ai Ordinului Jedi, cum ar fi Maestrul Jedi Kajain'sa'Nikto de sex masculin Ima-Gun Di.

momentul în care intrară ei, barându-le calea.

— Taxa de intrare, spuse cel mai mare dintre cei doi. Cincizeci de credite de fiecare.

Theron se îndoia foarte tare că ei chiar lucrau pentru bar, dar nu vedea rostul să înceapă o dispută. Totuşi, înainte să poată scoate creditele, Gnost-Dural interveni.

— Fără taxă pentru noi, spuse el, fluturând mâna în faţa lui într-un gest aproape hipnotic. Suntem prieteni ai proprietarului.

— Cred că vă putem lăsa să treceţi, răspunse Nikto cel mai mic, în timp ce el şi prietenul său făceau un pas în lateral. Având în vedere că îl cunoaşteţi pe proprietar.

Odată intraţi înăuntru, Theron se apropie suficient de mult pentru ca Gnost-Dural să-l audă peste muzica şi vacarmul general al mulţimii.

— Ştii cât de uşoară mi-ar fi viaţa dacă aş putea să învăţ trucul ăsta? spuse el. Este cel mai bun lucru la a fi un Jedi, dacă mă întrebi pe mine.

— Nu funcţionează cu toată lumea, îi reaminti Gnost-Dural. Doar la cei cu minţi slabe. Nikto sunt deosebit de predispuşi.

Îşi croiră drum prin labirintul de mese şi scaune, ochii lui Theron scanând barul în căutarea unei femele Twi'lek cu pielea galbenă. O zări stând la o masă în colţul din spate, cu un Rodian sfrijit.

Theron se aşteptase ca ea să stea singură; Teff'ith nu-şi făcea de obicei prieteni.

— Uite-o, îi spuse el companionului său. Mai bine lasă-mă pe mine să vorbesc.

Pe măsură ce se apropiau, putu vedea că Rodianul vorbea animat cu Teff'ith. Nu putea desluşi cuvintele, dar buzele Rodianului se mişcau, urechile îi zvâcneau, iar mâinile îi gesticulau sălbatic. Teff'ith, pe de altă parte, abia dacă era atentă. Părea plictisită, sau poate beată, stând prăbuşită în faţă pe scaunul ei, cu mâinile încrucişate în poală sub masă.

— Bună, Teff'ith, zise Theron când ajunseră la masă. Te superi dacă ne aşezăm?

Postura ei plictisită dispăru în momentul în care scoase un blaster de sub masă; era clar că îl avusese în poală tot timpul. Ochii Rodianului se deschiseră larg, apoi reveniseră la normal odată ce realiză că ea nu îndreptase pistolul spre el.

— Te-am văzut în cealaltă parte a încăperii, îi spuse Teff'ith lui Theron. Prea aglomerat pentru a trage până când nu te-ai apropiat.

În ciuda cuvintelor ei, Theron ştia că nu avea intenţia de a apăsa efectiv pe trăgaci. Doar dacă nu-i dădea el un motiv să o facă.

— O să numer până la trei şi tu pleci, spuse ea, în Bazica ei ciudat accentuată, la fel de imposibil de localizat, cum îşi amintea Theron.

— Nu e nevoie de pistol, spuse Gnost-Dural, mâna lui făcând aceeaşi unduire lentă pe care o folosise pe cei doi Nikto de la uşă. Suntem cu toţii prieteni aici.

O privire ciudată străbătu chipul lui Teff'ith şi vârful blasterului ei coborî momentan, doar pentru a se ridica din nou şi a ţinti fix spre mijlocul lui Theron.

— Nu suntem prieteni. Unu.

— Nu sunt aici să te verific, o linişti Theron. Sunt aici doar pentru a vorbi de afaceri.

— Nu mă interesează. Înţelegerea era să ne laşi în pace. Doi.

— Slujba e bine plătită, continuă Theron. Dacă te poţi descurca.

— Poate ar trebui să-l ascultăm, interveni Rodianul.

Teff'ith se uită la el, înainte să-şi întoarcă privirea spre Theron.

— Vebb ne-a convins, spuse ea, aşezând blasterul pe masă. Tu stai jos. Tu vorbeşti. Noi ascultăm. Apoi te împuşcăm.

Theron şi Gnost-Dural se aşezară pe cele două locuri libere de la masă.

— *Cap Urât* are un nume? întrebă Teff'ith, dând din cap către Kel Dor.

— Gnost-Dural, răspunse acesta, nici măcar puţin ofensat de insultă.

— Maestrul Gnost-Dural, precizează Theron. Este Jedi. Ca şi Maestrul Zho.

— Zho nu era ca ceilalţi Jedi, mârâi Teff'ith, iar Theron nu putu s-o contrazică.

— Ajutorul tău pe Ziost a fost la înălţime, zise Jediul, încercând să-i intre în

grației.

— Faci înțelegeri cu străinii pe la spatele lui Gorvich? spuse Vebb, clătinând din cap. Asta e o afacere proastă, Teff.

Teff'ith îi aruncă o privire furioasă lui Gnost-Dural înainte să-şi întoarcă atenția către Theron.

— Ai spus că ai o altă sarcină?

— Toată lumea ştie că Frăția face contrabandă pe stațiile spațiale Imperiale, spuse Theron, vorbind repede. Aveți contactele, codurile de autorizare şi nave.

— Ştim ce avem. Ai vreo propunere?

— Vreau să ne ajuți să ajungem pe una dintre stațiile spațiale.

— Pe care dintre ele?

— Încă nu ştim cu adevărat. Va fi o chestiune de ultim moment, atunci când se va întâmpla.

Teff'ith clătină din cap.

— Nu te pot ajuta.

— Despre ce vorbeşti, Teff? exclamă Rodianul. Gorvich o poate face fără probleme.

— Taci din gură, Vebb, mârâi Teff'ith. Întorcându-se spre Theron, spuse: Prea periculos. O altă misiune nebună. Dând din cap în direcția lui Gnost-Dural adăugă: Un alt Jedi nebun.

— Haide, Teff'ith. Nici măcar nu va trebui să te implici. Doar aranjează o altă întâlnire cu cineva care ne poate ajuta.

— Am stabilit deja o întâlnire pentru voi, zise ea. Doar una pentru fiecare client.

— Nu o face pentru mine, atunci, spuse Theron, căutând o ultimă carte de jucat. Fă-o pentru că aşa e corect. Fă-o pentru că Ngani Zho ar fi vrut ca tu să ne ajuți. Măcar atât poți face pentru el, acum că nu mai este.

— Datoria pentru Zho este netransferabilă, spuse ea, dar Theron putea vedea că hotărârea ei se înmuia la menționarea vechiului lor prieten.

Teff'ith nu fusese prea mult timp în preajma lui Zho, dar ştia că stabiliseră o legătură puternică între ei. Mentorul său avea acest efect asupra altor persoane.

— O să pun în joc suficiente credite cât să sufoce un bantha, se oferi Theron.

— Bine, acceptă ea în cele din urmă. Te ducem la Gorvich, dar asta e tot. Apoi dispăreți. De data asta pe bune.

— Bineînțeles, îi promise Theron. Nici nu aş vrea să fie altfel.

Capitolul 21

Înghesuit împreună cu Gnost-Dural în partea din spate a speederului care îi ducea din portul Jigani spre oraşul vecin Maslovar, Theron era convins că vor cădea în orice moment în gol. Vâjâitul constant şi ascuţit al motorului făcea conversaţia imposibilă, iar la fiecare câteva minute pilotul trebuia să îi coboare la o înălţime de doar câţiva metri deasupra suprafeţei mlăştinoase a planetei pentru a împiedica supraîncălzirea repulsorului-elevator. Stabilizatoarele nu funcţionau prea bine şi, de fiecare dată când le lovea o rafală de vânt, speederul ameninţa să se răstoarne.

Zborul durase doar douăzeci de minute, dar în momentul în care aterizară în centrul oraşului, stomacul lui Theron se chinuia să se ridice şi să-i iasă din gât.

— Cel mai bun hotel din Maslovar! proclamă pilotul lor, în timp ce pasagerii săi coborau de pe bancheta din spate.

Privind clădirea dărăpănată din faţa lor, Theron era convins că trebuia să existe o opţiune mai bună. Dar nu era nerăbdător să se urce din nou în speeder prea curând.

Poate că nu va fi atât de rău pe cât pare, speră el în tăcere în timp ce îşi strângeau bagajele şi se îndreptau spre interior.

Teff'ith acceprase să stabilească o întâlnire cu Gorvich peste trei zile. Theron nu era mulţumit de întârziere, dar ea insistă că va fi nevoie de ceva timp pentru a aduna tot ce aveau nevoie pentru a trece de Securitatea Imperială de pe orice staţie spaţială care va fi în cele din urmă destinaţia lor. Până atunci, Theron şi Gnost-Dural nu aveau altceva de făcut decât să aştepte. Îi ceruseră lui Teff'ith să le recomande un loc unde să stea; văzând unde îi trimisese, era clar că încă nu era încântată să lucreze cu el.

— Avem nevoie de o cameră, spuse Theron la biroul de recepţie. Trei nopţi. Două paturi.

Femeia din spatele ghişeului nu vorbi în timp ce tasta butoanele de pe consola ei. În cele din urmă scoase o pereche de carduri de acces.

— Şaizeci de credite pe noapte. Plătiţi în avans.

Theron strecură creditele pe tejghea, iar ea îi înmână cardurile de acces.

— Nivelul şase. Ultimul etaj. Turboliftul e stricat.

Theron se pregătise pentru ce era mai rău când intră în cameră şi nu rămase dezamăgit. Un miros de neidentificat, dar în mod clar neplăcut, îi veni în întâmpinare în timp ce uşa se deschidea, iar Theron era sigur că auzea foşnetul unor paraziţi care fugeau să se adăpostească în timp ce aprindea luminile.

— Nu există confort, ci doar mizerie, murmură el.

— Am putea să ne întoarcem la navetă, propuse Gnost-Dural. La bord există camere de dormit, un duş şi un bufet de băuturi răcoritoare.

— Cred că podeaua navetei ar fi mai confortabilă decât acest loc, fu de acord Theron. Dar am nevoie de câteva minute înainte să mă descurc cu încă o cursă ca şi ultima cu speederul.

— Tu şi Teff'ith aveţi o relaţie interesantă, spuse Gnost-Dural.

— Nu e chiar o relaţie, explică Theron. Ea este doar unul dintre contactele mele.

— Este în mod clar mai mult decât atât, replică Gnost-Dural.

— Ngani Zho a văzut ceva în ea. A luat-o sub aripa lui. Cred că mă simt responsabil pentru ea, acum că el nu mai este.

— Ai sentimente pentru ea?

Theron râse.

— Nu aşa cum insinuezi tu. E mai mult ca o soră mai mică. Enervantă, mereu intră în necazuri, dar ştii că există ceva bun îngropat undeva adânc, înăuntru.

— Trebuie să fie îngropat foarte adânc, remarcă Jediul, pentru ca ea să te trimită

într-un loc ca acesta.

— Nu ne va trăda, îl asigură Theron.

— Din cauza respectului ei pentru Maestrul Zho?

— Nu e vorba doar de asta. Ea are onoare. Ar fi putut să mă abandoneze pe nava amiral a lui Darth Mekhis. Ar fi putut să-mi ia naveta şi să mă lase să mor acolo când s-a autodistrus. Dar nu a făcut-o. A aşteptat în timp ce întregul loc se prăbuşea în jurul ei. Mi-a dat timp să mă întorc la navetă.

— Nu e de mirare că e ostilă, spuse Jediul. Ți-a salvat viața, iar acum vii şi îi ceri încă o favoare. Tu eşti cel care îi eşti dator.

Înainte să poată răspunde, implantul cibernetic din urechea sa dreaptă vibră.

— Stai puțin, îi spuse el lui Gnost-Dural, ridicând o mână pentru tăcere. Apel primit de la Director. Apoi şopti: Accept apelul, înainte să spună mai tare: Domnule Director – vreo veste?

— Pasărea se întoarce la cuib, spuse Directorul. Cea din copacul manax.

Din raportul analitic, Theron ştia că existau doar câteva stații spațiale Imperiale suficient de mari pentru a găzdui o navă de mărimea *Lancei*. Doar una singură era localizată într-un sistem care începea cu aceeaşi literă ca manax – Stația Raever din sistemul Marranis de pe Inelul Exterior.

— Recepționat. Care este orarul?

— Aterizarea mâine. Ar trebui să se bălăcească în scăldătoarea păsărilor timp de două zile înainte să zboare către sud pe timp de iarnă.

— Am înțeles. Altceva?

— Nimic relevant, spuse Directorul după o scurtă pauză. Mult noroc, adăugă el, încheind convorbirea înainte ca Theron să mai poată pune alte întrebări.

— Deconectează, şopti Theron în timp ce statica canalului deschis bâzâia încet în urechea lui. Astepta să se întrerupă comunicatorul înainte să-i spună lui Gnost-Dural: *Lancea* va staționa la Stația Reaver pentru a oferi echipajului două zile de odihnă şi repasos.

— Când?

— Mâine. Până când ne vom întâlni cu contactul lui Teff'ith, vor fi deja înapoi în serviciul activ.

— S-ar putea să treacă săptămâni – poate chiar luni – până când *Lancea* va staționa din nou la docuri, avertiză Gnost-Dural.

— Trebuie să-l convingem pe Gorvich să se mişte puțin mai repede, conchise Theron.

Theron nu credea că era posibil, dar speederul care îi ducea înapoi în portul Jigani era într-o stare şi mai proastă decât precedentul. Dar stomacul lui nu se mai zvârcolise de data asta, când aterizară; era prea concentrat pe misiune.

Întorcându-se la *Crooked Finger*, îi găsiră pe Teff'ith şi pe prietenul ei Rodian stând încă la aceeaşi masă unde îi lăsaseră cu o oră mai devreme.

— Nu ți-a plăcut hotelul? întrebă Teff'ith când îi văzu apropiindu-se.

— Schimbare de planuri, spuse Theron. Trebuie să-l vedem pe Gorvich astăzi. Chiar acum.

Twi'lek dădu din cap.

— Imposibil. Trei zile, îți aminteşti?

— Nu mă joc, Teff'ith.

Ceva din vocea lui o făcu să îl ia în serios şi ea lăsă să-i iasă un oftat lung.

— Te ducem la Gorvich. Urmează-ne.

* * *

În clipa în care Gorvich deschise uşa apartamentului său, Theron îl displăcu. Era îmbrăcat în haine scumpe, prea la modă – pantaloni întunecați, croiți la comandă, şi o cămaşă cu modele din mătase Saava scumpă. Purta mai multe inele ostentative,

iar de gât îi atârna un lanț gros de aur. Avea părul blond, cu trăsături comune, dar era ceva dezagreabil în privirea lui – expresia de pe chipul său şi felul în care se purta – care stârnea un puternic sentiment de repulsie. Când deschise gura să vorbească, nu făcu nimic pentru a contrabalansa prima impresie, vocea lui fiind obsedată de sine, arogantă şi batjocoritoare, toate în acelaşi timp.

— Hei, *Rază de Soare*, îi spuse el lui Teff'ith în semn de salut, arătându-i un zâmbet libidinos care îl făcu pe Theron să vrea să-i dea un pumn în nas. Ăştia sunt marii cheltuitori de care mi-ai spus?

— Gorvich, Theron, spuse Teff'ith, făcându-i o prezentare cât se poate de scurtă. Voi doi vorbiți. Noi am terminat.

Gorvich râse.

— *Raza de Soare* nu a cedat încă farmecelor mele, dar o să se răzgândească. Toate o fac. Am o relație specială cu doamnele.

— Continuă să vorbeşti, zise Teff'ith, bătând în mânerul blasterului ei. Fă astfel încât să nu mai ai niciodată o relație specială.

Îi răspunse făcându-i din nou cu ochiul şi râse înainte să-şi îndrepte atenția spre Theron.

— Intrați. Hai să vorbim despre afaceri.

Cei trei îl urmară în sufragerie. Deşi apartamentul era mic, era bine mobilat. Theron observă că toate piesele păreau noi şi potrivite pentru un loc mult mai mare.

Prinde gustul succesului, gândi Theron. S*e pare că va trece la lucruri mai mari şi mai bune în viitorul apropiat.*

Gorvich se aşează într-un fotoliu supradimensionat, dar nu-şi invită oaspeții să ia loc. În schimb, îi lăsă să stea în picioare, stingheri, în centrul camerei.

Încearcă să ne facă să ne simțim inconfortabil. Inferiori. Ca şi cum am fi nişte servitori care îl aşteaptă.

— Am auzit că trebuie să urcați la bordul unei stații spațiale Imperiale, începu Gorvich. Va trebui să aveți acte de autorizare pentru toate, din moment ce nu ştiți pe care vreți să o vizitați. Trebuie să te taxez suplimentar pentru asta.

— Ştim unde mergem acum, spuse Theron. Stația Reaver.

— Tot trebuie să vă taxez în plus, mă tem, spuse Gorvich cu o ridicare afectată din umeri. Am început deja să fac actele încă de când a sunat Teff'ith prima dată.

— Bine. Cum zici tu, spuse Theron, ştiind că nu avea timp să se certe. Dar trebuie să plecăm astăzi, altfel înțelegerea pică.

— Probabil că inhalezi ceva din atmosfera prietenului tău Kel Dor. Chestia aia îți va descompune creierul. Nu am cum să mă descurc astăzi.

— E astăzi sau deloc, insistă Theron.

— Ştii cât de complicat este acest lucru? Avem nevoie de uniforme. De legitimații. Acte de autorizare. O navetă Imperială.

— Frăția Vechiului Tion mută în fiecare săptămână mii de credite în contrabanda cu mirodenii şi substante stimulante prin stațiile spațiale Imperiale, spuse Theron. Vrei să-mi spui că nu ai chestiile astea la îndemână şi gata de plecare?

— S-ar putea să reuşesc să pregătesc ceva în câteva ore, recunoscu Gorvich. Dar va trebui să vă taxez suplimentar pentru o notificare rapidă.

— Nu e nicio problemă, îl asigură Theron, deşi nu era sigur că era adevărat.

Aveau o cutie de valori înțesată cu treizeci de mii de credite, ascunsă într-un compartiment secret de securitate din naveta lui Gnost-Dural, dar Gorvich avea toate atuurile şi ştia asta. Era posibil ca el să vină cu un preț ridicol pe care nu-l puteau achita cu fondurile pe care le aveau la îndemână. Iar autorizarea mai multor fonduri în credite de la SIS ar fi luat timp... ca să nu mai vorbim de faptul că un transfer de o asemenea amploare în orice cont de pe o planetă plină de bande, precum Desevro, ar fi atras cu siguranță tot felul de atenții din partea tuturor celor implicați în tranzacție.

Cu toate astea, Theron decise să nu aducă acest aspect în discuție. Mai bine să negocieze afacerea, apoi să încerce să-l convingă pe Gorvich să se mulțumească cu un

preț mai mic, dacă tot făcuse deja munca pentru a pregăti totul.

— Ştii că nu pot face nimic pentru prietenul tău, le spuse Gorvich. Nu există niciun Kel Dor în armata Imperială. O să iasă în evidență ca un deget mare inflamat.

— Voi sta ascuns pe navetă, îl asigură Gnost-Dural. Presupun că genul de autorizații pe care le vei procura ne va permite să evităm percheziționarea navei.

— Avem pe câțiva din securitate pe care îi plătim să se uite în altă parte.

— Deci, avem o înțelegere? ceru Theron să ştie.

— Încă nu-mi ştii prețul.

— Spune-mi-l.

— Patruzeci de mii de credite.

— S-a făcut, spuse Theron fără ezitare, bazându-se pe faptul că partenerul său va fi suficient de deştept pentru a intra în joc.

Din fericire, Gnost-Dural nu a arătat nicio reacție.

Două ore mai târziu se aflau în hangarul privat al lui Gorvich, în timp ce acesta îi conducea spre naveta Imperială pe care o procurase. Teff'ith încă mai dădea târcoale, deşi nu spusese mai mult de două cuvinte în tot acest timp.

— Echipament standard al flotei Imperiale, spuse Gorvich, arătând spre o uniformă pusă pe scaunul pilotului. Te-am făcut caporal. Orice grad mai mare decât acesta începe să atragă prea multă atenție. Ştii pe cine să saluți şi când? Dacă greşeşti asta, lumea va observa.

— Cred că mă pot descurca, spuse Theron.

Nu ar fi fost prima dată când se ascundea sub acoperirea de combatant inamic.

— Ți-am programat codurile de acces în computerul navei. Tot ce trebuie să faci este să le trimiți când îți cer verificarea. Te vor face să acostezi pe aripa C. Avem o înțelegere cu securitatea de acolo. Nu ar trebui să vă facă probleme. După aceea, sunteți pe cont propriu.

Gorvich îşi scărpină barba şi strâmbă din ochi spre Theron.

— Teff'ith nu mi-a spus de ce te duci acolo. Nu vinzi nimic, nu-i aşa? Pentru că Frăția nu va fi prea mulțumită dacă îi tai de pe listă.

Aşa cum ai încercat să-l scoți pe Morbo din afacerea de pe Nar Shaddaa? gândi Theron.

— Am un văr staționat pe una dintre navele capitale, spuse Theron cu voce tare. A acostat la stația Reaver. A terminat-o cu războiul. Vrea să merg să-l scot de acolo.

— Dezertare şi neglijență în serviciu, spuse Gorvich dând din cap. Asta pot să înțeleg.

— Mai e ceva ce trebuie să ştim? întrebă Theron.

— Cred că nu. Doar predați creditele şi puteți continua drumul.

— Sunt pe nava noastră, spuse Theron.

— Grozav, zise Gorvich, frecându-şi mâinile entuziasmat. Să mergem să le luăm.

Când ajunseră în hangarul navei *Prosperity*, Gorvich scoase un fluierat lung de apreciere.

— Frumoasă navă, recunoscu Teff'ith cu părere de rău.

— Aşteaptă aici, spuse Theron în timp ce introducea codul pentru a deschide rampa de îmbarcare, apoi intră în navetă.

Gnost-Dural nu se obosise să vină cu el; Theron era bucuros să vadă că Jediul nu avea nicio problemă în a-l lăsa să preia conducerea atunci când era cazul. Chiar mai bine, ştia că partenerul său îi asigura spatele dacă ceva nu mergea bine, aşa cum se întâmplase la CCAO, pe Ziost.

Deschise panoul de securitate ascuns şi scoase cutia de valori, apoi o duse înapoi pe rampa de îmbarcare, o puse la picioarele lui Gorvich şi o deschise.

— Nu-i aşa că e o privelişte frumoasă, *Razăde Soare*? spuse Gorvich.

— Doar dă-ne partea noastră, răspunse Teff'ith.

— Lasă-mă un minut să le număr. Să mă sigur că prietenii tăi nu ne trag țeapă.

— În legătură cu asta, spuse Theron. Sunt doar treizeci de mii de credite acolo.

Asta e tot ce avem.

— Atunci du-te şi adu mai mulți, mârâi Gorvich.

— Nu avem timp, îi spuse Theron. Oricum, nu sunt sigur că aş avea încredere în voi cu o astfel de tranzacție.

Theron îl urmărea îndeaproape pe celălalt bărbat, pregătit în cazul în care acesta s-ar fi întins după armă. Împuşcându-l pe Gorvich ar fi putut da planul peste cap – gărzile corupte de pe Stația Reaver puteau fi prietenii lui – dar nu avea de gând să-l lase pe Gorvich să pună mâna pe el. În adâncul minții sale, se întreba de partea cui ar fi fost Teff'ith dacă lucrurile ar fi devenit urâte.

— Ne-am înțeles pentru patruzeci, îi reaminti Gorvich.

— Sunt de acord cu asta, îl asigură Theron. Treizeci acum şi zece când ne întoarcem.

— Nu sunt convins că vei reuşi să te întorci, spuse Gorvich. Am nevoie de suficiente credite pentru a acoperi costul navetei, în cazul în care o dai în bară şi Imperialii nu te lasă să pleci.

În niciun caz simpla navetă Imperială de aprovizionare pe care Gorvich le-o împrumuta nu valora mai mult de douăzeci de mii de credite, dar Theron nu avea de gând să discute acest aspect.

— Uite cum facem, spuse el. Dacă ne întoarcem, vă mai dăm încă douăzeci în loc de zece.

Gorvich rămase tăcut în timp ce lua în considerare oferta.

— Bani buni, Gorvich, interveni Teff'ith. Bani uşori.

— Bine, uite cum stă treaba, spuse el în cele din urmă. Treizeci în avans. Douăzeci când te întorci. Şi îmi laşi codurile de comandă ale navetei tale ca garanție.

— *Prosperity* valorează cel puțin cincizeci de mii de credite! protestă Theron.

Ca să nu mai vorbim despre faptul că Gnost-Dural ar putea avea informații confidențiale la bord.

— Un bun stimulent pentru a te întoarce, spuse Gorvich. Nu aş vrea să îți *salvezi vărul* şi apoi să pleci altundeva.

Din tonul său era clar că nu credea povestea de acoperire a lui Theron.

Theron aruncă o privire spre Gnost-Dural, care aprobă uşor din cap.

— Bine, avem o înțelegere.

— Dați-mi voie să mai adaug un ultim aspect, spuse Gorvich cu un zâmbet. O iei pe Teff'ith cu tine.

— Ce? exclamă femela Twi'lek. De ce?

— Nu sunt sigur ce pun cu adevărat la cale ăştia doi, spuse Gorvich, dar vreau să fie cineva cu ochii pe ei. Să se asigure că nu fac nimic care să cauzeze probleme pentru Frăție.

— Atunci du-te tu, scuipă Teff'ith.

— Sună puțin prea riscant pentru mine. În plus, tu eşti cea care a intermediat această afacere. Tu eşti cea care garantezi pentru cei doi.

— Am vrut doar creditele, protestă Teff'ith.

Gorvich ridică din umeri.

— Asta e înțelegerea, *Razã de Soare*. Te duci cu ei sau anulăm totul.

Teff'ith se uită la Theron, apoi la Gorvich.

— Vreau o parte mai mare. Plata pentru risc.

— Sigur, *Razã de Soare*, spuse Gorvich. O să adaug încă trei mii când te întorci… dacă te întorci.

— Ne bagi într-o altă misiune sinucigaşă? întrebă ea întorcându-se spre Theron.

— Intrăm şi ieşim repede, promise el, clătinând din cap. Câteva ore şi ne întoarcem. Bani uşori.

— Cheltuieşte creditele înainte să ne întoarcem, îl avertiză ea pe Gorvich, şi te trezeşti fără un deget.

— Se pare că avem o înțelegere, spuse el cu un zâmbet.

Capitolul 22

În comparație cu *Prosperity*, interiorul navetei Imperiale de aprovizionare era înghesuit şi inconfortabil. Avea locuri pentru patru persoane, dar pentru că cea mai mare parte era ocupată de cala de marfă, scaunele erau înghesuite două câte două în cabina de pilotaj, fără aproape niciun spațiu pentru picioare.

Când Theron încercă să se aşeze pe locul pilotului, Teff'ith îl împinse la o parte.

— Tu stai în spate, îi ordonă ea.

Ştiind că ea încă era supărată pentru că fusese forțată să îi însoțească în misiune, nu se obosi să se certe. Gnost-Dural se aşeză în scaunul copilotului, lângă Teff'ith, fără să comenteze.

Cel puțin uniforma asta Imperială se potriveşte bine, gândi Theron în timp ce se înghesuia pe scaunul din spatele lui Teff'ith. Dar, deşi era de mărimea potrivită, ştia din experiențele trecute sub acoperire că materialul ieftin al manşetelor şi gulerului tot va sfârşi prin a-i irita pielea.

Încă un motiv în plus pentru care nimeni nu ar trebui să se înroleze vreodată în Imperiu.

Câteva minute mai târziu se îndreptau spre Stația Reaver, o călătorie care trebuia să dureze aproximativ zece ore în hiperspațiu la viteza maximă a navetei. Theron ar fi fost de acord să petreacă călătoria în linişte, dar Gnost-Dural păru să aibă alte idei.

— Prietenul tău Gorvich este un om neplăcut, îi spuse el lui Teff'ith.

— Gorvich nu este un prieten. Doar lucrez pentru el. Plăteşte bine.

— Deci asta e motivația ta în viață? întrebă Jediul Kel Dor. Bogăția materială?

— Spune-i lui *Față-Urâtă* să nu mai facă pe predicatorul Jedi, îi spuse Teff'ith peste umăr lui Theron.

— Îmi pare rău, răspunse Theron. Jedii nu se pot abține să nu încerce să salveze pe cineva despre care cred că are nevoie de îndrumare morală. E ca o necesitate pentru ei.

— Nu am nevoie de salvare, îi spuse Teff'ith lui Gnost-Dural.

— Nu te deranjează să-ți petreci viața înconjurat de persoane ca Gorvich?

— E doar o treaptă. Nu va fi acolo pentru totdeauna. Eu urc în rândurile Frăției.

— Şi când o vei face, vei descoperi că cei de la conducere sunt chiar mai egoişti, mai brutali şi mai vicioşi decât Gorvich, o asigură Jediul.

— De ce mergem la Stația Reaver? întrebă Teff'ith, schimbând subiectul.

— Pentru a scăpa galaxia de un mare rău, răspunse Gnost-Dural.

Teff'ith pufni în nas.

— Gorvich este destul de rău. Ar trebui să scăpăm galaxia de el.

— Dacă îl urăşti atât de mult, întrebă Theron din spate, de ce l-ai salvat pe Nar Shaddaa?

— Nu lăsăm partenerii în urmă. Chiar şi gunoaie ca Gorvich. Face parte din echipă.

Următoarele câteva minute trecură în tăcere înainte să se întoarcă la întrebările anterioare.

— Ce se întâmplă pe Stația Reaver? Trebuie să ştiu dacă lucrurile se înrăutățesc.

— Nu-ți face griji, o asigură Theron. Trebuie doar să mă laşi acolo şi să aştepți în interiorul navetei cu Maestrul Gnost-Dural, timp de câteva ore, cât timp mă ocup de nişte treburi. Asta e tot. Uşor.

— Prea uşor, răspunse Teff'ith. Nu e stilul tău.

— Poate că m-am schimbat.

Un alt pufnit din partea lui Teff'ith puse capăt oricărei conversații până când ajunseră la destinație, iar Theron îşi permise să intre într-o uşoară transă meditativă – încă un truc util pe care îl învățase de la Ngani Zho – pentru a se odihni şi a se pregăti pentru ceea ce avea să urmeze.

Când, în sfârşit, ieşiră din hiperspațiu, avură o imagine clară a Stației Reaver; masivul port spațial era de mărimea unei mici luni. Străduindu-se să se uite peste umărul lui Teff'ith, Theron putu distinge o singură navă capital enormă andocată în partea îndepărtată – *Lancea Ascendentă*.

— Dă-i drumul şi deschide o frecvență de apelare, spuse Theron, apoi adăugă: Mai bine lasă-mă pe mine să vorbesc.

Teff'ith apăsă pe butonul de transmisie de pe panoul de control al navetei, dar nu-i dădu ocazia să vorbească.

— Stația Reaver, aici naveta Imperială TK-37059 care solicită permisiunea de andocare, spuse ea, Bazica ei puternic accentuată dispărând când vocea ei alunecă în ritmul precis şi tăios, comun cetățenilor Imperiului.

— Recepționat, TK-37059. Gata pentru codurile de autorizare.

— Transmit codurile acum, spuse ea înainte să închidă canalul de comunicare.

— Ai mai făcut asta înainte, remarcă Gnost-Dural, în mod clar la fel de surprins şi de impresionat ca şi Theron. Accentul tău este impecabil.

— E uşor să falsifici felul afectat în care vorbesc Imperialii, zise ea, ignorând complimentul.

Consola emise un semnal sonor, iar ea apăsă butonul pentru a redeschide canalul.

— TK-37059, aveți permisiunea de aterizare, spuse vocea de la celălalt capăt. Mergeți în Hangarul 14 din aripa D.

— Recepționat, Stația Reaver, răspunse Teff'ith, apoi închise canalul pentru a doua oară.

— Credeam că Gorvich a spus că ar trebui să aterizăm în aripa C, spuse Theron.

— De obicei aşa trebuie, răspunse Teff'ith.

— Atunci de ce această schimbare?

— Poate că Gorvich ne-a vândut. Vrei să te întorci?

— Nu, spuse Theron după o scurtă deliberare. Mergi înainte şi fă procedurile de andocare.

Teff'ith aduse naveta în hangarul deschis pentru aterizare, iar uşile sasului se închiseră în urma lor. O pereche de gărzi – ambele umane, ambele de sex masculin – ieşiră pe o uşă care ducea în stație, dar nu se comportau ca şi cum s-ar fi aşteptat la ceva ieşit din comun.

— Aşteptați aici, le spuse Theron celorlalți doi. Dar fiți pregătiți să evadăm dacă ceva merge prost.

Ieşind din navetă, se apropie de cei doi gardieni, încercând să pară dezinvolt chiar dacă mintea îi zbârnâia. Nu-i aştepta nicio ambuscadă, deci Gorvich nu-i trădase. Dar dacă aceşti gardieni nu acceptau mita, ar putea să vrea să inspecteze naveta, iar Theron nu putea lăsa să se întâmple asta.

— Gorvich nu a spus nimic despre trimiterea unei fețe noi în această cursă, spuse unul dintre gardieni.

Theron scoase un oftat de uşurare.

— Mie mi-a spus că trebuia să andocăm în aripa C, zise Theron, intrând în rolul de mic infractor care lucra pentru Frăția Vechiului Tion. M-a făcut să mă îngrijorez.

— Aripa C e rezervată pentru gigantica navă capital pe care ai văzut-o la intrare. A trebuit să schimbăm nişte lucruri.

— Puteați să ne anunțați, spuse Theron.

— I-am zis lui Gorvich, răspunse gardianul. Cred că nu a transmis mai departe.

— Cred că a vrut să-l facă pe tipul cel nou să transpire, spuse celălalt gardian râzând.

— Unde este prietena ta? întrebă primul. Cea cu vocea aia sexy?

— Rămâne în navetă, spuse Theron. Supraveghează încărcătura.

— Da? Care e încărcătura de data asta? Stimulente? Mirodenii? Holofilme interzise?

— Asta face parte din procesul de inițiere a noului tip? întrebă Theron. Gorvich v-a spus să-mi irosiți timpul cu toate întrebările astea?

— Încerc doar să fiu prietenos, spuse unul dintre gardieni. Poate ne poți lăsa o mică mostră gratuită când pleci.

— Cred că am terminat aici, spuse Theron. Dacă mai stăm de vorbă, cineva va deveni suspicios.

— Bine, spuse primul gardian, înțelegând în sfârşit aluzia. Oricum, mai avem şi alte navete care vin.

— Ține capul jos şi să nu faci nicio prostie, începătorule, îl avertiză al doilea. Dacă eşti prins, nu te cunoaştem.

Theron aşteptă ca gărzile să plece înainte să se întoarcă la navetă.

— Totul este în regulă, spuse el, oferind o actualizare rapidă a situației. Stați liniştiți. Totul merge bine şi mă voi întoarce în câteva ore.

— Fie ca Forța să fie cu tine, Theron, spuse Gnost-Dural.

— Să nu o dai în bară, spuse Teff'ith, oferindu-şi propriile cuvinte de susținere.

Theron părăsi naveta şi ieşi din hangar, îndreptându-se spre Stația Reaver, minunându-se de mărimea şi anvergura acesteia.

Imperiul înțelegea nevoia de a permite personalului militar să se bucure de o pauză de la rutina zilnică, dar, spre deosebire de Republică, era paranoic în privința soldaților care dezertau ori de câte ori aterizau pe o lume. Pentru a compensa acest lucru, proiectaseră Stația Reaver pentru a avea toate facilitățile la care s-ar fi aşteptat oricine într-un oraş port planetar, oferindu-le soldaților un loc de relaxare, dar fără a le lăsa altă opțiune decât să se întoarcă pe navă atunci când li se termina concediul. Răspândite pe cele patru niveluri ale stației se aflau o gamă variată de magazine, baruri, restaurante, holoteatre, cazinouri, terenuri de sport şi cluburi, toate pline cu bărbați şi femei dornici să se relaxeze înainte să se întoarcă la corvoada şi disciplina posturilor care le erau atribuite pe navele lor.

Planul lui Theron era destul de simplu: să se strecoare pe *Lancea Ascendentă* în timp ce era staționată, să pătrundă în sistemele informatice şi să inoculeze virusul latent. Apoi, va modifica protocoalele de comunicații pentru a recepționa o transmisie specială a Republicii care ar fi declanşat virusul la momentul potrivit. Apoi se va strecura de pe navă, se va întoarce la navetă şi va pleca de pe stație fără ca nimeni să prindă de veste. Faptul că Stația Reaver era o bază militară securizată nu făcea decât să uşureze lucrurile. Singurele persoane de la bord fie serveau în armată, fie aveau autorizație specială pentru a se afla aici. Din acest motiv, securitatea pe navele care acostau efectiv pe stație *era de aşteptat* să fie permisivă. Pentru o navă de mărimea *Lancei*, ar fi fost un flux constant de bărbați şi femei care veneau şi plecau – plecau pe stație pentru a se distra, apoi se întorceau împleticindu-se în paturile lor de pe navă pentru a se odihni câteva ore înainte să plece din nou. Cel mult, ar fi trebuit să arate o legitimație de îmbarcare gărzilor staționate la intrarea în hangar – fiind sigur că nimeni nu ar fi fost în stare să îşi amintească numele şi fețele fiecărei persoane care era staționată pe navă.

Tot ce trebuia Theron să facă era să împrumute un card de îmbarcare de la cineva prea beat sau prea preocupat pentru a observa că lipseşte, astfel încât să poată falsifica o copie. Dar mai întâi trebuia să afle unde erau strânşi membrii echipajului de pe *Lancea Ascendentă*. Legăturile dintre cei care serveau împreună pe o navă erau puternice, iar majoritatea personalului aflat în permisie avea tendința de a avea alături aceiaşi oameni de care lucrau zi de zi. Se adunau în aceeaşi zonă a stației, numărul lor îndepărtându-i pur şi simplu pe ceilalți de pe stație care serveau pe nave mai mici.

Se îndreptă spre o cabină de informații situată în apropierea hangarelor.

— Bine ai venit pe Staţia Reaver, caporal, spuse femeia din spatele biroului.

Vocea ei era veselă şi avea un zâmbet larg lipit pe faţă, dar ceva în ochii ei îl făcea pe Theron să creadă că veselia ei era doar o faţadă – rezultatul antrenamentului Imperial pentru a ridica moralul bărbaţilor şi femeilor care soseau pentru câteva zile preţioase de odihnă şi relaxare.

— Tocmai am sosit cu un transport de provizii, spuse Theron. E prima dată când vin aici. Căutăm un loc bun pentru a mânca ceva.

— În mod normal, aş sugera *Galeria de Aur*, spuse ea. Mâncare grozavă, preţuri bune, şi poţi să le ceri să ţi-o deconteze direct de pe statul de plată dacă eşti puţin în criză de credite. Dar nu vrei să mergi acolo astăzi.

— De ce nu? întrebă Theron, prefăcându-se ignorant.

— A sosit mai devreme o navă capital completă. Au *năpădit* locul ăla ca un roi de fefze[15].

— Nu mă grăbesc, spuse Theron. Vrei să-mi spui cum să ajung acolo?

Urmând indicaţiile femeii, Theron ajunse în cele din urmă la destinaţie. Descrierea despre un roi mortal de fefze era exactă – restaurantul şi toate celelalte localuri din jur erau pline de bărbaţi şi femei în uniformă. Se revărsau pe străzi, formând cozi dezordonate pentru a aştepta în faţa uşilor oricărui loc care servea mâncare sau băutură. Theron îşi croi încet drum prin mulţime, căutând o ţintă uşoară care să-i ofere un card de îmbarcare. Multe dintre barurile pe lângă care trecea proiectau imagini de la holojurnalul oficial Imperial de ştiri, unde mulţimea de afară putea să privească, ca o modalitate de a-i împiedica pe cei de la coadă să devină prea nerăbdători şi indisciplinaţi. Era greu să-i auzi pe prezentatorii de ştiri peste vacarmul mulţimii, dar trilul ascuţit care indica o ştire de ultimă oră îi captase atenţia lui Theron. Se opri şi îşi întoarse capul pentru a auzi ultima propagandă Imperială.

— Imperiul a obţinut o victorie majoră în urmă cu doar câteva ore, printr-un asalt surpriză asupra lumii agricole Republicane Ruan.

O aclamare se înălţă din mulţime, dar Theron era prea şocat pentru a se alătura. Ruan era un important producător de hrană pentru Coruscant şi pentru alte câteva lumi ecumenopolis[16]. Era, de asemenea, adânc în interiorul spaţiului Republicii – o planetă pe care cei mai mulţi o considerau ca fiind mult dincolo de raza de acţiune a Imperiului.

— Victimele inamicului sunt estimate la câteva mii, deoarece flota Imperială sub comanda lui Moff Nezzor a declanşat un bombardament orbital care a devastat instalaţiile de producţie de la suprafaţă.

Şi a ucis mii de civili nevinovaţi în acest timp.

— Flota Republicii din zonă a fost distrusă, iar întăririle inamice au sosit prea târziu pentru a afecta rezultatul bătăliei. Un comunicat de presă oficial al biroului Ministrului de Război spune următoarele: *Victoria răsunătoare a lui Moff Nezzor la Ruan demonstrează puterea Imperiului şi dezvăluie vulnerabilitatea Republicii. Cei care spun că duşmanul nostru are avantaj în războiul galactic trebuie să recunoască în mod clar această zi ca fiind o dovadă că Imperiul este mai puternic decât a fost vreodată. Republica este incapabilă să îşi apere propriile lumi, iar cetăţenii ei tremură în faţa puterii flotei Imperiale. Înfrângerea şi eventuala lor capitulare e inevitabilă. Trăiască Împăratul Nemuritor.*

Theron se întoarse de la holo, ignorând aplauzele zgomotoase ale celor din jurul său. Oricât de rău ar fi fost atacul în sine, ceea ce reprezenta era mult mai rău. Holoştirea susţinea că în atac fuseseră implicate nave capital; asta însemna că ordinele

---

[15] Fefze – specie insectoidă care provenea de pe planeta Fef. În timp ce un singur Fefze nu era inteligent, roiurile de Fefze formau în mod colectiv o inteligenţă capabilă să gândească.

[16] Ecumenopolis – oraş care cuprindea o întreagă planetă sau lună. Din cauza lipsei de teren exploatabil, astfel de oraşe care se întindeau pe tot globul erau dependente de importuri de hrană şi materii prime. Printre oraşele-lume din Teritoriile inelului Exterior se numărau Nar Shaddaa, Taris, Uchinao şi Wind.

ar fi trebuit să fie transmise folosind cifrul negru. SIS ar fi trebuit să ştie că atacul urma să aibă loc, dar Republica fusese cumva prinsă complet nepregătită. Nu avea niciun sens. *Doar dacă nu cumva cifrul nostru nu mai funcţionează.*

Realizarea îl făcu pe Theron să se simtă cu adevărat rău. Trebuia să vorbească cu Directorul. Trebuia să afle ce s-a întâmplat. Dacă existase o eroare în analiza SIS, s-ar putea să fie nevoiți să renunțe la întreaga misiune.

Abandonând mulțimea încă înveselită din preajma *Galeriei de Aur*, alergă înapoi în hangarul unde andocaseră şi urcă în navetă.

— De ce te-ai întors atât de repede? întrebă Teff'ith când Theron năvăli peste ei.

— Ceva nu e în regulă, spuse el, adresându-se lui Gnost-Dural. Trebuie să vorbesc cu Directorul. Sau cu Jace. Poate cu amândoi.

— Imposibil, spuse Jediul. Nu avem un canal securizat.

Theron se grăbi spre cabina de pilotaj. Examină rapid hangarul prin fereastră până când observă un terminal de comunicații într-un colț.

— Pot să intru pe canalele de comunicații Imperiale, spuse el. Să transmit semnalul prin rețeaua securizată a stației. Îl bruiez cu o criptare SIS de bază şi îl trimit printr-o jumătate de duzină de relee, astfel încât nimeni să nu ştie de unde provine. Ar trebui să câştigăm un minut sau două de timp securizat.

— Sună riscant, spuse Teff'ith.

— Nu avem de ales, insistă Theron, vorbind în continuare cu Gnost-Dural.

— Fă ce trebuie să faci, spuse Jediul.

Theron ieşi din navetă şi alergă spre terminalul de comunicații, scoțându-şi din buzunarul de la şold al uniformei sale dispozitivul proiectat la comandă care conținea programul pirat. Vârful era mic, cam de două ori mai mare şi mai gros decât un stilou, cu un mic cablu de interfață care se întindea la câțiva centimetri de la bază. Conectă cablul într-unul dintre porturile de acces ale terminalului şi conectă vârful. O secundă mai târziu, semnalul cu rază scurtă de acțiune al vârfului se sincroniză cu implanturile cibernetice ale lui Theron, permițându-i acestuia să se conecteze direct la rețeaua de comunicații a Stației Reaver. Degetele sale zburau pe tastatură în timp ce dispozitivul transmitea fluxurile de date către implanturile sale. Nu îi luă decât un minut să îşi croiască drum printre diferitele niveluri de securitate electronică şi să obțină acces liber la sistemul principal al rețelei. Mai dură câteva minute ca să configureze criptarea şi sistemul complicat de salturi de releu, dar era o precauție necesară. Le-ar fi folosit pentru a câştiga câteva minute de transmisie sigură înainte ca sistemele automate de rețea ale stației să reacționeze la intruziunea neautorizată şi să le oprească.

Se întoarse în fugă spre navetă şi urcă la bord.

— Am rezolvat, spuse el în timp ce se aşeza pe scaunul pilotului.

Gnost-Dural şi Teff'ith stăteau înghesuiți de o parte şi de alta a lui. Theron porni emițătorul navetei, introducându-l pe aceeaşi frecvență cu cea a terminalului din hangar. Trebuia să lucreze rapid, aşa că lansă un semnal de urgență prioritar către SIS, ştiind că protocoalele îl vor transmite imediat Directorului, oriunde s-ar fi aflat. Câteva secunde mai târziu, vocea Directorului se auzi prin difuzorul navei; adăugarea de imagini video la semnal nu ar fi făcut decât să complice şi mai mult lucrurile.

— Theron, ce s-a întâmplat?

— Ați auzit despre atacul asupra lui Ruan?

— Desigur, răspunse Directorul. Chiar acum sunt într-o şedință de informare cu Comandantul Suprem.

— Este totul în regulă, Theron? interveni vocea lui Jace. De unde suni?

— Stația Reaver.

— Eşti nebun? spuse Directorul.

— E în regulă. Semnalul este securizat. Deocamdată.

— Nu ai de unde să ştii asta, insistă Directorul. Dar dacă...

— Nu am prea mult timp, spuse Theron, întrerupându-l. Cred că misiunea a fost compromisă.

— De ce? întrebă Jace.

— Imperiul ar fi trebuit să folosească cifrurile negre pentru a transmite ordinele către navele capital. Ar fi trebuit să ştim despre atac.

Se lăsă un moment de tăcere la celălalt capăt al firului înainte ca Jace să spună:

— Ştiam.

— Voi... ştiați? spuse Theron, mintea lui străduindu-se să înțeleagă ce auzea. De ce nu am fost mai bine pregătiți? De ce n-ați făcut nimic?

— Am trimis provizii medicale, alimente şi voluntari de urgență, răspunse Jace.

— Cum rămâne cu întăririle? De ce erau atât de departe ca să ajungă la timp? Ar fi trebuit să trimitem una dintre flotele noastre.

— Nu am putut, zise Jace. Riscul de a da de veste Imperiului era prea mare. Dacă găseau o flotă aşteptându-i pe Ruan, ar fi ştiut că le interceptăm transmisiunile cifrate.

Oroarea apăru încet-încet în mintea lui Theron când înțelese ce spunea Jace.

— Ştiați că Imperiul ne va nimici navele de la Ruan. Ştiai că vor bombarda planeta. Mii de civili sunt morți, iar voi nu ați făcut nimic pentru a-i ajuta!

— N-am avut de ales, zise Jace cu voce rece. Dacă nu oprim *Lancea Ascendentă*, nu oprim războiul. Tu eşti îngrijorat pentru mii de vieți nevinovate, dar eu sunt îngrijorat pentru milioane.

Theron nu spuse nimic. Stătea în scaunul pilotului, fără cuvinte, în timp ce avertismentul lui Satele îi trecea prin minte: *Jace luptă în acest război din răzbunare. Asta îi întunecă judecata. Îl poate face să comită lucruri îngrozitoare dacă este convins că acestea sunt necesare pentru a salva Republica.*

— Theron? spuse Jace de la celălalt capăt al transmisiei. Theron, mai eşti acolo?

— Suntem aici, spuse Gnost-Dural.

— Trebuie să vezi imaginea de ansamblu, Theron, zise Jace. Trebuie să profităm de şansa de a opri *Lancea*. Indiferent cât de oribile ar fi aceste atacuri.

— Atacuri? spuse Theron, trezindu-se din amețeală. Ruan nu a fost singura?

— Theron, răsună vocea Directorului. Treaba ta este să te urci la bordul *Lancei*! Asta nu te priveşte pe tine.

— Unde vor lovi în continuare? ceru Theron, ignorându-l pe Director. Jace... unde?

— Duro, spuse Comandantul Suprem cu un oftat greu. Vor lovi şantierele navale în treizeci şi şase de ore standard.

Duro era o lume puternic industrializată şi dens populată. Deşi planeta în sine era prea poluată pentru a susține viața, miliarde de ființe trăiau în orașele orbitale de deasupra ei. Un atac Imperial asupra lui Duro ar avea o valoare strategică minimă pe termen lung pentru Imperiu, dar pierderile pentru Republică ar fi fost aproape prea catastrofale pentru a fi imaginate.

— Trebuie să-i opriți, spuse Theron. Pregătiți o ambuscadă. Distrugeți flota Imperială în momentul în care intră în sistem.

— Asta nu se va întâmpla, spuse Jace. *Lancea* nu va fi implicată în atac.

— Vom creşte numărul patrulelor Republicii în sector, adăugă Directorul, dar dacă le sporim prea repede, Imperiul va deveni suspicios.

— Theron, uneori trebuie făcute sacrificii, spuse Jace.

— Dar trebuie să trageți o linie undeva!

— Imperiul nu o va face. Aşa că nici noi nu putem.

Satele avea dreptate în privința ta, gândi Theron, amintindu-şi argumentul ei final: *Ura te va transforma chiar în răul împotriva căruia lupți atât de mult.*

— Nu poți face nimic pentru a opri asta, Theron, spuse Directorul. Aşa că fă-ți datoria. Îndeplineşte-ți misiunea. Republica se bazează pe tine.

Transmisia se încheie brusc, deşi Theron nu era sigur dacă o întrerupseseră ei sau dacă sistemele automate de securitate ale stației îi descoperiseră în sfârşit trucurile şi deconectaseră semnalul.

Capitolul 23

Theron se ridică încet de pe scaunul pilotului, cu corpul şi mintea amorțite.

— Theron, întrebă Gnost-Dural, te simți bine?

— Directorul avea dreptate, răspunse Theron. Nu mai putem face nimic. O flotă Imperială va lovi Duro, iar noi nu o putem opri.

— Sună înapoi, sugeră Teff'ith. Spune-le că renunți.

— S-ar putea să existe o altă cale, afirmă Gnost-Dural. Dacă *Lancea* face parte din flota Imperială care urmează să atace Duro, Jace ar fi dispus să pregătească o ambuscadă.

— Dar nu face parte, spuse Theron, mintea lui fiind incapabilă să urmărească încotro se îndrepta Jediul. *Lancea* va fi tot aici când va fi atacată Duro.

— Poate că nu. Poți să trimiți un alt mesaj?

Theron clătină din cap.

— Am folosit toate trucurile din dotare pentru a reuşi cu primul. Programele de securitate ale rețelei se reglează şi se adaptează automat la atacurile pirat. Vor putea să mă blocheze aproape instantaneu dacă încerc din nou. Probabil că vor putea chiar să urmărească locația până la acest hangar.

— Atunci avem nevoie de cineva care să îl livreze. Gnost-Dural se întoarse spre Teff'ith. Avem nevoie de ajutorul tău.

— Să nu încerci nimic care să ne facă să fim ucişi, îl avertiză ea.

— Tot ce trebuie să faci este să livrezi un mesaj, îi spuse el. Spune-i lui Jace Malcom că *Lancea Ascendantă* va fi la Duro.

— Nu va putea niciodată să transmită un mesaj către Comandantul Suprem al Republicii, spuse Theron, înțelegând brusc încotro se îndrepta Gnost-Dural. Dar ştiu cine poate – Satele!

— Ar fi trebuit să mă gândesc eu însumi la ea, consimți Jediul.

— Du-te la enclava Jedi de pe Coruscant, îi spuse el lui Teff'ith, vorbind repede. Întreabă de Marele Maestru Satele Shan. Spune-i tot ce s-a întâmplat aici.

— Dacă zbor cu nava Imperială spre Coruscant, vom fi distruşi! protestă Teff'ith.

— Du-te înapoi în portul Jigani şi ia naveta mea, spuse Gnost-Dural. Oricum e mai rapidă.

— Dacă plec, voi doi o să rămâneți blocați pe Stația Reaver, le reaminti Teff'ith.

După tonul ei, Theron nu era sigur dacă era îngrijorată pentru ei sau sublinia sarcastic ceva evident, pe care credea că ei îl uitaseră prosteşte.

— Theron şi cu mine putem avea grijă de noi înşine, o asigură Maestrul Jedi.

— Spune autorităților că te-am trimis eu, spuse Theron. Marele Maestru Shan te va asculta dacă vei menționa numele meu.

— Marele Maestru Shan, spuse Teff'ith, cu ochii îngustându-se suspicios în timp ce făcea legătura între ei doi. Theron Shan. Sunteți rude?

— Este mama mea, spuse Theron, situația fiind prea urgentă pentru ca să îi mai pese dacă Gnost-Dural ştia sau nu.

Se aştepta ca Teff'ith să facă un fel de comentariu, poate să întrebe de ce nu era Jedi. Dar tot ce spuse ea a fost:

— Ce am eu de câştigat?

— Încă zece mii de credite, promise Theron. Şi o eliberare din închisoare dacă vei fi arestară vreodată în spațiul Republicii.

— S-a făcut.

Gnost-Dural îşi îndreptă din nou atenția către Theron.

— Tot trebuie să te îmbarci pe *Lance*. Dacă nu sabotezi sistemele, Karrid va

putea scăpa din ambuscada Republicii.

— O să mă ocup de asta, spuse Theron. Dar tu?

— Am de gând să o conving pe vechea mea ucenică să îşi ducă nava pe Duro.

Ridicându-şi gluga mantiei peste cap pentru a-şi ascunde trăsăturile, Jediul se strecură afară din navetă şi porni la drum, mişcându-se cu viteza supranaturală a unuia condus de Forță. Theron îl urmări până când dispăru prin uşa hangarului, lăsându-i pe el şi pe Teff'ith singuri.

— Pot să am încredere în tine? o întrebă el pe fata Twi'lek. Sunt în joc milioane de vieți nevinovate.

— Zece mii de credite pentru a transmite un mesaj? E o prostie să nu o fac.

— Bine. Spune-i lui Satele Shan tot ce s-a întâmplat aici. Trebuie să-l convingă pe Jace să trimită flota Republicii către Duro.

Theron se întrebă ce vor spune Directorul sau Jace după ce vor afla că o simplă angajată Twi'lek a Frăției Vechiului Tion cunoştea toate detaliile critice ale misiunii lor ultrasecrete. Probabil că va fi trimis în fața curții marțiale, şi pe bună dreptate. Dar avea încredere în Teff'ith. Şi mai important, nu avea alte opțiuni. Nu şi dacă voia să împiedice ca Duro să fie locul unuia dintre cele mai sângeroase masacre ale războiului.

Tocmai se pregătea să părăsească nava, apoi se opri pentru a-i spune un ultim lucru lui Teff'ith.

— Ține minte, o avertiză el. Dacă ne tragi pe sfoară, nu vei fi plătită.

— Am înțeles, spuse ea, lekkuurile ei zvâcnind de supărare. Am spus că e o tâmpenie să nu o fac. Nu sunt proastă.

* * *

Gnost-Dural era puțin mai mult decât o pată în mişcare în timp ce alerga pe coridoarele Stației Reaver. Soldații Imperiali pe lângă care trecea zburând reacționau cu un amestec de surpriză, curiozitate şi panică, dar el venea şi pleca atât de repede încât niciunul dintre ei nu realiza pe deplin ce se întâmplase. Rămaşi în urmă, aceştia schimbară câteva priviri nedumerite cu prietenii lor, apoi râseră de întâlnirea ciudată, dar aparent inofensivă, în timp ce mințile îi convingeau că cel care tocmai trecuse în fugă nu avea cum să se mişte atât de repede.

Nu ştia exact încotro se îndrepta, dar lăsă Forța să îl ghideze. Când ajunseseră prima dată la Stația Reaver, se întinsese uşor cu mintea până când o simțise pe fosta sa Padawană. Acum se folosea de prezența ei familiară – învăluită în partea întunecată, dar încă inconfundabilă după atâția ani – ca un far care să îl ghideze spre ea.

În acelaşi timp, era atent să-şi mascheze propria prezență pentru a nu o avertiza de venirea sa. Pe măsură ce se apropia, îi era imposibil să se ascundă complet de percepția ei, în cazul în care ea ar fi ales brusc să îşi concentreze gândurile asupra găsirii lui, dar nu exista niciun motiv pentru care ar fi făcut-o. Nu până când el nu era atât de aproape încât să nu mai conteze. Pe măsură ce se apropia de hangarul *Lancei Ascendente*, îşi încetini ritmul. Erau mai mulți oameni aici, bărbați şi femei care se întorceau din concediu sau se îndreptau spre bord. Dar niciunul dintre soldații care nu erau de serviciu nu îi acordase o atenție deosebită. Cei care se întorceau pe navă erau obosiți şi în stare de ebrietate, iar cei care plecau erau prea nerăbdători să-şi înceapă concediul pentru a fi suficient de atenți la trăsăturile ascunse ale siluetei cu glugă ca să-şi dea seama că nu era om. Lucrurile se schimbară atunci când ajunse la cei doi paznici de serviciu la una dintre numeroasele rampe de îmbarcare care duceau de la nivelul hangarului spre *Lancea* propriu-zisă.

— Cine eşti? îl întrebă unul dintre ei, o femeie, păşind în calea lui.

Femeia se mişca cu o încredere sigură pe care Gnost-Dural o recunoştea prea bine; ştia că ar fi avut puține şanse să folosească Forța pentru a o convinge să îl lase să treacă. Dacă ar fi fost necesar, era gata să recurgă la violență pentru a urca pe navă, dar se gândi că ar mai putea exista o altă cale.

Îşi dădu gluga înapoi, dezvăluindu-şi trăsăturile de extraterestru. Respiră adânc şi lent prin masca sa, care emise un şuierat adânc şi furios ca răspuns, în timp ce îşi înclina uşor capul pe spate pentru a evidenția şi mai mult colții.

— Numele meu este Darth Malitiae, spuse el, coborându-şi vocea deja baritonală cu o octavă mai jos. Am treburi cu Darth Karrid.

Femeia ezită, dar se ținu tare, iar el îşi dădu seama că avea nevoie de mai multă convingere. Jediul Kel Dor îşi ridică mâna, întinzându-se în acelaşi timp cu Forța pentru a aplica o presiune slabă pe traheea ei. Ea îşi duse mâinile la gât şi ochii i se măriră de groază când i se tăie respirația. După câteva clipe, el îşi eliberă strânsoarea, făcând-o să se prăbuşească în genunchi în timp ce încerca să ia cu disperare înghițituri adânci de oxigen.

— Când un superior vrea să treacă, răcni el, ar fi înțelept să te dai la o parte.

— Iertați-mă, my lord, gâfâi femeia în timp ce se târa din calea lui. Ținându-şi ochii atent ațintiți spre pământ, spuse: O voi informa pe Darth Karrid de sosirea dumneavoastră.

— Darth Karrid mă aşteaptă. Refuz să aştept ca prezența mea să fie anunțată de un vierme umilit, rânji el în timp ce trecea pe lângă ea.

Al doilea gardian nu făcu nicio mişcare pentru a-l opri. În schimb, se retrase într-o parte, încercând din răsputeri să nu fie observat.

Jediul urcă rapid pe rampa de îmbarcare şi intră pe *Lance*, nefiind sigur cât timp va funcționa şiretlicul. Deşi gărzile nu îndrăzniseră să-l oprească, odată ce ar fi dispărut, aproape sigur ar fi informat pe cineva de la bordul navei despre sosirea oaspetelui de onoare. Nu ar fi durat mult după aceea ca cineva să-şi dea seama că ceva nu era în regulă şi să ordone securității să îl vâneze pe intrus.

Ghidat în continuare de puterea Forței emanată de Darth Karrid, îşi croi drum tot mai adânc în interiorul navei. Simțea cum îl învăluiau răul şi corupția, devenind din ce în ce mai puternice în timpul descinderii sale, şi ştia că nu era din cauza prezenței fostei sale Padawane. Când Darth Mekhis crease *Lancea Ascendentă*, folosise o combinație de tehnologie experimentală şi alchimie Sith pentru a impregna nava însăşi cu energiile părții întunecate. În momentul în care Gnost-Dural intră în turboliftul care avea să-l ducă în inima neagră a navei, Jediul se simți fizic amețit de efecte. Dar simți, de asemenea, că se apropia de scopul său.

În timp ce pătrundea în măruntaiele navei, sentimentul claustrofobic al părții întunecate care îl apăsa din toate părțile era atât de puternic încât aproape că nu îi simți pe soldații care aşteptau pe coridorul de dincolo de uşile turboliftului. În ultima clipă posibilă, Forța îi dădu o premoniție bruscă a capcanei letale. Scoțându-şi sabia cu lama verde de la centură, se aruncă la pământ, lăsându-se cu fața pe podea în timp ce turboliftul oprea la cel mai de jos nivel al *Lancei*. Salvele de blaster ale gărzilor distruseră uşile turboliftului în timp ce se deschideau, ricoşând peste capul lui Gnost-Dural, în timp ce desenau un arc la nivelul taliei. Jediul reacționă cu un impuls al Forței, aruncându-i pe cei patru soldați cu armuri grele câțiva metri înapoi pe coridor. Înainte ca aceştia să atingă pământul, sări în picioare, repezindu-se spre ei în timp ce-şi arunca sabia. Lama care se învârtea îl lovi pe cel mai apropiat dintre inamicii săi, tăind prin pieptul armurii sale de luptă şi intrând în carnea vulnerabilă din spatele ei.

Cei trei gardieni supraviețuitori nu încercară să se ridice din nou în picioare, trăgând în schimb cu sălbăticie în el de unde zăceau prăbuşiți pe podea. Jediul îşi îndreptă atacul spre peretele lateral, sărind şi plasând un picior la jumătatea suprafeței, pentru a avea pârghia necesară pentru o piruetă înaltă şi răsucită care ajunse până la tavan, cu brațele strânse lângă piept şi corpul în poziție orizontală perfect paralelă cu podeaua. Mişcarea neaşteptată îi surprinse din nou pe soldați cu garda jos, iar proiectilele lor şuierară pe sub el. Aterizâ în picioare în mijlocul adversarilor încă vulnerabili, sabia zburând înapoi în mână când o rechemă cu ajutorul Forței. Se întoarse într-o parte, evitând cu greu focul de la cel mai apropiat soldat, timp în care câteva lovituri rapide cu sabia deviară proiectilele de la ceilalți doi,

spre lateral, fără a le face rău. Călcâiul dur al bocancului său se prăbuşi pe capul cu cască al bărbatului de la picioarele sale. În acelaşi timp, îşi folosi Forța pentru a-i ridica pe ceilalți doi şi a-i proiecta în tavan înainte să-i lase să cadă înapoi pe podea. Amețiți momentan, toți trei rămăseseră lipsiți de apărare în fața seriei rapide de atacuri şi împunsături ale sabiei care îi lichidă.

Ştiind că întăririle nu vor întârzia mult, alergă pe coridor şi dădu buzna prin uşa de la celălalt capăt, ajungând față în față cu Darth Karrid şi cei doi ucenici ai ei.

Stăteau într-o cameră mare, circulară: fosta lui Padawană în centru, un bărbat uman în dreapta ei şi o femelă Sith pur-sânge în stânga ei. În spatele lui Karrid putea vedea o sferă mare de cristal, iar pe peretele lateral văzu o mică consolă de control. În rest, camera era goală. Toți cei trei adversari purtau armuri negre şi aveau tatuajele faciale fioroase atât de comune celor care urmau partea întunecată. Săbiile lor erau scoase şi pregătite, lamele aruncând o strălucire purpurie prin camera slab luminată. Era clar că îl aşteptau, deşi nu putea spune dacă îi simțiseră prezența prin intermediul Forței sau dacă fuseseră pur şi simplu avertizați de gărzile de afară.

— Ştiam că vei veni după mine într-o zi, Gnost-Dural, spuse Karrid, cu buzele încrețite într-un zâmbet de anticipare. Dar chiar şi tu ar trebui să ştii că nu trebuie să nu mă provoci aici, în propria mea navă.

— Un Jedi urmăreşte partea întunecată, indiferent unde încearcă aceasta să se ascundă, răspunse el.

— Nobil şi nebun ca întotdeauna, râse ea. Nu ai idee cât de puternică am devenit. Malgus mi-a arătat adevărata putere, spuse ea, vocea ei ridicându-se încet cu fiecare cuvânt. M-a condus pe calea spre măreție. Mi-a dezvăluit secretele pe care tu nu ai îndrăznit să le înfrunți! M-a învățat să îmbrățişez toate lucrurile de care se tem Jedii! strigă ea, cu vocea răsunând pe pereții camerei circulare. Acum le voi folosi pentru a te distruge pe tine şi pe fiecare adept pe care l-ai adus pe nava mea!

— Am venit singur, răspunse Gnost-Dural, rămânând calm în fața furiei ei crescânde. A fost decizia mea să te trimit la Darth Malgus. Eu te-am împins pe această cale; nimeni altcineva nu este de vină.

— Ce ciudat, zise ea cu un rictus. Credeam că ai condus o echipă de atac pentru a mă ucide, dar tu vrei doar să-ți salvezi Padawana de pericolele părții întunecate.

— Voi purifica galaxia de răul pe care l-am dezlănțuit asupra ei, spuse el, vocea lui netrădând nimic dincolo de o hotărâre fermă. Dacă asta se va sfârşi cu o salvare sau cu moartea, este decizia ta, nu a mea.

Karrid îşi răsuci cu dezinvoltură sabia în cercuri lungi şi lente, în timp ce ucenicii ei se desfăşurau de o parte şi de alta, poziționându-se încet pentru a-l flanca pe Jedi.

— Când eram pe Tython, am auzit poveşti despre marile tale isprăvi în luptă, spuse ea. Dar în toți anii mei de Padawan nu am văzut niciodată vreo dovadă în acest sens. Sunt curioasă să văd cât de mult a fost exagerată reputația ta.

Gnost-Dural simți cum se apropie întăririle Imperiale. Întorcându-se spre uşa din spatele lui, îşi înfipse sabia în panoul de acces de pe perete, scoțând o ploaie de scântei în timp ce prăjea circuitele, sigilând uşa pentru ca nimeni altcineva să nu mai poată intra în cameră. Apoi se întoarse pentru a se confrunta cu Karrid şi ucenicii ei şi se roti încet spre stânga, rămânând cu spatele lipit de perete în timp ce încerca să măsoare gradul de putere al adversarilor săi.

— Te-ai lăsat pradă *Lancei Ascendente*, o avertiză Gnost-Dural pe fosta lui Padawană, ținându-şi propria armă ridicată în fața lui, cu două mâini pe mâner, într-o poziție defensivă clasică. Ți-a consumat gândurile şi antrenamentul. Învățând să stăpâneşti această navă, celelalte abilități ale tale s-au atrofiat.

— De aceea nu intenționez să te înfrunt singură, spuse Karrid.

O uşoară mişcare din cap a Falleenei îi făcu pe ucenici să se năpustească înainte, iar Maestrul Gnost-Dural se pregăti să le întâmpine atacul.

Capitolul 24

Theron habar n-avea ce plănuise Gnost-Dural, dar ştia că trebuia să ajungă repede pe *Lancea Ascendentă*. În loc să se întoarcă la *Galeria de Aur*, unde ar fi putut spera să fure un card de îmbarcare, se îndreptă spre hangarul în care acostase nava.

Scena era una de haos – sute de membri ai echipajului se aflau în hangar, în mod evident agitaţi. Câte şase gărzi stăteau cu armele pregătite, înşirate la baza fiecăreia dintre cele şase rampe care duceau în navă, blocând accesul.

Theron se strecură prin mulţime, studiind gărzile. Îşi dădu repede seama că nu mai permiteau nimănui să părăsească nava. Oricine încerca să urce la bord era supus unui interogatoriu îndelungat şi unei inspecţii a actelor de identitate înainte să i se permită să treacă; întârzierea provoca o creştere constantă a mulţimii care aştepta nerăbdătoare să i se permită să urce din nou pe navă.

Orice făcuse Gnost-Dural, asta determinase securitatea să acţioneze dur.

— Ce se întâmplă? întrebă Theron o femeie înaltă de lângă el.

— Bănuiala ta este la fel de bună ca şi a mea, răspunse ea, în mod clar enervată şi nu complet trează. Eu vreau doar să mă întorc la culcuşul meu.

În mulţime se auzeau murmure de furie, iar o mână de oameni chiar se împinseseră înainte pentru a se confrunta verbal cu gărzile de la baza rampelor de îmbarcare – ceva ce nu s-ar fi întâmplat niciodată cu un an în urmă. Cetăţenii Imperiali fuseseră crescuţi într-o cultură militară care îi antrenase să respecte autoritatea. Dar disciplina tradiţională a trupelor Imperiale fusese zdruncinată de recentele eşecuri în război. Şi, cu sute de membri ai echipajului obosiţi şi beţi care se întorceau de la odihnă şi recreere, temperamentele erau ridicate.

Lui Theron îi veni o idee. Era nebunească, impulsivă şi riscantă... cu alte cuvinte, exact stilul lui. Îşi croi drum prin mulţime, ieşind din hangar şi intrând înapoi în Staţia Reaver. Îşi aminti că trecuse pe lângă un mic post de securitate: o încăpere unde soldaţii responsabili cu inspectarea navelor care soseau puteau să-şi petreacă timpul în timp ce aşteptau sosirile. Cu aripa C închisă pentru alt trafic din cauza prezenţei *Lancei*, postul de pază era lipsit de personal. Theron se opri în faţa uşii, aruncând o privire rapidă în jur şi asigurându-se că nimeni din mulţimea de oameni care trecea pe acolo nu-i acorda atenţie; erau prea absorbiţi de propriile gânduri şi conversaţii sau concentraţi să se întâlnească cu prietenii pentru a se bucura de scurtul lor timp petrecut pe staţie departe de nava pe care serveau.

Scoase din buzunar dispozitivul de piratare, ascunzându-l în palmă în timp ce îl prindea de panoul de acces aflat pe perete. Avu grijă să stea drept, cu umerii îndreptaţi şi cu capul sus în timp ce trecea rapid de uşa încuiată; cocoşarea şi alte comportamente eluzive ar fi atras mult mai multă atenţie din partea celor care treceau pe acolo decât cineva care arăta în mod clar ca şi cum ar fi avut tot dreptul să fie acolo.

Uşa alunecă şi Theron păşi încrezător în mica încăpere de dincolo, înainte să o închidă în urma lui. Postul de pază era aglomerat – patru scaune înghesuite în jurul unei console mari de control, cu ecrane video care afişau diferitele hangare din staţie: *GOL; ÎN AŞTEPTARE; ÎN CURS DE SOSIRE; CONTROL DE SECURITATE ÎN DESFĂŞURARE; AUTORIZAŢIE DE ÎMBARCARE*. Fiecare hangar din aripa C era setat pe aceeaşi stare: *INACTIV*. Deoarece dispozitivul de securitate al hangarelor trebuia să cunoască numărul şi mărimea navelor care soseau, pentru a putea gestiona în mod corespunzător inspecţiile, postul de pază avea acces la scanerele externe ale Staţiei Reaver şi la balizele de avertizare timpurie. Balizele erau prima linie de apărare, amplasate strategic pentru a detecta navele care se apropiau cu mult înainte ca acestea să ajungă efectiv la Staţia Reaver.

Nu dură mult până când Theron reuşi să intre în sistem. Scanerele arătau în acel moment câteva zeci de nave Imperiale în sector, care soseau, plecau sau aşteptau autorizația de aterizare de la turnul central. Verifică rapid dacă Teff'ith plecase; pe afişajul de stare al hangarului în care acostiseră se putea citi acum *GOL*. Mulțumit, efectuă o mică ajustare a uneia dintre setările de pe vârful dispozitivului său de spargere de coduri, apoi începu să introducă în sistem un flux constant de date false.

Câteva zeci de nave de dimensiuni diferite, de la nave de luptă cu un singur pilot până la nave capitale complete, se materializară brusc pe scanere, apărând în apropierea balizelor de avertizare timpurie. Datele mimau efectul unei flote mari, bine coordonate, care ar fi ieşit brusc din hiperspațiu pe cele mai îndepărtate margini ale sectorului. Câteva secunde mai târziu, alarmele începură să sune prin Stația Reaver, avertizând asupra atacului simulat al Republicii.

* * *

Zgomotul şi zumzetul săbiilor care se ciocneau reverberau din pereții camerei cavernoase în timp ce ucenicii lui Karrid se luptau cu Gnost-Dural. Atacurile lor erau variante de bază ale stilului Makashi, o formă specifică şi economică de luptă pentru săbiile de lumină, concepută pentru rezultate maxime cu o mişcare minimă, punând accentul pe lovituri şi împunsături. Abilitățile lor erau brute; ca şi Karrid, o mare parte din antrenamentul lor se concentrase pe dezvoltarea abilităților unice necesare pentru a o ajuta pe Maestra lor să controleze *Lancea Ascendentă*. Erau totuşi capabili să apeleze la furia părții întunecate pentru a se mişca cu o forță şi o viteză uimitoare, dar nu stăpâneau arta subtilă de a permite Forței să le ghideze săbiile. Mânuiau arma în loc să-i permită să devină o extensie a lor. Cu toate astea, erau necruțători în atacurile lor, şi erau doi la număr. Gnost-Dural fu nevoit să se pună în defensivă pentru a le respinge atacurile, strecurând din când în când mişcări rapide inspirate din forma Ataru, mai agresivă, pentru a-i menține dezechilibrați.

Darth Karrid se rezumase la început doar să observe lupta, păstrând o distanță sigură de lama mortală a fostului ei Maestru, în timp ce concentrarea şi energiile sale erau epuizate de ucenicii ei. Realizând că, în cele din urmă, se va epuiza dacă va permite ca lupta să devină un duel de uzură, Jediul contraatacă cu Djem So, a cincea dintre cele şapte forme recunoscute de luptă cu sabia de lumină. Concentrându-şi contraatacurile exclusiv asupra femelei Sith mai scundă din punct de vedere fizic, declanşă o serie de lovituri sălbatice, împingând-o să se retragă poticnindu-se. Pentru o clipă, rămase complet expus în fața companionului ei uman, dar ferocitatea neaşteptată a schimbării bruşte de tactică a lui Gnost-Dural îl prinsese nepregătit. Ezită o fracțiune de secundă înainte să se avânte, dându-i Jediului suficient timp să sară în lateral, chiar în timp ce adversara sa Sith se împiedica de propriile picioare, retrăgându-se, şi se prăbuşea pe podea. Gnost-Dural se aruncă în față pentru a-i da lovitura de grație, dar impulsul său fu brusc inversat şi se trezi zburând pe spate când Darth Karrid îl lovi cu o puternică împingere a Forței. Când atinse solul, reuşi să se rostogolească într-un salt pe spate şi să se ridice din nou în picioare, dar scurtul său avantaj era pierdut. Cei doi ucenici se apropiară din nou de el, tăindu-i calea înainte ca el să se gândească măcar să atace spre Karrid. În timp ce se apropiau, el simți întăririle Imperiale din holul de afară, care se străduiau să restabilească energia la uşa sigilată pentru a se putea alătura luptei. Ştiind că nu mai avea timp, Gnost-Dural schimbă din nou tactica. Atacă cu un val puternic de Forță, care îi mătură pe cei doi de pe picioare. Dar înainte ca el să-şi termine adversarii întinşi, Karrid lansase o explozie de energie întunecată în direcția lui. Gnost-Dural sări, ferindu-se, iar fulgerul albastru mortal pârjoli locul în care se aflase cu o clipă înainte.

Îşi aruncă sabia în direcția lui Karrid, proiectând-o drept spre ținta sa. Falleena pară atacul cu propria-i sabie, deşi fusese nevoită să se retragă un pas pentru a absorbi impactul. Gnost-Dural se pusese deja în mişcare, trecând pe lângă ucenicii ei

înainte ca aceştia să se ridice în picioare. Sabia sa îi zbură înapoi în palma întinsă în timp ce se năpustea asupra lui Karrid. O instruise în Niman, cea de-a şasea şi cea mai echilibrată formă de luptă cu sabia. Poate că Malgus o învățase şi alte stiluri, dar în fața asaltului furibund al lui Gnost-Dural, ea revenise instinctiv la cel pe care îl învățase înaintea tuturor celorlalte. Niman se preta foarte bine la metodele Jedi, evitând agresivitatea evidentă în favoarea echilibrului şi a economiei de mişcare, bazându-se pe concentrare şi precizie. În calitate de Lord Sith care îşi trăgea puterea din canalizarea furiei emoționale brute a părții întunecate, stilul compromise abilitățile lui Karrid. Efectul fu minim, dar mai mult decât suficient pentru ca Gnost-Dural să îl exploateze. Folosi o împingere rapidă cu Forța pentru a o dezechilibra şi îşi aduse sabia în sus pentru a-i lovi umărul. Când ea îşi ridică propria sabie pentru a bloca lovitura, el se lăsă în jos şi o seceră cu o mişcare a piciorului, zburându-i picioarele de sub ea, şi făcând-o să cadă pe spate.

Karrid se rostogoli pe spate, dar Jediul fu nevoit să se întoarcă cu spatele la ea pentru a lupta cu femela Sith care sărise în ajutorul lui Karrid. Schimbară o serie rapidă de lovituri – destul pentru ca Karrid să se ridice din nou. Totuşi, în loc să încerce să-l termine pe Gnost-Dural atacându-l din flanc, ea se retrase din lupta corp la corp, punându-şi viața mai presus de oportunitatea de a-şi termina adversarul.

Ucenicul bărbat se alătură luptei o secundă mai târziu, iar Gnost-Dural trecu la forma defensivă Soresu. Simțea cum oboseala i se strecoară în muşchi: tributul bătăliei îl obosea, încetinindu-i fracționat lama şi lăsându-l mai vulnerabil la atacurile de Forță ale duşmanilor săi. O clipă mai târziu, uşa se deschise brusc şi o duzină de gărzi Imperiale se revărsară în cameră.

Karrid ridică o mână pentru a le da de înțeles că ar trebui să oprească focul.

— Deznodământul e inevitabil, strigă Karrid în timp ce Jediul lupta cu atacurile celor doi ucenici ai ei. Îți simt epuizarea. Aruncă arma şi te voi lăsa să implori milă.

Gnost-Dural nu se aşteptase să câştige bătălia. Din momentul în care se hotărâse să urce la bordul *Lancei Ascendente*, ştiuse că înfrângerea lui Karrid era aproape imposibilă. Dar nu avea de gând să se predea şi să se târâie la picioarele ei – fie şi numai pentru că, dacă ar fi făcut-o, ea ar fi devenit suspicioasă şi adevăratul său plan nu ar fi funcționat niciodată.

— Nu am venit aici în căutarea victoriei, spuse el.

Karrid înclină capul într-o parte, în timp ce căuta sensul din spatele cuvintelor lui. Nereuşind să înțeleagă, se întoarse spre soldații aliniați chiar în fața uşii.

— Îl vreau în viață, îi spuse ea Căpitanului.

Gnost-Dural îşi folosi ultimele puteri slăbite încercând să apeleze la Forță pentru un ultim salt disperat care îl trimise peste capetele ucenicilor spre fosta sa Padawană.

Atacul era sortit eşecului; existau o duzină de moduri în care Karrid ar fi putut evita sau respinge atacul. Dar nici măcar nu trebuise să reacționeze când soldații deschiseră focul cu o duzină de blastere, toate setate să paralizeze. Fulgerele îl doborâră pe Jedi din aer şi îl aruncară dur pe podea. Sabia căzu din degetele paralizate, lama stingându-se când mânerul se izbi de podea. În timp ce zăcea cu fața în jos, luptându-se să se agațe de conştiință, Karrid se apropiase şi îi luă sabia, punând-o la centură ca un vânător care revendică un trofeu de la o pradă prețioasă. Îl rostogoli pe spate cu bocancul, apoi se ghemui pentru a-i privi fața mascată.

— Ştiai că nu poți câştiga această bătălie, spuse ea. Atunci de ce ai venit aici?

Gnost-Dural nu avea nicio intenție să-i răspundă la întrebare, dar chiar dacă ar fi făcut-o, vocea lui ar fi fost înecată de sunetele unei alarme care răsuna pe navă.

Karrid dădu din cap în direcția Căpitanului gărzii, care asculta cu atenție un mesaj care venea prin receptorul din urechea sa.

— Stația Reaver este atacată! rosti el. O flotă a Republicii a fost detectată în sector. Timp estimat de sosire: şaisprezece minute!

— Activați scuturile, răspunse Karrid, îngrijorată, dar nu în panicată. Chemați tot echipajul la posturile lor. Plecăm din docuri în douăsprezece minute. Oricine nu se

află la bord va fi lăsat în urmă şi va fi supus unei curți marțiale complete.

În timp ce Căpitanul îi transmitea comenzile persoanei de la celălalt capăt al transmisiei, Karrid se întoarse să se uite în jos la Gnost-Dural.

— Ăsta a fost planul tău? Să te sacrifici pentru ca Republica să ne prindă în port şi nepregătiți? Sau mai există şi altceva în planul tău?

Gnost-Dural rămăsese tăcut, marginile vederii sale devenind tot mai întunecate pe măsură ce se apropia negura, iar alarmele devenind tot mai slabe şi mai îndepărtate.

Chiar înainte să-şi piardă în cele din urmă cunoştința, o auzi pe Karrid spunând:

— Asta este o altă bătălie pe care nu o poți câştiga. Interogatorii Imperiali te vor face să-mi spui totul.

* * *

Stația Reaver era în haos. Alarmele care răsunau prin stație au fost egalate rapid de alarmele de la fiecare navă andocată în hangare, în timp ce turnul central răspândea vestea că se apropie flota Republicii. Bărbați şi femei se grăbeau să se întoarcă la navele lor, grăbindu-se să ajungă la posturile de luptă înainte de sosirea inamicului. Theron nu ştia cât timp va dura până când şiretlicul său va fi descoperit, dar ştia că trebuia să acționeze rapid. Alergă de la postul de pază, alăturându-se debandadei de soldați care se îndreptau spre hangarul în care era stationată *Lancea Ascendentă*. Când dădu buzna în hangar, fu luat de mulțime şi dus spre rampe. Gărzile care împiedicaseră echipajul să urce la bordul navei dispăruseră, fie că fuseseră chemate pe *Lance*, fie că fuseseră copleşite de aglomerația bruscă de oameni care se grăbeau să ajungă la posturile lor. Theron continuă să se lase purtat de mulțime, îndreptându-se spre rampă şi intrând în navă. Odată urcat la bord, mulțimea se subție rapid, lumea despărțindu-se în diferite direcții, îndreptându-se spre posturile care le erau atribuite. Theron făcu tot posibilul să pară că ştia unde se duce, deşi, în realitate, habar nu avea. Nu avusese timp decât să îşi planifice cum să se urce pe navă. Acum, că era la bord, trebuia să-şi dea seama de ceva nou, şi îi era greu să se concentreze din cauza sunetului neîncetat al claxonului de avertizare al *Lancei*.

Nu era ceva neobişnuit ca noii membri ai echipajului să se rătăcească atunci când erau repartizați pentru prima dată pe o navă atât de mare ca *Lancea Ascendentă*, şi existau diagrame cu schema de bază a navei afişate în mai multe locuri de-a lungul pereților etanşi. Se opri pentru a verifica una dintre ele, memorând rapid schema înainte să-şi aleagă destinația. Avea nevoie de un loc cu acces la sistemele principale ale navei, astfel încât să se poată strecura şi să implanteze virusul, dar trebuia să fie suficient de izolat pentru a putea lucra în intimitate. Ochii îi căzură pe sala motoarelor din apropierea părții din spate a navei. Despărțită de restul navei printr-un perete puternic blindat pentru protecție împotriva exploziilor şi a descărcărilor radioactive, sala motoarelor era accesibilă doar printr-o singură trapă de întreținere.

Mişcându-se mai hotărât, îşi croi drum prin navă spre turboliftul care ducea la cel mai de jos nivel al navei. Se întâlnea cu din ce în ce mai puțini oameni pe măsură ce înainta, iar în momentul în care ajunse la lift era singur.

Înainte să apese butonul pentru a-l chema, uşile alunecară pentru a dezvălui o femeie scundă şi greoaie, îmbrăcată într-o uniformă de Maior.

— Caporal! zbieră ea când îl văzu pe Theron la lift. Unde crezi că te duci?

— Îmi paaare răăău, doamnă, spuse Theron, tărăgănându-şi cuvintele şi făcând un salut neglijent. Miji un ochi în timp ce se legăna nesigur pe picioare. T-trebuie să ajung la p-post.

— Liftul ăsta este rezervat! lătră ea, vocea ei fiind chiar mai puternică decât alarmele neîncetate. Numai pentru personalul autorizat!

— A-alarma m-a trezit, mormăi Theron. Trebuie să ajung la sa... sa-la... sa-la... mo-toa-relor.

— Eşti beat! scuipă ea, cu vocea plină de dezgust. Eşti programat pentru

serviciu?

— Oh... la ora nouă, răspunse el.

— Asta înseamnă abia peste şase ore, spuse ea dând din cap exasperată. Du-te înapoi şi dormi în patul tău.

— În regulă, doamnă, spuse Theron, scoţând cu greu un alt salut stângaci.

Se întoarse şi plecă clătinându-se în direcţia opusă, pe coridor şi după colţ. Odată ce dispăruse din vedere, renunţă la teatru şi se îndreptă rapid spre pasaj, parcurgând o serie de cotituri care, în cele din urmă, îl readuseră la turbolift.

Aruncând o privire pe după colţ, se asigură că Maiorul dispăruse înainte să se grăbească spre lift. Aşteptă nerăbdător să se deschidă uşile, apoi se strecură înăuntru şi apăsă butonul pentru puntea G, sperând că nu va mai da peste altcineva. Norocul fu cu el. Nu văzu pe nimeni în timp ce se îndrepta spre trapa de acces la sala motoarelor. Spre deosebire de uşile automate controlate de panouri de acces, aceasta era un model vechi, cu balama din duroţel, care se deschidea prin rotirea unei roţi grele din centrul trapei. Roata era rigidă din cauza lipsei de utilizare şi, în ciuda tuturor eforturilor, Theron nu reuşi să o mişte. Realiză că echipa de întreţinere folosea probabil o cheie pentru a obţine pârghia necesară, dar tot ce avea era pistolul său. Se uită prin coridorul gol, încercând să găsească ceva de care să se folosească. Nevăzând nimic, ridică din umeri şi scoase blasterul din tocul de la şold, înfigându-l în spiţele roţii uşii.

Apucând mânerul pistolului cu o mână şi ţeava cu cealaltă, trase cât putu de tare. Venele de pe gât i se umflaseră în timp ce muşchii i se încordau. Tocmai când credea că va leşina din cauza efortului, roata cedă cu un geamăt şi se mişcă un sfert de tură. Theron îşi ajustă strânsoarea pistolului şi trase din nou. Roata se mişcă mai uşor de data asta; încă un sfert de tură. Apoi reluă pentru a treia oară şi trase. Roata îşi completă rotaţia şi uşa se deschise cu un zgomot puternic. Rămânând nemişcat, aşteptă să vadă dacă va reacţiona cineva la zgomot, dar tot ce auzi era alarma răsunătoare. Când scoase pistolul din spiţele roţii, observă că ţeava fusese îndoită. Arma era inutilă. Din obişnuinţă, o băgă în tocul de pe picior, apoi intră prin trapă, trăgând uşa grea din duroţel şi închizând-o în urma lui. Învârti roata din interior cu un sfert de turaţie – suficient cât să împiedice trapa să se deschidă, dar nu atât de mult încât să fie nevoit să se chinuie să o deschidă când va fi gata să iasă.

Se afla pe o pasarelă metalică îngustă care se întindea pe toată lungimea de patruzeci de metri a sălii motoarelor. În stânga lui se afla un perete întărit de compartimentare, iar în dreapta era hiperpropulsorul masiv al *Lancei* şi motoarele ionice enorme care propulsau nava atunci când se deplasa la viteze subluminice. Pereţii şi tavanul erau acoperiţi cu un labirint de ţevi, tuburi, cabluri şi fire care treceau printre sute de cutii electrice, panouri de siguranţe şi relee de cipuri de calculator amplasate aparent la întâmplare. Pe lângă alarmele pe care încă le mai auzea şi le simţea prin vibraţiile din pasarelă, se auzea un bâzâit constant, cu tonalitate joasă, care venea de la motoarele ionice. Aerul din sala motoarelor era cu douăzeci de grade mai cald decât pe coridorul de pe care tocmai intrase, şi mirosea a ozon şi plastic ars.

Dacă nu mă va face căldura să leşin, s-ar putea ca fumul să reuşească.

Nu existau panouri de control aici, în măruntaiele navei, dar Theron ştia că putea să pirateze *Lancea* prin conectarea directă la sistemul principal. Tot ce trebuia să facă era să-şi dea seama care dintre sutele de fire şi relee conectau sala motoarelor la consola de comandă principală de pe punte.

Nu ar trebui să dureze mai mult de câteva ore, nu?

Spre uşurarea lui, alarmele încetară, în sfârşit. Liniştea binecuvântată fu întreruptă de două sunete lungi ale unei alarme îndepărtate, iar pardoseala se mişcă sub picioarele sale în timp ce *Lancea Ascendentă* se desprindea de Staţia Reaver.

Se pare că nu pleci prea curând, gândi el.

Ar putea la fel de bine să se apuce de treabă.

Capitolul 25

Călătoria de zece ore a navetei Imperiale de la Stația Reaver înapoi în Portul Jigani îi dăduse lui Teff'ith destul timp să se gândească la înțelegerea cu Theron. Nu era pe deplin sigură de ceea ce se întâmplase, dar detaliile de bază erau clare – Theron şi Jediul cu aspect ciudat încercau ceva nebunesc şi prostesc, iar dacă nu-i transmitea mesajul Marelui Maestru Satele Shan, aveau să moară o mulțime de ființe.

Încercase să-şi spună că nu-i păsa cu adevărat ce se întâmpla cu nişte persoane pe care nu le cunoscuse niciodată, dar în timpul lungului zbor, mintea ei continuă să evoce imagini cu oraşe orbitale în ruine, cu trupurile bărbaților, femeilor şi copiilor împrăştiate printre dărâmături. Văzuse o mulțime de imagini cu moarte şi distrugere pe holoviduri şi nu se gândise niciodată la ele, dar acum era diferit. Acele ființe erau deja moarte; nu avea rost să-şi facă griji pentru ele. Cei de pe Duro erau încă în viață.

Nu e niciun beneficiu pentru noi dacă îi lăsăm să moară, gândi ea, amintindu-şi de ce făcea cu adevărat asta. Theron îi promisese o plată grasă când totul se va termina şi nu era ca şi cum îşi asuma vreun risc real. Faptul că acceptase misiunea o îndepărtase de fapt de pe Stația Reaver înainte ca Jediul şi Theron să pună în aplicare orice cascadorie nebunească pe care o plănuiau.

Singurul risc era dacă Theron nu reuşea, gândi ea.

Îşi dădu seama că gândul că el va muri pe Stația Reaver o deranja mai mult decât gândul la toate victimele fără nume de pe Duro. Oricât de mult ar fi încercat, nu se putea convinge că era în întregime din cauză că el nu ar fi putut să o plătească.

Dormi câteva ore, lăsând pilotul automat al navetei să navigheze prin hiperspațiu. Îl visase pe Ngani Zho, bătrânul Jedi nebun care se aruncase în fața unui proiectil de blaster destinat ei, sacrificându-şi viața pentru a ei. Dar nu visă la timpul petrecut alături de el şi nici la moartea lui; în visele ei era ca şi cum bătrânul nu plecase niciodată.

Teff'ith se afla cu el în naveta Imperială, întorcându-se în portul Jigani. Ngani Zho stătea pe scaunul de lângă ea. Părul său cărunt şi ciufulit, şi sprâncenele sale stufoase erau sălbatice şi zburlite – uitându-te la el, nu ar fi fost greu să-ți imaginezi că nu avusese un pieptene în viața lui. Purta o robă veche de Jedi, şifonată şi pătată, cu gluga aruncată pe spate. Avea câteva găuri carbonizate în piept, acolo unde blasterele îl străpunseseră, dar ochii lui albaştri erau vii şi strălucitori.

— Mă aşteptam la mai mult de la tine, Teff'ith, spuse el. Crezi că am renunțat la viața mea doar pentru ca tu să continui să lucrezi pentru Soarele Negru?

— Pf. Acum lucrăm pentru Frăția Vechiului Tion.

— Nu asta e ideea.

— Lucruri mari ne aşteaptă.

— Cel puțin suntem de acord cu asta.

— De ce ne-ai salvat?

Un semnal sonor al pilotului automat care o alerta că se pregăteau să iasă din hiperspațiu o trezise înainte ca bărbatul din visul ei să-i poată da un răspuns.

— Jedi prost, mormăi Teff'ith în timp ce trecea naveta pe control manual.

Ieşise din hiperspațiu în sistemul Desevro, planificând un curs pentru ca naveta să o aducă în Portul Jigani, apoi deschise un canal holo.

— Bine ai revenit, *Raza de Soare*! spuse Gorvich după ce apelul fu conectat. Întoarcere rapidă. Cred că totul trebuie să fi mers foarte bine.

— Nu bine. I-am lăsat pe Jedi şi pe Theron pe Stația Reaver.

Gorvich chicoti.

— Sună ca o poveste bună. Spune-mi-o.

— Nu pe canalele de comunicare. Ne întâlnim la naveta de lux a Jediului. Ai mutat-o?

— Nu, e încă în hangarul din portul Jigani. Cât mai durează până ajungi acolo?

— Treizeci de minute, spuse ea, închizând holoapelul pentru a nu fi nevoită să aibă de-a face cu Gorvich o secundă mai mult decât era absolut necesar.

Până ajunse la hangarul unde era parcată *Prosperity*, Gorvich o aştepta deja.

— Bine, *Rază de Soare*. Am ajuns. Şi care e treaba? De ce i-ai lăsat baltă?

Ezită, alegându-şi cu grijă cuvintele. Voia să-i spună lui Gorvich cât mai puțin posibil despre ce se întâmplase. Dacă ar fi ştiut că Theron îi oferise zece mii de credite, ar fi vrut o parte.

— Nu i-am lăsat baltă. Ne-a spus să plecăm. Avea nevoie de noi pentru a transmite un mesaj.

— Nu înțeleg, zise Gorvich, scărpinându-se în cap. Te întorci să-i iei mai târziu?

— Nu face parte din plan.

— Deci cum vor pleca de pe Stația Reaver?

Teff'ith ridică din umeri.

— Niciodată nu ne-au spus. Au spus doar să luăm naveta. Să ne ducem şi să transmitem mesajul.

Gorvich clătină din cap.

— Ştiam că pun la cale ceva ciudat. Asta nu se va întoarce mai târziu, să mă muşte când nu sunt atent, nu-i aşa?

— Vei fi bine, îl asigură fata Twi'lek.

Gorvich îşi încrucişă brațele şi se holbă la Teff'ith, ochii lui rămânând deasupra gâtului ei, de data asta.

— Ştiu că îmi ascunzi ceva, *Rază de Soare*. Dar voi lăsa de la mie, din moment ce tu ai pus la cale toată afacerea asta.

— Încă ne datorezi partea noastră, îi reaminti ea.

— Nu-ți face griji, am creditele ascunse undeva în siguranță. Gorvich râse – un sunet răutăcios, malițios. Cred că nu vom primi acele credite bonus pe care le-a promis prietenul tău, totuşi.

— S-ar putea totuşi să reuşească să scape de pe Stația Reaver, spuse Teff'ith, un pic mai defensiv decât intenționa.

— O să presupun că nu se va mai întoarce, spuse Gorvich. Bine că am luat nava asta ca garanție. Am deja câțiva cumpărători pregătiți. Văzând încruntarea lui Teff'ith, adăugă: Hei, nu credeam că vreunul dintre voi va reuşi să se întoarcă.

— De ce ne-ai trimis cu ei? Vrei să păstrezi toate creditele pentru tine?

— Asta a fost înainte, *Rază de Soare*, spuse el cu o ridicare indiferentă din umeri. Acum că te-ai întors, sunt fericit să împart.

— Nu pot vinde naveta, îi spuse ea, deja obosită de conversație. Am nevoie de ea pentru a transmite un mesaj.

— Stai puțin. Ce vrei să spui? Crezi că o să te las să pleci cu garanția mea? Ochii lui Gorvich se îngustară. De unde ştiu că tu şi prietenii tăi nu încercați să mă păcăliți? Spui că încă sunt pe Stația Reaver, dar din câte ştiu eu i-ai lăsat la vreo stațiune de lux. Apoi te-au trimis înapoi aici să iei *Prosperity*, să vă întâlniți cu toții mai târziu şi să scăpați de plata restului de credite care mi-au fost promise!

— Idiotule, spuse Teff'ith dând din cap, întorcându-se de lângă el şi îndreptându-se spre navetă.

— Încă un pas şi îți ventilez craniul ăla drăguț, *Rază de Soare*.

Se întoarse încet şi văzu că Gorvich scosese blasterul şi îl îndrepta chiar spre ea.

— Ți-am salvat viața pe Nar Shaddaa, şuieră ea.

— De aceea nu te-am împuşcat pe la spate, recunoscu el. Dar nu-mi place să fiu păcălit. Aşa că nu te mai ascunde şi spune-mi ce se întâmplă cu adevărat.

Teff'ith îşi muşcă buza, încercând să găsească o cale de a se convinge să iasă din asta fără să fie nevoită să-i spună lui Gorvich de partea ei. În cele din urmă, nu putu s-o facă.

— Theron a oferit zece mii de credite pentru a livra mesajul pe Coruscant. Trebuie să iau naveta de lux ca să ajung la timp.

— Zece mii de credite, zici?

Gorvich îşi coborî blasterul, deşi nu-l puse deoparte.

— Îți dau trei, spuse Teff'ith.

— Aşteaptă o secundă, *Rază de Soare*, spuse el, ridicând mâna liberă. Chiar crezi că o să primeşti zece mii de credite doar pentru a transmite un mesaj pe Coruscant? Visezi.

— Afacerea e bună, insistă ea, fără să vrea să intre în detalii.

— Nu crezi că Serviciul Vamal de pe Coruscant are acces la înregistrările lui *Prosperity*? Te vor arunca în închisoare pentru furt în secunda în care vei ateriza.

Teff'ith nu se gândise la asta. Speră că va reuşi să convingă autoritățile că într-adevăr avea un mesaj urgent pentru Marele Maestru Satele Shan.

— Hah, nu te-ai gândit la asta, nu-i aşa? jubilă Gorvich, recunoscând motivul tăcerii ei. Vezi, de aceea ai nevoie de mine să fiu prin preajmă pentru a te supraveghea.

— Merită riscul, argumentă Teff'ith. Zece mii de credite sunt prea bune ca să le ratez.

— Dacă te plăteşte. Ne datorează deja douăzeci pe credit. Şi îți aminteşti cum a renegociat înțelegerea inițială? Acum spune zece, dar când va veni timpul să plătească cine ştie cât de mult va fi dispus să dea cu adevărat. Poate zero.

— Nu va fi zero, bombăni Teff'ith.

— Chiar dacă va veni cu cele zece pe care le-a promis şi cu cele douăzeci pe care ni le datorează deja, am o ofertă mai bună pentru tine, spuse Gorvich. Uită de mesaj. Vindem *Prosperity* şi împărțim profitul. Amândoi ieşim mult mai avantajați în acest joc.

Teff'ith nu fu surprinsă de planul lui Gorvich; era un om josnic şi lipsit de onoare. Dar ştia cum să facă profit. Şi tot ceea ce spusese despre Theron era adevărat – Theron renunțase la înțelegerea inițială. Şi chiar dacă ea îi transmitea mesajul şi el nu o trăda, existau şanse mari ca orice plan nebunesc pe care încerca să-l pună la cale să nu funcționeze. Dacă era ucis sau capturat de Sith, putea să-şi ia adio de la credite.

— Ei bine, *Rază de Soare*, ce-o să fie?

— Cât primim pentru navetă?

— Cincizeci de mii, uşor. În plus, încă mai am partea ta din cele treizeci pe care le-am ascuns.

Dacă încerca să-l ajute pe Theron, Gorvich ar putea să o împuşte pe loc. Chiar dacă îl păcălea sau îl învingea, zilele ei în Frăția Vechiului Tion s-ar fi terminat. Şi existau şanse mari să nu fie plătită deloc.

Sau putea să-l abandoneze pe Theron, să continue să lucreze cu Gorvich şi să urce în continuare în rândurile Frăției, câştigând uşor patruzeci de mii de credite.

— Bani buni, *Rază de Soare*, o îndemnă Gorvich. Suficient pentru a uşura orice vinovăție legată de trădarea unui prieten.

Şi cât timp va dura până când ne vei trăda?

Teff'ith intră în acțiune, sperând să-l prindă pe Gorvich cu garda jos în timp ce aştepta răspunsul ei. Stătea la trei paşi de ea, cu arma încă îndreptată cu dezinvoltură spre pământ. Primul ei pas fu liber. La al doilea, ochii lui se măriră când realiză ce se întâmpla. La al treilea, ridică pistolul, dar nu reuşi decât până la jumătatea drumului înainte ca ea să i-l smulgă din mână cu o lovitură de picior răsucită pe la spate, urmată de o lovitură frontală, balansându-şi piciorul cât de tare putuse şi nimerindu-l chiar între picioare. Gorvich se prăbuşi la pământ, ghemuit în poziție fetală, gemând încet. Teff'ith îi luă pistolul căzut, îl îndreptă spre el, apoi hotărî să nu apese pe trăgaci. În schimb, îl băgă la centură şi se grăbi spre navetă. Introduse codul de acces şi rampa

de îmbarcare a lui *Prosperity* coborî cu un şuierat uşor din cabina presurizată.

Urcă în fugă la bord, întorcându-se să se uite înapoi la Gorvich. El încă se afla pe podea, dar se târa spre navă. Îi întâlni ochii cu o privire plină de ură. Ceva din acea privire o făcu pe Teff'ith să-şi dea seama că încă nu se terminase. Reacționând din pur instinct, ea se aruncă în spate şi în lateral, apucând unul dintre montanții rampei de îmbarcare pentru a nu cădea. În acelaşi timp, mâna lui Gorvich tresări, coborând spre lama ascuțită pe care o ținea legată de coapsă şi aruncând-o în direcția ei cu o singură mişcare, bine exersată, aproape prea rapidă pentru a fi urmărită cu ochiul liber.

Lama se înfipse adânc în umărul lui Teff'ith, aproape doborând-o de pe rampa de îmbarcare. Folosindu-se de montant pentru a se sprijini, se târî în navă şi apăsă butonul pentru a închide rampa de îmbarcare în urma ei, foarte conştientă de faptul că, dacă nu ar fi încercat să se dea la o parte, lama care-i ieşea acum din umăr s-ar fi îngropat adânc în spatele ei. Ignorându-şi rana, se repezi la cabina de pilotaj, porni motorul, trimise semnalul de deschidere a uşilor hangarului şi se ridică în aer.

Pe podeaua hangarului, Gorvich se târîse până la panoul de control şi se ridică, lovind cu pumnul butonul de închidere a uşilor hangarului.

Teff'ith văzu uşile hangarului oprindu-se la jumătate, apoi începând încet să se închidă din nou. Strânse din dinți, trase puternic de manşa de control pentru a trimite nava în față şi se pregăti pentru impact. Învelişul lui *Prosperity*, la fel ca orice altceva la navă, era de cea mai bună calitate. Straturile multiple de plăci din duroțel şi structura consolidată loviră uşile hangarului şi le smulseră din balamale, trimițându-le în aer în timp ce motoarele propulsau nava spre cer.

Urcând spre atmosfera superioară, Teff'ith simți o trepidație subtilă a navetei, care anterior era lină şi catifelată, însă verificarea panoului de instrumente al navei nu indica nicio avarie semnificativă. Câteva minute mai târziu, era suficient de departe de câmpul gravitațional al planetei pentru a activa motorul hiperspațial şi pentru a activa pilotul automat avansat care să o ducă spre Coruscant.

Abia atunci îşi îngriji umărul rănit, scoțând trusa medicală de sub scaunul pilotului. Examină lama, asigurându-se că nu va sângera dacă o va scoate. Din fericire, aceasta lovise muşchiul şi osul, nu o arteră majoră, şi reuşi să o scoată fără nicio dificultate reală... deşi acest lucru o făcu să îşi încline capul pe spate şi să țipe.

Ignorând durerea, tratăşi pansă rana cu eficiența cuiva prea familiarizat cu administrarea de medicamente specifice. Îşi inspectă pentru ultima oară rezultatul înainte să ia două seringi hipodermice umplute cu kolto şi să şi le înfigă în coapsă.

Durerea dispăru aproape instantaneu, iar ea simți o căldură plăcută care o cuprinsese. Se foi în scaun, iar acesta îi răspunse ajustându-se automat la noua ei poziție, învăluind-o într-un confort luxos. Îşi întoarse capul într-o parte şi îl văzu pe Ngani Zho stând din nou pe scaunul de lângă ea.

— *Sunt mândru de tine, fata mea. Pentru că l-ai cruțat pe Gorvich şi pentru că ai făcut alegerea corectă.*

— Acum, poate că proştii de Jedi ne vor lăsa în pace, murmură ea, iar cuvintele ei se transformară într-un sforăit uşor.

* * *

— Am cele mai recente estimări privind numărul de victime ale atacului de mâine de pe Duro, spuse Directorul.

— Chiar crezi că vreau să le văd? întrebă Jace.

Comandantul Suprem era prăbuşit pe scaunul de la biroul său, strângând în mână un pahar gol. Se aplecă în față şi apucă gâtul lung al sticlei pe jumătate pline din fața lui şi îşi umplu din nou paharul pentru ceea ce Marcus bănui că nu era prima dată în această seară.

— Patrulele suplimentare pe care le trimiteți ajută. Nu prea mult, ci puțin.

— Salvăm câteva sute, mârâi Jace cu amărăciune. Dar tot sacrificăm mii.

— Am putea încerca să găsim o scuză pentru a avea o flotă reală care să orbiteze în jurul planetei, sugeră Directorul. Inventați o anumită distincție pe care să o oferiți unuia dintre cetățenii de pe Duro. Să avem navele acolo ca parte a celebrării.

— Imaginează-ți că eşti Ministrul Imperial al Logisticii, spuse Jace, cuvintele sale fiind clare în ciuda alcoolului pe care îl consumase. Ce ai crede dacă ai găsi o flotă de ceremonii staționată la Duro atunci când vrei să lansezi atacul surpriză? Ai crede că a fost doar o coincidență?

Directorul suspină.

— Nu. Aş crede că au fost compromise codurile de cifrare.

Jace îşi ridică paharul într-un toast tăcut pentru onestitatea sa, apoi îl înghiți dintr-o singură înghițitură.

— Ia-ți un pahar, spuse el, făcând semn cu capul spre barul din colț în timp ce şi-l umplea pe al său.

Directorul făcu întocmai, înainte să se aşeze pe unul dintre scaunele din partea opusă a biroului Comandantului Suprem. Jace ridică sticla, iar Marcus întinse paharul.

— Crezi că Theron va duce misiunea până la capăt? întrebă Jace în timp ce turna.

Marcus îşi goli jumătate din băutură înainte să răspundă:

— Este cel mai bun agent al meu.

— Obişnuiai să spui că era *unul dintre cei mai buni*, remarcă Jace.

— L-am promovat după ce a adus cifrul negru.

— Cum rămâne cu Gnost-Dural? E Jedi. Jace îşi goli din nou paharul. Ei nu sunt întotdeauna foarte buni la executarea ordinelor care nu se potrivesc cu concepția lor despre univers.

— Cred că este suficient de inteligent ca să înțeleagă de ce a trebuit să o facem. Iar abandonarea misiunii nu înseamnă un ajutor pentru Duro.

— Deci crezi că vor continua?

— Cred că da. Amândurora le pasă prea mult de Republică ca să lase totul să o ia razna.

— Şi după ce se va termina – după ce vom doborî *Lancea* şi vom pune capăt acestui război blestemat – crezi că Theron mă va ierta vreodată?

Directorul nu răspunse; în schimb, se mulțumi să golească ceea ce mai rămăsese din băutură.

— Îmi susții decizia? ceru Jace să ştie.

— Da, spuse Marcus. Este decizia corectă. Nu ştiu dacă eu aş fi putut să o iau, totuşi. Şi nu ştiu cum ar trebui să trăiască vreunul dintre noi cu asta.

Jace apucă sticla şi umplu din nou ambele pahare.

— Să iei o astfel de decizie este dificil, fu de acord Comandantul Suprem. Dar să trăieşti cu ea, este şi mai rău.

Capitolul 26

Aplecat deasupra unuia dintre numeroasele panouri de releu ale calculatoarelor din sala motoarelor de pe *Lancea Ascendentă*, Theron îşi şterse sudoarea de pe frunte înainte ca aceasta să se scurgă şi să-i înțepe ochii. Cu ajutorul dispozitivului de piratare, intră în panou şi execută o căutare de diagnostic pentru a cartografia diferitele sisteme la care era conectat. Se ascundea în sala motoarelor încă de când *Lancea* părăsise Stația Reaver. Nu avea cum să coboare de pe navă până la o nouă andocare, cu excepția furtului unei capsule de salvare, ceea ce ar fi declanşat o alarmă de urgență şi l-ar fi făcut să nu mai fie în viață. Din fericire, orele în care rămăsese blocat pe pasarela îngustă din sala motoarelor sufocantă şi infectă se dovediseră de fapt benefice. Dându-şi seama că nu avea să plece nicăieri prea curând, Theron îşi petrecuse timpul încercând să înțeleagă mai bine mecanismele interne ale navei.

Cartografierea fiecărui releu în parte era un proces simplu, dar care necesita mult timp – proces pe care îl repetase deja de peste zece de ori. Dar acea muncă istovitoare era cheia pentru a pune cap la cap o imagine completă a sistemelor de control ale *Lancei*. Nu exista o singură rețea centrală care să conecteze totul; fiecare sistem era controlat în mod independent, conectat la mai multe relee diferite care puteau permite redirecționarea funcționalității prin mai multe căi în cazul în care ceva nu mergea bine.

Explorarea sălii motoarelor se dovedea a fi în acelaşi timp obositoare, fascinantă şi descurajantă. Complexitatea navei era năucitoare. Era încununarea realizărilor programului de arme experimentale al lui Darth Mekhis. SIS suspecta de mult timp că exista un fel de legătură între nava însăşi şi cea care o comanda; Mekhis se specializase în contopirea biologiei şi a ciberneticii. Dar întreaga amploare a relației simbiotice depăşea cu mult tot ceea ce teoretizaseră ei. Ori de câte ori Theron intra într-un terminal de computer, implanturile sale cibernetice îi permiteau să se conecteze direct la rețea. Dar încă exista un zid de separare, o distincție clară între utilizator şi dispozitiv. Mekhis găsise o modalitate de a dărâma acel zid; când Karrid era la comanda *Lancei*, nava devenea parte din ea... sau poate că ea devenea parte din navă. Erau inseparabile. Legătura îi dădea capacitatea de a citi şi de a reacționa aproape instantaneu în timpul unei bătălii, senzorii *Lancei* transmițând informațiile direct în conştiința ei, apoi răspunzând imediat la comenzile ei. De asemenea, îi dădea o conştientizare sporită a tot ceea ce se întâmpla cu sistemele navei în timp ce era conectată. Theron trebuia să fie extrem de precaut în tot ceea ce făcea, având grijă deosebită pentru ca să nu-i simtă Karrid prezența. Şi îşi dădu seama că planul inițial de a planta un virus latent, probabil că nu va funcționa.

Chiar dacă Karrid nu ar fi observat intruziunea, *Lancea* avea mai multe straturi de protecție şi sisteme redundante care ar fi izolat şi dezactivat rapid virusul, releele care ar fi oprit programul informațional defectuos în timp ce redirecționau funcțiile deteriorate pe o nouă cale. Singura speranță de a sabota eficient nava era ca Theron să efectueze o spargere activă a sistemului în timp ce *Lancea* se afla în luptă, modificând şi schimbând atacurile electronice pentru a fi cu un pas înaintea protocoalelor de securitate ale navei. Dilema cum ar fi trebuit să coboare efectiv de pe navă dacă o sabota în mod activ în mijlocul unei bătălii era un lucru de care încerca să nu-şi facă griji pentru moment.

Partea bună a lucrurilor era că designul unic al *Lancei* permitea implanturilor cibernetice ale lui Theron să funcționeze la eficiență maximă în timp ce era conectat la navă, oferindu-i un nivel de acces cum nu mai experimentase până atunci. Reuşise deja să se conecteze la comunicațiile interne ale navei, permițând implantului din

urechea sa să recepționeze toate transmisiile.

— Patrula Roşie raportează, îi sună o voce în ureche. Puntea E este liberă. Ne îndreptăm spre puntea F.

Theron suspină şi îşi deconectă de la panou dispozitivul de spargere a sistemelor informaționale. Se ridică în picioare, întinzându-se pentru a-şi ameliora un cârcel în spate. Conectarea la sistemele de comunicații îi permisese să urmărească desfăşurarea patrulelor de securitate pe care Karrid le trimisese după ce îşi dăduse seama că flota Republicii nu existase cu adevărat. Theron le urmărise îndeaproape în timp ce îşi croiau drum prin fiecare nivel al navei, aripă cu aripă, în mod sistematic. Ura să-şi întrerupă munca, dar era timpul să se mişte dacă nu voia să fie descoperit.

Se duse la trapa de întreținere din duroțel şi roti încet roata pentru a o deschide. Se auzi un clinchet ascuțit când trapa se eliberă şi un scârțâit moale din balamale când se deschise. Theron îşi scoase capul pe coridor, fără să se aştepte să vadă pe cineva, dar nici nu voia să-şi asume vreun risc. Singura lui armă era blasterul pe care îl avea ascuns în tocul uniformei, dar nu avea nicio intenție să tragă cu el după ce îndoise țeava făcându-l levier pentru a deschide trapa de securitate a camerei motoarelor. Din fericire, holul era pustiu, aşa că ieşi şi închise trapa în urma lui, încercând să nu facă zgomot. Îşi croi drum pe hol, ascultând cu atenție paşii cuiva care se apropia. Nu era probabil să dea peste cineva; puntea G era formată în principal din sala motoarelor şi, la capătul opus, din camera de comandă privată a *Lancei*. În afară de rondul de securitate, nimeni nu avea niciun motiv să se afle la acel nivel. Nici măcar Karrid nu se aventura jos decât dacă *Lancea* era pe punctul să intre în luptă.

Două turbolifturi – unul lângă sala motoarelor, la pupa, celălalt lângă camera de comandă, la prova – erau singurele căi de acces la cel mai de jos nivel al navei. Theron ştia că patrulele de securitate lucrau de la pupa la prova, aşa că se îndepărtă cu grijă de pupa, departe de liftul pe care îl luase când urcase prima dată la bordul navei.

Din cauza mărimii şi formei neregulate a motoarelor ionice şi a hipermotoarelor, cele două laturi ale punții G nu erau conectate printr-un singur coridor drept. Holul se răsucea şi se întorcea. La fiecare curbă, Theron se oprea şi trăgea cu ochiul pe după colț, ştiind că, dacă va fi descoperit, îi va fi greu să-şi explice prezența. După câteva minute de furişare atentă, ajunse în cele din urmă la turboliftul din apropierea părții din față a navei. Holul continua încă treizeci de metri înainte să se termine, în cele din urmă, într-o uşă mare, închisă ermetic. Ştia că dincolo se afla camera de comandă a *Lancei*, dar rezistă impulsului de a merge să investigheze. Camera motoarelor era locul unde putea face cele mai multe pagube; nu avea rost să rişte să se expună furişându-se doar pentru a-şi satisface curiozitatea. Apăsă pe panoul turboliftului, gândindu-se la următoarea sa mişcare în timp ce aştepta ca acesta să sosească. În ureche, putea auzi progresul echipei de securitate, care raporta de fiecare dată când cerceta o altă secțiune a punții de deasupra lui.

Theron se gândi să se îndrepte spre cabinele echipajului de pe puntea C. Ar fi putut căuta o cabină goală unde putea schimba uniforma murdară cu haine noi, lăsând mai puține şanse să atragă atenția dacă ar fi avut nevoie să se deplaseze prin navă. Ar fi putut chiar să aibă ocazia să-şi schimbe blasterul cu unul funcțional. Însă oricine i-ar fi împrumutat uniforma şi arma ar fi observat dacă lipsea una sau cealaltă, iar asta ar fi putut întări suspiciunile cu privire la existența unui pasager clandestin la bord. Ultimul lucru de care avea nevoie să se îngrijoreze era o altă rundă de verificări de securitate.

Când sosi turboliftul, îşi dădu seama că ar fi avut mai mult noroc mergând la spălătoria de pe puntea E. De asemenea, putea încerca să ia ceva de mâncare din zonele de pregătire a mâncării de la bucătăriile din apropiere, iar aspectul său transpirat şi neîngrijit avea mai puține şanse să atragă atenția echipajului care îşi petrecea zilele lucrând în jurul maşinilor de spălat rufe cu aburi, a cuptoarelor fumegânde şi a oalelor şi cazanelor care aruncau stropi. Apăsând pe buton, respiră adânc de mai multe ori pentru a intra în pielea personajului, punând laolaltă mental

o serie de posibile scuze şi explicaţii în cazul în care cineva l-ar fi prins servindu-se cu o uniformă sau furând ceva mâncare în plus. Coborând din lift, văzu că nu avea de ce să-şi facă griji. Puntea E era un centru de activitate frenetică, bărbaţii şi femeile repartizaţi la posturile de serviciu militare esenţiale, grăbindu-se să meargă înainte şi înapoi cu energia şi concentrarea unei echipe de operaţiuni speciale foarte bine antrenate. Fiind prea absorbiţi de propriile lor sarcini pentru a-şi face griji cu privire la un ofiţer debutant care se plimba pe acolo, niciunul dintre ei nu-i dădu atenţie lui Theron. În cască auzi un alt raport actualizat de la echipa de securitate; după estimările lui Theron, erau la jumătatea efortului de verificare a punţii F.

Îndreptându-se spre spălătorie, Theron înşfăcă o pereche de pantaloni şi o bluză care păreau să i se potrivească şi le băgă sub braţ. Cu grijă să nu pară suspect, se îndreptă spre un colţ ascuns lângă una dintre maşinile de spălat, se strecură în spatele ei şi se dezbrăcă de hainele murdare. După ce îmbrăcă noua uniformă, rămase plăcut surprins să vadă că fusese promovat la gradul de căpitan. Având în vedere pedepsele aspre pentru insubordonare în Imperiu, era puţin probabil ca cineva de rang inferior lui să vrea să atragă atenţia asupra sa prin confruntarea cu el.

Dacă aş putea găsi o ţinută de Mare Moff s-ar putea să pot intra pe punte şi să preiau comanda. Deşi era doar o glumă, ideea asta îi dădu de gândit lui Theron. Dacă putea cumva să pună mâna pe nişte explozibili, să zicem din arsenal, ar putea să-i plaseze în sala motoarelor şi să provoace pagube semnificative. Cu toate astea, respinse ideea, la fel de repede cum îi venise în minte. Securitatea din jurul arsenalului ar fi fost mult mai strictă decât cea cu care se confrunta aici, şi chiar şi un ofiţer care rechiziţiona câteva kilograme de explozibili avea să ridice întrebări la care nu putea răspunde.

— Camera motoarelor este liberă. Mergem mai departe.

Chemă turboliftul, intră în el şi apăsă butonul pentru puntea G pentru a finaliza traseul său întortocheat şi a se întoarce de unde plecase. Coridorul era gol când coborî din lift; patrula de securitate se mutase deja în cealaltă parte a navei. De data asta, rotiţa de la trapa de acces se rotea mai uşor, slăbită de recenta sa utilizare.

Înapoi în sala motoarelor, se dezbrăcă de uniforma de căpitan, împăturind-o cu grijă şi aşezând-o în pasarela metalică chiar lângă trapă, împreună cu pistolul său îndoit, cu dispozitivul de spart coduri şi cu unul dintre pachetele de raţii pe care le furase. Avu nevoie de câteva minute pentru a consuma conţinutul celui de-al doilea pachet de raţii. Când termină de mâncat, era deja acoperit de transpiraţie. Sperase că va suporta mai dine căldura purtând doar lenjeria intimă şi cizmele. Nu era aşa, dar cel puţin noua lui uniformă nu va sfârşi acoperită de murdărie şi pete de transpiraţie.

Recuperându-şi dispozitivul de spart coduri, se întoarse la sarcina grea de a învăţa tot ce putea despre *Lancea Ascendentă*.

* * *

Un fior de durere atroce făcu să-i revină cunoştinţa lui Gnost-Dural. Se simţi ca şi cum ar fi fost fiert de viu din interior. Ochii i se deschiseră larg, ceea ce îi spori suferinţa. Cineva îi scosese ochelarii de protecţie, iar atmosfera bogată în oxigen a navei se simţea ca un acid asupra pupilelor sale. Strângându-şi ochii chinuiţi, dădu drumul unui ţipăt, sunetul fiind înăbuşit de masca respiratorie.

— S-a trezit, o auzi pe Darth Karrid spunând, iar agonia arzătoare se opri brusc.

Deşi încă era incapabil să deschidă ochii, Jediul reuşi să facă un inventar al împrejurimilor sale. Zăcea întins pe o platformă sau o masă dură aşezată într-un unghi de patruzeci şi cinci de grade, încheieturile mâinilor şi gleznele fiind strâns înlănţuite, astfel încât se afla întins cu degetele răsfirate pe acea suprafaţă. Roba şi cea mai mare parte a hainelor îi fuseseră smulse, lăsându-l aproape gol.

În afară de Karrid, mai erau şi alţii în cameră cu el. Recunoscu prezenţa ucenicei Sith de sex feminin, deşi nu-l simţea pe aproape pe discipolul masculin al lui Karrid.

Şi mai erau încă două persoane. Nu putea să simtă partea întunecată emanând de la ele, aşa că presupuse că nu erau Sith, ci mai degrabă soldaţi Imperiali: gărzi sau interogatori special antrenaţi. Auzi paşi care se apropiau, apoi sunetul vocii lui Darth Karrid, mult mai aproape decât înainte.

— Ştiu că atacul de la Staţia Reaver a fost înscenat, spuse ea, cu vocea plină de un calm glacial. Dar nu înţeleg de ce. Care a fost scopul declanşării unei alarme false?

Maestrul Jedi nu ştia despre ce vorbea, dar bănui că Theron avea ceva de-a face cu asta. Indiferent ce pusese la cale partenerul său, spera să fi funcţionat – dacă Theron nu reuşise să implanteze cu succes virusul în sistemele *Lancei*, planul lui Gnost-Dural era sortit eşecului.

— Loveşte-l din nou, spuse Darth Karrid, obosită să aştepte ca el să îi răspundă la întrebare.

De data asta, corpul lui nu simţi căldură, ci un fel ciudat de presiune internă. Plămânii şi stomacul i se dilatară, ca şi cum s-ar fi umplut rapid de aer; arterele şi venele i se umplură de sânge; braţele şi picioarele i se umflaseră de lichid, legăturile de la încheieturile mâinilor şi gleznele muşcând puternic din carnea lui umflată.

Ochii i se umflară sub pleoape şi fiecare organ din corpul său se simţi tensionat şi dilatat, gata să explodeze sau să se dezmembreze. Gnost-Dural urlă din nou prin mască. Durerea nu se asemăna cu nimic din ceea ce mai simţise vreodată, experienţa fiind unică şi îngrozitoare... şi apoi, brusc, dispăru. Corpul lui Gnost-Dural deveni moale, ca un balon parţial dezumflat. O secundă mai târziu, fiecare muşchi începu să tremure involuntar. Spasmul dură câteva secunde înainte până când reuşi, în sfârşit, să-şi calmeze mintea şi să-şi recapete controlul asupra corpului fizic.

— Darth Mekhis a fost un adevărat geniu, spuse Karrid cu admiraţie evidentă. A înţeles că metodele normale de tortură aveau puţină valoare împotriva celor care pot apela la Forţă pentru a-i susţine. Dar chiar şi un Maestru Jedi este neputincios în faţa remarcabilei sale maşinării. Atacă mintea şi spiritul, explică ea, dar lasă corpul intact. Orice oroare imaginabilă poate fi provocată prin simpla stimulare a receptorilor din creier. Durerea va părea cu totul reală, dar carnea rămâne nevătămată.

Gnost-Dural înţelese implicaţiile sumbre ale spuselor ei. Tortura convenţională ar fi depăşit în cele din urmă limitele rezistenţei fizice; dincolo de un anumit punct, subiectul ar fi murit. Dar cu maşinăria infernală a lui Mekhis, indiferent cât de mult suferea victima, agonia nu avea să se termine niciodată.

Să meditezi la oroarea nesfârşită este o altă parte a torturii, îşi reaminti Jediul. *Rămâi calm. Concentrează-te pe ceea ce trebuie să faci.*

Când îşi recăpătase cunoştinţa pentru prima dată, Gnost-Dural nu-şi dăduse seama cât timp fusese inconştient. Totuşi, în ciuda torturii lui Karrid, simţea cum îi revenea percepţia timpului şi a spaţiului – o conştiinţă născută din faptul că era în strânsă legătură cu puterea universală a Forţei. Trecuseră ceva mai mult de zece ore de la confruntarea din sanctuarul lui Karrid; atacul asupra planetei Duro era încă prea departe. Trebuia să mai reziste câteva ore dacă planul său avea să funcţioneze.

— Nu mă poţi înfrânge, spuse el, cu vocea tremurând din cauza efortului la care fusese deja supus.

— Amândoi ştim că pot, şopti Karrid chiar de lângă el, trecându-şi degetele lungi în mod seducător de-a lungul pielii aspre a obrazului Kel Dor-ului. Dar nu trebuie să o fac. Ştiu că nu ai acţionat singur. Un control de securitate al navei i-a capturat pe prietenii tăi. Dacă vrei să-i scuteşti de suferinţă, îmi vei spune ceea ce vreau să ştiu.

Gnost-Dural fu nevoit să-i admire stratagema, dar ştia că blufa. Era posibil ca Theron să se afle undeva pe navă – spera că era adevărat – dar avea încredere că era suficient de priceput pentru a evita orice fel de patrulă de securitate. Iar Theron lucra singur. Iar Karrid spusese *prieteni*, la plural, ca şi cum ar fi fost mai mulţi.

— Ştiu că minţi, îi spuse el. Pentru că am venit singur.

Karrid îşi retrase mâna de pe faţa lui, frustrată.

— Din nou, spuse ea.

De data asta simți ca şi cum un milion de ace lungi şi subțiri îi împungeau fiecare centimetru al corpului. Îi străpungeau carnea complet, alunecând prin piele, muşchi, tendoane şi oase înainte să iasă pe partea cealaltă. Îi străpungeau organele interne, ochii, chiar şi craniul, înjunghiindu-i creierul. Se lupta împotriva lor, încercând să invoce Forța pentru a-şi uşura suferința. Deschise gura ca să recite Codul Jedi pentru a-şi concentra mintea şi energia, dar în loc de cuvinte liniştitoare, tot ce ieşi fu un alt țipăt nesfârşit. Apoi acele dispărură instantaneu la fel ca şi căldura şi presiunea. Şi încă o dată, corpul său nu suferise niciun rău real, deşi amintirile durerii persistau.

— Atacul Republicii asupra Stației Reaver nu a fost real, spuse Darth Karrid, vocea ei trădând în sfârşit o urmă de nerăbdare. Atunci ce rost a avut o alarmă falsă? Urmează o invazie reală? Una pe care o vom ignora pentru că vom crede că este doar o altă defecțiune a echipamentului?

— Da, răcni Gnost-Dural. Asta este. Ți-ai dat seama.

— Sau a fost o stratagemă pentru a crea confuzie? continuă Karrid, ignorând mărturisirea sa evident falsă. O distragere a atenției pentru ca aliații tăi aflați deja pe Stația Reaver să poată pregăti un fel de capcană? Ceva care ne va aştepta dacă ne întoarcem în port?

— Partea întunecată te-a făcut paranoică, şopti Jediul. Te face să nu mai vezi adevărul. Respinge învățăturile Sith şi vei avea claritate şi înțelegere.

— Claritatea vine prin suferință, îi spuse Karrid. Vei învăța această lecție destul de curând.

Auzi paşi în timp ce ea se îndepărta de el, apoi o auzi vorbind cu altcineva – probabil ucenica ei Sith pur-sânge.

— Rămâi aici cu interogatorii. Supraveghează-l pe Jedi. Nu-l subestimați şi feriți-vă de şiretlicurile prin intermediul Forței.

— Cum doreşti, Maestră, răspunse o voce feminină.

— Vom vorbi din nou când mă voi întoarce, strigă Karrid către el. După ce câteva ore petrecute pe masă te vor face mai cooperant.

Gnost-Dural nu fu conştient de plecarea ei când anchetatorii porniră aparatul şi lumea lui deveni durere.

În holul de dincolo de sala de interogatoriu, Karrid se opri suficient de mult timp pentru a savura țipetele fostului ei Maestru înainte să-şi continue drumul. Cercetările ei de securitate nu descoperiseră alți pasageri clandestini, deşi nu se aşteptase să o facă. Să se furişeze cineva pe nava ei era o misiune sortită eşecului, după cum o dovedise capturarea lui Gnost-Dural. Simțea că era mult mai probabil ca prezența lui să fi fost o prefăcătorie; un sacrificiu sinucigaş pentru a-i distrage atenția de la adevărata amenințare. Sperase că va ceda cu uşurință, dar nici la asta nu se aşteptase cu adevărat. Chiar şi dispozitivul minunat al lui Darth Mekhis ar fi avut nevoie de timp pentru a epuiza un Maestru Jedi. Dar, în cele din urmă, îi va spune tot ce voia să ştie: cu cine lucra, cum de ştia că o va găsi pe Stația Reaver, de ce înscenaseră falsul atac al Republicii. Până atunci, avea de gând să țină *Lancea Ascendentă* în patrulare la distanță, în siguranță, departe de orice complot pe care îl pusese la cale Republica pentru a o distruge. Dar asta nu era singura măsură de precauție pe care o luă.

Folosi turboliftul până la puntea A, unde ofițerii de cel mai înalt rang îşi aveau camerele private. Acolo îi găsise pe cei mai noi membri ai echipajului ei, pregătiți şi aşteptându-i sosirea.

* * *

Lordul Quux era un Sith roşu pur-sânge; Lordul Ordez era un om cu pielea închisă la culoare. Veniseră pe Stația Reaver pentru a-i jura credință celui mai nou membru al Consiliului Întunecat, deşi Karrid fusese inițial reticentă în a-i primi la bordul navei sale, de teamă că într-o zi ar putea fi tentați să încerce să i-o ia.

Cu toate astea, atacul lui Gnost-Dural o făcuse să-şi reconsidere poziția. Acum,

că era în Consiliul Întunecat, trebuia să se aştepte să existe şi alte încercări de a o ucide – dacă nu de către Jedi, atunci de către rivalii din Imperiu. Dându-şi seama că ar fi fost înțelept să păstreze în permanență o pereche de războinici bine antrenați alături de ea, trimisese o navetă pe stație pentru a-i recupera.

— Sper că locuințele sunt pe placul vostru?

— Superbe, răspunse Lordul Quux, în timp ce Lordul Ordez îşi înclină doar capul pentru a arăta că este de acord.

— Veniți cu mine, le spuse ea. Trebuie să vă începeți antrenamentul.

— Antrenamentul, Darth Karrid? întrebă Lord Quux.

— Dacă vreți să mă slujiți, trebuie să învățați să-mi slujiți şi nava, le spuse ea. Vă promit că veți găsi această experiență... plină de satisfacții.

Capitolul 27

Rana de cuțit de pe umărul lui Teff'ith abia dacă o deranja în timp ce manevra comenzile lui *Prosperity*, scoțând naveta din hiperspațiu chiar dincolo de spectrul de masă proiectat de puțul gravitațional al Coruscantului. Lumea capitală a Republicii se profila în fața ei în toată splendoarea, o lume-oraş cu aproape un trilion de ființe la suprafață. Cele patru luni care orbitau în jurul planetei aproape că se pierdeau printre sateliții artificiali care se învârteau în jurul ei. Stații de oglinzi masive colectau şi redirecționau lumina şi căldura de la soarele Coruscantului către poli, transformând fiecare centimetru pătrat al suprafeței în teren locuibil. Sferele de locuit impunătoare înconjurau încet lumea, mărind populația oficială cu încă o sută de miliarde. Iar stațiile spațiale gigantice dirijau fluxul nesfârşit a mii de nave care soseau şi plecau.

Teff'ith se uită pe fereastra cabinei de pilotaj. Trecuseră aproape doi ani de când nu mai fusese aici... de la prima ei întâlnire cu Theron. Uitase cât de copleşitoare putea fi cea mai dens populată planetă a galaxiei atunci când era văzută de sus. Bipul neîncetat al comunicatorului navetei o scoase în sfârşit din ceață şi întinse mâna pentru a deschide canalul.

— *Prosperity*, mă recepționați? răsună vocea unui bărbat. Aici Stația de Control al Zborului Coruscant 473. *Prosperity*, vă rog să confirmați.

— Aici *Prosperity*, răspunse Teff'ith, dându-şi seama că autotransponderul navetei trebuie să fi transmis înregistrarea direct la cea mai apropiată stație spațială pentru autorizarea sosirii ei. Ce s-a întâmplat?

— Încerc să vă salut de aproape două minute întregi. Poate ar trebui să vă verificați echipamentul de comunicații.

— Recepționat, răspunse Teff'ith, neştiind ce altceva să spună.

Ştia cum să strecoare o navă pe Coruscant, dar habar nu avea care erau protocoalele pentru o aterizare legală la suprafață.

— Cauți autorizație de acces pentru suprafață? o întrebă bărbatul după câteva secunde de tăcere.

— Recepționat, consimți Teff'ith.

După alte câteva secunde, bărbatul întrebă:

— Aveți destinația?

Era clar că începea să se enerveze.

— Jedii, spuse Teff'ith. Marele Maestru Satele Shan.

Urmă o pauză lungă la celălalt capăt al firului înainte ca bărbatul să răspundă:

— Aveți permisiunea de a ateriza la Aeroportul Spațial Diplomatic 27-B. Transmit coordonatele acum.

— Recepționat, spuse din nou Teff'ith.

— Terminat şi încheiat.

Uşurată că pusese capăt conversației stânjenitoare, Teff'ith predă nava pilotului automat, permițându-i să îşi traseze singur cursul până la suprafață. Era surprinsă că nu trebuia să aştepte la vreun fel de coadă sau să aterizeze la una dintre stațiile spațiale orbitale pentru un fel de verificare înainte de aterizare. Dar apoi îşi aduse aminte a cui navetă o pilota şi îşi dădu seama că, probabil, i se acordase un fel de prioritate specială. Naveta plonjă în atmosfera Coruscantului, pilotul automat încadrându-se în cea mai apropiată traiectorie de zbor desemnată oficial, în timp ce o ducea rapid spre suprafață. Nava se zdruncină uşor în timp ce intra, ca urmare a avariilor pe care le suferise când se izbise de uşile hangarului în timpul evadării din Portul Jigani. Dar Teff'ith abia dacă remarcă, atenția ei fiind concentrată asupra aglomerației de neimaginat de clădiri, speedere şi ființe de la suprafață.

Coruscantul era cu adevărat o minune a galaxiei. Existau şi alte lumi cu peisaje urbane nesfârşite, cum ar fi Nar Shaddaa, luna controlată de Hutti, dar niciuna nu rivaliza cu capitala Republicii. Cele mai înalte şi mai grandioase clădiri din lumea Huttilor ar fi fost eclipsate chiar şi de cel mai mic dintre turnurile de pe Coruscant. Sentimentul general de pe Nar Shaddaa era unul de claustrofobie: înghesuit şi aglomerat. Efectul pe Coruscant era aproape exact opusul – turnurile care se înălțau la nesfârşit spre cer şi fluxurile nesfârşite de trafic care se întindeau pentru a dispărea la orizont, făceau ca lumea să pară chiar mai mare şi mai grandioasă decât era de fapt.

Pilotul automat bâzâi încet, indicând că se apropia de destinație. Teff'ith trecu la controlul manual când văzu portul spațial sub ea. Nu avea încredere în piloții automați pentru a aduce o navă la sol fără probleme nici în cele mai bune condiții şi se temea că învelişul avariat al lui *Prosperity* ar putea să fi dezechilibrat sistemele sale precis calibrate. Spațiosportul Diplomatic 27-B era un aranjament de o jumătate de duzină de platforme de aterizare circulare, dispuse în cerc deasupra unei clădiri foarte mari, cu acoperiş plat. În centrul platformelor de aterizare se afla o mică structură care Teff'ith bănuia că adăpostea un turbolift care ducea spre interiorul clădirii, împreună cu o parte a personalului de securitate. Câteva mici aeroglisoare erau parcate într-un colț al structurii, cu suficient spațiu pentru a găzdui mai multe.

Naveta ateriză cu o uşoară zgâlțâire, iar Teff'ith opri motoarele. Văzu doi bărbați în uniforme cu aspect oficial – unul purtând o puşcă blaster, celălalt înarmat cu un pistol – ieşind din structura centrală spre nava ei, confirmând că cel puțin jumătate din ipoteza ei era corectă.

Exact cum a spus Gorvich. Vin să ne aresteze. Se gândi pentru scurt timp să pornească din nou nava şi să decoleze, dar ajunsese prea departe ca să se mai întoarcă acum. Spera că gărzile vor fi dispuse să asculte de rațiune. Când coborî pe rampa de îmbarcare, cei doi bărbați aşteptau răbdători. Consideră un semn bun faptul că niciunul dintre ei nu se deranjase să-şi ridice arma, încă.

— Domnişoară, mai e cineva în naveta dumneavoastră? întrebă cel cu pistolul.

Teff'ith clătină din cap. Putu să-i vadă pe gardieni schimbând o privire complice şi să observe cum muşchii lor se încordau uşor.

— Aceasta este naveta dumneavoastră, domnişoară? vroia să ştie al doilea.

— Nu este a noastră. Aparține unui Jedi. Gnost-Dural.

— Şi unde este Maestrul Gnost-Dural, domnişoară?

Dacă gărzile ar fi încercat să o amenințe sau să o intimideze, nu i-ar fi fost greu să le facă față. Dar găsea acea politețe neclintită, cu acel sentiment de suspiciune subtil voalat, ciudat de alarmantă.

— Gnost-Dural nu este aici. Ne-a dat naveta. Avem un mesaj urgent pentru Marele Maestru Satele Shan.

— Cine este *noi*, domnişoară? întrebă cel cu pistolul. Credeam că ați spus că sunteți singură.

Teff'ith îşi dădu ochii peste cap.

— Noi sunt eu. Nimeni altcineva. Doar eu.

Puse un accent exagerat de mare pe pronumele final.

— Aveți vreun act de identitate, domnişoară?

— N-avem timp pentru întrebări stupide, izbucni ea, calmul ei scăzând în cele din urmă. Trebuie să mă întâlnesc cu Marele Maestru Shan chiar acum.

Gărzile se uitară una la alta, apoi la ea.

— Dacă aveți un mesaj pentru ea, puteți să ni-l transmiteți. Ne vom asigura că îl primeşte.

Teff'ith clătină din cap.

— Trebuie să fie în persoană. Acum!

Gărzile trebuie să fi schimbat un fel de semnal tacit, pentru că, dintr-o dată, amândouă aveau armele îndreptate spre ea.

— Domnişoară, vă rog să vă scoateți blasterul şi să-l puneți pe jos. Încet.

Teff'ith făcu aşa cum i se spusese.

— Domnişoară, trebuie să veniţi cu noi.

— Mergem cu voi, spuse Teff'ith, încercând să pară calmă în loc să sune ca o nebună turbată. Dar tu trimite-i un mesaj Marelui Maestru Shan. Spune-i că Theron ne-a trimis.

În timp ce gardianul cu puşca blaster îşi ţinea arma îndreptată spre ea, celălalt îşi puse pistolul în toc şi se apropie pentru a-i lua arma de pe jos. Apoi îi făcu o percheziţie rapidă, având grijă să evite rana de pe umăr. Spre surprinderea ei, nu îi puse o pereche de cătuşe paralizante, ci doar o luă de cot şi o conduse în interiorul micii structuri din mijlocul portului spaţial, partenerul său urmând-o cu arma încă pregătită. Era clar că nu aveau încredere în ea, dar, din moment ce sosise cu nava unui Maestru Jedi, ezitau să o trateze ca pe o infractoare de rând.

Aşa cum bănuise Teff'ith, în partea din spate a structurii se afla un turbolift, împreună cu două scaune şi un holo-terminal. Singura uşă era cea pe care tocmai intraseră, deşi existau două ferestre mici pe fiecare dintre pereţii laterali.

— Luaţi loc, domnişoară, spuse gardianul care o ţinea de cot.

Sperând în continuare că va putea să se înţeleagă cu ei, făcu aşa cum i se ceruse.

— Trimiteţi un mesaj Marelui Maestru Shan, îi reaminti ea. Ne-aţi promis.

— Încearcă să rămâi calmă, domnişoară. O să rezolvăm problema asta.

— Nu e nimic de rezolvat, spuse ea, ridicându-se de pe scaun. Sunaţi-o pe Maestra Shan!

Paznicul cu puşca blaster făcu un pas înapoi, cu arma ridicată, în timp ce celălalt se apropie şi o apucă din nou de cot.

— Vom înainta o cerere prin intermediul canalelor corespunzătoare, spuse el, sperând să o calmeze în timp ce încerca să o ghideze înapoi pe scaun. Doar stai jos şi relaxează-te. Cineva este pe drum.

Teff'ith îşi lăsă umerii să cadă şi îşi plecă capul în timp ce începea să se aşeze pe scaun. Crezând că era resemnată cu soarta ei, gardianul care o ţinea de cot îşi relaxă strânsoarea. În loc să se aşeze, Teff'ith se răsuci brusc, smulgându-i pistolul din toc cu o mână în timp ce se strecura în spatele gardianului, folosindu-i corpul pentru a o proteja de cal cu puşca blaster. În acelaşi timp, îl apucă de încheietura mâinii cu cealaltă mână, răsucindu-i braţul în sus şi la spate, în timp ce îi bloca pistolul pe partea laterală a gâtului.

Totul se petrecuse într-o clipită; celălalt paznic nici măcar nu avu timp să strige de surpriză înainte ca Teff'ith să-l ţină pe partenerul său la mila ei.

— Dă-i drumul! spuse el, ridicându-şi puşca blaster.

Teff'ith răsuci braţul scutului ei uman şi mai mult la spatele lui. El gemu de durere în timp ce ea îl privea pe celălalt bărbat peste umărul lui.

— Tu du-te afară. Închide uşa. Dacă te întorci înăuntru, prietenul moare!

Paznicul ezită, iar Teff'ith îşi apăsă pistolul şi mai tare în gâtul captivului ei.

— Ascult-o! îl imploră el. Fă ce-ţi spune!

Ţinându-şi arma ridicată, celălalt paznic se dădu încet înapoi până când se afla în faţa clădirii mici. Aşteptă o clipă, apoi se aplecă într-o parte şi ieşi din linia de tragere a lui Teff'ith. Ea se încordă, temându-se că va apărea din nou după colţ pentru a trage în ea. Dar, în schimb, uşa alunecă şi se închise când el lovi panoul de acces de pe peretele exterior. Teff'ith îşi împinse prizonierul de la spate, făcându-l să se prăbuşească departe de ea. Ridică blasterul şi trase, distrugând panoul de lângă turbolift şi făcându-l pe bărbat să scoată un ţipăt ascuţit în timp ce cădea pe podea.

Dându-se înapoi în colţul îndepărtat al camerei, Teff'ith spuse:

— Ridică-te. Foloseşte holocomunicatorul. Cheam-o pe Marele Maestru Shan.

— Eu... nu ştiu cum să dau de ea, spuse el. Nu am o asemenea autoritate.

— Sună-ţi şeful. Sună-l pe şeful şefului. Fă-mi legătura cu Shan pe holo sau vei muri.

— Bine, spuse el, ridicându-se în picioare. Bine, voi încerca.

Teff'ith nu avea nicio idee dacă planul ei va funcționa. Ştia că în Imperiu preferau să lase un ostatic să moară decât să deranjeze un Lord Sith cu o astfel de cerere. Spera ca lucrurile să fie diferite în Republică. În cele cinci minute care îi trebuiră paznicului pentru a-şi transmite cererea mai departe pe filiera superiorilor, explicându-le de fiecare dată situația în care se afla, trei speedere veniseră şi aterizaseră pe terasa de afară, fiecare transportând încă patru agenți de securitate înarmați.

Teff'ith îşi ținea un ochi la gardianul de la holo, în timp ce se plimba de colo-colo pe la ferestre, privind arsenalul de arme de foc care se strângea, întrebându-se cât timp mai avea până când vor încerca să ia cu asalt clădirea.

Tocmai când era pe punctul de renunța la orice speranță de a rezolva situația fără vărsare de sânge, bărbatul de la holo spuse:

— Am găsit-o! E aici!

Teff'ith aruncă o privire pentru a vedea chipul unei femei pe holo. Nu avea nicio idee cum arăta Marele Maestru Shan, deşi i se părea că vede o uşoară asemănare a chipului acesteia cu cel al lui Theron.

— În colț, spuse ea, făcând semn cu arma. Cu fața în jos. Te mişti, eu trag.

— Nu este nevoie de violență, spuse femeia de pe holo, în timp ce gardianul se conforma instrucțiunilor ei. Să încercăm să rămânem calmi.

— Am încercat asta, spuse Teff'ith, păstrând arma îndreptată spre paznicul din colț. Nimeni nu a ascultat. Violența a fost singura modalitate de a obține rezultate.

— Acum sunt aici, spuse femeia, încercând în mod evident să o liniştească. Te ascult.

— Sunteți Marele Maestru Satele Shan?

— Eu sunt.

— Am mesaj de la Theron. Are nevoie de ajutorul tău. M-a trimis să-ți spun.

Din expresia de pe fața femeii, Teff'ith ştiu că Satele era cine pretindea că este. De asemenea, ştia că Satele nu avea nicio îndoială că spunea adevărul.

— Ce s-a întâmplat? Ce nu este în regulă?

— Nu aşa, zise Teff'ith, clătinând din cap. Prea multe urechi. Într-un loc mai retras.

— Vrei să vii la mine? întrebă Satele. Sau ar trebui să vin eu la tine.

Teff'ith aruncă o privire pe fereastră pentru a vedea mai mult de douăzeci de gărzi înarmate care aşteptau pe acoperişul de afară.

— Tu vino aici. Noi nu mergem nicăieri.

La treizeci de secunde după ce îşi încheiase convorbirea holo cu Satele, Teff'ith văzu gărzile de afară retrăgându-se şi coborându-şi armele, deşi niciuna dintre ele nu plecase. Cinci minute mai târziu, ateriza un alt speeder, transportând o singură siluetă îmbrăcată într-o robă maro. Ignorând gărzile înarmate, aceasta sărise din vehicul şi se îndreptă rapid spre locul în care era țintuită Teff'ith. Pe măsură ce se apropia, o recunoscu ca fiind femeia din apelul holografic. Se opri în fața uşii.

— Sunt Marele Maestru Satele Shan, spuse ea.

— Ridică-te, spuse Teff'ith bărbatului care încă zăcea la pământ. Deschide uşa.

El făcu aşa cum i se spusese. Satele aruncă o privire de la gardian, la Teff'ith, apoi înapoi la gardian, înainte să intre înăuntru.

— Du-te, îi spuse ea paznicului. Şi ia-i şi pe restul prietenilor tăi din cadrul Serviciului de Securitate Civilă cu tine. Asta este o afacere Jedi.

Bărbatul se uită din nou la Teff'ith, apoi o luă la fugă spre libertate când aceasta dădu din cap. Satele închise uşa în urma lui, rămânând singure în cameră.

— Nu mai ai nevoie de pistol, spuse ea.

Teff'ith se uită în jos la mâna ei, surprinsă să realizeze că încă ținea blasterul. Îl aşeză repede pe scaunul de lângă ea.

— Ai spus că te-a trimis Theron, spuse Jedi. Are nevoie de ajutorul meu.

— Şi Gnost-Dural. Am încercat să le spun gărzilor. N-au vrut să asculte.

— Spune-mi totul, spuse Satele. Începând cu numele tău.

Capitolul 28

Theron desfăcu un comprimat de sare şi înghiţi ultima parte din apa celei de-a doua truse de raţii, sperând că va fi de ajuns pentru a-i menţine corpul hidratat şi pentru a-i proteja muşchii de crampe pentru alte câteva ore petrecute în sufocanta cameră a motoarelor.

Aproape că terminase de cartografiat sistemele de control ale *Lancei Ascendente*; mai avea doar o mână de relee de verificat. Şi, pe măsură ce se familiarizase din ce în ce mai mult cu sistemele, începuse să scrie subrutine reprogramate pentru a perturba operaţiunile navei: una pentru a dezactiva hiperpropulsorul, alta pentru a coborî scuturile, o a treia pentru a dezactiva sistemele de ţintire ale tunurilor laser. Salvase fiecare dintre subprograme pe măsură ce le crea în implantul său cibernetic, stocându-le electronic pentru a le consulta ulterior, la fel cum ar fi putut memora o listă de nume sau numere folosind memoria sa organică. Mai târziu, avea să le poată apela şi să le desfăşoare în succesiune rapidă împotriva lui Karrid şi a navei sale, oferindu-i flotei Republicii o şansă de luptă atunci când se vor confrunta cu *Lancea* deasupra lui Duro.

Exista doar o singură problemă cu planul său: până acum nu auzise nimic despre faptul că *Lancea* făcea pregătiri pentru a merge spre Duro. Maestrul Gnost-Dural îl asigurase pe Theron că o va convinge pe Karrid să meargă acolo, dar Theron nu avea de unde să ştie dacă prietenul său era viu sau mort. Ascultase comenzile transmise către şi dinspre puntea navei de când intrase pe canalele de comunicaţii, dar până acum nu auzise nimic despre Jedi, iar singurele ordine pe care le dăduse Karrid *Lancei* erau să rămână în spaţiu până când vor afla mai multe despre atacul simulat asupra staţiei Reaver.

Tija dispozitivului de piratare emise un semnal sonor, anunţându-l că terminase de cartografiat releul curent. Theron îl deconectă şi scană datele, informaţia fiind transmisă de la dispozitiv la implantul din ochiul său stâng, suprapunând imaginea peste vederea sa normală. Recunoscu un tipar familiar de la un releu anterior – unul care indica o celulă de detenţie, completată cu camere de supraveghere care furnizau imagini în direct. Celula anterioară peste care dăduse Theron fusese goală. Se conectase la camerele de luat vederi în speranţa că îl va vedea pe Gnost-Dural, doar pentru a se confrunta cu o altă cameră goală. Totuşi, nu se gândise să caute o altă celulă de detenţie. Ataşând din nou tija dispozitivului la releu, stabili o conexiune cu camerele de securitate, proiectând imaginea pe suprapunerea sa vizuală. De data asta găsi ceea ce căuta. Gnost-Dural era în viaţă, legat de un fel de masă. Roba şi cea mai mare parte a hainelor îi fuseseră îndepărtate; chiar şi pe imaginea de slabă calitate nu putea confunda corpul dezgolit al lui Jediului Kel Dor.

Theron folosi cu grijă legătura cu camera pentru a o face să se deplaseze încet în jurul camerei. Jediul nu era singur. Pe lângă o pereche de soldaţi Imperiali, în încăpere se afla şi o femelă Sith pur-sânge care îl supraveghea. După hainele ei negre şi tatuajele de pe faţă, nu era greu de presupus că era o adeptă a părţii întunecate. Probabil că era ucenica lui Darth Karrid, însărcinată să se asigure că prizonierul nu va scăpa. Mutând camera înapoi în poziţia iniţială, Theron întrerupse alimentarea. Nu avea nicio idee dacă Sithul ar fi putut să-l simtă spionând, prin intermediul Forţei, însă nu voia să-şi asume niciun risc. În plus, văzuse tot ce trebuia să vadă.

Mintea lui parcurse rapid opţiunile pe care le avea. Ar putea încerca să-l ajute pe Jedi să scape, dar oare asta voia Gnost-Dural? Îi spusese lui Theron că avea de gând să o convingă pe Darth Karrid să meargă către Duro; să fie capturat făcea parte din plan? O cunoştea pe fosta lui Padawană suficient de bine încât să creadă că o poate manipula să meargă spre Duro, permiţându-i să-l interogheze? Era o tactică pe care

SIS o folosise în trecut, deşi rata de succes nu era mare. Uneori, victima îşi dădea seama de şiretlic şi refuza să muşte momeala. Alteori, pur şi simplu ucideau prizonierul înainte ca informațiile false să poată fi furnizate.

Era imposibil de ştiut dacă faptul că era capturat fusese de fapt o şansă calculată de partenerul său sau dacă pur şi simplu ceva mersese teribil de prost cu planul său inițial. Dar dacă ceva mersese prost, Theron îşi dădea seama că nu putea face prea multe pentru a-l ajuta. Poate că ar fi putut să învingă gardienii sau Sithul, fiecare pe rând, dar se îndoia că ar fi putut să se descurce cu toți deodată. Şi chiar dacă ar fi reuşit, eliberarea lui Gnost-Dural din închisoarea sa nu ar fi făcut decât să o alerteze pe Karrid că vechiul ei Maestru nu era singurul care se infiltrase pe *Lance*. Întreaga navă ar fi intrat în izolare până când ar fi fost găsiți amândoi.

Cel mai important dintre toate, salvarea lui Gnost-Dural nu rezolva cu nimic problema de a duce *Lancea* la Duro în următoarele douăsprezece ore. Dacă a fi capturat făcuse parte din planul său, salvarea lui ar fi stricat totul. Dacă nu era aşa, oricum erau condamnați. Oricât de greu ar fi fost, Theron trebuia să-l lase pe Gnost-Dural în mâinile duşmanului, având încredere că partenerul său ştia ce face.

Încercând să nu se gândească la ce i-au făcut Imperialii, se întoarse la treabă, ataşând tija dispozitivului de decodare la următorul releu. Dar era imposibil să şi-l alunge complet din minte pe Jedi. Dacă Gnost-Dural avea de gând să facă ceva pentru a o preda pe Karrid şi *Lancea* în mâinile Republicii, trebuia să o facă în curând. Timpul se scurgea.

* * *

De data asta, tortura lui Gnost-Dural era una extrem de rece. Nu frigul unui vânt amar sau al unei lumi înghețate, ci frigul negru al mormântului. Îşi simțea carnea putrezind şi descompunându-se, pielea devenindu-i rigidă, oasele putrezind şi devenind fragile şi casante înainte să se transforme în praf.

Când suferința luase sfârşit, brusc şi milostiv, mintea lui Gnost-Dural se clătina în pragul nebuniei, zdruncinată de ore şi ore de chinuri de nedescris. Chiar şi în timp ce se refugia într-un ocean de demență şi iluzie, o mică parte din el se lupta să se agațe de ultimele fire ale sănătății sale mintale. În cazul în care femela Sith ar fi ordonat o altă repriză imediată de tortură, ar fi cedat, scufundându-se în adâncurile nebuniei. În schimb, ea le ordonă anchetatorilor să se oprească, poate simțind cât de aproape era de a fi pierdut pentru totdeauna şi cunoscând pedepsele pe care Darth Karrid i le va aplica dacă nu reuşea să-i descopere secretele.

— Eşti gata să vorbeşti acum, Jedi? întrebă ea.

Încă luptându-se să deosebească realitatea de halucinațiile de durere nebună care se strecurau pe la marginile minții sale, Gnost-Dural nu putu decât să şoptească:

— Nu mai vreau. Nu mai vreau.

— Poți pune capăt la toate astea, spuse Sithul. Spune-i lui Darth Karrid ceea ce vrea să ştie şi suferința ta se va sfârşi.

— Voi vorbi, promise el. Nu mai vreau... voi vorbi... nu mai vreau... voi vorbi... nu mai vreau...

Întorcându-se de la el, ucenica spuse:

— Informeaz-o pe Darth Karrid că prizonierul este pregătit pentru ea.

Până când sosise Darth Karrid, câteva minute mai târziu, Gnost-Dural îşi recăpătase o mare parte din calm, deşi avusese grijă să continue să joace rolul de victimă distrusă. Având în vedere starea lui actuală, era un rol în care era uşor să alunece.

— Gata... voi vorbi, murmură el când auzi paşii familiari ai lui Karrid apropiindu-se. Voi vorbi.

— Ți-am spus că te voi frânge, îi şopti Falleena la ureche. Acum, că ai gustat puterea părții întunecate, poți înțelege de ce am părăsit Ordinul Jedi pentru a-l urma

pe Malgus.

— Voi vorbi, răspunse Jediul. Gata... voi vorbi.

— De ce ai venit la bordul navei mele? întrebă Karrid. De ce m-ai înfrunat pe mine şi pe ucenicii mei? De ce ai intrat într-o luptă pe care ştiai că nu o poți câştiga?

— O distragere a atenției, răsuflă Gnost-Dural. Să te țin la distanță.

— La distanță? Departe de ce?

— Duro. Atacul asupra lui Duro.

— De unde ştii despre asta?

Deşi orb fără ochelarii de protecție, ştia că Karrid îl urmărea îndeaproape. Îl studia; îi analiza cuvintele pentru a vedea dacă mințea. Cel mai bun mod de a o împiedica să îi recunoască înşelăciunea era să amestece realitatea şi ficțiunea; să-i însămânțeze minciunile cu bucăți de adevăr.

— Cifrul negru. Am descifrat codurile.

Putu s-o simtă pe Karrid cum se ridică brusc în picioare, şocată de veste.

— Aşa te-am găsit, continuă Gnost-Dural. Am interceptat un mesaj care spunea că te îndreptai spre Stația Reaver.

— De cât timp aveți cifrul? întrebă ea, ghemuindu-se din nou lângă el.

— De la Ziost.

Nu mai era nevoie să spună nimic pentru ca ea să ştie despre ce vorbea. Şi cu cât spunea mai puțin, cu atât mai greu va fi pentru ea să-l citească.

— Ai venit pe stație, m-ai atacat pe nava mea, ai înscenat o flotă falsă de invazie a Republicii... toate pentru a te asigura că nu mergem la Duro?

— Ne-a fost frică de voi, spuse Gnost-Dural, hrănindu-i ego-ul. Republica pregăteşte o ambuscadă la Duro. Dar nu ne putem lipsi de prea multe nave pentru a doborî *Lancea*. Ați fi întors bătălia împotriva noastră.

— Nava mea nu a făcut niciodată parte din flota care se îndreaptă spre Duro, spuse Karrid, iar el auzi suspiciunea din vocea ei.

— Tu faci parte din Consiliul Întunecat. Îți alegi singură calea, explică Gnost-Dural, amintindu-şi cât de încăpățânată fusese ca Padawană a sa, în timp ce se juca şi mai mult cu mândria ei. Ne-am temut că vei sfida voința Ministrului Războiului şi vei veni pe Duro pentru a-ți revendica partea ta de glorie.

— Atunci de ce îmi spui asta acum? întrebă Karrid. Speri că voi avea milă de tine?

Gnost-Dural încercă să râdă, dar tot ce ieşi fu un gâfâit de respirație goală şi bântuită.

— Planul a funcționat, spuse el, oferind ultima piesă din momeală. Este prea târziu. Suntem prea departe. Nu vei ajunge niciodată la Duro la timp pentru bătălie.

Acum fu rândul lui Karrid să râdă.

— Te înşeli, *Maestre*, rânji ea. Habar nu ai cât de rapidă e cu adevărat nava mea. Când Republica îşi va întinde capcana la Duro, noi vom fi acolo!

Karrid se îndreptă de spate şi se îndreptă spre uşă.

— Supraveghează-l, spuse ea. Gata cu tortura. Îl vreau viu şi sănătos, ca să fie martor la distrugerea planetei Duro şi a flotei Republicii.

— Ar trebui să trimitem un mesaj pentru a-l avertiza pe Moff Nezzor despre ambuscadă? întrebă ucenica ei.

— Republica a spart codurile cifrate, spuse Karrid. Trimiterea mesajului acum nu va face decât să-i anunțe că venim. S-ar putea chiar să renunțe la plan. Mai bine să sacrificăm câteva dintre navele noastre decât să lăsăm flota Republicii să scape.

— Iartă-mă, Maestră, răspunse ucenica. Sunt atât de multe lucruri pe care încă trebuie să le învăț.

— Spune-i lui Moff Lorman să stabilească un curs spre Duro, viteză maximă, ordonă ea înainte să părăsească camera.

Am făcut tot ce am putut, Theron, gândi bătrânul Jedi. *Acum depinde de tine.*

* * *

Ascuns în adâncurile sălii motoarelor, Theron auzi în sfârşit ordinele pe care le aştepta, venind de pe punte.

— Stabileşte un curs spre Duro.

O alarmă răsună de trei ori în toată nava, semnalul prin care echipajul se pregătea pentru saltul în hiperspațiu. O clipă mai târziu, miezul hiperpropulsorului începu să vuiască, în timp ce accelera la putere maximă.

A reuşit! Cumva, Maestrul Gnost-Dural a reuşit!

Theron îşi dublă eforturile, ştiind că trebuia să termine de cartografiat releele dacă ambuscada avea vreo şansă de a doborî *Lancea Ascendentă*... presupunând că era într-adevăr o ambuscadă. Gnost-Dural îşi făcuse treaba, iar Theron era ocupat să şi-o facă pe a lui. Dar nimic din toate astea nu ar fi contat dacă Teff'ith şi Satele nu-l puteau convinge pe Jace să trimită o flotă a Republicii pe Duro.

Capitolul 29

— Nu! spuse Jace, izbind cu pumnul în spătarul canapelei lângă care stătea. Asta e o nebunie!

Apelul lui Satele îl trezise în mijlocul nopții. Când îi spusese că vine imediat să-l vadă, era încă prea ameţit de la paharele pe care le împărțise mai devreme cu Marcus ca să mai pună vreo întrebare sau să protesteze. Nu că ar fi refuzat cererea ei. El şi Satele vorbiseră de multe ori de când ea pusese capăt relației lor – având în vedere rolurile lor în Republică şi în Ordinul Jedi, era inevitabil. Dar întâlnirile lor fuseseră întotdeauna oficiale, ținute în birouri sau săli de şedință. Ea nu mai venise niciodată în apartamentul lui, aşa că ştia că orice treabă pe care o avea era urgentă; Marele Maestru al Ordinului Jedi nu era o femeie predispusă la reacții exagerate.

În momentul în care îşi făcuse apariția la uşa lui, mintea lui Jace era suficient de clară pentru a intui despre ce era vorba – aflase cumva despre Theron, despre *Lance* şi despre iminentul atac asupra lui Duro, care era acum la mai puțin de zece ore distanță. Se aştepta ca ea să încerce să-l convingă să renunțe la planul său. Ceea ce nu se aşteptase era însă să o întâlnească pe acea bătăuşă de stradă Twi'lek, cu aspect neîngrijit, care o însoțea pe Marele Maestru, şi nici povestea nebună pe care o spunea.

— Ştii câte legi şi regulamente a încălcat Theron prin faptul că te-a băgat în asta? strigă el la ea.

Satele şi fata Twi'lek stăteau una lângă alta în mijlocul sufrageriei sale, formând un front unit care i se opunea.

— Theron ar putea fi trimis în fața curții marțiale, continuă Jace, păşind din spatele canapelei şi îndreptându-se spre ele în timp ce vocea lui devenea din ce în ce mai puternică. Arestat. Acest lucru este la limita trădării!

— Țipă la el, nu la mine! ripostă Teff'ith, menținându-şi poziția şi refuzând să se lase intimidată de fanfaronada lui.

— Nimic din toate astea nu mai contează acum, spuse Satele. Theron şi Maestrul Gnost-Dural vor aduce *Lancea Ascendentă* la Duro. Trebuie să fii acolo, aşteptându-i.

— N-ai de unde să ştii asta, spuse Jace. Tocmai ai întâlnit-o pe această fată. Din câte ştim, ar putea fi un agent Imperial care ne conduce într-o capcană.

— Pot simți adevărul din cuvintele ei, îl asigură Satele.

Jace pufni în nas.

— Şi nu ai cum să te înşeli, pentru că niciun Jedi din istorie nu a fost trădat vreodată de cineva apropiat. Poate că voi, Jedii, vedeți mai mult decât restul lumii, dar nu vedeți nici pe departe atât de mult pe cât credeți.

— Uneori suntem orbi când vine vorba de cei apropiați, recunoscu Satele. Dar am dreptate în privința asta, adăugă ea cu calmul hotărât pe care Jace îl găsise atât de exasperant atunci când fuseseră împreună. Putem avea încredere în Teff'ith.

— Chiar dacă este de partea noastră, tot nu ştim dacă *Lancea* va apărea cu adevărat la Duro. Nici măcar nu ne poate spune ce plănuiau Theron şi Gnost-Dural.

— Nu era niciun plan, explică Teff'ith. L-au conceput pe parcurs.

— Asta e chiar mai rău! strigă Jace, întorcându-se de la ele pentru a merge prin sufragerie. Nu poți să improvizezi în aşa ceva.

— Nu-l subestima pe Maestrul Gnost-Dural, îl avertiză Satele. Darth Karrid a fost ucenica lui timp de mulți ani. Îi cunoaşte mintea şi personalitatea mai bine decât ea însăşi.

— Atunci de ce nu a ştiut că va dezerta la Sith? o provocă Jace.

— Cunoşteam riscul. Dar am hotărât că merită pentru a avea pe cineva apropiat de Malgus, spuse Satele. Gnost-Dural va găsi o modalitate de a o face pe Darth Karrid

să ducă *Lancea* la Duro.

— Mi-aş dori să am încrederea ta, spuse Jace, clătinând din cap. Dar chiar dacă reuşeşte să o facă să ducă *Lancea*, nu o putem înfrunta la putere maximă. Theron ar fi trebuit să saboteze nava, dar nu avem nicio idee despre ce a făcut. Chiar dacă reuşeşte să implanteze virusul în sistemele *Lancei*, nu avem cum să-l activăm fără să ştim pe ce frecvență să transmitem codul.

— Theron va găsi o cale, îl asigură Satele. Poate că va declanşa el însuşi virusul.

— Sau poate că nu o va face. Dacă trimit o flotă pe Duro şi *Lancea* apare la întreaga sa putere, vom fi măcelăriți împreună cu civilii de pe planetă.

— Trimite două flote! răbufni Teff'ith. Trimite cinci. Trimite zece! Nici măcar *Lancea* nu mai poate învinge atunci.

— Nu avem suficiente nave în sector, spuse Jace. Şi chiar dacă am avea, trimiterea de ordine ca toată lumea să se îndrepte spre Duro în acelaşi timp ar da de înțeles Imperiului. Ar şti că suntem acolo şi ar anula atacul.

— Cel puțin Duro ar fi cruțat, interveni Satele.

— Duro este irelevant, spuse Jace. Este vorba de oprirea *Lancei*. Este vorba de câştigarea războiul.

— Republica nu câştigă dacă nu ne protejăm cetățenii, spuse Satele. Noi nu suntem Imperiul. Obişnuiai să înțelegi diferența.

Jace se înfurie la cuvintele ei.

— De aceea m-ai părăsit? De aceea nu mi-ai spus că Theron este fiul nostru?

Auzi un uşor suspin din partea lui Teff'ith în timp ce fata reacționa la revelație, dar o ignoră, atenția sa fiind concentrată asupra Marelui Maestru Shan.

— Am văzut cum te-a schimbat războiul, zise Satele. Te-am văzut îndreptându-te pe o cale pe care eu nu o puteam urma. Am încercat să te ajut, dar mi-am dat seama că nu făceam decât să fiu târâtă în jos odată cu tine.

— Aşa că m-ai abandonat.

— Am crezut că sentimentele noastre unul pentru celălalt înrăutățeau lucrurile. Mi-era teamă că, dacă ai fi ştiut că ai un fiu, dorința ta de a-l proteja cu orice preț te-ar fi dus şi mai departe pe acel drum întunecat.

— Aşa mă vezi tu cu adevărat? întrebă Jace. Ca pe un fel de monstru?

Satele clătină din cap.

— Nu sunt întotdeauna de acord cu deciziile tale, dar ştiu că eşti un om bun. Ura şi furia fac parte din tine, dar nu te-au consumat. Jediul suspină. Obişnuiam să cred că asta se întâmplă din cauza a ceea ce am făcut eu. Faptul că m-am îndepărtat de tine, că ți-am ascuns fiul – îmi spuneam că aceste acțiuni te-au salvat de tine însuți.

— Şi ce crezi acum?

Satele ezită, privirea ei mutându-se momentan pe podea, ca şi cum nu ar fi putut suporta să întâlnească privirea lui Jace.

Îi este ruşine? se întrebă Jace.

— Acum nu ştiu, spuse ea.

Îşi ridică din nou privirea spre el, străduindu-se să păstreze calmul potrivit unui Mare Maestru Jedi. Dar Jace o cunoştea suficient de bine ca să vadă ce se ascundea sub masca ei stoică: regret, nesiguranță, îndoială de sine.

— Poate că am greşit când l-am ascuns pe Theron de tine. Poate că am înrăutățit lucrurile.

Se aşternu o tăcere lungă, întreruptă în cele din urmă de Teff'ith.

— Mama – Mare Maestru Jedi, tata – Comandant Suprem. Acum înțelegem de ce Theron este atât de distrus. Deci, trimiteți o flotă, sau ce?

Când Jace nu răspunse, Satele luă cuvântul.

— Nu poți lăsa ca Duro să fie distrusă, spuse ea. Te cunosc, Jace. Nu vei putea trăi niciodată cu tine însuți. Te va distruge.

— Merită dacă reținerea flotei noastre înseamnă că mai avem o şansă să doborâm *Lancea*, spuse el cu încăpățânare.

— Dacă trimiți flota şi *Lancea Ascendentă* nu este acolo, atunci vei salva planeta Duro, spuse Satele, încercând să-l facă să înțeleagă. Dacă nu trimiți flota, iar Karrid este acolo, atunci vei pierde atât Duro, cât şi cea mai bună şansă de a doborî *Lancea*.

— O alegere uşoară, aprobă Teff'ith.

— Uitați a treia opțiune, spuse Jace. Noi trimitem o flotă, *Lancea* este acolo, dar Theron eşuează în misiunea sa. Atunci pierdem totul – şansa noastră la *Lance*, Duro şi flota. Îmi cereți să risc toate astea bazându-mă pe credința oarbă că Theron va reuşi. Comandantul Suprem nu-şi poate permite luxul unei astfel de credințe oarbe.

— Nu este o credință oarbă, îl asigură Satele. Este credință în Theron. Credința în fiul nostru.

Jace privi fix la podea, strângând şi desfăcând palmele. Ştia ce voia să facă, dar asta era cea mai importantă decizie pe care o va lua vreodată. Nu-şi putea permite să greşească.

— Nu cred că ai avut un fel de viziune? îi spuse el lui Satele. Ceva care să ne spună ce ar trebui să facem?

— Forța nu mi-a arătat ce se va întâmpla, zise Satele. Viitorul e întotdeauna în mişcare.

— Ai fi putut să minți, mormăi Teff'ith.

— Ai încredere în inima ta, îi spuse Satele.

— Nu este o afirmație foarte Jedi, spuse Jace.

— Tu nu eşti Jedi, îi reaminti ea.

Comandantul Suprem inspiră adânc, apoi expiră îndelung. Se lupta cu Sithul de patruzeci de ani: lupta pentru Republică, lupta pentru bărbații şi femeile care mergeau în luptă alături de el, lupta pentru viitorul întregii galaxii. Dar acum, când ştia că are un fiu, mai avea ceva pentru care merita să lupte. Theron conta pe el şi nu avea de gând să-l dezamăgească.

— Voi trimite flota, spuse el. Acum ieşiți din apartamentul meu ca să mă pot schimba – trebuie să fiu pe nava mea amiral într-o oră sau nu vom ajunge la timp.

— Tu conduci flota? întrebă Teff'ith, în mod clar surprinsă.

— Dacă Darth Karrid nu apare, atunci Cancelarul Saresh îmi va cere oricum demisia pentru că am ratat misiunea. La fel de bine aş putea pleca într-o moarte glorioasă.

— Vin şi eu, declară Satele.

— Las-o baltă, răspunse Jace. Nu riscăm atât Comandantul Suprem, cât şi Marele Maestru al Ordinului Jedi în aceeaşi misiune.

— Noi servim Republica, îi reaminti ea, iar această misiune este esențială pentru efortul de război. Dacă există măcar o şansă să pot ajuta, trebuie să fiu acolo. Iar Ordinul este suficient de puternic pentru a supraviețui pierderii mele dacă se întâmplă ceva, îl asigură ea. La fel cum armata poate supraviețui şi în cazul tău.

— Mult noroc, spuse Teff'ith.

— Vii şi tu, îi spuse Jace.

— Ce? De ce şi noi?

— Risc totul pentru povestea ta, dar încă sunt Comandantul Suprem al armatei Republicii. Încă am responsabilități. Dacă se dovedeşte că eşti de fapt un spion Imperial care ne întinde o capcană, şi te-aş lăsa să pleci, lucrurile ar fi şi mai rele. Aşa că nu te scap din ochi până nu se termină totul, pentru orice eventualitate.

— Ar fi bine ca Theron să distrugă *Lancea* de-a binelea, mormăi Teff'ith. Nu vreau să fiu făcută bucățele.

— Nu eşti singura, fu de acord Jace.

* * *

Huruitul hiperpropulsorului făcea dificilă concentrarea, dar Theron reuşi totuşi să se conecteze la sistemele de navigație ale *Lancei* pentru a-şi face o idee despre locul

în care se aflau. La început se gândi că nu aveau cum să ajungă la Duro la timp, dar nava se deplasa cu viteze pe care îi era greu să le creadă. Verificase şi reverificase datele, întrebându-se dacă nu cumva era o eroare pe undeva. Studiase sistemele de hiperpropulsie şi nu ar fi fost posibil ca nava să se deplaseze atât de repede. Nu fără o sursă de energie externă care să stimuleze sistemul.

Darth Karrid.

În timp ce urmărea progresul lor, realiză că viteza navei crescuse atunci când se activaseră sistemele pentru modulul ei personal de comandă. Motoarele luau de fapt mai multă energie de la ea, legătura simbiotică dintre Sith şi navă canalizând energiile părții întunecate prin Karrid pentru a spori abilitățile *Lancei*. Cu o senzație de tristețe, îşi dădu seama că, în ciuda timpului pe care îl pierduse cartografiind rețelele şi studiind nava, tot nu avea nicio idee reală despre întregul potențial al *Lancei Ascendente*. Nava lui Darth Karrid ar putea fi un duşman prea formidabil pentru flota Republicii. Theron speră doar că şansa la victorie nu era deja pierdută.

Capitolul 30

Închisă în interiorul sferei de cristal din capsula de comandă, Darth Karrid putea simți puterea *Lancei Ascendente* curgând prin firele ataşate la implanturile din gât, față şi craniu. Firele se mişcau şi se răsuceau ca şi cum ar fi fost vii, pulsând cu energie şi potrivindu-se cu ritmul inimii ei accelerate care îi trimitea sângele prin vene.

Entuziasmul ei însemna mai mult decât anticiparea bătăliei care urma să aibă loc. Dirijarea navei prin peisajul extradimensional al hiperspațiului era înălțătoare, un fior care depăşea orice altă plăcere mentală sau fizică. Îşi depăşise învelişul de carne şi oase, devenind una cu *Lancea Ascendentă* în timp ce planetele şi stelele treceau pe lângă ea din toate părțile, mai degrabă simțite decât văzute, dispărând din conştiința ei în câteva secunde, pe măsură ce rămâneau la trilioane de kilometri în urma ei.

Putea să simtă prezența ucenicului ei şi a celor doi noi parteneri ai săi în afara limitelor capsulei, în timp ce se hrănea din energia lor pentru a-şi îmbunătăți şi spori conexiunea cu partea întunecată... şi cu nava. Cu toate astea, îşi dădu seama că, oricât de nerăbdătoare ar fi fost să ajungă la Duro, trebuia să îşi păstreze calmul. Cel de-al doilea ucenic al ei încă veghea asupra lui Gnost-Dural şi, deşi Lordul Quux şi Lordul Ordez erau puternici, încă nu erau obişnuiți cu efortul unic de a o susține în timp ce ea controla *Lancea*. Trebuia să fie atentă să nu-i epuizeze înainte de luptă.

Nava încetini foarte uşor ca răspuns la comanda ei tacită, permițându-i să-şi conserve puterile în timp ce continuau să se grăbească spre destinația lor.

* * *

Moff Nezzor, comandantul navei capital Imperiale *Extempus*, savura momentele dinaintea conducerii flotei sale în luptă. Atacul asupra lumii agricole Ruan fusese o victorie glorioasă, dar va păli în comparație cu devastarea pe care plănuia să o dezlănțuie împotriva lui Duro.

Ca şi în cazul atacului anterior asupra unei lumi a Republicii lipsită de apărare, care nu bănuia niciun pericol, planul era elegant în simplitatea sa. Să lovească şantierele navale de pe Duro pentru a paraliza producția, să bombardeze oraşele de pe orbită pentru a provoca pagube şi pierderi maxime, după care să se retragă înainte ca întăririle Republicii din sector să poată răspunde la amenințare.

Nezzor aproba această schimbare recentă a tacticilor Imperiale. În timp ce unii – cum ar fi Davidge, Ministrul Logisticii – ar fi putut susține că Imperiul obținea puține beneficii tangibile dintr-un atac asupra lui Duro, Marele Moff înțelegea valoarea psihologică a lovirii unor ținte uşoare cu scopul principal de a produce masacru şi haos. Şi, personal, prefera mai degrabă un atac fără rezistență împotriva unei lumi civile puternic populate decât un conflict îndelungat împotriva apărătorilor Republicii pe o planetă bogată în resurse, cu o valoare strategică ridicată pe termen lung.

— Două minute până la Duro, Moff Nezzor, îl informă navigatorul aşezat de cealaltă parte a punții.

— Pregătiți un canal general de comunicații, comandă Nezzor, nerăbdător să înceapă să dea ordine pentru a conduce asaltul flotei sale în clipa în care urmau să iasă din hiperspațiu.

— Da, domnule.

Un zâmbet se strecură pe buzele subțiri şi crăpate ale lui Nezzor. Simți impulsul familiar al decelerării, iar câmpul stelar din afara ferestrelor punții de comandă se transformă din albul continuu în câmpul stelar al spațiului real. Ajunseseră la marginea sistemului Duro, destul de departe de câmpul gravitațional al soarelui, la

numai câteva minute de planetă. Dar în loc să vadă planeta cu acelaşi nume şi oraşele sale orbitale în depărtare, neajutorate şi la mila lor, Moff Nezzor se trezi în faţa unei întregi flote Republicane întinse în faţa lui, pregătită de luptă.

Imposibil! gândi el, strigând apoi *Scuturile la maxim!* în timp ce inamicul deschise focul.

* * *

Jace Malcom îşi ţinea ochii atent concentraţi pe monitoarele de luptă de la bordul punţii de comandă a navei *Aegis* în momentele dinaintea începerii bătăliei. Din transmisiunile cifrate interceptate, ştia că Imperiul trimitea o flotă concepută pentru un asalt laş de tip *loveşte şi fugi*, formată din: nava capital a lui Moff Nezzor, *Extempus*, un transportator din clasa Delta cu un efectiv complet alcătuit din două duzini de Interceptoare, două Cuirasate şi trei distrugătoare.

De partea Republicii, Jace chemase toate navele militare din sector: trei nave capital, inclusiv *Aegis*, patru Hammerhead, şase corvete şi patru escadrile de sprijin de câte opt nave de luptă Thunderclap. Imperiul era depăşit la o diferenţă de peste trei la unu, dar Jace nu-şi asumă niciun risc. Dacă *Lancea Ascendentă* era cu ei, Imperiul avea un avantaj. Le dăduse deja comandanţilor celorlalte nave capitale ordinul de a-şi concentra focul exclusiv asupra *Lancei* în clipa în care ar fi ieşit din hiperspaţiu, sperând să provoace pagube semnificative înainte ca Karrid să-şi poată activa scuturile. În acelaşi timp, restul flotei urma să se concentreze asupra *Extempusului* şi a celorlalţi Imperiali.

Monitorul începuse să pâlpâie cu navele Imperiale care clipeau pe scaner, pe măsură ce ieşeau din hiperspaţiu. Navele Hammerhead şi corvetele deschiseră focul asupra inamicului, dar, conform ordinelor lui Jace, navele capital se opriseră, aşteptând *Lancea*. *Extempus* suferi mai multe lovituri directe înainte să ridice scuturile, oferindu-i un moment de respiro. Un distrugător explodă când o lovitură norocoasă de la una dintre corvete îi rupse miezul hipermotoarelor. Celelalte distrugătoare, cuirasate şi transportorul reuşiseră să scape de pagube semnificative în atacul iniţial.

Jace continuă să se concentreze pe ecran, încercând să facă *Lancea Ascendentă* să se materializeze. Navele Thunderclap plonjară în luptă, două escadrile înghesuindu-se spre *Extempus*, în timp ce celelalte două se îndreptară fiecare spre câte unul dintre Cuirasate. Corvetele tăbărâseră asupra transportorului, încercând să îl neutralizeze înainte ca acesta să reuşească să lanseze interceptoarele din cala sa.

— Comandant Suprem Jace, transmise prin radio Amiralul Gorwin de pe una dintre celelalte nave capital. Nu e nici urmă de *Lancea Ascendentă*. Cer permisiunea de a ataca alte ţinte.

— Permisiune acordată, mârâi Jace, iar mâinile sale strângeau braţele scaunului de comandă atât de tare încât articulaţiile i se făcură albe.

Se întoarse spre locul unde Satele şi Teff'ith stăteau într-un colţ al punţii.

— Darth Karrid va veni, îl asigurară Jedi.

— Nu mai putem aştepta, răspunse Jace. Nu dacă vrem să minimizăm pierderile Republicii. Se întoarse spre terminalul de comunicaţii care îl conecta cu celelalte secţiuni ale navei. Concentraţi focul asupra lui *Extempus*. Faceţi-l pe Nezzor să plătească pentru ce a făcut la Ruan.

* * *

Puntea de comandă a *Extempusului* era întunecată, având doar o lumina slabă de la iluminatul de urgenţă şi de la strălucirea panourilor de la consolele care se aflau de-a lungul perimetrului.

— Tocmai am pierdut *Dravilla*, îl informă primul său ofiţer.

În afara ferestrelor, Moff Nezzor putea vedea distrugătorul sortit pieirii în timp ce era învăluit de o serie de explozii.

— Starea scutului, ceruse el.

— Sub douăzeci la sută.

Nezzor venise aşteptându-se la un carnagiu. Găsise unul, dar nu putea nega că se afla de partea greşită. Chiar şi fără avantajul surprizei, forțele Republicii pe care le înfrunta i-ar fi zdrobit flota.

Dar dacă avea de gând să moară, nu o va face în timp ce încerca să se retragă.

— Stabiliți un curs spre cel mai apropiat oraş orbital, ordonă el. Cu toată viteza înainte.

Pilotul navei ezită înainte ca o viață întreagă de pregătire Imperială să îl facă să se supună ordinului de sinucidere.

— Am înțeles, domnule.

Dacă asta era ultima bătălie a lui Nezzor, avea de gând să ia cu el cât mai multe vieți din Republică.

* * *

Jace văzu cum *Extempus* îşi schimbă cursul şi acceleră, deşi îi trebuiră câteva secunde să realizeze ce plănuia Nezzor.

— Toate navele, concentrați focul la maxim asupra *Extempusului*! strigă el, transmițând ordinele întregii flote a Republicii. Încearcă să se izbească de oraşe!

Urmând comanda sa, întreaga flotă a Republicii – mai puțin şase nave de luptă fuseseră pierdute în timpul bătăliei – se desprinseră de țintele lor şi se întoarseră spre nava amiral Imperială. Văzând oportunitatea, restul flotei Imperiale începu o retragere completă în direcția opusă, încercând cu disperare să păstreze o distanță suficientă între ei şi navele Republicii pentru a-şi putea activa în siguranță hiperpropulsoarele şi a scăpa cu viață.

* * *

Karrid se pregăti pentru un moment de dezorientare în momentul în care *Lancea Ascendentă* ieşi din hiperspațiu în sistemul Duro. Deşi fu nevoie doar de o fracțiune de secundă pentru ca senzorii să se adapteze la legile şi dimensiunile fizice ale spațiului real şi să revină online, în starea ei de luciditate sporită, întârzierea păru să dureze o eternitate. Totuşi, în clipa în care pierderea vederii indusă de hiperspațiu îi trecuse, fu capabilă să localizeze cu exactitate fiecare navă de pe întregul câmp de luptă.

Lancea apăruse cu mult dincolo de marginile sistemului Duro, față de locul în care se aştepta ca ambuscada Republicii să se confrunte cu flota lui Nezzor. Rămăşițele fără viață ale câtorva nave Imperiale pluteau în tăcere în depărtare. Dincolo de ele, o singură navă – *Extempus,* a lui Nezzor – se îndrepta spre Duro însuşi, iar navele Republicii o urmăreau. Rămăşițele supraviețuitoare ale flotei Imperiale – un cuirasat, un distrugător şi o mână de interceptoare – se îndreptau în direcția opusă, spre Karrid şi spre marginile sistemului. În fața unor şanse copleşitoare, aleseră să-şi abandoneze comandantul şi să fugă din luptă.

Degetele lui Karrid bătură uşor pe panoul de control de pe brațul scaunului ei, trimițând semnale care străbăteau firele conectate la implanturile ei cibernetice şi care se îndreptau spre nava însăşi. *Lancea Ascendentă* răspunse la comenzile ei, țintind navele Imperiale care se apropiau, în timp ce acestea îşi coborau scuturile pentru a se pregăti pentru saltul în hiperspațiu, fără să bănuiască vreodată că una dintre navele Imperiale va trage asupra lor. Tunurile ionice ale *Lancei* sfâşiară navele lipsite de apărare, transformându-le în praf cosmic ca răsplată pentru laşitatea lor.

Lancea îşi schimbă cursul atunci când Karrid o făcu să accelereze spre navele Republicii. Încă prea departe chiar şi pentru armele ei incomparabile, ținti nava amiral

inamică şi se pregăti să tragă imediat ce va ajunge în raza de acțiune.

* * *

Theron simțise cum *Lancea* ieşise din hiperspațiu, miezul de propulsie țipând şi încetinind grațios. Când senzorii navei fuseseră activați, era deja conectat, pândind în cotloanele rețelei chiar dincolo de conştiința lui Karrid. Chiar dacă primea date în timp real, tot fusese prins cu garda jos când Karrid trase asupra navelor Imperiale care fugeau. Nu că ar fi făcut ceva pentru a o opri, chiar dacă s-ar fi aşteptat la asta. Dar viteza şi precizia cu care îşi eliminase țintele îi întăriră temerile de mai devreme că *Lancea* avea să câştige bătălia, în ciuda eforturilor sale.

Îşi alungă gândurile negative din minte în timp ce Karrid avansa spre flota Republicii din depărtare. Legătura cu nava îi dădea lui Theron o idee aproximativă despre numărul de nave ale Republicii, dar datele veneau prea repede pentru ca el să le proceseze pe deplin. Nu că ar fi contat – atenția lui trebuia să fie concentrată asupra funcționării interne a *Lancei* dacă avea vreo speranță de a o încetini pe Karrid.

Pe măsură ce sistemele de țintire intrau în funcțiune, Theron îşi folosi vârful dispozitivului de decodare pentru a transfera una dintre subrutinele virusului său, rugându-se ca aceasta să funcționeze.

* * *

Încercarea disperată de sinucidere a lui Nezzor nu avusese nicio şansă, dar asta nu îl împiedicase pe Jace să înjure în sinea lui în timp ce flota Republicii bombarda nava amiral Imperială. Când scuturile lui *Extempus* căzuseră, epuizate de barajul constant de focuri inamice, Jace strânse pumnul. O secundă mai târziu, se ridică în picioare şi scoase un strigăt de victorie, în timp ce o serie de explozii sfârtecau nava, înlăturând amenințarea.

— Darth Karrid este aici! zise brusc Satele, punând capăt brusc sărbătorii sale.

Jace se trânti înapoi pe scaun, ochii lui trecând înainte şi înapoi pe ecranul care înfățişa câmpul de luptă.

— Unde? Eu nu o văd!

O secundă mai târziu, o navă apăru chiar la marginea razei de scanare, şi nu avu nevoie de confirmarea pilotului de navigație pentru a şti că era vorba de *Lancea Ascendentă*.

— Niciodată să nu ai îndoieli, o auzi pe Teff'ith spunând, deşi părea mai degrabă că vorbea cu ea însăşi.

— Toate navele, pregătiți-vă de luptă, strigă el. Facem tot ce este necesar pentru a doborî *Lancea*!

Navele din flotă se întoarseră de la epava fumegândă a *Extempusului*, trasând un arc larg în timp ce se roteau pentru a se îndrepta în direcția opusă.

Lancea se apropia rapid de ei, deşi era încă prea departe pentru a intra în luptă.

— Uită-te la mărimea acelei bestii! oftă pilotul de navigație, în timp ce senzorii îi afişau pe ecran dimensiunile navei inamice.

— Ridicați scuturile. Pregătiți-vă să trageți în secunda în care ajungem în raza de acțiune, ordonă Jace, ştiind foarte bine că tunurile *Lancei* vor fi capabile să îi facă bucăți cu mult înainte să se apropie suficient de mult pentru a riposta.

Haide, Theron. Nu ne dezamăgi!

— Domnule! avertiză pilotul de navigație. Se apropie salvele inamice!

— Pregătiți-vă pentru impact! strigă Jace, în timp ce ecranul îi arată rafalele ionice care se apropiau.

Se rugă ca scuturile să reziste, dar, spre surprinderea lui, rafalele zburară sus şi la distanță.

— A ratat, spuse pilotul de navigație, şocat. Ne-a ratat de tot!

— Ținta se află în raza de acțiune, spuse artileristul.
Jace îşi arătă dinții într-un zâmbet feroce.
— Loveşte-o înapoi cu tot ce avem!

* * *

Darth Karrid văzu că salva ei ratase ținta, dar îi luă o secundă să îşi dea seama ce se întâmplase. Ținta nu făcuse nicio manevră de evitare şi nici nu deviase atacul cu scuturile... pur şi simplu ratase. Efectuă o verificare rapidă de diagnosticare a sistemului de țintire, doar pentru a descoperi că era complet necalibrat. Nu îi trebuiră decât câteva secunde pentru a corecta greşeala, dar în acest timp navele Republicii se apropiaseră suficient de mult pentru a-şi folosi propriile arme. Simțind rafalele de foc care se apropiau, redirecționă energia de la scuturile din pupa pentru a întări scuturile deflectoarelor orientate spre flota care avansa. Rafalele care se apropiau fură deviate inofensiv, iar Karrid ținti pentru a doua oară, doar pentru a vedea că tirul ei era din nou deviat. În timp ce navele Republicane lansau o a doua salvă, Karrid reluă diagnosticarea sistemului de țintire, izolând o altă eroare şi ajustând-o.

Cu o clipă înainte ca a doua rundă de focuri Republicane să lovească, scuturile de la pupa se ridicară brusc la capacitate maximă, secătuind toată energia din deflectoarele din față. În loc să fie respinse cu uşurință, razele laser şi rafalele ionice izbiră corpul *Lancei*, făcând-o pe Karrid să strige de durere. Avariile erau semnificative, iar ea bătu frenetic pe tastatura de control pentru a redirecționa sistemele afectate prin relee noi şi pentru a restabili eficiența optimă, începând cu scuturile deflectoare.

Navele Republicii se desfăşurară în evantai pe măsură ce se apropiau, căutând să-i înconjoare nava pentru a putea ataca din toate părțile. Karrid activă propulsoarele subluminice şi viră brusc la tribord, înclinând botul *Lancei* la un unghi de 45 de grade şi accelerând mult prea repede pentru ca navele Republicii să țină pasul. Plonjă în jos şi se îndepărtă, câştigând timp pentru a-şi repara sistemele defecte. Văzu navele Republicii încercând zadarnic să o urmărească, apoi, brusc, dispărură în timp ce întreaga rețea de senzori externi se prăbuşea. Complet nevăzătoare la ceea ce se afla în afara navei sale, Karrid intră momentan în panică, cu brațele zbătându-se sălbatic şi cu capul zvâcnind violent dintr-o parte în alta. Senzația firelor care o conectau la nava ei lovindu-i fața şi umerii o readuse în simțiri şi, în acea clipă, îl simți pe *el*.

Un intrus. Un interlop. Un sabotor de pe nava ei, care îi pirata rețeaua privată. Acea violare o înfurie. Scoțând un strigăt, Karrid se aruncă în căutarea şi distrugerea inamicului din interior. Furia o energiza, alimentând focul părții întunecate care ardea în ea şi în nava ei. În afara sferei de cristal a capsulei de comandă, îi simți pe Lordul Quux şi Lordul Ordez aproape cedând din cauza efortului sporit, deşi ucenicul ei nu cedase deloc. Dar oricât de aproape erau să o dezamăgească, reuşiseră cumva să rămână în transa lor meditativă, permițându-i lui Karrid să se bazeze pe puterea lor pentru a se forța pe ea însăşi şi *Lancea* mult peste limitele de până atunci.

În câteva secunde, îşi redirecționase toate sistemele primare de luptă către alte trasee, închizându-le pe cele vechi pentru izolarea oricăror potențiali viruşi şi pentru a-i împiedica să se răspândească. Senzorii reveniseră online, la fel şi scuturile şi rețeaua de țintire. Acum, că ştia că spărgătorul de programe era acolo, era în măsură să-i simtă următorul atac, să-l neutralizeze înainte să poată să-şi pună în aplicare planul şi să-l urmărească până la sursă.

— Securitatea în sala motoarelor, şuieră ea în comunicatorul capsulei.

Îşi dădu seama că, probabil, spărgătorul de programe o putea auzi, dar nu putea face nimic în privința asta. Spărgătorul încercă să întrerupă un alt sistem, dar acum că ştia de unde veneau atacurile era uşor să le împiedice să facă vreun rău real. Cu amenințarea internă neutralizată, îşi îndreptă atenția din nou spre luptă, la timp pentru a-şi ridica scuturile ca să respingă un alt atac. Manevra ei de evitare o separase de flota Republicii, dar navele se apropiau din nou. Ținti spre cea mai apropiată navă

– un Hammerhead – şi trase.

* * *

Când *Lancea Ascendentă* se îndepărtă brusc de flotă şi o luă într-o direcție neaşteptată, Jace ştiu c-o puseseră pe Karrid pe fugă.

— Este vulnerabilă, spuse el. Terminați-o. Acum!

Fiecare navă din flota Republicii se grăbi să intercepteze nava inamică pe noul său curs. Încurajați de tunurile care nu funcționau şi de scuturile care cedau, se apropiară cu viteză şi în forță, căutând să pună capăt rapid bătăliei. *Aegis* trase din nou, la fel ca şi celelalte nave, țintind în acelaşi loc în care străpunseseră scuturile şi perforaseră corpul *Lancei* în precedentul lor atac.

În loc să provoace şi mai multe pagube, toate atacurile lor fură deviate. Tunurile de pe *Lance* deschiseră din nou focul, dar de data asta, în loc să treacă peste bord, nimeriră direct una dintre navele Hammerhead. Puterea combinată a tunurilor ionice şi a turbolaserelor precis direcționate către țintă, străpunseră scuturile şi sfărâmară nava Hammerhead, avariind-o cu o singură lovitură devastatoare.

— Retrageți-vă! ordonă Jace, realizând că avantajul fusese pierdut. Retrageți-vă şi regrupați-vă!

Una dintre corvete fusese pierdută în timp ce flota Republicii renunța la atacul său în plină forță, fiind anihilată de turelele de apărare ale *Lancei* când se apropiase prea mult. O altă explozie a tunurilor ionice zgudui *Aegisul* în timp ce încerca să se retragă la o distanță sigură, făcându-le pe Teff'ith şi Satele să se prăbuşească pe podea şi aproape doborându-l pe Jace de pe scaunul de comandă.

— Raport de avarii!

— Scuturile au încasat ce era mai rău. Niciun sistem critic nu a fost lovit. Am pierdut energia în Sectorul 4. Echipele medicale sunt pe drum.

— Scuturile?

— Au scăzut la 70%.

Scuturile au scăzut cu 30% de la un singur atac? se miră Jace.

O clipă mai târziu, fu lovit de conştientizarea faptului că nu aveau nicio şansă. Războiul făcea ravagii în întreaga galaxie; Republica adusese doar atâtea nave câte se aflau în vecinătate.

— Cheamă întăriri, spuse el, ştiind că vor trece ore până când navele staționate în alte părți ale galaxiei vor putea ajunge la ei. Luați măsuri de evitare, ordonă el restului flotei sale. Păstrați distanța.

Chiar dacă nu puteau învinge *Lancea*, puteau cel puțin să încerce să prelungească bătălia cât mai mult timp posibil pentru a le da lui Theron şi lui Gnost-Dural o şansă de a realiza un miracol.

Capitolul 31

Theron alergă de colo până colo de-a lungul pasarelelor înguste ale sălii motoarelor, trecând de la un releu la altul în timp ce îşi încărca subrutinele virusului. Primele încercări funcţionaseră perfect, trimiţând tirurile *Lancei* în afara zonei de tragere, coborând scuturile şi dezactivând senzorii. Apoi, Karrid reuşise să-şi dea seama. Încercă cu disperare să găsească noi vulnerabilităţi pe care să le exploateze, dar de fiecare dată când o făcea, ei îi trebuiau doar două sau trei secunde pentru a-i contracara eforturile. Conectat încă la sistemul de comunicaţii şi la scanerele navei, o auzi trimiţând agenţii de securitate în sala motoarelor şi scoase un strigăt de frustrare gâtuit atunci când ea distruse nava Hammerhead.

E prea bună. Prea rapidă. Prea deşteaptă. Asta nu va funcţiona.

Dar ea se afla în mijlocul luptei cu o întreagă flotă a Republicii. Concentrarea ei era asupra armelor şi scuturilor, a senzorilor şi comunicaţiilor: toate lucrurile de care avea nevoie *Lancea* pentru a supravieţui bătăliei. Încă nu-şi dăduse seama că el dezactivase turbolifturile care duceau la puntea G pentru a câştiga mai mult timp.

Şi ea e pe puntea G. Pe partea cealaltă.

Dacă nu o putea opri pe Karrid de la distanţă, prin piratarea sistemelor *Lancei*, poate că o putea opri faţă în faţă. La urma urmei, aşa o oprise pe Darth Mekhis.

Aia a fost altceva. Ai prins-o cu garda jos. Ai păcălit-o. Karrid va fi pregătită. Şi s-ar putea să nu fie singură. Vei avea nevoie de ajutor.

Chiar dacă Karrid nu îşi dăduse seama că dezactivase turbolifturile, mai avea doar câteva minute până când sistemele automate de reparaţii ale navei le vor pune din nou în funcţiune. Trebuia să lucreze repede. Apucând vârful dispozitivului de piratare, se conectă la releul care controla celula de detenţie a lui Gnost-Dural. Karrid încă era concentrată pe protejarea sistemelor critice de luptă şi, astfel, reuşi să se strecoare.

* * *

Gnost-Dural îşi petrecu orele de la ultima vizită a lui Darth Karrid în meditaţie liniştită şi reflexivă. Conform instrucţiunilor Lordului Sith, anchetatorii îl cruţaseră de alte torturi cu maşina infernală a lui Mekhis. Repausul îi permisese Jediului să-şi calmeze şi să-şi concentreze mintea, apelând subtil la Forţă pentru a-şi reîmprospăta şi reface corpul şi spiritul răvăşit. Puterea părţii întunecate din jurul său era imposibil de ignorat; se infiltra chiar din pereţii *Lancei Ascendente*, o creaţie sucită a unei minţi strălucitoare, dar bolnave. Şi totuşi, chiar şi aici, înconjurat de întuneric, puterea luminii strălucea. Forţa curgea prin toate fiinţele vii, iar pe navă se aflau câteva mii de membri ai echipajului. Cei mai mulţi dintre ei erau bărbaţi şi femei obişnuiţi, soldaţi ai Imperiului din cauza locului naşterii şi a educaţiei, nu din cauza unui rău inerent.

Atent să nu facă nimic care să atragă atenţia ucenicei Sith pur-sânge pe care o simţea în cameră cu el, Gnost-Dural apelă la Forţă pentru a-şi face o imagine a împrejurimilor. Primul lucru pe care îl simţi, fu bătălia care făcea ravagii în afara navei; flota Republicii venise la Duro! Dar nu îi luă mult timp să-şi dea seama că erau depăşiţi şi ştia că, dacă nu făcea ceva, bătălia ar fi fost pierdută.

Îşi îndreptă percepţia sporită spre interior, permiţându-i să construiască o imagine foarte detaliată a celulei de detenţie. Interogatorii erau aşezaţi pe scaune în partea îndepărtată a camerei de dimensiuni medii, lângă panoul care putea dezlănţui orori insuportabile asupra prizonierului lor printr-o simplă apăsare de buton. Erau amândoi de sex masculin şi amândoi purtau pistoale la brâu. Ochelarii lui de protecţie,

roba Jedi şi celelalte haine fuseseră aruncate în colțul din spate al camerei, după ce fusese dezbrăcat şi legat de masă. În colțul opus al camerei stătea ucenica Sith, aşezată cu picioarele încrucişate pe podea. Întoarcea iar şi iar mânerul unei săbii în mâinile ei, ca şi cum ar fi fost cumva atrasă de el. Gnost-Dural recunoscu arma pe care o făurise încă de când era Padawan pe Coruscant. Fusese martoră a abilităților sale cu sabia în timpul luptei lor; acum se părea că intenționa să găsească o explicație în arma lui. Gnost-Dural simți şi simpatiză cu confuzia ei: fusese crescută să creadă că puterea părții întunecate o eclipsa pe cea a luminii şi nu se putea convinge că un Jedi ar fi putut să o învingă atât de uşor în luptă, fără un fel de avantaj inerent.

— Te-aş putea învăța cum să o foloseşti, spuse el.

Speriată, ea aruncă o privire spre prizonier, având nevoie de o clipă pentru a realiza că el se baza pe Forță pentru a o *vedea*.

— Ştiu cum să folosesc o sabie, se apără ea.

— Te-aş putea învăța cum să o foloseşti corect, îi explică el. Nu ca pe o armă stângace ghidată de ură şi furie, ci ca pe o extensie a ta care îi protejează şi îi apără pe cei care au nevoie.

Interogatorii aruncară o privire, curiozitatea lor fiind stârnită de acest schimb de cuvinte. Observându-i, Sithul se ridică în picioare, brusc stânjenită de faptul că stătea pe podea ca şi cum ar fi fost supusă.

— Karrid m-a avertizat să fiu atentă la trucurile tale, spuse ea.

— Ăsta nu este un truc. Karrid se teme de mine – ai simțit asta. Dar mie nu mi-e frică de ea.

— Pentru că eşti mai puternic? rânji ea.

— Pentru că partea luminoasă ne învață să nu ne fie frică. Nu vrei să trăieşti fără frică? Şi fără furie? Şi fără ură?

Pentru o secundă, Gnost-Dural simți o legătură cu ea şi crezu că ar putea să o influențeze. Apoi, un zid de întuneric căzu între ei, iar legătura dispăru.

— Prietenii tăi sunt pe moarte acolo, spuse ea, cu vocea plină de răutate şi venin. Poți să simți asta? Darth Karrid şi nava ei îi sfâşie. Ar trebui să fiu alături de ea la această victorie pentru a împărtăşi gloria, dar în schimb sunt aici, veghind asupra ta!

— Atunci du-te, spuse Gnost-Dural. Nu eu sunt cel care te reține.

Unul dintre interogatori râse, iar Sithul îl reduse la tăcere cu o privire de gheață.

— Nu am nevoie de tine sau de arma ta, îi spuse ea lui Gnost-Dural, aruncându-i sabia într-un colț al camerei împreună cu restul bunurilor sale.

Apoi îşi încrucişă brațele şi rămase cu spatele la uşă, privindu-l sfidătoare.

Jediul suspină, ştiind că ocazia era pierdută. Dar, înainte ca speranța să se risipească de tot, cătuşele de la încheieturile mâinilor şi de la gleznele sale se deschiseră cu un clic ascuțit, lăsându-l să cadă pe podea.

Theron!

Gnost-Dural reacționă cu reflexele superioare şi cu viteza orbitoare a unui adevărat Maestru Jedi, fiind deja în mişcare înainte ca ceilalți să-şi dea seama că ceva mersese prost. Ateriză în picioare, sabia sa zburând din colț şi ajungând în palma întinsă a mâinii drepte, cu lama revenind la viață cu un şuierat ascuțit. În acelaşi timp, ochelarii săi de protecție zburară în mâna stângă şi îi puse la locul lor.

Unul dintre interogatori apăsă pe butonul de activare a maşinii, dar, cum prizonierul era deja eliberat de legăturile sale, nu se întâmplă nimic. Partenerul său reacționă cu mai mult bun simț, scoțându-şi pistolul. Ucenica lui Darth Karrid făcu cea mai înțeleaptă alegere dintre toate. Se întoarse şi fugi pe uşă.

Paznicul cu pistolul trase, dar Gnost-Dural respinse proiectilul blasterului. Îl văzu pe cel de-al doilea paznic întinzându-se în față pentru a lovi alarma şi îl aruncă înapoi cu o puternică împingere a Forței. Doi paşi rapizi topiră distanța dintre ei în camera mică şi le curmă viața amândurora cu o pereche de tăieturi curate şi eficiente ale sabiei sale strălucitoare. Apoi ieşi în fugă din încăpere în urmărirea ucenicei lui Karrid, ignorând roba şi hainele Jedi care încă zăceau în colțul din spate al camerei.

O văzu dispărând după un colț, la capătul unui hol de douăzeci de metri, şi porni în urmărire. Ea îl aştepta în timp ce el dădea colțul, cu propria sabie de lumină scoasă. Încercă să-l împungă, sperând că impulsul cu care venea de după colț îl va duce direct pe vârful mortal al sabiei ei întinse. Dar Gnost-Dural se răsuci într-o parte; lovitura ei trasă doar o linie subțire pe stratul exterior al pielii de pe pieptul lui dezgolit. Ignorând mirosul de ars, el ripostă prin înfigerea unui cot în maxilarul Sithului, trimițând-o să se împiedice înapoi. Ea îşi ridică sabia într-o poziție defensivă pentru a-l ține la distanță, dar, față în față, nu se putea compara cu Jediul. El o atacă cu o rafală de lovituri intense, inspirate din Juyo, cea de-a şaptea formă de luptă cu săbii, extrem de agresivă, concepută special pentru a copleşi un adversar într-un duel unu la unu. Modelele haotice şi secvențele dezordonate distruseră apărarea Sithului în câteva secunde, lupta încheindu-se cu Maestrul Gnost-Dural înfigându-şi sabia în pieptul ei şi ieşind pe partea cealaltă, împungând-o aşa cum încercase ea să-i facă lui.

În timp ce cadavrul ei se prăbuşea pe podea, Gnost-Dural era deja în mişcare, îndreptându-se direct spre camera de control a *Lancei* pentru a o înfrunta din nou pe Darth Karrid.

* * *

Theron nu avu nicio idee dacă funcționase sau nu planul său de a-l elibera pe Gnost-Dural. Tocmai când termină de piratat sistemele celulei de detenție şi eliberă legăturile Jediului, Darth Karrid îl blocă, redirecționând calea prin alt releu.

Dându-şi seama că în curând avea să facă acelaşi lucru cu turboliftul, decise să plece, altfel avea să sfârşească prins în camera motoarelor. Luându-şi dispozitivul de piratare şi îndesându-l în vârful cizmei, se repezi la uniforma de Căpitan pe care o împăturise cu grijă şi o aşezase pe podea. Se gândi, apoi respinse rapid ideea de a-şi pierde timpul pentru a o îmbrăca; o uniformă furată nu avea să păcălească echipele de securitate care convergeau spre locația sa. Luând pistolul cu țeava îndoită, pentru orice eventualitate, întoarse roata şi împinse trapa. Afară, coridorul era binecuvântat de răcoros; de fapt, tremură când aerul climatizat îi scăldă corpul îmbibat de sudoare.

Sunetul turboliftului din apropiere, în timp ce intra în funcțiune, îl puse în mişcare. Ajunsese la prima curbă a pasajului care ducea spre partea îndepărtată a punții G când auzi uşa deschizându-se. Uitându-se înapoi, văzu ieşind mai mulți paznici de securitate puternic înarmați. Din fericire, le luă o clipă să observe bărbatul în chiloți care fugea de ei în capătul celălalt al holului. Theron avu exact timpul necesar pentru a se avânta după colț, în timp ce salvele de blaster loviră podeaua şi peretele de lângă el, ratându-l la limită. Nu credea că va avea probleme în a se menține în fața Imperialilor în armurile lor grele. Dar după încă vreo şase paşi de alergare începu să şchiopăteze şi strigă de durere, țopăind într-un picior, în timp ce gamba stângă i se blocă. În ciuda eforturilor sale de a se hidrata în timpul petrecut în sala motoarelor sufocantă, corpul său se răzvrătea. Muşchiul făcuse crampe, o contracție brutală atât de puternică încât părea că îl va rupe în bucăți. Orice mişcare a degetelor de la picioare sau a gleznei făcea ca fulgere de foc să-i treacă prin tot corpul, iar încercarea de a pune vreo greutate pe el aproape că îl făcu să leşine.

Brusc, soldații în armură nu mai păreau atât de lenți. Sprijinindu-se cu mâna stângă de perete, țopăi pe coridor pe piciorul bun, cu dinții încleştați împotriva agoniei emanate de muşchiul înnodat. Auzi paşii grei ai urmăritorilor apropiindu-se şi se întoarse pe jumătate pentru a trage trei focuri rapide înapoi pe coridor.

Nu se obosi să țintească; țeava deformată a blasterului său ar fi făcut imposibil să ghicească încotro se îndreptau loviturile. Tot ce voia să facă era să trimită un avertisment urmăritorilor săi, sperând să-i încetinească. Pistolul scotea sunete ciudate în timp ce trăgea. În loc de sunetul familiar ascuțit şi reverberant, împuşcăturile sunau aproape zgomotos, cu o tonalitate mai joasă. Cu proiectilele împiedicate de țeava deformată, bateria pistolului nu reuşea să descarce complet acumularea intensă de

energie generată la fiecare împuşcătură. Simțea căldura radiind din acumulatorul de energie din mâna sa şi ştiu că nu putea continua să tragă fără a risca o supraîncărcare a acumulatorului şi o explozie mortală de gaz supraîncălzit. Partea bună a lucrurilor era că îi dispăreau crampele pe măsură ce trecea de un alt colț şi reuşi să pună din nou, cu grijă, greutate pe piciorul stâng, deşi încă nu putea să alerge cu toată viteza. Continuă să înainteze, şchiopătând şi sperând că echipa de securitate din spatele lui era singura de care trebuia să-şi facă griji. Dacă mai era o altă echipă care cobora cu liftul pe lângă camera de comandă a lui Karrid, ar fi fost prins între ele, fără nicio speranță de scăpare. Spre uşurarea lui, când luă ultima curbă, văzu coridorul lung care ducea la intrarea în camera de comandă, întins în fața lui, complet gol. O luă pe coridor, dar chiar când trecu de turbolift, uşa se deschise brusc.

Theron încercă să se rotească şi să dea o lovitură de picior învârtită primului gardian care ieşea, dar când îşi propti piciorul stâng şi încercă să se împingă pentru a face pârghie, gamba îl duru din nou. Piciorul cedă sub el şi, în loc să reuşească o mişcare rapidă de arte marțiale care i-ar fi lăsat adversarul în incapacitate de muncă, sfârşi într-o grămadă de sudoare pe podea.

— Theron! spuse o voce cunoscută, iar el îşi ridică privirea şi îl văzu pe Gnost-Dural stând deasupra lui, cu sabia în mână.

— Credeam că eşti o altă patrulă de securitate, mârâi Theron de durere, în timp ce Jediul întinse o mână pentru a-l ajuta să se ridice.

— M-am întâlnit cu ei în drum spre lift, răspunse Gnost-Dural, cu o voce sumbră. Pe un ton ceva mai uşor, adăugă: De ce eşti în lenjerie intimă?

— Nu am vrut să te simți stânjenit, spuse Theron, dând din cap la propria aproape goliciune a Jediului în timp ce se sprijinea de el pentru a sta în picioare.

Călcă cu grijă pe piciorul care-i înțepenise şi tresări de durere. Înainte ca Jediul să poată întreba ceva, o pereche de gărzi din patrula de securitate care îl urmărea îşi ițiră capetele pe după colț şi traseră. Jediul păşi în fața lui Theron şi respinse fulgerele blasterelor înainte să folosească Forța pentru a-i arunca pe gardieni înapoi după colț. Din mormăielile şi gemetele lor, era clar că se izbiseră de ceilalți membri ai echipei, suficient de tare încât să provoace pagube reale.

— Haide, spuse Gnost-Dural, folosind o mână pentru a-l ajuta pe Theron să stea în poziție verticală, în timp ce cu cealaltă ținea ferm sabia de lumină.

Împreună, se clătinară ultimii douăzeci de metri până la uşa sigilată din fața lor. Theron căzu în genunchi pentru a elibera presiunea de pe piciorul rănit, scoase dispozitivul de piratare din cizmă şi se apucă să lucreze la uşă.

În acelaşi timp, Gnost-Dural îşi aruncă sabia pe hol, lovind un gardian care îndrăznise să tragă cu ochiul pe după colț.

— Nu-i pot ține la distanță la nesfârşit, Theron, zise el. Şi întăririle sunt pe drum.

Ca şi cum ar fi fost chemate de cuvintele lui, uşa turboliftului se deschise din nou, revărsând încă o jumătate de duzină de soldați Imperiali în armură.

— Am reuşit, spuse Theron, smulgându-şi dispozitivul şi târându-se înainte pe mâini şi genunchi în timp ce uşa se deschidea.

Gnost-Dural era chiar în spatele lui şi, în timp ce gărzile din hol deschideau focul, cei doi bărbați se rostogoliră pentru a se adăposti de o parte şi de alta a uşii, în interior. Cu proiectilele ricoşând din podea, Jediul se ridică şi îşi înfipse sabia în panoul de acces de pe perete, scoțând o ploaie de scântei în timp ce uşa se trântea.

Spre surprinderea lui Theron, camera era goală, cu excepția unui panou de control de-a lungul periferiei, a unei sfere mari de cristal opac din centru şi a trei siluete cu tatuaje faciale şi robe negre, aşezate cu picioarele încrucişate pe podea în jurul sferei. Doi erau bărbați umani – unul mai tânăr, cu pielea albă, celălalt mai în vârstă, cu pielea închisă la culoare. Al treilea era un bărbat Sith pur sânge. Aveau ochii închişi şi păreau pierduți în meditație.

Gnost-Dural sări în picioare şi îşi aruncă sabia, dar nu ținti niciuna dintre siluetele de pe podea. Lama rotitoare zbură peste capetele lor şi lovi sfera de cristal

înainte să se întoarcă în mâna Jediului, fără să lase niciun semn pe suprafață.

În acelaşi timp, ochii celor trei siluete de pe podea se deschiseră brusc şi săriră în picioare, armele lor prinzând viață. În loc de arma convențională, Sithul ținea o pereche de lame purpurii ceva mai scurte, câte una în fiecare mână, în timp ce bărbatul cu pielea închisă la culoare mânuia o sabie lungă, cu două lame, care părea să se schimbe între purpuriu şi negru.

— Văd că ai adus nişte prieteni noi, îi spuse Gnost-Dural ucenicului cu care se confruntase înainte.

Când acesta nu răspunse, Jediul îi spuse lui Theron:

— Lasă-mă pe mine să mă ocup de ei. Tu găseşte o cale de a intra în capsula de comandă a lui Karrid şi opreşte-o înainte să distrugă flota Republicii!

Capitolul 32

Darth Karrid trebuia să-l admire pe comandantul flotei Republicii. Dându-şi seama că nu puteau schimba lovituri de aproape cu *Lancea Ascendentă*, schimbase tactica, împrăştiindu-se pentru a o hărţui de la distanţă, în timp ce foloseau o serie de atacuri de tip *loveşte şi fugi* şi fente pentru a o frustra şi a prelungi bătălia.

Strategia defensivă nu le dădea nicio speranţă de a provoca vreo pagubă reală asupra *Lancei*, dar o împiedica pe Karrid să îi nimicească pe toţi într-un singur atac glorios. În schimb, fu nevoită să vâneze fiecare navă în parte. Începu cu una dintre navele capital, întorcând *Lancea* pe un curs de interceptare în timp ce ţinta ei folosea o serie de schimbări de direcţie aleatorii şi neaşteptate pentru a încerca să o evite. Celelalte nave din flota Republicii încercară să-i distragă atenţia de la obiectivul ei, trăgând în flancuri, păstrând în acelaşi timp o distanţă care părea sigură. Dar cu *Lancea* nu exista distanţă sigură. Chiar şi în timp ce se apropia de prima navă capital, alegând la întâmplare una dintre cele trei, reuşi să ţintească una dintre corvetele care se apropiau în picaj la tribord. Tunurile *Lancei* loviră în timp ce corveta încerca să se abată în ultima secundă, dar tunurile ionice reuşiră să penetreze scuturile, distrugând corpul navei şi oprind orice altă sursă de energie în afară de sistemul de salvare de urgenţă. În loc să schimbe cursul pentru a termina corveta acum neajutorată, Karrid continuă să se îndrepte spre nava capital, urmărind-o neîncetat în timp ce o lovea cu turbolaserele, secând rapid ceea ce mai rămăsese din scuturi în pregătirea loviturii de graţie. Celelalte două nave capital se îndreptară spre ea, cu armele în flăcări. Nici măcar deflectoarele *Lancei* nu putură rezista mult timp în faţa asaltului lor coordonat, iar Karrid fu forţată să se despartă de prada ei iniţială... dar nu înainte de a lansa o ultimă salvă care îi paraliză motoarele.

Schimbă cursul şi acceleră, încercuind şi îndepărtându-se de celelalte două nave capital, înainte să se întoarcă pentru a le înfrunta. Navele se desprinseră în direcţii opuse, cu înţelepciune, aşa că alese una la întâmplare şi îşi reluă urmărirea, ştiind că nu va fi salvată de o intervenţie intempestivă a celorlalte... nu cu una dintre ele forţată să şchiopăteze la o fracţiune din viteza sa maximă. Totuşi, înainte să poată ataca a doua navă capitală, simţi o scădere bruscă a puterii, iar *Lancea* încetini simţitor. Îi trebui o clipă să recunoască ce se întâmplase, apoi îşi dădu seama că nu-i mai putea simţi pe Quux, Ordez şi pe ucenicul ei. Ceva îi rupsese din transa lor meditativă, forţând-o pe Karrid să se bazeze doar pe propria ei putere pentru a controla nava. Întorcându-şi pentru scurt timp concentrarea de la câmpul de luptă la împrejurimile ei imediate, simţi o bătălie care se desfăşura în camera de comandă din afara sferei de cristal impermeabile. Gnost-Dural scăpase şi venise după ea. Karrid îşi întoarse atenţia asupra bătăliei, încrezătoare că noii ei adepţi vor fi un adversar demn pentru Jedi. Şi, deşi era mai dificil să încerce să controleze singură *Lancea*, o mai făcuse şi înainte. În acelaşi timp, simţi o altă încercare de intruziune din partea sabotorului – aceasta venind de la consola de control din afara capsulei sale de comandă. Respinse încercarea stângace, ştiind că va încerca din nou – încă o distragere a atenţiei pentru a o încetini şi mai mult. Deşi acum va dura mai mult timp pentru a termina flota Republicii, Karrid ştia că victoria era inevitabilă.

* * *

Jace mai gustase înfrângerea înainte, dar niciodată atât de amar ca acum. Deşi bătălia avea să se prelungească, ştia deja că se terminase. Pierderile Republicii erau în creştere; pierduse mai multe nave de sprijin, iar una dintre navele sale capital abia

se mai putea deplasa. Acum, Karrid venea după *Aegis*. *Lancea* se apropia de ei, deşi mai încet decât înainte. Nu ştia dacă Karrid era precaută sau dacă, pur şi simplu, se juca cu ei, dar nu conta. Nava ei era în continuare prea rapidă şi manevrabilă pentru ca ei să o poată depăşi. Şi cu o singură navă capital care mai putea veni în ajutorul său, nu ar fi fost o ameninţare suficientă pentru a o forţa să întrerupă atacul.

— Inamicul se apropie de raza de acţiune, anunţă timonierul.

Jace îşi dădu seama că voia să spună că acum se aflau în raza de acţiune a *Lancei*... dar erau încă prea departe pentru ca *Aegis* să riposteze.

— Deviaţi toată energia disponibilă către scuturile deflectoare, spuse el, ştiind că asta le va mai aduce doar câteva minute. Opriţi totul, cu excepţia sistemului de susţinere a vieţii şi a senzorilor. Chiar şi sistemele de armament.

Puntea se întunecă brusc, luminată doar de strălucirea ecranelor.

— O să se termine rău? întrebă Teff'ith de undeva din întuneric.

— Foarte rău, răspunse Jace.

* * *

Gnost-Dural se năpusti asupra celor trei adversari ai săi, sperând să pună capăt rapid bătăliei. Lama sa pâlpâia şi dansa în timp ce corpul său intra într-o serie de rotiri şi salturi. Ucenicul lui Karrid – cel cu care mai luptase înainte – se retrase, dar cei doi nou-veniţi îi întâmpinară asaltul frontal, împingându-l înapoi cu contraatacurile lor agresive. Dându-şi seama că de data asta nu se confrunta doar cu ucenici, Jediul trecu din nou la o strategie defensivă, în timp ce inamicii săi înaintau. Lamele gemene purpurii ale Sithului veneau spre el din toate unghiurile: o tăietură înaltă din dreapta, o tăietură joasă din stânga, o pereche de lovituri diagonale. Sabia masivă cu două lame a omului era mai directă, prăbuşindu-se într-o serie repetitivă de lovituri, în timp ce încerca să-şi croiască drum prin garda lui Gnost-Dural.

Maestrul Jedi întâmpină şi respinse fiecare atac, rezistând în spatele unui zid de apărare aproape impenetrabil. Chiar şi cu ucenicul alăturându-se în luptă, nu se clinti – stilul Soresu, atunci când era executat perfect, putea ţine la distanţă numeroşi atacatori cu o varietate de stiluri, pentru mult timp... sau cel puţin până când epuizarea şi oboseala îl vor forţa pe Gnost-Dural să facă o greşeală.

Acesta era marele dezavantaj al lui Soresu: cerea un rol pasiv – putea întârzia înfrângerea, dar nu putea aduce victoria. Iar la trei contra unu, duşmanii săi nu aveau nevoie de mult timp pentru a-l epuiza. Din fericire, în ciuda abilităţilor individuale impresionante pe care le posedau doi dintre cei trei adversari, duşmanii săi nu îl atacau în grup. Le lipsea unitatea. Nu-şi sincronizau şi nu-şi coordonau atacurile, uneori chiar se încurcau unul pe altul. Gnost-Dural reuşi să exploateze acest singur defect în avantajul său, atrăgându-i în acelaşi timp pe ambii adversari mai pricepuţi, coborându-şi umărul drept şi lăsându-şi lama să alunece puţin prea mult în faţă când para una dintre loviturile stângace ale celui de-al treilea duşman.

Amândoi profitară de şansa de a se năpusti asupra lui, căutând să exploateze vulnerabilitatea percepută, permiţându-i lui Gnost-Dural să se îndepărteze rapid în direcţia opusă. Rămaşi brusc fără ţinta lor comună, cei doi Sith fură nevoiţi să se retragă şi să-şi întrerupă atacurile pentru a nu se încurca unul cu celălalt, lăsându-l momentan pe ucenic la mila lui Gnost-Dural. Acesta nu pierdu timpul să se descotorosească de adversarul său mai slab. Ucenicul bloca două lovituri peste mână, dar apoi se întinse prea mult când Jediul fentă o a treia, lăsându-se vulnerabil jos. Maestrul Jedi îşi întoarse încheietura mâinii şi se roti spre stânga, inversând direcţia lamei prea repede pentru ca ucenicul să-şi revină, şi îl scoase din luptă cu o tăietură adâncă în zona mediană care aproape că îl despică pe tânăr în două.

Întreaga secvenţă durase mai puţin de o secundă, dar, chiar şi aşa, Gnost-Dural abia dacă se întoarse la timp pentru a respinge următorul val de atacuri din partea celor doi războinici mai periculoşi. Încă o dată, se lăsă pradă mişcărilor precise şi

eficiente ale lui Soresu pentru a lupta cu ei. Dar deja simțea cum se strecura oboseala, intensitatea luptei epuizându-l, în ciuda puterii de susținere a Forței.

* * *

Theron lucra cu furie la consola de comandă de la marginea camerei, ştiind că dispozitivul său nu va mai rezista mult timp înainte să se ardă. Lucra la 150 la sută din capacitate în timp ce se afunda în labirintul digital, căutând o cale de a pătrunde în sfera de cristal invulnerabilă a lui Karrid. Acum era diferit de piratarea releelor din sala motoarelor. Consola era conectată direct la capsula de comandă a lui Karrid, o comandă de urgență pe care ucenicii ei o puteau folosi pentru a o scoate de acolo dacă ceva nu mergea bine – de exemplu, dacă nava ar fi suferit avarii majore în timp ce ea se afla la comenzi, lăsând-o în comă şi prinsă în interiorul sferei de cristal. Dar de fiecare dată când Theron încerca să activeze comanda de urgență, Karrid îi zădărnicea eforturile. De data asta nu mai era cu trei paşi înaintea lui; fără sprijinul adepților ei meditativi, încetinise până la nivelul lui Theron. Dar avea avantajul terenului propriu; cunoştea mecanismele interne ale navei mai bine decât le-ar fi cunoscut el vreodată.

Theron continuă să încerce, purtând un război digital cu ea, dureros de conştient că timpul se scurgea. Gnost-Dural nu mai putea să lupte mult timp cu gărzile de corp; personalul de securitate de pe hol folosea o torță cu plasmă pentru a tăia uşa dezactivată, iar afară, *Lancea* dobora navele Republicii una câte una.

Înjură atunci când Karrid îl scoase din sistem, obligându-l să o ia de la capăt.

* * *

— Scuturile au scăzut la zece la sută, spuse timonierul, în timp ce o altă salvă lovi *Aegis*, făcând-o să se clatine.

Jace ştia că suferiseră deja pagube mari; singurul motiv pentru care alarmele nu răsunau în toată nava era faptul că deviase energia de la sistemele de răspuns de urgență către deflectori. Cu scuturile coborâte la niveluri critice, încă o lovitură era tot ce mai trebuia pentru a-i termina.

— Îmi pare rău, Jace, spuse Satele, ieşind din întuneric pentru a-i pune o mână pe umăr.

El se întinse şi îi acoperi mâna cu degetele lui groase şi călduțe.

— Cel puțin am avut o luptă bună, răspunse el, strângând mâna lui Satele în timp ce se pregăteau pentru sfârşit.

* * *

Theron îşi dădu seama ce anume făcea greşit. Încerca să preia controlul comenzii de urgență a capsulei – practic, încerca să smulgă controlul unui sistem vital din mâna lui Karrid. Dar nu avea nevoie să controleze comanda de urgență pentru a o declanşa.

În loc să încerce să preia controlul sistemului, îl inundă cu o avalanşă de date false. Rapoartele de avarii critice din toate sectoarele navei începură să curgă, defecțiunea catastrofală a întregii nave declanşând alarmele de evacuare de urgență. În acelaşi timp, auzi un şuierat puternic în timp ce se deschidea sfera de cristal etanşă. Darth Karrid era aşezată pe un scaun în mijloc, înconjurată de o masă contorsionată de fire libere şi atârnate care, cu doar câteva secunde înainte, o legaseră de navă.

Ochii Falleenei se făcură mari şi ea țipă atunci când conexiunea fu întreruptă – un geamăt dureros de pierdere şi suferință. Văzându-l pe Theron, se ridică de pe scaun, îşi scoase sabia şi avansă încet spre el, cu ochi criminali.

* * *

— Raport de stare! strigă Moff Lorman în timp ce alarmele de evacuare răsunară pe puntea de comandă a *Lancei Ascendente*.

— Trebuie să fie o defecțiune a sistemului, domnule! spuse unul dintre membrii echipajului. Conform acestui raport, suntem cu toții morți.

— Darth Karrid a renunțat la controlul navei, îl informă altcineva.

Mofful ezită, ştiind că următoarea decizie pe care o va lua ar putea schimba pentru totdeauna cursul carierei sale… şi era posibil să-l coste viața. Darth Karrid nu-i cedase niciodată controlul asupra *Lancei* în timpul unei bătălii. Nici măcar o dată. Dacă era în incapacitate, atunci era clar că trebuia să intervină el. Dar era greu de imaginat cum s-ar fi putut întâmpla aşa ceva. Dacă ea nu renunțase la control? Dacă era doar o altă defecțiune? Sau un fel de stratagemă pentru a păcăli Republica? Dacă el încerca să preia controlul navei împotriva dorinței ei, îl va jupui de viu.

— Domnule? Vreți să preluați comanda?

— Nu, spuse el. Nu încă. Nu până nu ştim ce se întâmplă.

* * *

În întunericul care învăluia puntea de comandă a navei *Aegis*, fiecare secundă petrecută în aşteptarea atacului final al *Lancei* părea o eternitate. Satele îşi întorsese mâna pe umărul lui Jace pentru a-l putea strânge mai tare – Jace o simțea strângând cât de tare putea. Nu se supăra; cel puțin în ultimele lor clipe se aveau unul pe celălalt.

Apoi mai trecură câteva *eternități*. În cele din urmă, Teff'ith spuse:

— Încă nu suntem morți.

Nu, gândi Jace. *Dar ar trebui să fim. Doar dacă…*

— Asta este şansa noastră! Transferați toată energia către tunurile din față! Toate navele să tragă în voie! Foc de voie!

* * *

În timp ce *Lancea Ascendentă* se încorda şi se zguduia sub asaltul necruțător al navelor Republicii, Moff Lorman îşi dădu seama că alarmele care răsunau nu se mai datorau unei defecțiuni a sistemului. Reticența sa de a prelua comanda *Lancei* o lăsase vulnerabilă, iar flota Republicii profitase de moment.

În jurul lui, lumea striga, transmițând rapoarte de avarie de pe toate punțile. Nu avea nicio idee dacă Darth Karrid mai era sau nu în viață, dar nu avea de gând să ezite a doua oară.

— Abandonați nava! strigă el, apăsând pe buton pentru a transmite ordinele sale întregului echipaj. Din ordinul lui Moff Lorman, abandonați nava!

Apoi sări de pe scaunul său şi se alătură valului de bărbați şi femei care se grăbeau de pe punte spre cele mai apropiate capsule de salvare.

Capitolul 33

În toți anii în care învățase căile părții întunecate, Karrid nu simțise niciodată o furie ca aceasta. Alarmele care răsunau prin navă nu făceau decât să i-o sporească; pentru ea erau ca şi cum ar fi fost strigătele propriului ei copil. Viermele care se târa departe de ea, în lenjerie intimă, provocase asta. Viermele îi violase nava, intruziunea lui perturbase *Lancea*. Stricase creația perfectă a lui Darth Mekhis. O despărțise de cel de-al doilea *eu* al ei, rupând legătura care o făcea întreagă. Pentru asta, nu avea de gând doar să-l ucidă, pur şi simplu. Nici măcar nu avea de gând să-l captureze şi să-l lege la maşina de interogare. Avea de gând să-l ciopârțească bucată cu bucată, ascultându-l cum țipa şi implora milă în timp ce-i tăia membrele unul câte unul înainte să-l eviscereze şi să-l lase zvârcolindu-se în agonie pe podea.

* * *

Theron nu se obosi să ceară ajutorul lui Gnost-Dural în timp ce Karrid înainta încet spre el; Jediul era deja ocupat. Nici nu încercă să se înțeleagă cu agresorul său – putea să vadă nebunia din ochii ei. Ea îşi aruncă sabia, iar Theron se rostogoli din calea ei, apucându-şi blasterul avariat din locul unde se odihnea pe podea lângă el. Lama despică panoul de control pe care îl folosise pentru a pirata *Lancea* şi a o forța să iasă din capsulă, iar el îşi dădu seama că ea nu îl țintise pe el – doar distrugea lucrul pe care îl folosise împotriva ei. Sabia zbură înapoi în mâna ei şi atunci se întoarse spre Theron, care zăcea încă pe podea. El îşi ridică blasterul şi îl îndreptă spre ea, un gest lipsit de sens având în vedere că nu mai putea trage cu el fără să provoace explozia celulei de energie supraîncărcată. Ea mai făcu un pas înainte, ridicându-şi lama pentru a o arunca din nou, iar de data asta Theron ştiu că el urma să fie ținta. Chiar în momentul în care lama îi fu eliberată din mână, întreaga navă se zgudui, dezechilibrând-o pe Karrid şi perturbându-i ținta cu câțiva centimetri prețioşi. Lama mortală sculptă un şanț în podea chiar lângă mâna dreaptă a lui Theron.

Încăperea se cutremură din nou, iar Theron auzi sunetul îndepărtat al unei explozii, chiar şi peste alarmele care răsunau. Aceasta fu urmată rapid de alte câteva detonări, iar întreaga navă începu să se agite şi să tremure în timp ce flota Republicii ploua cu foc asupra lor. Karrid țipă şi se îndepărtă de Theron, alergând înapoi la capsula de comandă pentru a putea prelua controlul şi a-şi salva prețioasa navă. Se aruncă în scaun, iar firele atârnate prinseră viață, vârfurile lor înfigându-se în implanturile din carnea ei.

Theron apăsă pe trăgaciul blasterului său defect. Nu ieşi niciun proiectil, dar bateria țiui şi scânci în semn de protest. Apoi aruncă blasterul în direcția lui Karrid. Arma ateriză şi alunecă pe podea, până la baza scaunului ei de comandă, în timp ce cele două jumătăți ale sferei se închideau.

Chiar şi prin cristalul impenetrabil, explozia fu suficient de puternică pentru a face să-i țiuie urechile. Era imposibil să vezi prin cristalul opac pentru a asista la măcelul macabru din interior, dar Theron nu credea neapărat că era păcat că pierdea o astfel de privelişte. Oricât de mult ar fi vrut să o învingă pe Darth Karrid, nu avea nicio dorință să o vadă împrăştiată pe toți pereții capsulei de comandă.

Dar, deşi Maestra lor era moartă, ucenicii ei continuau să lupte.

* * *

Maestrul Gnost-Dural o văzu pe Karrid părăsindu-şi capsula şi îndreptându-se

spre Theron, dar nu reuşi să se desprindă de duelul cu cei doi Lorzi Sith. Pe măsură ce oboseala îi micşorase viteza şi concentrarea, Jediul nu mai era capabil să reziste. Presiunea neîncetată a adversarilor săi îl împinsese încet-încet înapoi, până când îl puseră la zid. În ciuda a tot ceea ce se întâmpla în jurul lor, bătălia lor continuase nestingherită. Concentrându-se cu o singură minte, duşmanii săi ignorară alarmele care începuseră să sune. Exploziile care zguduiau nava şi făceau să se cutremure întreaga încăpere nu cauzaseră nicio pauză. Dar explozia din interiorul capsulei de comandă a lui Karrid fu atât de aproape şi atât de puternică, încât chiar le distrase atenţia celor trei combatanţi de la duelul lor.

Prin difuzor, o voce se ridică pe deasupra alarmelor, dând ordinul de abandonare a navei. Gnost-Dural ştia că soldaţii Imperiali de afară, care încercaseră să taie uşa, vor asculta apelul, dar nu era atât de sigur de cei doi Sith din încăpere.

— Puteţi să rămâneţi şi să mă omorâţi în timp ce nava se prăbuşeşte în jurul nostru, spuse Jediul, gâfâind. Sau putem spune că e remiză şi să fugim spre capsulele de salvare.

Pur-sângele îşi ridică lamele purpurii ca şi cum ar fi fost gata să continue lupta, dar se răzgândi repede când partenerul său se întoarse şi alergă spre ieşire. O explozie puternică a Forţei trimise uşa blocată în holul, acum gol, de dincolo. O secundă mai târziu, plecaseră, dispărând pe hol. O altă explozie făcu *Lancea* să înceapă să se încline pe o parte. Sistemele de gravitaţie ar fi trebuit să reacţioneze şi să se recalibreze automat. Dar pagubele provocate de flota Republicii trebuie să fi fost prea mari şi, dintr-o dată, Gnost-Dural se trezi alunecând pe podeaua înclinată. Trecu de uşă şi ieşi pe coridor, însoţit o secundă mai târziu de Theron. Maestrul Jedi îşi folosi Forţa pentru a nu se izbi de perete; agentul SIS nu fu la fel de norocos.

— Cred că am rămas prea mult pe capul gazdei, spuse Theron.

— Deschide drumul, spuse Jediul.

Nava continuă să se încline încet şi, în curând, peretele lateral le servi drept podea. Ajunseră la turbolift fără să vadă nicio urmă a celor doi Lorzi Sith sau a soldaţilor cu care se întâlniseră mai devreme.

— Se pare că suntem ultimii la petrecere, zise Theron în timp ce uşile liftului se deschideau şi se târau stângaci înăuntru. Ar fi bine să ne amintim să stingem luminile.

— Cred că Republica va face asta pentru noi, răspunse Jediul, în timp ce o altă serie de explozii răsturnă complet *Lancea* şi turboliftul se opri tremurând.

* * *

De pe puntea de comandă a navei *Aegis*, Jace urmări exodul în masă a aproape o mie de capsule de salvare, în timp ce Imperialii părăseau *Lancea Ascendentă*. La ordinul său, flota încă trăgea asupra navei lui Karrid. Se gândi să anuleze asaltul; habar n-avea dacă fiul său – şi Maestrul Gnost-Dural – mai erau încă la bord. Dar riscul unui răspuns final, chiar dacă nava era pe moarte, era prea mare. În calitate de Comandant Suprem al forţelor Republicii, nu putea pune în pericol vieţile tuturor celor de la bordul navelor aflate sub comanda sa, de dragul unei singure persoane – nici măcar a propriului fiu.

Încercă să se liniştească susţinând că nu avea de fapt nicio dovadă că Theron fusese pe navă în timpul bătăliei, dar, având în vedere tot ce se întâmplase, era foarte probabil să fi fost aşa. Speră că avusese o modalitate de a scăpa cu viaţă, deşi, din ceea ce ştia despre fiul său, faptul că nu ar fi avut o strategie de evacuare planificată în prealabil nu l-ar fi oprit. Capsulele de salvare continuau să se desfăşoare, ieşind în sute de direcţii diferite. Ar fi fost imposibil să le depisteze pe toate... deşi nu ar fi fost greu să întoarcă armele flotei împotriva lor şi să le distrugă pe aproape toate.

— Îi lăsăm să plece pe toţi? întrebă Teff'ith.

— Ce-ţi pasă? răbufni Jace.

— Nu-mi pasă, spuse fata Twi'lek cu o ridicare din umeri. Sunt doar surprinsă.

Credeam că îi urăşti pe Imperiali.

Neavând hiperpropulsie, raza de acțiune a capsulelor era limitată; majoritatea vor sfârşi prin a ateriza în oraşele orbitale ale lui Duro, unde autoritățile îi vor lua în custodie. Unii se vor îndrepta în direcția opusă, încercând să ajungă pe lumile mai puțin populate ale sistemului. Acolo, se vor ascunde, bazându-se pe transponderele care vor conduce o echipă Imperială de recuperare la locația lor pentru a fi salvați, dar numărul celor care vor reuşi să se întoarcă în Imperiu era minim.

În plus, gândi Jace, *Theron ar putea fi pe una dintre ele*. Se uită la Satele şi văzu că ochii ei priveau în depărtare, la nimic anume. Recunoscu privirea; ea se întindea cu Forța pentru a încerca să-i găsească pe Theron şi pe Gnost-Dural.

— Sunt acolo?

— Nu ştiu, spuse ea în cele din urmă, plecându-şi capul în semn de înfrângere. Energiile părții întunecate a *Lancei* fac dificilă vederea. Poate că dacă am fi avut o legătură specială…

Lăsă vorbele să se stingă.

— Nu-ți face griji, spuse Teff'ith. Theron e tare. Doar că ar fi bine să-ți aminteşti să ne plăteşti când se termină.

În ciuda atitudinii ei aparent egoiste, chiar şi Jace îşi dădu seama că era la fel de tulburată ca şi ceilalți.

* * *

Theron îşi lăsase dispozitivul de piratare în consola de control din sanctuarul interior al lui Karrid; la momentul respectiv, recuperarea lui trecuse pe plan secundar față de încercarea de a evita să fie tăiat în două de sabia ei zburătoare. Fără el, însă, nu putea să pirateze turboliftul pentru a încerca să-l repornească. Forțat să se bazeze pe metode mai arhaice, lovi peretele de două ori şi un geamăt adânc veni din puțul de dedesubt – sau poate că acum era deasupra. Încet, liftul începu să se mişte din nou.

— Sunt surprins că a funcționat, remarcă Jediul.

— Eu şi nava asta avem o mică istorie împreună, zise Theron făcându-i cu ochiul.

Când ajunseră pe puntea D, uşile liftului se deschiseră câțiva centimetri, apoi se opriră. Theron lovi din nou peretele cu piciorul, dar nu se întâmplă nimic.

— Poți să… ştii tu? îl întrebă Theron pe tovarăşul său, răsucindu-şi degetele în aer.

— Folosirea Forței este mai solicitantă decât crezi, spuse Jediul. Apucă.

Gnost-Dural apucă marginea uneia dintre uşi, iar Theron pe cealaltă. Gemând şi cu multe eforturi, reuşiră să facă suficient loc pentru a se strecura printre ele. Coridorul de dincolo era întunecat – cedase chiar şi iluminatul de urgență. În timp ce se cățărau pe podea – ceea ce fusese tavanul înainte ca *Lancea* să se răstoarne – Jediul îşi aprinse lama verde pentru a lumina drumul. Nava se cutremură din nou, iar ei auziră un *bum* adânc – distinct de sunetul exploziilor provocate de bombardamentul Republicii.

— Camera motoarelor, spuse Theron. Sistemele de răcire trebuie să se fi oprit.

Ştia că Gnost-Dural nu avea nevoie de el pentru a-i explica ce se întâmpla atunci când se va supraîncălzi unitatea de reținere a hipermateriei – explozia rezultată va vaporiza întreaga navă. Străbătând coridorul, ajunseră la compartimentele capsulelor de salvare.

— Goală, murmură Theron când trecu de primul compartiment. Goală. Goală. Goală. Ah, iată una! Capsula de salvare a lui Karrid, spuse Theron cu un zâmbet. M-am gândit eu că nu va fi nimeni atât de prost încât să o ia.

Se îngrămădiră înăuntru în timp ce nava începea să se agite şi mai violent decât înainte. Theron apăsă butonul pentru a sigila uşile capsulei, iar Gnost-Dural apăsă comenzile pentru a-i lansa în spațiu.

Theron privi înapoi la *Lancea* muribundă prin vizorul din spate în timp ce pluteau departe. Nava izbucni într-o serie de explozii, fiecare dintre ele părând mai puternică şi mai mare decât precedenta. Apoi, nava fu mistuită de o strălucitoare albă strălucitoare, punctată de inelul de energie incandescentă care se extinse rapid şi care caracteriza o explozie masivă de hipermaterie.

* * *

O liniște apăsătoare pluti peste puntea de comandă a navei *Aegis*. Zgomotul degetelor care băteau la consolele de control şi bipurile electronice blânde de la stațiile de lucru nu făceau decât să sublinieze lipsa totală de conversație.

A trecut prea mult timp, gândi Jace. *Nimeni de la bord nu ar fi putut supraviețui ultimei explozii.*

Se uită la Satele, dar ea nu îi întoarse privirea. Stătea în picioare cu ochii închişi şi cu mâinile împreunate în fața pieptului. Jace nu avea de unde să ştie dacă încă încerca să folosească Forța pentru a-l găsi pe Theron sau dacă încerca doar să se stăpânească.

— Avem semnal de la una dintre capsulele de salvare, domnule!

Vocea unui membru al echipajului sparse tăcerea. Speriat, Jace lăsă să iasă o respirație pe care nici măcar nu ştia că şi-o ținuse.

— Fă-mi legătura, ordonă Comandantul Suprem, cu inima bătându-i cu un amestec de speranță şi teamă.

— Hei, *Aegis*, se auzi vocea lui Theron prin difuzor. E vreo şansă ca eu şi amicul meu Jedi să fim luați la bord?

* * *

Cinci minute mai târziu, Jace, Satele şi Teff'ith se aflau jos, în docul de andocare – împreună cu alți douăzeci de membri ai echipajului *Aegis* – când uşa capsulei de salvare se deschise. Maestrul Gnost-Dural ieşi primul, urmat de Theron. Toată lumea adunată izbucni într-o rundă de aplauze şi urale spontane. Jace se alătură şi el, lovindu-şi cu căldură mâinile mari, în timp ce îl străbătea un val neaşteptat de mândrie şi bucurie pe care nu-l mai simțise de ani de zile. Abia fu în stare să se abțină să nu se năpustească înainte şi să-i prindă pe amândoi eroii într-o îmbrățişare feroce.

— Bine ați revenit, spuse el, luând în schimb poziție de salut.

— Se pare că a venit toată lumea să ne salute, spuse Theron, ochii lui trecând de la mulțime, la Jace, la Teff'ith şi, în cele din urmă, la Satele. Şi chiar e toată lumea.

— Republica are față de voi o datorie pe care nu o va putea plăti niciodată, spuse Satele, iar Jace îşi dădu seama că şi ea se străduia să rămână rezervată în fața restului trupelor adunate.

Nestăpânita Teff'ith fu cea care spuse, în cele din urmă, ceea ce gândeau cu toții, dar nu aveau curajul să aducă în discuție.

— Ştiți că sunteți amândoi dezbrăcați, nu?

Epilog

Jace încercă să proiecteze o postură de calm autoritar în timp ce se aşeza pe scaunul din spatele biroului său, dar în interior, stomacul i se agita.

Asta e o nebunie. Ai mai primit un milion de rapoarte. Ăsta nu va fi diferit.

Dar era diferit, pur şi simplu din cauza celor implicaţi.

Satele şi Maestrul Gnost-Dural erau deja acolo, aşezaţi în două dintre cele patru scaune care fuseseră puse de cealaltă parte a biroului lui Jace. Celelalte două locuri erau goale, rezervate pentru Director şi, bineînţeles, pentru Theron. Trecuseră trei zile de la victoria de la Duro. În acest timp, Jace nu vorbise nici cu Satele, nici cu Theron, în afară de câteva cuvinte în timp ce le înmânase lui Theron, Gnost-Dural şi Teff'ith Crucea Gloriei, cea mai înaltă distincţie a Republicii, în cadrul unei ceremonii semi-private la care participaseră câteva zeci de demnitari şi oficiali. De cealaltă parte a uşii auzi râsul vesel şi acut al recepţioneri sale; câteva secunde mai târziu, uşa se deschise şi intră Marcus, închizând-o în urma lui.

— Unde este Theron? întrebă Jace.

— A spus că nu poate veni, zise Directorul, în mod clar incomodat. Mi-a dat raportul lui. Îl putem contacta după şedinţă, dacă avem întrebări suplimentare.

Jace rămase uimit. Să nu participe la şedinţa de bilanţ nu era un act oficial de insubordonare; tehnic, Theron răspundea în faţa Directorului, nu a lui Jace. Marcus ar fi putut să-i ordone să vină, desigur, dar ar fi fost cu totul contraproductiv.

Totuşi, Jace sperase să-l vadă.

— Bine, atunci, spuse el, acoperindu-şi dezamăgirea cu un aer de profesionalism aspru. Să începem.

Şedinţa nu dură nici pe departe atât de mult pe cât s-ar fi aşteptat Jace pentru o misiune de acea natură şi complexitate. Ar fi putut să vorbească despre felul cum întreaga misiune fusese pusă în pericol din cauză că Theron şi Gnost-Dural nu respectaseră ordinele, dar ar fi fost doar de faţadă. Toată lumea din încăpere ştia adevărul, iar Jace avea încredere în Satele şi Marcus că vor şti mai bine cum să se ocupe în continuare de ai lor. În schimb, se limitară la fapte şi analize, iar totul se termină în mai puţin de o oră.

În timp ce toată lumea se ridica pentru a pleca, Jace spuse:

— Mare Maestru Satele, poţi să mai rămâi un moment?

Gnost-Dural şi Directorul plecară repede, închizând uşa în urma lor fără să li se ceară.

— Nu eşti singurul care spera ca Theron să fie aici, spuse Satele odată ce rămaseră singuri.

— Este chiar atât de evident? întrebă el, ieşind din spatele biroului său pentru a încerca să scape prin mers de o parte din frustrare.

— Pentru mine este, spuse Satele, rămânând nemişcată în timp ce îl privea cum se ducea şi se întorcea. Dar înţeleg de ce nu a avut chef de o reuniune de familie.

— Crezi că încă mă mai învinovăţeşte?

— Ai făcut ceea ce trebuia. Ai adus flota la Duro.

— Asta compensează faptul că am lăsat Imperiul să atace Ruanul?

— Nu ne putem repara întotdeauna greşelile, spuse ea. Putem doar să învăţăm din ele.

Jace se încruntă – ca de obicei, înţelepciunea tipică Jedi nu i se părea deosebit de utilă. Se opri din plimbare şi se întoarse spre Satele, stând chiar în faţa ei.

— Cum să îndrept lucrurile?

Satele clătină din cap.

— Îl cunoşti la fel de bine ca şi mine.

— Asta e problema, spuse el. Vreau să-l cunosc mai bine.

— Atunci aşteaptă să vină el la tine, spuse ea.

— Asta nu pare să funcționeze prea bine pentru tine, sublinie Jace.

— Circumstanțele relației tale cu fiul nostru sunt diferite de ale mele, remarcă Satele, iar Jace simți un regret profund în spatele cuvintelor ei.

— Nu vrei niciodată să te duci să vorbeşti cu el?

— Sunt o mulțime de lucruri pe care le dorim şi pe care nu le putem avea, răspunse ea, cu o expresie ilizibilă. Este povara conducerii.

Ea se întinse şi îi puse o mână tandră pe umăr. O lăsă acolo pentru o vreme, apoi se îndepărtă şi se întoarse să plece.

— La revedere, domnule Comandant Suprem.

— La revedere, Mare Maestru, răspunse el.

Când ea plecă, el se aşeză la birou şi îşi porni stația de lucru, hotărât să se piardă în muntele nesfârşit de rapoarte care păreau să aibă mereu nevoie de atenția lui. Spre surprinderea lui, văzu că îl aştepta o holoînregistrare privată.

— Îmi pare rău că am ratat şedința de informare, domnule Comandant, spuse Theron când deschise mesajul. Trebuia să mă ocup de ceva. Dar, poate că mai târziu putem merge să bem chestia aia despre care am vorbit. Să avem ocazia să... nu ştiu... să vorbim, cred.

Jace închise mesajul când se încheie, cu un zâmbet mic şi mulțumit.

* * *

Ascuns în umbră, în colțul din spate al camerei de hotel a lui Teff'ith, Theron o urmări pe fata Twi'lek cum îşi făcea bagajele, ascultându-i amuzat plângerile mormăite în timp ce scotocea prin cameră în căutarea a ceva ce merita furat.

— Republica stupidă ne dă o medalie stupidă! Nu pot cheltui medalia. Nici măcar nu merită să fie topită.

— Cauți ceva? întrebă el, apărând la vedere.

Ca prin farmec, blasterul apăru brusc în mâna ei.

— Cum ai intrat?

— Crezi sau nu, hotelurile astea de lux nu au de fapt o securitate adecvată.

Teff'ith îşi coborî blasterul, dar îi aruncă o privire urâtă.

— Nu ne-au plătit deloc, îl acuză ea.

— Am creditele tale chiar aici, spuse Theron, arătând spre o geantă din colțul în care stătea.

— Credite reale? Nu un cip al Republicii?

— Zece mii de credite reale. Nu credeam că un cip de credit al Republicii va avea prea multă valoare acolo unde mergi tu.

— Zece mii? protestă ea. Ce zici de creditele pe care ni le-a furat Gorvich?

— Asta e între tine şi el, spuse Theron ridicând din umeri.

— Ştiam că nu putem avea încredere în tine, zise Teff'ith cu o privire încruntată, în timp ce se apropia şi lua geanta.

— S-ar putea să mai pot face rost de câteva mii dacă mai rămâi pe aici, se oferi el.

— Nu rămân, spuse ea, aruncând creditele pe patul camerei de hotel pentru a le putea număra. Urăsc locul ăsta. Prea strălucitor.

Ştiu ce vrei să spui, gândi Theron. Cu voce tare întrebă:

— Deci, ce planuri ai?

— Nu ştiu. O să mă gândesc. Nu mă pot întoarce la Frăția Vechiului Tion din cauza ta.

— Pun pariu că Directorul ți-ar putea găsi un post de agent de teren la SIS.

— Pas, spuse ea, adunând creditele şi băgându-le înapoi în geantă. Nu mă

interesează să completez rapoarte pentru un şef aflat în spatele unui birou. Noi lucrăm doar pentru noi înşine.

Îşi aruncă geanta pe umăr şi se îndreptă spre uşă. Înainte să plece, se întoarse spre Theron.

— Nu ne mai spiona, spuse ea, fluturând un deget în direcția lui. Nu avem nevoie să ne supraveghezi ca un frate mai mare.

Theron o privi plecând, fără să spună nimic, până când uşa se închise în urma ei.

— S-ar putea să nu ai nevoie de mine să te veghez, dar voi fi oricum acolo, jură el cu blândețe. Asta face o familie.

SFÂRŞIT

Universul Star Wars
Anexe

Începuturi...

La început s-a numit Vechea Republică.

Nu a existat niciun document care să consemneze întemeierea Vechii Republici şi nici nu era necesar vreunul. Întemeietorii s-au estompat în pulberea istoriei. Ei au clădit singura comunitate galactică cunoscută vreodată care întotdeauna şi-a servit cetăţenii bine şi cu credinţă. Noi lumi i s-au alăturat odată cu trecerea secolelor pentru a împărtăşi conducerea sa benefică. Planete ce se aflau ele însele în primejdie datorită dezastrelor naturale sau izbucnirii unor revolte au putut să se îndrepte spre vecinii lor pentru a primi ajutor. Toate rasele, toate speciile inteligente, toate popoarele erau egale în faţa legii şi îşi trăiau viaţa cu drepturi care le garantau deopotrivă şansă şi libertate.

Vechea Republică s-a format pe temelia celor mai importante lumi ce existau la început, majoritatea fiind din centrul galaxiei... În vremea aceea au apărut şi primii Cavaleri Jedi. A fost o lungă perioadă de pace şi expansiune galactică determinată de inventarea şi progresul călătoriilor în hiperspaţiu. Păzitorii acestei Republici au fost Cavalerii Jedi, un Ordin viteaz şi neînfricat, numărând sute şi mii de membri ce a slujit la apărarea şi protecţia popoarelor Republicii. Înţelepciunea, bravura şi puterea lor au devenit legendă. Trăgându-şi tăria comună de la Forţă, Cavalerii Jedi au menţinut pacea pe tot cuprinsul Galaxiei generaţii după generaţii şi au transmis mai departe crezul lor celor ce s-au dovedit deopotrivă capabili şi demni de cavalerism.

Prin strânsa ei coeziune Vechea Republică a devenit invulnerabilă faţă de orice atac dinafară. Nicio altă putere galactică cunoscută nu a îndrăznit o asemenea mişcare pentru că ea ar fi însemnat un eşec sigur. Cetăţenii Vechii Republici au putut dormi liniştiţi în paturile lor, aflaţi în siguranţă înăuntrul zidurilor lor politice.

Atacul a venit, totuşi. Dar, la fel ca în multe societăţi democratice, el nu a venit din partea unei forţe din afară, ci din interior. Decăderea a început pe măsură ce tot mai multe lumi s-au alăturat Vechii Republici. Oficialii locali au devenit susceptibili la influenţă şi mită, plecându-se cel mai adesea în faţa dorinţelor celor implicaţi în afaceri de comerţ interstelar. Senatul, slăbit de atâtea secole de pace şi mulţumire de sine, a devenit periculos de neglijent. Răsturnarea politică era inimaginabilă, dar inevitabilă.

Sith...

Un mare contigent dintre Cavalerii Jedi care fuseseră ademeniţi de partea întunecată a Forţei au fost expulzaţi din Vechea Republică. După ce au pribegit o

vreme, ei au dat peste ființele umanoide cunoscute sub numele de Sith şi au adus această specie în stare de sclavie. Cei din partea întunecată au ajuns să fie cunoscuți sub denumirea de Stăpâni ai Sith-ilor. Pentru următoarele câteva mii de ani imperiul lor avea să prospere şi să crească. În acest timp cavalerii Jedi decăzuți începură de asemeni să facă experimente asupra supuşilor lor, convertind mulți Sith în fanaticii războinici Massassi.

Naga Sadow a condus Imperiul Sith. El a văzut ocazia de a extinde Imperiul Sith şi a invadat Vechea Republică, însă armatele sale au fost înfrânte de forțele combinate ale flotei Vechii Republici şi ale Cavalerilor Jedi. Sadow cu o armată compusă din războinici Massassi a fugit spre marginile îndepărtate ale universului, oprindu-se în cele din urmă pe cea de-a patra lună a planetei Yavin. Aici dictatorul militar a început să facă experimente asupra celor ce l-au urmat, transformându-i în fiare monstruoase. Aceasta a avut drept consecință Războiul Fiarelor de pe Sistemul Onderon. Maestrul Jedi Arca, Străjerul recent descoperitului Sistem Onderon trimise ucenicii săi Jedi pentru a pune capăt violentului Război al Fiarelor. Sub conducerea lui Ulic Qel-Droma, aceşti Jedi încearcă să aducă pacea pe Onderon, dar ei sunt permanent împiedicați de puterile răului ale Reginei Amanoa, o urmaşă a lui Naga Sadow. În cele din urmă conflictul vechi de secole se încheie odată cu sosirea Maestrului Arca, moartea Reginei Amanoa şi căsătoria Stăpânului Fiarelor Oron Kira cu Prințesa Galia. Între timp, Cavalerul Jedi Exar Kun ce fusese instruit de Maestrul Jedi Vodo-Siosk Baas găseşte învățătura interzisă a vechilor Sith. El imită căile demult decăzuților Sith şi le foloseşte pentru a crea o proprie filosofie a Codului Jedi. Cu aceste cunoştințe Kun pune la cale o vastă şi puternică frăție şi îşi arogă titlul de prim Stăpân întunecat al Sith. Kun şi alți Stăpâni Sith preiau controlul asupra Galaxiei şi reînvie vechiul Imperiu Sith. Lor li se opun în mod violent sute de Cavaleri Jedi. Războiul Sith care urmează este un conflict teribil în care multe personaje istorice importante sunt ucise, inclusiv Maestrul Jedi Arca. Toți Cavalerii Jedi se adună laolaltă pe luna-junglă într-un front unit contra cetății fortificate Sith construite de Exar Kun. Cavalerii Jedi aliați printr-o masivă lovitură nimicitoare distrug pe supraviețuitorii Massassi. La scurtă vreme după aceea Exar Kun este şi el ucis de Cavalerii Jedi. Spiritul său este surghiunit pe un tărâm al întunericului veşnic pe Yavin 4. Stăpânii Sith sunt înfrânți şi nu se mai aude nimic despre ei până peste câteva secole, pe timpul războiului comerțului, pe Planeta Naboo.

IMPERIUL...

Un senator ambițios şi lipsit de scrupule numit Palpatine s-a ridicat extrem de repede la putere, ajutat de către unii membri obscuri ai Senatului care începuseră să râvnească la mai multă influență şi autoritate. Promițând că va face curățenie în Galaxie şi va readuce Republica la strălucirea ei de odinioară, Palpatine a fost ales Preşedinte al Republicii şi s-a înconjurat cu acei oficiali lacomi şi avizi de putere care l-au sprijinit în ascensiunea sa. Ceea ce ei nu ştiau era că Palpatine îşi trăgea puterea şi carisma de la partea întunecată a Forței. El avea însă ambiții mult mai mari decât i-ar fi îngăduit funcția de Preşedinte, iar aceia care i-au netezit drumul spre înaltele sfere ale puterii politice se vor trezi curând înlăturați, întemnițați ori striviți de mâna grea a lui Palpatine, în timp ce acesta îşi urmărea fără cruțare țelul final. Din ordinul lui Palpatine, noul imperiu a început o cursă a înarmării cum nu a mai existat alta în istoria galactică. Imense nave cu o incredibilă putere de foc au sărit de pe planşeta de proiectare în existența reală parcă peste noapte. Progresul tehnologic ce a rezultat a determinat apariția unei noi ştiințe a războiului.

Sistemele din centrul galaxiei au fost primele care au căzut, guvernele lor planetare fiind înlăturate prin forță, în timp ce legea marțială se extindea de la o lume la alta.

Sigur pe poziția sa, înconjurat de un nucleu militar ce-i ştia de frică, Palpatine s-a autodeclarat Împărat. Pentru prima oară în nenumărate secole, lumile Vechii Republici s-au trezit conduse de un singur om. Toate drepturile personale au ajuns la cheremul capriciilor Împăratului, iar cele dintâi revolte împotriva lui Palpatine au fost înăbuşite aproape înainte de a izbucni. Cavalerii Jedi au fost vânați în mod sistematic şi executați sumar. Ei s-au văzut abandonați, trădați sau uciși chiar de către aceia pe care îi apăraseră vreme îndelungată. Senatul marionetă ce fusese păstrat în funcțiune era permanent dezbinat, iar conducerea directă a fost încredințată guvernatorilor regionali numiți de Palpatine. Crearea unei arme teribile, una capabilă să distrugă o planetă întreagă cu un singură lovitură, a ținut liderii îngroziți ai fiecărei lumi sub amenințarea anihilării. Steaua Morții a fost ultimul cuvânt al lui Palpatine – asigurarea finală a puterii sale asupra miliardelor de fiinte pe care le conducea.

ALIANȚA REBELĂ...

Când imperiul lui Palpatine a ajuns la putere, un grup de cetățeni de pe întreg cuprinsul galaxiei au început să se organizeze încet şi discret într-o Forță Rebelă. Rebelii aveau un singur scop: distrugerea Imperiului şi întoarcerea la sistemul democratic din trecut. La început fără să ştie, acest grup curajos a avut aliați în Senat. Acei senatori planetari au înțeles pericolul extrem reprezentat de ascensiunea rapidă la putere a lui Palpatine şi au pus la cale în secret răsturnarea lui printr-o mişcare de preemțiune care ar fi concentrat valul rezistenței într-o forță care să asigure libertatea tuturor locuitorilor Vechii Republici.

Senatorul Bail Organa din Alderaan şi senatoarea Mon Mohtma din Chandrila au pus la cale în secret un plan care, se spera, va împiedica drumul său spre Preşedinția Senatului. Tentativa lor a eşuat deoarece ridicarea la putere deplină a lui Palpatine s-a produs literalmente peste noapte odată ce baza sa de politicieni corupți a fost instalată. La o întâlnire în reşedința lui Organa în Casa Cantham din Oraşul Imperial, Mohtma a îndemnat la revoltă generală împotriva lui Palpatine şi a forțelor sale crescânde. Organa s-a opus, temându-se că o asemenea mişcare ar fi putut distruge nu numai pe Palpatine, dar şi întregul sistem de guvernare pe care ei luptau să-l salveze. Organa dedicase întreaga sa viață democrației Vechii Republici şi sistemului senatorial şi socotea că odată pusă în mişcare pentru a-l opri pe Palpatine anarhia nu va mai putea fi controlată.

Apoi o mică planetă din Sectorul Sern, lângă Lumile Centrale, a fost prima care a simțit urgia militară a lui Palpatine. Masacrul de la Ghorman a avut loc atunci când guvernatorul planetar ghormanez a refuzat să se încline în fața lui Palpatine. Cetățenii acestei lumi, sfidând o sporire Imperială a impozitelor au organizat un protest pașnic pe principalul port spațial al planetei, blocând pistele de aterizare folosite de navele lui Palpatine. Zeci de persoane au fost ucise şi alte sute grav rănite când o navă militară condusă de Căpitanul (ulterior Marele Moff) Tarkin a aterizat intenționat peste protestatari când venise să adune noile taxe. Acest eveniment a marcat moartea Vechii Republici şi în acel moment multe alte lumi au înțeles că sistemul democratic pe care îl cunoşteau s-a prăbuşit complet.

Bail Organa, îngrozit de o asemenea monstruozitate, a început să o ajute pe senatoarea Mohtma să deturneze fonduri şi arme în mâinile sufletelor curajoase care s-au unit în curând, formând celule de rezistență organizată. Încă şi mai important, poate, Organa şi mica sa grupare de simpatizanți ai rebelilor din Senat au pus la dispoziția liderilor rebeli informații strict secrete, permițându-le să plănuiască lovituri prin surprindere împotriva navelor şi trupelor Imperiale.

Multele grupuri izolate de rezistență împrăştiate în toată galaxia i-au pricinuit puține griji lui Palpatine. Conducătorii lor erau săraci, iar forțele lor dezorganizate. Ei aveau puține arme şi desigur nimic din ceea ce ar fi putut face față forțelor imperiale

însărcinate cu eliminarea lor. Multe unități de rezistență au fost dispersate sau chiar nimicite, iar planeta lor a fost pusă sub legea marțială.

Implicarea senatoarei Mothma în Rebeliune a fost descoperită de poliția secretă Imperială, dar înainte ca ea să fie prinsă, o informație dintr-o sursă amicală ajunsă la urechea lui Organa i-a permis să părăsească capitala imperială. Astfel ea a evitat capturarea şi dedicându-se cu totul distrugerii Imperiului a devenit Şeful Statului Major al Alianței Rebele.

Lucrând la organizarea unei Alianțe a Planetelor Rebele, primul său succes a venit la o conferință secretă ținută în sistemul Corellian. Întrucât Mohtma a arătat numeroşilor lideri ai grupurilor de rezistență dispersate cum o conducere centrală ar duce la îmbunătățirea comunicațiilor, la un acces mai mare la fonduri, aprovizionare şi armament cele trei grupuri principale de rezistență au căzut de acord să se unească într-un grup coerent. Acest Tratat Corellian a pus bazele Alianței care în scurtă vreme şi-a sporit puterea grație nou-formatei unități.

Declarația Rebeliunii, ratificată la aceeaşi conferință, l-a sfidat în mod fățiş pe Palpatine şi chiar i s-a adresat personal. Ea prevedea, între altele:

„Ai dezorganizat Senatul, vocea Poporului;

Ai instituit o politică flagrantă de rasism şi genocid împotriva popoarelor non-umane din galaxie.

Ai înlăturat conducătorii aleşi ai planetelor, înlocuindu-i cu Moff-i şi Guvernatori după bunul tău plac;

Ai mărit impozitele fără consimțământul celor impozitați;

Ai ucis şi întemnițat milioane de persoane fără a beneficia de un proces;

Ai extins armata dincolo de limitele necesare şi prudente, doar pentru unicul scop de a-i oprima pe supuşi;

Noi, Alianța Rebelă, în numele şi cu autoritatea ființelor libere din galaxie declarăm în mod public şi solemn intențiile noastre:

Să luptăm şi să ne opunem ție şi forțelor tale prin orice mijloace care ne vor sta la îndemână;

Să refuzăm orice lege Imperială contrară drepturilor ființelor libere;

Să provocăm distrugerea ta şi distrugerea Imperiului Galactic;

Să eliberăm pentru totdeauna toate ființele din galaxie;

Pentru îndeplinirea acestor țeluri noi punem chezăşie proprietățile, onoarea şi viețile noastre”

Lumile de pe întinderea galaxiei s-au unit în lupta contra tiraniei lui Palpatine şi a Imperiului său. Divergențele care existaseră cândva între rase şi specii au fost aruncate peste bord, deoarece dorința comună de libertate a devenit centrul de greutate al vieților lor. Piloți spațiali au străbătut distanțe interstelare, adeseori în mici nave de luptă, cu riscul de a fi detectați şi întemnițați de imperiali, în scopul de a se alătura Rebeliunii.